ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

தி. சுந்தரராஜ சர்மா.

வேதாந்த போதினி

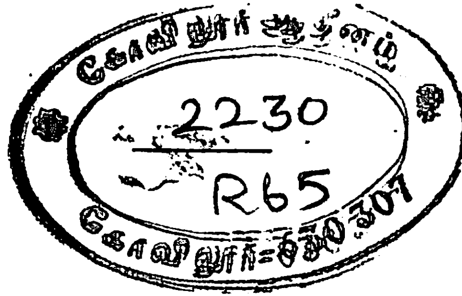
(இரண்டாம் புஸ்தகம்)

ஸ்ரீமத்

ஸநத்ஸுஜாதீயம்

த. சுந்தரராஜசர்மா

பரிசோதித்து மொழிபெயர்த்தது.

சென்னை

வேதாந்தபோதினி ஆபிஸ்

1910.

வேதாந்த போதினி ப்ரெஸ், சென்னை.

1910.

உள்ளடக்கம்.

		பக்கம்
உரைப்பாயிரம்		௧ - ௨
வேதாந்த முடிபு	...	௧
நூல்	...	௨
முதல் அத்தியாயம்		௩ - ௧௬
திருதராஷ்டிரனும் விதுரனும் கூடிப் பேசுதல்	...	௩
விதுரன் நல்லோரொழுக்கத்தைக் கொள்ளுதல்	...	௫
பிறர்க்கு உரைப்பதிலே பிராமணர் உரியவர்	...	௬
விதுரன் திருதராஷ்டிரனுக்காக ஸநத்குமாரரை வரவழைத்தல்	...	௮
விதுரன் ஸநத்குமாரரை உபசரித்துப் பிரார்த்தித்தல்	...	௮
இரண்டாம் அத்தியாயம்		௧௭ - ௮௩
திருதராஷ்டிரன் ஸநத்குமாரரை வினவுதல்	...	௧௭
ஸநத்ஸுஜாதர் விடை கூறுதல்	...	௧௮
தன்னை யறியாத தடுமாற்றமே மிருத்தியு என்பது	...	௧௯
அஜ்ஞானிகள் ஸூர்யன்மகனை மிருத்தியுவாகக் கொள்கிறார்கள்	...	௨௨
அஜ்ஞான கார்யங்கள்	...	௨௩
ஞானிக்கு மிருத்தியு இல்லை	...	௨௮
காமத்தின் தீமையும், ஞானத்தின் நன்மையும்	...	௨௯

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

		பக்கம்
அஜ்ஞானிக்கே கர்மமாம்	...	௩௨
ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் உண்மையிலே ஒரேபொருள்	...	௩௪
பரம்பொருளுக்கு வேறாகப் பிரபஞ்சமில்லை	...	௩௮
கர்மம்	...	௩௯
ஞானியின் வாழ்க்கை	...	௪௩
துறவிக்கு உரிய இடம்	...	௪௪
துறவிக்கு நல்லது செய்வோர்	...	௪௪
ஞானி அங்கீகரிக்கும் உணவு	...	௪௫
ஞானியின் ஒழுக்கம்	...	௪௭
ஆத்மாவை யறியாமையே பெருங்குற்றம்	...	௪௯
அடக்கமுள்ள ஞானி	...	௫௦
டம்பமுள்ள ஞானி	...	௫௦
ஞானியின் மகிமை	...	௫௧
ஞானியின் ஒழுக்கம்	...	௫௨
மானமும், மௌனமும்	...	௫௩
மூன்றாம் அத்தியாயம்		௮௪ - ௧௪௪
மௌனம்	...	௮௪
வேதஇயல்பின் திறமை	...	௮௫
ஈச்வரன்	...	௮௯
கர்மம்	...	௯௨
குற்றங்கள்	...	௯௭
குணங்கள்	...	௯௯
அடக்கத்தைக் கெடுக்கும் குற்றங்கள்		க௦௦
இன்னும் தள்ளவேண்டிய குற்றங்களும், கொள்ளவேண்டிய குணங்களும்	...	க௦க

உள்ளடக்கம்.

		பக்கம்
ப்ராஹ்மணன் [ப்ராஹ்மத்தை யறிந்தவன்]	...	க0ரு
ப்ராஹ்மணனுதற்கு வழிகள்	...	ககஉ
ஞானியே முனிவன்	...	ககரு
ஞானியே வையாகரணன்	...	ககச
ஞானியே எல்லாம் அறிந்தவன்	...	ககச
ப்ராஹ்மத்தைக் காணுதல்	...	ககரு
நான்காம் அத்தியாயம்		**கசரு - களஅ**
ப்ராஹ்மவித்யை	...	கசரு
ப்ராஹ்மசர்யம்	...	கசள
ப்ராஹ்மசர்யத்தின் புகழ்ச்சி	...	கருச
ப்ராஹ்மம்	...	கருசு
ஐந்தாம் அத்தியாயம்		**களகூ - உ0உ**
நீக்கவேண்டிய குற்றங்கள்	...	களகூ
கொள்ளவேண்டிய குணங்கள்	...	கஅக
இன்னும் தள்ளவேண்டிய குற்றங்கள்		கஅஉ
ஸுஹிருத்தின் இயல்பு	...	கஅச
ஆறம் அத்தியாயம்		**உ0ரு - உசசு**
ஆத்மஸ்வரூபமும், ஆத்மக்காட்சியும்	...	உ0ரு
குறிப்புக்கள்		**உசள - உசுகூ**
மூலச்லோகங்களினுடைய முற்பாதி பிற்பாதிமுதற்குறிப்பகராதி	...	உசகூ
மேற்கோள்முதற்குறிப்பகராதி	...	உசுரு
விஷயஅகராதி	...	உசுள
அச்சுப்பிழைதிருத்தம்	...	உள0

குறிப்பெழுத்துக்களின் விளக்கம்.

ஆப = ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்ரம்.
ஆப - தர்ம = ,,
ஈ = ஈசாவாஸ்யஉபநிஷத்.
ஈச = ,,
ஐ - ஆ = ஐதரேய ஆரண்யகம்.
கட = கடஉபநிஷத்.
கே = கேநஉபநிஷத்.
கேந = ,,
கை - உப = கைவல்யஉபநிஷத்.
கௌட = கௌடபாதகாரிகை(மாண்டூக்யஉபநிஷத்).
சா = சாந்தோக்யஉபநிஷத்.
ச்வே = ச்வேதாச்வதரஉபநிஷத்.
தை - ஆ = தைத்திரீய ஆரண்யகம்.
தை - உப = தைத்திரீய உபநிஷத்.
தை - ப்ரா = தைத்திரீய ப்ராஹ்மணம்.
நீதி = பர்த்திருஹரி நீதி(கே. டி. தைலங்கரது பதிப்பு).
பிரு = பிருகதாரண்யகஉபநிஷத்.
ப்ர = ப்ரச்நஉபநிஷத்.
ப்ரச்ந = ,,
ப்ரு = ப்ருகதாரண்யகஉபநிஷத்.
மகாநா = மகாநாராயணஉபநிஷத்.
மகாபா - அரண்யப = மகாபாரதம், அரண்யபர்வம்.
மநு = மநுஸ்மிருதி.
மு = முண்டகஉபநிஷத்.
மைத்ரீ = மைத்ரீஉபநிஷத்.
ருக்வே = ருக்வேதம்.
விஷ்ணுபு = விஷ்ணுபுராணம்.
வே - ஐதரே - உப = ஐதரேயஉபநிஷத்(வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு).
வே - கீ = பகவத்கீதையும் ஸ்ரீசங்கராசார்ய பாஷ்யமும்(வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு).
வே - த - மா = தக்ஷிணாமூர்த்திஸ்தோத்திரமும் மாநஸோல்லாஸமும்(வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு).
வே - த - மூ = ,,
வே - மா = ,,
வே - ஸா = ஸாவித்ரி(வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு).
ஸம்க்ஷேப = ஸம்க்ஷேபசாரீரகம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 ।

ஸ்ரீ

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

உரைப்பாயிரம்.

வேதாந்த முடிபு.

ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய. ஆத்மாஅல்லாத உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொண்டவர் நலத்தை இழந்து, தீங்கை யடைந்து, வேண்டியதை விரும்பி, வேண்டாததை வெறுக்கிறார்கள். அவர், லௌகிக கர்மங்களையும் வைதிக கர்மங்களையும் அநுஷ்டிப்பவராயினும் யாவற்றினும் மேம்பட்ட புருஷார்த்தமாகியமோக்ஷம் என்னும் உறுதிப் பொருளான உறுதியான நன்மையைப் பெறாது, ஸம்ஸாரக்கடலினுள் மூழ்கி, உறவு பகை முதலான முதலைமுதலியவற்றால் புரட்டி உருட்டி அங்குமிங்கும் இழுத்தடிக்கப்பெற்று, தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பற்பல பிறவிகளில் மாறிமாறிப் பிறந்து இறந்து உழன்று மயங்கிக் கிடக்கிறார்கள். மற்று, அவருள் ஒருவன் ஒருவாறு புண்யத்தின் வலிமையினால் கர்மங்களை ஈச்வரார்ப்பணமாக அநுஷ்டிப்பவனாயின், அதனால் ஆசைமுதலிய அழுக்குநீங்கி, நிலையில்லாப் பொருள்களின் தீங்குகளை உணர்ந்து, இம்மை மறுமைப் போகங்களின்மேல் அவா அற்று, வேதாந்தங்களால் உணர்த்தப்படுகின்ற "ப்ரஹ்மமே ஆத்மா என்னும் உண்மையைக் காண விரும்பி, சமம் தமம் முதலிய ஸாதநங்களோடு கூடி, நல்லாசிரியனை நாடி வழிபட்டு, வேதாந்தப்பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து "நான் இதோ ப்ரஹ்மமா யிருக்கின்றேன்" என ஆத்மாவை ப்ரஹ்மமாக அறிந்து, அஜ்ஞானமும் அதனது செய்கையும் அகன்றவனாய், அறிவான ஆநந்தமாய், ப்ரஹ்மமாய் விளங்குகிறான்.

நூல்.

ஆகவே, இஃதனைத்தையும் மந்தர்களும் அறிந்து ஈடேறுமாறு பகவான் ஸநத்குமாரர் திருதராஷ்டிரனை வியாஜமாகக்கொண்டு இந்நூலை உலகிற்கு உபதேசித்தருளினர். ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே பீஷ்மபர்வத்தினுள் பகவத்கீதைபோல,இது அதனுள்ளே உத்யோகபர்வத்தினுள் ஆறு அத்தியாயங்களால் அமைந்திருக்கின்றது. ஸநத்குமாரரைப்பற்றி வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு பகவத்கீதையில் ச - ஆம் பக்கத்தில் உ - ஆம் குறிப்பைப் பார்க்க.

அத

ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

க.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச ॥

அனுக்தம் யதி தே கிஞ்சித் வாசா விதுர வித்யதே ।
தன்மே சுச்ரூஷதே ப்ரூஹி விசித்ராணி ஹி பாஷஸே ॥

முதல் அத்தியாயம்.

திருதராஷ்டிரனும் விதுரனும் கூடிப்பேசுதல்.

க.

துன்பம்முதலியவற்றால் மயங்கித் தவிக்கின்ற திருதராஷ்டிரனுக்கு-மனஅழுக்கு நீங்கி புத்தி திருந்துவதற்கான வழிகளை, சென்ற சிலபல அத்தியாயங்களால் விதுரன் கூறிவருகையில் ஆங்காங்கு பரம்பொருளைப் பற்றிச் சிறிதுசிறிது குறித்துவந்தான். வரவே, திருதராஷ்டிரன் அவ்வளவோடமையாமல், உறுதியான நன்மையைத் தருகின்ற அந்த ஞான வார்த்தைகளை விரிவாகச் செவ்வனே கேட்டு,

"தரதி சோகமாத்மவித்"

"ஆத்மாவை அறிந்தவன் துன்பத்தைக் கடந்துநிற்கிறான்"

(சா - எ - க - ௩)

எனச் சுருதிகூறியவாறு "ஆத்மாவை அறிந்தாலன்றி துன்பம்முதலியவற்றைத் துடைத்தல் இயலாது" என்று எண்ணி இதனைக் கூறலாயினன் :

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

விதுர ! உனது வாக்கால் சொல்லாதிருப்பதொன்று இருந்தால், கேட்க விரும்புகின்ற எனக்கு அதனைச் சொல்லவேண்டும் ; ஏனெனில், நீ ஆச்சரியங்களைப் பேசுகிறாய்.

உ, ரு.

விஜுர உவாச ॥

யூதராஷ்ட்ர குமாரோ வை ய: புராண: ஸநாதந: ।
ஸநத்ஸுஜாத: ப்ரோவாச ம்ருத்யுர்நாஸ்தீதி பாரத ॥
ஸ தே குஹ்யாந் ப்ரகாசாம்ச் ஸர்வாந் ஹ்ருதயஸம்ச்ர-
யாந் வக்ஷ்யதி மஹாராஜ ஸர்வபுத்திமதாம் வர: ॥ [யாந் ।

உ, ரு.

விதுரன் சொல்லலுற்ருன் :

பரதவம்சத்திற் பிறந்த திருதராஷ்டிர ! பழமைச் சிறுவரான எந்த ஸநாதநரென்னும் ஸநத்ஸுஜாதர் "இறப்பென்பது இல்லை" எனக் கூறினரோ,

அவர் ரஹஸ்யமும் வெளிப்படையுமான உன்மனச்சம்சயங்கள் யாவற்றையும் விரித்துரைப்பர் ; மகாராஜனே ! அறிவுடையோ ரனைவரி லும் சிறந்தவர் (ஆதலின்).

பழமைச் சிறுவரான - படைப்புத்தொடக்கத்திலிருந்தே சிறுவரா ன, ப்ரவிருத்திமார்க்கமான இல்லறத்தைப் பற்ருத என்றபடி ; வே-கீ - ச - ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்க. **ஸநத்ஸுஜாதர்** - ஹிரண்யகர்ப்பன் என் னும் ப்ரஹ்மாவினுடைய மனத்தினின்றும் ஞானம் வைராக்கியம் முத லியவற்ருேடுகூடிப் பிறந்தவர். ஸநத் - எப்பொழுதும் (உள்ளது), அதா வது, ஹிரண்யகர்ப்பன் என்னும் ப்ரஹ்மா ; ஸு - நன்ருக, அதாவது, ஞானம் வைராக்கியம் முதலியவற்ருேடு கூடி ; ஜாதர் - பிறந்தவர். ஸநா தந ரெனினும், ஸநத்ஸுஜாத ரெனினும், ஸநத்குமாரரெனினும் ஒக்கும். **ரஹஸ்ய சம்சயங்கள்** - ரஹஸ்யமான விஷயங்களைப்பற்றிய ஸம்சயங் கள். **வெளிப்படைச் சம்சயங்கள்** - வெளிப்படையான விஷயங்களைப்பற் றிய ஸந்தேகங்கள். **திருதராஷ்டிர !** அவர் எல்லா ஞானிகளினும் மிகப் பெரியோ ராதலால், உன்னுடைய எத்தகைய ஸந்தேகங்களையும் நன் ருய்ப் போக்கித் தெளிவிப்பார் என்பது கருத்து. (உ, ரு)

௪.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵 ॥

௫.

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

௪.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

ஸநாதநர் எனக்கு எதனை உரைக்கவேண்டுமோ, அதனை நீ அதிகமாக அறியாயோ ? உனது ஞானம் மிகுதியா யிருந்தால், நீயே எனக்கு (அதனைச்) சொல்வாயாக.

விதுரன் நல்லோரொழுக்கத்தைக் கொள்ளுதல்.

௫.

விதுரன் சொல்லலுற்றான் :

நான் சூத்திரயோநியில் பிறந்தவன் ஆதலால், வேறு சொல்லத் துணிகிறேனில்லை. ஆனால், ஸநத்குமாரருடைய ஞானம் எதுவோ, அதனை நான் சாச்வதமாக அறிகின்றேன்.

சாச்வதமான மோக்ஷத்தைத் தருவதனால், ஞானம் சாச்வதமாக உபசரிக்கப்பட்டது.

திருதராஷ்டிரனுக்கு முற்கூறிய அளவினும் அதிகமாக தத்துவத்தை உரைப்பதிலே விதுரனுக்கு மனம் எழவில்லை ; ஏனெனில், பிறர்க்குத் தத்துவத்தை உபதேசிப்பதிலே தனக்கு உரிமையில்லை என்று நினைத்து விட்டான் ; வேதமோதுதல் முதலியவற்றை சாஸ்திரம் சூத்திரர்களுக்கு மறுக்கின்றமையின்.

சங்கை:—அப்படியிருந்தாலும், விதுரன் மெய்ப்பொருளைக் கண்ட ஞானியாதலால், விரும்பிக்கேட்போருக்கு அதனை உரைக்க வல்லவனே தான் ; எனவே, திருதராஷ்டிரனுக்கு உண்மையை உரைப்பதிலே விதுரனுக்கு ஏன் உள்ளக்கிளர்ச்சி உண்டாயிற்றில்லை ?

௬.

ப்ராஹ்மீம் ஹி யோநிமாபந்ந: ஸுகுஹ்யமபி யோ வதேத் ।
ந தேந க்ருஹ்யதே தேவாநாம் தஸ்மாதேதத்ப்ரவீமி தே ॥

ஸமாதாநம் :—சுருதி ஸ்மிருதிகளின் கட்டளையை மீறாது ஆன்றோரொழுக்கத்தைப் பாதுகாக்கின்ற ஞானிகளின் மனம் விலக்கப்பட்ட விஷயங்களைத் தலைப்படாது. தலைப்படுமாயின்,—ஜனங்கள், "எல்லாம் அறிந்த விதுரனே தனக்குரிமையில்லாக் காரியத்தைச் செய்துவிட்டான்; ஒன்றும் அறியாத நான் ஏன் இந்த ஆகாத காரியத்தைச் செய்தல் கூடாது?" எனமயங்கி நல்வழியினின்றும் விலகித் தீவழியை மேற்கொள்வார்கள்; அவர்களது வேதவியவஹாரங்களும் உலகவியவஹாரங்களும் உயர்ந்தோனைப் பின்பற்றுமாதலின் என்க. அவ்வாறே, பகவான் ஜனங்களது இயல்பையும், ஞானி நடக்கவேண்டிய முறையையும் அருளிச்செய்கிறார் :

"யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட: தத்ததேவேதரோ ஜந: ।
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தத³நுவர்த-
தே" ॥

"மேலானவன் எதெதைச் செய்கின்றானோ, அததையே மற்றை ஜனங்கள் (செய்கிறார்கள்); அவன் எதனைப் பிரமாணமாகக் கொள்கின்றானோ, அதனை உலகம் அநுஸரிக்கின்றது"—(வே - கீ - ௩ - ௨௧);

"ந புத்³தி⁴பே⁴த³ம் ஜநயேத³ஜ்ஞாநாம் கர்மஸங்கி³நாம் ।
ஜோஷயேத்ஸர்வகர்மாணி வித்³வாந்யுக்த: ஸமா-
சரந் ॥"

"ஞானியானவன், கர்மத்திற் பற்றுள்ள அஜ்ஞானிகளுக்குப் புத்திக்கலக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடாது [அவர்களது புத்தியைக் கலையும்படிசெய்தல் கூடாது]; ஸகலகர்மங்களையும் (தானும்) நன்றாகச் செய்துகொண்டு, (அவர்களையும்) செய்விக்கவேண்டும்"—(வே - கீ - ௩ - ௨௬). (௫)

பிறர்க்கு உரைப்பதிலே பிராமணர் உரியவர்.

௬.

பிராமணப்பிறவியை அடைந்தவனாய் எவன் மிக்க ரஹஸ்யமானதையும் சொல்வானோ, (அவன்) அதனால் தேவர்களா(லும்) இகழப்படமாட்டான், ஆதலால், உனக்கு இதனைச் சொல்லுகிறேன்,

பிராமணனுகப் பிறந்தவன் கேட்போர்க்குஉரிய அதிரஹஸ்யமான விஷயங்களை வெளிப்படையாக அறிவித்தாலும், அதனல் இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் அவனை இழிந்துரைக்கமாட்டார்கள்; எனவே, மனிதர் அவனை இகழமாட்டா ரென்பது சொல்லாமையே விளங்கும்.

பாரத! நீ கேட்டதைச் சொல்ல நான் துணிகிறேனில்லை; ஏனெனில்,

> "𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
> 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌟𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃॥"

> "ஓதுவித்தலும், ஓதலும், வேள்விசெய்தலும், வேள்வி செய்வித்தலும், அவ்வாறே ஈதலும், ஏற்றலுமாகிய ஆறும் பிராமணனுடைய தொழில்கள" (மநு - க0 - எரு)

எனக் கூறப்படுகின்ற இவற்றுள் ஓதுவித்தலாகிய [பிறர்க்கு உரைத்தலாகிய] பிராமணதருமத்தை சூத்திரயோநியிற் பிறந்த நான் என்தருமமாகக் கொள்ளுதல் பழியையும், பாவத்தையும் விளைக்குமன்றோ. அவ்வண்ணமே, ஸ்மிருதி கூறுகின்றது:

> "𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵-
> 𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋
> 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥"

> "நன்கு அநுஷ்டிக்கப்பட்டதான பிறருடைய தருமத்தைக் காட்டிலும் குணமில்லாத [நன்கு அநுஷ்டிக்கப்படாத] தன்தருமம் மேலானது; தன்தருமத்திலே சாதல் நல்லது; பிறருடைய தருமம் அபாயத்தை விளைப்பது"—(வே - கீ - ங - ஙரு);

> "𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵-
> 𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿
> 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥"

> "தனக்குரிய கர்மம் நலமில்லாத (தாயினும், தான்) நன்ருய் அநுஷ்டித்த பிறரது கர்மத்தினும் மிகவும் நல்லது. ஸ்வபாவத்தா லமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை யடையமாட்டான்"—(வே - கீ - கஅ - சஎ). (கூ)

எ.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥

அ.

𑌵𑍈𑌶𑌂𑌪𑌾𑌯𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

கூ.

𑌸 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । [𑌸𑍁॥
𑌸𑍁𑌖𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀-

விதுரன் திருதராஷ்டிரனுக்காக ஸநத்குமாரரை வரவழைத்தல்.

எ.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

விதுர ! நீ அந்தப்பழமை(ச் சிறுவரான)ஸநாதநரை எனக்காகப் பேச வேண்டும். இங்கேயே இந்த சரீரத்தோடு சந்தித்தல் எப்படி ஆகும் ?

நான் ஸநத்குமாரரை இப்பொழுதே நேரில் தரிசித்து சம்பாஷித்து ஈடேறுமாறு, நீ அவரை இங்கே வந்தருளும்படி செய்யவேண்டும் என்பது பொருள். (எ)

அ.

வைசம்பாயநர் சொல்லலுற்றார் :

பிராணிகளிடத்து கருணைமிகுந்த ஞானியான

விதுரன், கடுமையான விரதம்பூண்ட அந்த ரிஷியைத் தியானித்தான். பாரத ! அவரும் அந்தத் தியானத்தை அறிந்து (அங்கு தன்னைத்) தோற்றுவித்தார்.

கடுமையான விரதமாவது - *ஸநத்குமாரர் தாம் பிறந்தபொழுதே "நான் இல்லறத்தைத் தலைப்படேன்" என வரைந்து கொண்டது.* (அ)

விதுரன் ஸநத்குமாரரை உபசரித்துப் பிரார்த்தித்தல்.

கூ.

அவன் விதிகளிற் கூறிய உபசாரங்களால் இவர்க்கு வழிபாடு செய்தனன். ஸுகமாக உட்கார்ந்து ஆறுதலடைந்தபின்னர், விதுரன் இவரோடு பேசலாயினன் ;

க0.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇 ।
𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

கக, கஉ.

𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑌿𑌗𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌯𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌨 𑌜𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍌 ॥
𑌵𑌿𑌷𑌹𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌭𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑍌 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌦𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍌 ।
𑌅𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌦𑌯𑍌 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

க0.

"பகவானே ! திருதராஷ்டிரனுடைய மனத்தினுள் ஒரு ஸம்சயம் இருக்கின்றது, நான் அதனை விரித்துரைத்தல் ஆகாது, நீங்கள் (அதனை) இவனுக்கு விரித்துரைக்கவேண்டும்,

கக, கஉ.

"மனிதர்கட்குத் தலைவனான இவன் எதனைக் கேட்டு எல்லாத் துன்பங்களையும் கடந்திட்டானுவானோ, (அதனை அறிவுறுத்தவேண்டும்). லாபமும் நஷ்டமும்,விரும்பப்படுவேதும் வெறுக்கப்படுவேதும்,மூப்பும் இறப்பும், அச்சமும் பழிக்குப் பழிவாங்கலும், பசியும் தாகமும், மதமும் பெருமிதமும், கவலையும் சோம்பலும், காமமும் கோபமும், கேடும் ஆக்கமும் இவனைத் தாக்காவண்ணம் (இவன் எதனால் நித்யமான ஆநந்தத்தைப் பெறுவானோ, அதனை உரைத்தருளவேண்டும்)."

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயத்தில் முதல் அத்தியாயம் முற்றும்.

மதம் - செல்வக்களிப்பு. பெருமிதம் - *அதிகாரம் முதலியவற்றால் மேன்மேல் கிளர்க்கும் மேட்டிமை.* (கக,கஉ)

முதல் அத்தியாயம்.

பதவுரை.

க.

த்ருதராஷ்ட்ர:	திருதராஷ்டிரன்
உவாச	சொன்னான் :
விதுர	விதுரனே !
தே	உன்னால்
வாசா	வாக்கினால்
அநுக்தம்	சொல்லப்படாதது
கிஞ்சித்	ஒன்று
வித்யதே யதி	இருந்தால்,
தத்	அதனை
ஶுஶ்ரூஷவே	கேட்க விரும்புகின்ற
மே	எனக்கு
ப்ரூஹி	சொல் ;
ஹி	ஏனெனில்,
விசித்ராணி	ஆச்சரியமானவற்றை
பாஷஸே	பேசுகிறாய்.

உ, ௩.

விதுர:	விதுரன்
உவாச	சொன்னான் :
பாரத	பாரதவம்சத்திற் பிறந்த
த்ருதராஷ்ட்ர	திருதராஷ்டிரனே !
ய:	எந்த

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃	பழைய
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌵𑍈	சிறுவரான
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃	ஸநாதநர் (எனப்படுகின்ற)
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்குமாரர்
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	" இறப்பென்பது
𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿	இல்லை "
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚	கூறினரோ,
𑌸𑌃	அவர்
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍	ரஹஸ்யமாயும்
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌚	வெளிப்படையாயுமுள்ள
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	எல்லா
𑌤𑍇	உனது
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍	மனச்சம்சயங்களையும்
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿	விரித்துச்சொல்வர் ;
𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜	பெரிய அரசனே !
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂	எல்லா ஞானிகளிலும்
𑌵𑌰𑌃	(அவர்) சிறந்தவர்.

ச.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னன் :
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃	ஸநாதநர்
𑌯𑌤𑍍	எதனை
𑌮𑍇	எனக்கு
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍	கூறவேண்டுமோ,
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌭𑍂𑌯𑌃	அதிகமாக

ந வேத கிம்	அறியாயோ ?
விதுர	விதுரனே !
தவ	உனக்கு
ப்ரஜ்ஞாசேஷ:	அறிவுமிச்சம்
அஸ்தி சேத்	இருந்தால்,
த்வம் ஏவ	நீயே
ப்ரவீஹி	(அதனைச்) சொல்.

ரு.

விதுர:	விதுரன்
உவாச	சொன்னான் :
அஹம்	நான்
சூத்ரயோனௌ	சூத்திரயோநியில்
ஜாத:	பிறந்தவன் ;
அத:	இதனினும்
அந்யத்	வேறு
வக்தும்	சொல்ல
ந உத்ஸஹே	துணிகிறேனில்லை.
து	ஆனால்,
குமாரஸ்ய	ஸநத்குமாருடைய
புத்தி:	ஞானம்
யா	எதுவோ,
தாம்	அதனை
சாச்வதீம்	சாச்வதமாக
அஹம்	நான்
வேத	அறிகிறேன்.

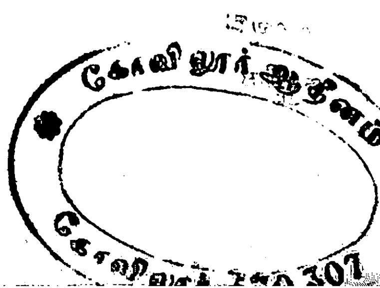
சா.

ப்ராஹ்மீம்	பிராமணனுடைய
யோநிம்	யோநியை

𑌗𑍂𑌢𑌃	அடைந்த
𑌯𑌃	எவன்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿	மிக ரஹஸ்யமானதையும்
𑌵𑌦𑍇𑌤 𑌹𑌿	சொல்வானோ,
(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑍇𑌨	அதனால்
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍	தேவர்களாலும்
𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌃	இகழத்தகுந்தவ னல்லன்.
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆதலால்,
𑌏𑌤𑌤𑍍	இதனை
𑌤𑍇	உனக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿	சொல்லுகிறேன்.

௭.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰	விதுரனே !
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌮𑍇	எனக்காக
𑌤𑌂	அந்த
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂	பழைய
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂	ஸநாதநரை
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌹𑌿	சொல் ;
𑌇𑌹 𑌏𑌵	இப்பொழுதே
𑌅𑌨𑍇𑌨	இந்த
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨	சரீரத்தோடு
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃	சந்தித்தல்
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	ஆகும் ?

அ.

வைஶம்பாயந:	வைசம்பாயனர்
உவாச	சொன்னார் :
விதுர:	விதுரன்
ஸம்ஶிதவ்ரதம்	கடுமையான விரதமுடைய
தம்	அந்த
ருஷிம்	ரிஷியை [ஸநத்குமாரரை]
சிந்தயாமாஸ	நினைத்தான்.
பாரத	பரதவம்சத்திற் பிறந்தோனே !
ஸ: ச	அவரும்
தத்	அதனை
சிந்திதம்	(அதாவது, அவன்) நினைத்ததை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
தர்ஶயாமாஸ	(தன்னைத்) தோற்றுவித்தார்.

௯.

ஸ: ச	அவன்
ஏநம்	இவரை
விதித்ருஷ்டேந	விதியில் காணப்பட்ட
கர்மணா	கர்மத்தால்
ப்ரதிஜக்ராஹ	ஏற்றுக்கொண்டான்.
அத	பின்பு
விதுர:	விதுரன்,
ஸுகோபவிஷ்டம்	சுகமாக உட்கார்ந்தவராய்
விஶ்ராந்தம்	ஆறுதலடைந்த
ஏநம்	இவரை
அப்ரவீத்	சொன்னான்.

௰.

பகவந்	பகவானே !
கஶ்சித்	ஒரு

ஸம்ஶய:	ஸந்தேகம்
த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய	திருதராஷ்டிரனுடைய
மநஸி	மனத்தில்
(வர்த்ததே)	(இருக்கின்றது.)
ய:	எது
இதி	என்றால்
வக்தும்	சொல்ல
ந ஶக்ய:	தகாததோ,
(தத்)	(அதனை)
யூயம்	நீங்கள்
அஸ்மை	இவனுக்கு
வக்தும்	சொல்ல
அர்ஹத	தகுந்தவரா யிருக்கிறீர்கள்.

கக, கஉ.

மநுஷ்யேந்த்ர:	மனிதர்கட்குத் தலைவனை
அயம்	இவன்
யத்	எதனை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஸர்வது:காதிக:	எல்லாத் துன்பங்களையும் கடந்தவனாக
பவேத்	ஆவானோ,
(தத்)	(அதனை)
(வக்தும்)	(சொல்ல)
(அர்ஹத)	(தகுந்தவரா யிருக்கிறீர்கள்.)
யதா	எப்படி
லாபாலாபௌ	லாபமும் நஷ்டமும்,
ப்ரியத்வேஷ்யௌ	வேண்டப்படுவதும் வெறுக்கப்படுவதும்,

𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍂	மூப்பும் இறப்பும்,
𑌭𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑍌	அச்சமும் பழிவாங்கலும்,
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇	பசியும் தாகமும்,
[illegible]	மதமும் பெருமிதமும்,
[illegible] 𑌚	கவலையும்,
𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌚	சோம்பலும்,
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌	காமமும் கோபமும்,
𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌦𑌯𑍌	கேடும் ஆக்கமும்
𑌏𑌤𑍇	இவை
𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇	பாதிக்கமாட்டாவோ,
(𑌤𑌥𑌾)	(அப்படி)
(𑌤𑌤𑍍)	(அதனை)
(𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂)	(சொல்ல)
([illegible])	(தகுந்தவரா யிருக்கிறீர்கள்.)

சுபம்

ஸநத்ஸுஜாதீயம் ॥

க.

வைசம்பாயந உவாச ॥

ததோ ராஜா த்ருதராஷ்ட்ரோ மநீஷீ
ஸம்பூஜ்ய வாக்யம் விதுரேரிதம் தத் ।
ஸநத்ஸுஜாதம் ரஹிதே மஹாத்மா
பப்ரச்ச புத்திம் பரமாம் புபூஷந் ॥

உ.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச ॥

ஸநத்ஸுஜாத யதிதம் ஸ்ருணோமி
ம்ருத்யுர்ஹி நாஸ்தீதி தவோபதேசம் ।

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

திருதராஷ்டிரன் ஸநத்குமாரரை வினவுதல்.

க.

வைசம்பாயனர் சொல்லலுற்றார் :

பின்னர், அறிவுள்ள அரசன் திருதராஷ்டிரன் - விதுரன்கூறிய அவ் வார்த்தையை நன்குமதித்து, பேரறிவைப் பெறக் கருதி, தனிமையிலே ஸநத்ஸுஜாதரை உயர்ந்த ஞானத்தைப்பற்றி வினவலாயினன் :

தனிமையிலே - *பேதையரில்லாத இடத்திலே என்க.* பேரறிவைப் பெறக் கருதி - *அவித்யையினால் அபகரிக்கப்பட்ட ஆத்மாவை வித்யையினால் அடைய விரும்பி என்றபடி.* (க)

உ.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

ஸநத்ஸுஜாதரே ! இவ்விரண்டினுள் எது சரியானது ? க, இறப்பு இல்லை யென்பது உமது உபதேசமாம் எனக் கேள்விப்படுகின்றேன் ;

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

௩.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌥𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌥𑌾𑌃 ॥

இதுவா ? உ. தேவர்களும் அஸுரர்களும் சாகாமைக்காக ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டித்தார்கள் ; அதுவா ?

மரணமென்பதே இல்லை யென்று நீங்கள் உமது மாணுக்கர்கட்கு உபதேசித்ததாக விதுரன் சொல்லுகிறுன். மற்று, இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், விரோசநன் முதலிய அஸுரர்களும் மரணம் உண்டு எனக் கொண்டு, அது வாராமைக்காக ப்ரஹ்மசர்யத்தை, குருகுலவாஸத்தைச் செய்தார்கள் என்று சாந்தோக்ய சுருதி (அ - எ - உ . . . . . .)கூறுகின்றது. மரணம் என்று ஒன்று இல்லை என்பது உமது கொள்கையாயின்,— அங்ஙனம் தேவாஸுரர்கள் அஃது உண்டு எனக் கொண்டு, அது வாராமைக்காக ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டித்தல் எவ்வாறு கூடும்? ஆகவே, இறப்பு உண்டு, இல்லை என்னும் இவ்விருகொள்கைகளுள் எது நேரானதோ, அதனை எனக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும். (உ)

ஸநத்ஸுஜாதர் விடை கூறுதல்.

௩.

இவ்வாறு வினவப்பட்ட

ஸ்ரீஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

சாகாமை கர்மத்தா லாகின்றது எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள், மற்றையோர்கள், சாத்லேன்பது இல்லை யெனக் கூறுகிறார்கள், அரசனே ! இதனை உள்ளபடி உரைக்கின்றேன், கேள், ஸந்தேகப்படாதே.

அஜ்ஞானிகள் - மிருத்தியு என்பது வாஸ்தவமாகவே உண்டு என்றும், கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதனால் அதனை விலக்குதல் கூடும் என்றும் நினைத்து, சாகாமை வாராமைக்காக வைதிககர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். (இவர்களைப்பற்றி வே - கீ - 47 ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்க.) ஞானிகளோ ப்ரஹ்மமாகிய ஆத்மாவைத்தவிர வேறொன்றையும் காணுதவ

ச.

𑌉𑌭𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇

𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌮𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿

𑌸𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 ॥

ராய், மிருத்தியு என்பது இல்லை யென்கிறார்கள். அரசனே! மிருத்தியு உண்டு, இல்லை என்னும் இவ்விருகொள்கைகளையும் ஒன்றோடொன்று முரணாதபடி கூறுகின்றேன்; கேட்பாயாக. (௩)

தன்னை யறியாத தடுமாற்றமே மிருத்தியு என்பது.

ச.

எப்படி?—

க்ஷத்திரிய! இரண்டும் சரியானவையாய் படைப்புக்காலம் முதல் தலைப்பட்டுவருகின்றன. ஞானிகள் மயக்கத்தை மிருத்தியுவாகக் கொள்கிறார்கள். நானோ, தமோற்றத்தையே மிருத்தியுவாகச் சொல்லுகிறேன்: எப்பொழுதும் தமோற்றமின்மையை - சாகாமையாகக் கூறுகிறேன்.

வினா:—உண்டு என்பதும், இல்லை என்பதும் தம்முள் மாறுபட்டவை. ஆகவே, மிருத்தியு உண்டு என்பதும், மிருத்தியு இல்லை என்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டும் எவ்வாறு நேராகும்?

விடை:—இது குற்றமன்று; மிருத்தியு என்று ஒருபொருள் உண்மையிலே இல்லையாதலின். உடம்பு முதலியவற்றோடு கூடுதல் - பிறப்பென்பதும், அவற்றை விட்டுப் பிரிதல் - இறப்பென்பதும் உலகவழக்கு. இது, இங்கே சொல்லுவான் குறிப்பன்று; ஏனெனில், பிறந்ததற்கு இறப்பும் இறந்ததற்குப் பிறப்பும் இன்றியமையாதவையாம் (வே - கீ - உ - உஎ).—ஆனல், அங்ஙனம் மிருத்தியு என்பது யாதெனின்—கூறுவோம்: ஆத்மாஅல்லாத உடம்பு முதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொள்ளுதல் எதுவோ, அதுவே, அந்தப்பொய்யுணர்வே மிருத்தியு என்று அறிஞர்சிலர் கருதுகிறார்கள். எனது கருத்தோ அப்படியன்று.—மற்றென்னவெனின்,— கவனித்தலின்மையே, தமோற்றமே, ஆத்மஇயல்பான ப்ரஹ்மநிலையினின்றும் பிறழ்தலே, தன்நிலையினின்றும் தவறுதலே மிருத்தியு எனக் கூறுகிறேன். இந்தத் தவறுனது கீழ்க்கூறிய பொய்யுணர்விற்கும் காரணமாய், ஆத்மா இன்னதென்று அறியாத அஜ்ஞான

ரு.

प्रमादाद्वै असुराः पराभवन्
अप्रमादाद् ब्रह्मभूताः सुराश्च ।
न वै मृत्युर्व्याघ्र इवात्ति जन्तून्
नाप्यस्य रूपमुपलभ्यते हि ॥

மாம். இந்த அஜ்ஞானமே கீழ்க்கூறிய பிறப்பிறப்பு முதலிய எல்லா அநர்த்தங்களையும் விளைக்கின்ற மிருத்தியு என்க. இனி, தானாய், தன் நிலையாய், ஆநந்தஅறிவான ப்ரஹ்மநிலையாய்நிற்றலென்பது சாகாமை எனக் கூறுகின்றேன்; அவ்வாறே, சுருதி கூறுகின்றது :

"परंज्योतिरुपसंपद्य स्वेन रूपेणा-
भिनिष्पद्यते"

"பரம்பொருளான ஒளியாகித் தன்வடிவமாகின்றான்"—
(சா - அ - ௩ - ௪).

உடம்பு முதலியவற்றோடு கூடிநிற்றல் - வாழ்வென்பதும், அவற்றை விட்டுப் பிரிதல் - இழவென்பதும் அவிவேகிகட்காம். விவேகிகட்கோ, தன்நிலைதவறுதல் இழவாம்; தன்நிலைநிற்றல் வாழ்வாம் என்பது தேர்ந்த கருத்து.

பகவான் ஸநத்ஸுஜாதர், சாகாமையைக் கர்மத்தால் பெறலாம் (உ- ௩) என்னும் கொள்கையை மேலே (உ - ௬) மறுப்பர். அதனை அங்கே கண்டுகொள்க. (௪)

ரு.

வினா :—தமோமாற்றமே மிருத்தியு எனவும், அஃதின்மையே சாகாமை எனவும் எப்படித் தெரிகின்றன ?

விடை :—கூறுவோம் :

தமோமாற்றத்தாலன்றோ அஸுரர்கள் தோற்றார்கள், ஸுரர்கள், தமோமாற்றமின்மையினால் ப்ரஹ்ம மானார்கள், நிச்சயமாகவே, மிருத்தியு புலி போலப் பிராணிகளைத் தின்பதில்லை; ஏனெனில், இதற்கு உருவமே காணப்படவில்லை.

விரோசநன் முதலான அஸுரர்கள் தமோமாற்றத்தினால், ஆத்மஇயல்பான ப்ரஹ்மநிலையினின்று நழுவுதலால், ஆத்மாஅல்லாத உடம்பு முதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொள்ளுதலால் தோல்வி யடைந்தார்கள் (சா -

அ - கஉ - சு). அவ்வண்ணமே, இந்திரன் முதலான தேவர்கள் ஆத்ம இயல்பான ப்ரஹ்மநிலையாய்நிற்பதனால் ப்ரஹ்ம மானார்கள் (சா - அ - கஉ - சு).

அல்லது, இவ்வாறு பொருள் கொள்ளலாம்:— அஸுரர்கள் - சிற்றின்பத்தினுள் அழுந்தி, ஆத்மாவை அறியாதுகிடக்கும் பிராணிகள் (அஸுஷு ப்ராணேஷு இந்த்ரியேஷு வா ரமந்தே இதி அஸுரா:=இந்திரியங்களிலேயே இன்புறுகிறவர்கள்). அவர்கள் தடுமாற்றத்தினால், தன்நிலைதவறியுள்ளமையினால் உடல் முதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொண்டு தோற்றார்கள், அதாவது விலங்குமுதலிய பிறவிகளைப் பெற்றார்கள் (ஐ - ஆ - உ - க - க). ஸுரர்கள் - ஆத்மாவை அறிந்தவர்கள் (ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வஸ்வரூபே ரமந்தே இதி ஸுரா: = தன்ஆத்மாவினிடத்தேயே இன்புறுகிறவர்கள் :

"ஸ்வஸ்வரூபே ரதிர்யேஷாம் ஸ்வஸ்மிந் ப்ரஹ்மணி வா-
வயே | தே ஸுரா இதி விக்யாதா: . . . . ||"

"எவர்கட்கு இன்பம் தன்னிடத்திலேயே, அசைவிலா ஆத்மாவான ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலேயே உள்ளதோ, அவர் "ஸுரர்" எனப் பிரஸித்தர்").

அவர்கள் தடுமாற்றமின்மையினால் [ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமாய்நிற்றலால்] ப்ரஹ்ம மானார்கள், பொய்யுணர்வும் அதனது செய்கையும் நீங்கியவராய் ப்ரஹ்மமாகவே ஆனார்கள்.

வினா :—இனி, ஸகலப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்ற வேறோர் மிருத்தியு ஒருவன் பிரஸித்தமா யிருக்கிறான். ஆகவே, தடுமாற்றமே மிருத்தியு என எவ்வாறு கூறலாகும் ?

விடை :—இது குற்ற மில்லை; அவன், புலிபோலப் பிராணிகளைத் தின்பதில்லையாதலின். தின்பானாயின்,—புலியினது உருவம்போல, அவனது உருவம் காணப்படவேண்டும்; ஆனால், காணப்படவில்லை. ஆதலால், தடுமாற்றமே நேரான மிருத்தியுயென்க. அல்லது, உண்மை நோக்கிலே, மிருத்தியு என்பதே இல்லை என்க.

(ரு)

௬.

𑌯𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌃
𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அஜ்ஞானிகள் ஸூர்யன்மகனை மிருத்தியுவாகக் கோள்கிறார்கள்.

௬.

சங்கை:—ஆயின், உலகநோக்கிலே யமன் என்னும் மிருத்தியு காணப்படுகின்றான்; ஸத்யவான்மனைவி ஸாவித்ரி அவனைக் கண்டு பேசியதாகக் கூறப்படுகின்றமையின் (வே - ஸா). ஆகவே, அவளது கண்ணிற்குப் புலப்பட்ட உருவமுடைய அந்த மிருத்தியு யார்? எனில்,—

ஸமாதாநம்:—கூறுவோம்:

ஆனால், சிலர் மிருத்தியுவை இதனினும் வேறாக யமனாகக் கூறுகிறார்கள்; அவனை - மனத்தினுள் வசிப்பவனாகவும், சாகாதவனாகவும், ப்ரஹ்மத்திலே அமர்ந்தவனாகவும் கூறுகிறார்கள். அக்கடவுள் நல்லோர்க்கு நல்லோனாய், தீயோர்க்குத் தீயோனாய், பிதிருலோகத்திலே ராஜ்யத்தை ஆளுகிறான்.

சிற்றின்பவிஷத்தால் மதி மயங்கி, ஆத்மாவிற்குப் புறம்பாக இரண்டாவதை, த்வைதத்தைக் காணும் அஜ்ஞானிகள் வேறோர் மிருத்தியுவைக் கூறுகிறார்கள்: கீழ் எடுத்துக்காட்டிய தமோமாற்றமென்னும் மிருத்தியுவினும் வேறாக ஒரு மிருத்தியுவைக் கொள்கிறார்கள்.—எப்படி?— மிருத்தியு என்பான் - ஸூர்யனது மகன். அவன் பாவஞ்செய்தோரைத் தண்டிப்பவன் என யாவர்க்கும் தெரிந்துள்ளமையால், எல்லாரது மனத்திலும் இருப்பவன்என்க. அன்றியும், அவன் சாகா இயல்பினன், ஆத்மாவான ப்ரஹ்மத்திலே நிலைத்தவன்; காடகோபநிஷத்தினுள், நசிகேதஸுக்கு ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேசித்தருளிய ஆசார்யனாதலின். மற்றும், அவன் நல்வினைசெய்பவர்க்கு இன்பத்தைத் தருபவன், தீவினை செய்தவர்க்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பவன்: பட்சபாதமில்லாது நடுவு நிலைமையி லிருந்தே சகலப்பிராணிகட்கும் தருமமாய் நியாயம் தீர்த்துப் பிதிருலோகத்தை ஆண்டுவரும் தர்மராஜன் என்றபடி.

எ.

ஆஸுரேஷு நிஸ்ஸாரதே நராணாம்
க்ரோதஃ ப்ரமாதோ மோஹமயஶ்ச ம்ருத்யுஃ ।

இவ்வாறாகவே, பகுத்தறிவுள்ளவர்கள் இவனை மிருத்தியுவாகக் கொள்வதில்லை. எப்படியெனில்,—கேட்டிற்குக் காரணம் எதுவோ, அது மிருத்தியு என்பது. தமோமாற்றம் என்னும் பெயருடைய அஜ்ஞானமானது, பிறப்புமுதலியகேட்டிற்குப்போல, இறப்பு முதலிய கேட்டிற்கும் அடிக்காரணமாயுளது. அவ்வாறே, சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன :

"ந சேதிஹாவேதீந்மஹதீ விநஷ்டிஃ"
"(ஆத்மாவை) இங்கு அறியாவிடில், பெரிய கேடு (வந்திட்டது)"—(கே - கரு) ;
"ம்ருத்யுர்வை தமஃ"
"(விவேகத்தை மூடுகின்ற) இருளான அறியாமையே மிருத்தியுவாம்"—(பிரு - க - ௩ - உஅ) ;
"அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஜ்ஞாநம் தேந முஹ்யந்தி ஜந்தவஃ ।"
"அறிவு அஜ்ஞாநத்தினால் மூடுண்டுகிடக்கின்றது ; அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின்றன"—(வே - கீ - ரு - கரு).

ஆதலால், அறிவுடையோராவார் - தமோமாற்றமாகிய அஜ்ஞானத்தையே மிருத்தியுவாக, தீங்குகள் யாவற்றிற்கும் நேரான அடிக்காரணமாகக் கொள்கிறார்கள். விவேகமில்லாதவரோ ஸூரியனது மகனை மிருத்தியுவாக, தீங்குகட்குக் காரணமாகக் கொள்கிறார்கள். மற்று, அவன் அப்படியல்லன் ; அவர்களைச் சிக்ஷித்து நல்வழிப்படுத்துகின்ற தர்மராஜனும் என்பது கருத்து. (௬)

அஜ்ஞான காரியங்கள்.

எ.

இவ்வாறாக, "தமோமாற்றமே மிருத்தியு" என மிருத்தியு இன்னதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது. இனி, அதனது விகாரங்களைக் கூறுகின்றார் :

மனிதர்கட்கு இந்தத் தமோமாற்றமென்னும் மிருத்தியுவானது-காமத்தினின்று கோபமாகவும், மயக்கவடிவாகவும் வெளிக்கிளம்புகின்றது. ஒரு

அஹம்மதேனைவ சரன் விமார்கா³ன்
 ந சாத்மனோ யோக³முபைதி கஶ்சித் ॥

அ.

தே மோஹிதாஸ்தத்³வஶே வர்தமானா:
 இத: ப்ரேதாஸ்தத்ர புன: பதந்தி ।
ததஸ்தம் தே³வா அனுபரிப்லவந்தே
 ததோ ம்ருத்யும் மரணாக்²யாமுபைதி ॥

வன் செருக்கினுல் வழியல்லா வழிகளில் அலைகிறவனுய், ஆத்மஸமாதியை அடைவதில்லை.

மிருத்தியுவானது, அதாவது அஜ்ஞானமானது காமமாக மாறுகின்றது. பின்னர், அக்காமம், தான் விரும்பியதைப் பெருது தடைப்பட்ட வழி, கோபமாக மாறிவிகின்றது (வே - கீ - ந - சு௨). பின்பு, அக்கோபத்தால் மயக்க முண்டாக (வே - கீ - ந - நஎ), அதனுல் ஒருவன்-செய்வன ஒழிவன தெரியாதவனுய், சுருதி ஸ்மிருதிகட்கு மாருன வழியை, நான் என்னும் அகங்காரத்தருக்கினுல் நேரான வழியாக நினைத்து, அதுனுள் கெட்டலைந்து திரிகிருன்; ஆகவே, ஆத்மநிலையைக் கூடுதல் இல்லை யென்பதாம். (எ)

அ.

மேலும்,

அவர்கள் (அதனுல்) மயக்கப்பட்டு அதனது வசத்திலே இருப்பவராய் இத்னினின்று இறந்துபோய், அதனினின்று மீட்டும் கீழே வீழ்கிருர்கள். பின்னர் இந்திரியங்கள் (கர்மத்திற்கு)ஏற்ப அவனைச் சுற்றிவளைகின்றன. ஆதலால், அவன் சாதலினின்று சாதலைப் பெறுகிருன்.

அகங்காரமாகவும், காமமாகவும், மற்றுமிவைபோன்றதாகவும் விகாரப்பட்டிருக்கும் அஜ்ஞானத்தினுல் உடம்பு முதலியவற்றை ஆத்மாவாகக் கொண்டவர் அந்த அஜ்ஞானமாகிய மிருத்தியுவிற்கு வசப்பட்டு நின்று, இவ்வுலகிலே இறந்து, பரலோகத்தை யடைந்து, தமது கர்மம் கழியுமளவும் அங்கே வாழ்ந்து, மறித்தும் உடம்பை யெடுத்தற்காக இவ்வுலகினுள் வந்து வீழ்கிருர்கள். அவ்வாறே, சுருதியும் ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றன :

"தஸ்மிந் யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வாதை²தமேவாத்⁴வாநம் புநர்நிவர்தந்தே"

௧.

கஶெ்ாஃயெ கஶ்ஷுர் நஂாமா:
தத்ரா நஂயாஷி ந தாஷி ஶ்ரு க்ரஂழ।
ஸஃய்யொமா நவஹஶாத்ஸஞாஃ
ஷுவத்தெ் ஹொம்யொமெ ந செஷி ॥

“(கர்மம்) கழிந்திடும்வரை அதில் வசித்துப், பின்பு, இதே வழியை மீளத் திரும்புகிறார்கள்”—(சா - ௫ - ௧௦ - ௫)

“க்ஷீணெ புஂணெ்ய ம்ர்த்யலோகம் விஶந்தி”

“புண்யம் கழிந்தவளவிலே, மநுஷ்ய லோகத்தைப் புகுகிறார்கள்”—(ஸ்ரீ - கீ - ௯ - ௨௧)

பின்னர் உடம்பை எடுக்குமளவிலே, அவரவர்செய்த கர்மங்கட்குத் தக்கவாறு இந்திரியங்கள் அவரைச் சூழவளைந்துகொள்கின்றன, அவரைத் தமக்கு வசப்படுத்திக்கொள்கின்றன; கொள்ளவே அவர் அவற்றினது வேலைக்காரர்கள்போன்று அவற்றைப் பின்பற்றி இறப்பைப் பெறுகிறார்கள்; பின்பு வேறோர் பிறப்பை அடைகிறார்கள்; மறுபடியும் மரிக்கிறார்கள், மீண்டும் பிறக்கிறார்கள். இவ்வாறாக, பிறப்பு இறப்பென்னும் சக்கிரத்தில் ஏறிக்கொண்டு சுற்றிச்சுற்றிச் சுழல்கிறார்கள்.

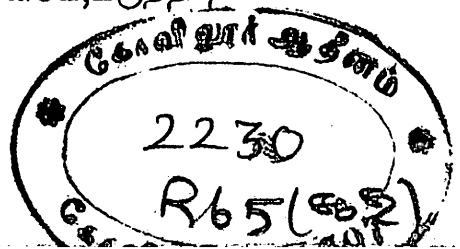
ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் கண்டுணராமையினால் அவர்கள் ஸம்ஸாரக்கடலினுள் மூழ்கி ஆசை கவலை முதலிய முதலை முதலியவற்றால் அங்குமிங்கும் கவ்வப்பட்டுத் தத்தளித்து தவிக்கிறார்கள் என்பது கருத்து. ()

௧.

இனி, ஸம்ஸாரக்கட்டிற்குக் கர்மமும் காரணமாம்:—எப்படி?—

கர்மப்பயனிலே ஆசையுள்ளவர்கள் கர்மம் தோன்றுமளவிலே அதனைத் தொடர்கிறார்கள்; மிருத்தியுவைக் கடத்தலில்லை. உடம்போடுநிற்பவன் உண்மைப்பொருளைக் கூடுதலை உணராமையினால் எப்புறத்தும் போகப்பற்றோடு செல்லுகிறான்.

கர்மத்தினுடைய பயனின்மேல் அவாவுடையவர்கள் “இக்கர்மத்தினால் இப்பயன் கிடைக்கும்” என அக்கர்மம் வந்தவழி அதனைத் தலைப்பட்டு அதனது பயனை யடைகிறார்கள். எனவே, மிருத்தியுவைக் கடந்

௧௦.

ததை்வ மஹாமோஹனமிந்த்ரியாணாம்
மித்யார்த்தயோகஸ்ய கதிர்ஹி நித்யா ।
மித்யார்த்தயோகாபிஹதாந்தராத்மா
ஸ்மரந்நுபாஸ்தே விஷயாந் ஸமந்தாத் ॥

துநிற்றல் ஆதலில்லை; பிறப்பிறப்பாகிய ஸம்ஸாரத்தினுள் மீண்டும்மீண்டும் சுற்றிவருகிறார்கள் என்பது பொருள்.

வினா :—அவர்கள் கர்மம் வந்தவழி கர்மப்பயனிலேயே ஆசையுள்ளவராய் எதனால் ஸம்ஸாரத்தினுள் இவ்வாறு கிடக்கிறார்கள் ?

விடை :—உண்மைப்பொருளைக் கூடுதலை அறியாமையினால், தன் ஆத்மஸ்வரூபத்தை பரம்பொருளான ப்ரஹ்மமாகக் கண்டுணராமையினால் என்க.

ஆதலால், உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொண்டவர் "இந்திரியவிஷயங்களை அநுபவிப்பதிலே ரஸமிருக்கின்றது" என்னும் நினைப்பினால் எவ்விடத்தும் செல்லுகிறார்கள். குருடன் மேடு, பள்ளம், முள் உள்ள இடம் முதலியவற்றின்மேல் தட்டித்தடுமாறுவதுபோல், விவேகமில்லாதவன் இந்திரியவிஷயஇன்பத்தை வேண்டி எங்கும் தட்டித்தடுமாறுகிறான் என்பது தேர்ந்த கருத்து. (௯)

௧௦.

அன்றியும்,

அதுவோ இந்திரியங்கட்குப் பெருமயக்கமாம். பொய்ப்பொருள்களுடைய சம்பந்தத்தால் இவனுக்கு (ஸம்ஸார)கதி என்றுமுள்ள (தாகின்றது. இவன்) பொய்ப்பொருள்களுடைய சம்பந்தத்தாலே உள்ளேயுள்ள ஆத்மா தாக்கப்பெற்றவனாய், விஷயங்களைக் கருதிக்கொண்டு, (அவற்றையே) எப்புறத்தும் தொழுகிறான்.

பெருமயக்கமாவது - இந்திரியபோகங்களைத் தேடித் திரிதல். எவனுக்கு விஷயங்களின்மீது வாஸ்தவபுத்தி இல்லையோ, அவனது இந்திரியங்கள் விஷயங்களின்மேல் செல்லா. செல்லாமையினால், அவன் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவைநோக்கியே செல்லுதலாகும். ஆகவே, மயக்கம் தொலையுமென்க. மற்று, எவனுக்கு விஷயங்களின்மீது வாஸ்தவபுத்தி உள்ளதோ, அவன் வெளியிலுள்ள விஷயங்களின்மீது செல்லுகின்ற

௧௧.

𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍈𑌨𑌂
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌧𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍 ॥

மையால், உள்ளேயுள்ள ஏகமான பரம்பொருளை ஆத்மாவாக நேரே காண்பதில்லை. ஆதலால், வெளிநோக்குடையவன் விஷயங்களின்மேல் மறித்துமறித்துச் சென்று அலைகிறான்; அலையஅலைய, போகஆசை மேன்மேல் கிளர்க்கின்றது. அவ்வண்ணமே, பகவான் மநு அருளிச்செய்கிறார்:

“ 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ ”

“ காமம், விரும்பிய விஷயங்களை அநுபவித்தலால் ஒருகாலும் அடங்குவதில்லை; தீ ஹவிஸினாற்போல, மிகுதியாகவே வளர்கின்றது”—(மநு - ௨ - ௯௪)

இவ்வாறு ஓசைமுதலிய கற்பனைப்பொருள்களோடு கூட்டுறவு நிகழுங்கால், ஸம்ஸாரத்தினுள் கிடந்துஉழலும் நிலைமையானது மனிதனுக்கு அவசியம் அமைவதாகின்றது. ஏனெனில்,—அவன், அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்ட பொய்ப்பொருள்களைக் கூடி, தனது இயல்பான ப்ரஹ்மாத்மநிலையை இழந்தவனாய், ஸ்திரீமுதலிய விஷயங்களைக் கருதி, பரம்பொருளைத் தொழாது, அந்த ஸ்திரீமுதலான விஷயங்களையே தொழுகின்றான். (௧0)

௧௧.

அதனால் என்னவெனின்,—கூறுவோம், கேட்பாயாக:

(விஷயங்களைக்) கருதுதல் இவனை முதலில் கெடுக்கின்றன. பின்பு, காமமும் கோபமும் இவனைப் பிடித்துக்(கெடுக்கின்றன). இவை சிறுவர்களைச் சாதற்குச் செலுத்துகின்றன. தீரர்களோ தைரியத்தினால் சாதலைக் கடக்கிறார்கள்.

ஸ்திரீ பணம் முதலான விஷயங்களை மனத்தினுள் கருதிக்கொண்டிருத்தல் எதுவோ, அது மனிதனை முதலில் கெடுக்கின்றது, தன்நிலை பிறழ

கஉ.

யோऽபித்யாயந்நுத்பதிஷ்ணூந் நிஹந்யாத்
அநாதரேணாப்ரதிபுத்யமாந: ।

ச்செய்கின்றது. இவ்வாறு அவற்றைக் கருதிக் கெட்டு நிற்குங்கால் அவன் கருதியுள்ள விஷயம் அவனுக்கு நேர்ப்பட்டவளவிலே, காமம் அவனை உடனே பிடித்துத் தாக்குகின்றது. காமத்தால் தாக்கப்பட்ட அவனை கோபம் பிடித்துச் சீரழிக்கின்றது. விஷயத்தியானமும், காமமும் கோபமும் தமக்கு வசப்பட்ட மூடரான பகுத்தறிவில்லா ஜனங்களை சாவென்பதில், மூப்பு இறப்பு பிணிமுதலியவற்றில் தள்ளுகின்றன. அவ்வாறே, சுருதியையும் காணலாம்:

“பராச: காமாநநுயந்தி பாலாஸ்தே ம்ருத்யோர்-
யந்தி விததஸ்ய பாஶம் । அத தீரா அம்ருதத்வம்
விதித்வா த்ருவமத்ருவேஷ்விஹ ந ப்ரார்தயந்தே ॥”

“சிறுவர்கள் வெளியிலுள்ள காம்பொருள்களைத் தொடர்கிறார்கள். அவர்கள் மிருத்தியுவினுடைய பரந்த வலையை அடைகிறார்கள். விவேகிகளோ (ஸ்வரூபநிலையான) சாகாமையை அநித்யங்களுள் நித்யமாக அறிந்து, இங்கே (ஒன்றையும்) வேண்டுவதில்லை”—(கட - உ - க - உ).

மற்று, தீரர்களோ ஸ்திரீமுதலான விஷயங்களைத் திண்மையான விவேகத்தால் வென்று, பரம்பொருளை ஆத்மாவாக அறிந்து மிருத்தியுவைக் கடந்திடுகிறார்கள். அவ்வாறே, சுருதியும் கூறுகின்றது:

“நிசாய்ய தம் ம்ருத்யுமுகாத் ப்ரமுச்யதே”

“அதனை அறிந்து,மிருத்தியுவினுடைய வாயினின்றும் தப்புகிறான்”—(கட - க - ௩ - க௫). (கக)

ஞானிக்கு மிருத்தியு இல்லை.

கஉ.

அந்தத் தீரர்கள் எவ்வாறு மிருத்தியுவை, மூப்பு இறப்புமுதலியவற்றைக் கடக்கிறார்கள்?— கூறுவோம்:

மேலே எழும்பி எழும்பி விழும் விஷயங்களை எவன் (நிலையில்லவையாக, அசுத்தமாக, துன்பமாக)நினைத்துத்தள்ளுகின்றானோ, அசட்டையி

ஸ வை ம்ருத்யும் ம்ருத்யுரிவாத்தி ஸர்வதோ
ஹ்யேவம் விதாநு யோஹ்யஸௌ காமாநு ॥

கரு.

காமாநுஸாரீ புருஷ: காமாநநுவிநச்யதி ।
காமாந் வ்யுதஸ்ய துநுதே யத்கிஞ்சித் புருஷோ ரஜ: ॥

ஞல் (அவற்றை மீட்டும்) நினையாதிருக்கின்றானோ, எந்த ஞானி இவ்வாறு காமங்களைத் தொலைக்கின்றானோ, அவன் மிருத்தியுபோல ஆகி மிருத்தியுவை விழுங்குகின்றான்.

அசட்டையினால் - அமேத்யத்தைப் பார்த்தலிலே எப்படி உதாசீனமுள்ளதோ, அப்படிப்போன்ற உதாசீனத்தினால். இது இங்கே உணரத்தக்கது :

“விஷயவ்ருத்திஸம்ஹாரம் ய: கரோதி விவேகத: ।
ம்ருத்யோர்ம்ருத்யுரிதி வ்யாத: ஸ விதாநாத்மவித்-
த்வித் ॥”

“எவன் விவேகத்தினால் விஷயங்களை எதிர்த்து ஸம்ஹரித்தலைச் செய்கின்றானோ, அவன் மிருத்தியுவிற்கு மிருத்தியு எனப் பெயர்பெற்றவன், கற்றவன், தன்னையறிந்தவன், தேர்ந்தவன்.” (கச)

காமத்தின் தீமையும், ஞானத்தின் நன்மையும்.

கரு.

மற்று, காமங்களைப் பாராட்டி

காமங்களைப் பின்பற்றுகின்ற மனிதன் காமங்களைத் தொடர்ந்தே அழிகிறான். காமங்களைத் தள்ளி(யுள்ள)மனிதன் எத்தகைய குற்றத்தையும் உதறுகின்றான்.

எத்தகைய குற்றத்தையும் உதறுகின்றான் - *இப்பிறப்பிலாயினும், முற்பிறப்பிலாயினும் தேடிக்கொண்ட புண்யம் பாவம் முதலாகிய கர்மத்தை விவேகபுத்தியினால் துடைக்கின்றான்.* (கரு)

கச.

[illegible]
[illegible]

கரு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

கச.

ஆயின், கறுத்துச் சுருண்ட குழலும், மலர்ந்த முகமும், சிரித்த பார்வையும், குயிலன்ன குரலும், இறுமாந்து மதர்த்த கொங்கையும், இன்னுமிவைபோன்ற இனிமையெல்லாம் செவ்வனே வாய்ந்த பொன் மேனியிலே படும் இழுக்கு யாது? எனின்,—கூறுகிறார்:

பிராணிகளுடைய இவ்வுடலானது அசேதநமாக,நரகமாகக் காணப் படுகின்றது. (அவிவேகிகள் காமத்தை) அவாவிக்கொண்டே பள்ளத்தை எதிர்நோக்கிச் செல்பவராய் ஓடுகிறார்கள்.

இச்சரீரம் மண்ணுங்கட்டிபோல ஜடமாயுள்ளது; இரத்தம், கோழை, ஊன், புழு, மலம், மூத்திரம் முதலியன நிரம்பிக்கிடக்கின்றமையால் நரகமாயுமுள்ளது. இவ்வாறு மிக்கு அருவருக்கத்தக்கதாயினும், மூடர்கள் மாதரது உடலை விரும்பிமதித்து, விளக்கின்மேல் விட்டில் போல, அவ்வுடலின்மேல் சென்றுசென்று மயங்குகிறார்கள். குருடர் மேடுபள்ளங்களிலே தட்டுண்டு தடுமாறி வீழ்தல்போல, இந்திரியவிஷயக்குருடர்கள் ஸ்திரீமுதலானவற்றிலே தட்டுண்டு தடுமாறி வீழ்கிறார்கள் என்பதாம். (கச)

கரு.

இவ்வாறு எவர்கள் வீழ்கிறார்களோ, அவர்கட்குச் சரீரமும் வீணாம்:

க்ஷத்திரிய! வேறொன்றையும் நினையாதவன் (வேதாந்தநூல்களைப்) படிப்பதில்லை. இவனுக்கு(ச் சரீரம்)வைக்கோலினால் செய்த புலிபோன்றது. எந்த இவன் உனது சரீரத்தினுள் கோபத்தாலும் லோபத்தாலும்

ஸ வெ ஊூத்ரு ஸ்ஷுஸரீரெ ய ஸாஷீ |

கசு.

ஸாவ்ம ஊூத்ருாம ஜாயஜா நம விஜிசுா
ஜூா நெ திஷ்டந ஸிஹெதீஹ ஊூதெூா: |
விநஸூ்லெ்த விஷயெ தஸூ் ஊூத்ரு:
ஊூதெூாயரியா விஷயம் வூாவ்ஹ உத ரூ: ||

மயக்கமும் அச்சமும் (கூடிய)உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவா(யிருக்கின்றானோ) அவனே மிருத்தியுவாம்.

எவன் ஸ்திரீமுதலான விஷயங்களை அவாவிக்கொண்டு அவற்றின் மேல் குதித்துக்குதித்து ஓடுகின்றானோ, அவன் தன்ஆத்மாவான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை அறியாதவனாய் அந்த ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நூலை அறிவதில்லை. அவ்வாறு சிற்றின்பங்களுள் அழுந்திக்கிடப்பவன் நான்கு வேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறிந்த வித்வானாயினும், அவனுக்கு இம்மநுஷப்பிறவி வீணாம்; வைக்கோலினால் செய்த புலிபோல என்க. இவ்வாறு சரீரம் வீணென்பதுமாத்திர மில்லை; எவன் இவ்வாறிருக்கின்றானோ, அவனே அவனுக்கு மிருத்தியுவாம், கேட்டிற்குக் காரணமாம்.—எப்படி யெனில்,— எவன் இந்திரியங்களை வெல்லாது, கோபம் லோபம் முதலியவற்றைக்கொண்டுநிற்பவனாய் விஷயங்களின்மேல் செல்லுகின்றானோ, அவனே அவனுக்கு, அதாவது, தானே தனக்குப் பகைவனும். அவ்வாறே, பகவான் அருளிச்செய்துள்ளார்:

“ ஆதெூவ ரிவுராதூந: | ”
“ தானே தனக்குச் சத்துரு ”—(வே - கீ - சு - ரு).　　(கரு)

கசு.

அந்தச் சத்துருவான மிருத்தியுவைத் தொலைப்பது எதனால்? எனின்,—“ ஞானத்தினால் ” என்கிறார்:

மிருத்தியுவை இவ்வாறு கிளைப்பதாக உணர்ந்து ஞானத்திலே நிற்பவன், இங்கே மிருத்தியுவினின்று அஞ்சுவதில்லை. (பிராணிகளின்) சரீரம் யமனது எல்லையை யடைந்து (அழிந்திடுமாறு) போல, மிருத்தியு அவனது எல்லையிலே அழிந்திடுகின்றது.

கீழ்க்கூறிய(உ - ச) தமோமாற்றமென்னும் அஜ்ஞானமே காமம் கோபம் லோபம் முதலியனவையாக மாறி, பிறப்பிறப்பு முதலான எல்லாத்

கஎ.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச ॥

யாநேவாஹுரிஜ்யயா ஸாத்யலோகாந்

த்விஜாதீநாம் புண்யக்ருதாம் ஸநாதநாந் ।

தேஷாம் பரார்த்தம் கதயந்தீஹ வேதாஃ

ஏதத்வித்வாந்நேதி கதம் நு ஸர்வம் ॥

தீங்குகட்கும் விதையா யுள்ளது எனத் தெளிவாய் உணர்ந்து, அக்காமம் கோபம் முதலிய குற்றங்களைக் கடிந்து, அமைதி பொறுமை அடக்கம் முதலிய குணங்களைத் தேடி, ஆத்மாவை பேரறிவான நித்யாநந்தமாகக் கண்டவன் மிருத்தியுவினின்று அஞ்சமாட்டான். அவ்வாறே, சுருதி கூறுகின்றது :

"ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் । ந பிபேதி குதச்சந"

"ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அறிந்தவன் எதனின்றும் பயப்படுவதில்லை"—(தை - உப - உ - கூ)

அவன் என் அஜ்ஞானமிருத்தியுவிற்கு அஞ்சுவதில்லை? எனில்,—கூறுவோம் : யமனுக்கு எதிர்ப்படும் பிராணி உடனே மாய்ந்திடுமாறுபோல, பரம்பொருளைக் கண்டுநிற்கும் ஞானிக்கு எதிர்ப்படும் அஜ்ஞானம் என்னும்மிருத்தியு சடக்கென்று விரைந்து மாய்ந்திடுகின்றது. ஆதலால், அவன் தானே தன்நிலையில் நிற்பவனுய்த், தானுனவனுய்த், தன்னையல்லது வேறு காண்பதில்லை. இரண்டாவதுஎன்று ஒன்று இருந்தாலன்றே, அதனினின்று அஞ்சுத லாகும் என்க.　　(கசு)

அஜ்ஞானிக்கே கர்மமாம்.

கஎ.

ஸம்ஸாரக்கட்டிற்குக் கர்மம் காரணம் என்றும், மோக்ஷத்திற்கு ஞானம் ஸாதநம் என்றும் கீழ்க் கூறப்பட்டவற்றிலே திருதராஷ்டிரன் வினவலாயினன் :

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

வேதங்கள், மிகப்புண்யமான என்றுமுள்ள எந்த நல்லலோகங்களையே இருபிறப்பாளர்க்கு வழிபாட்டினால் (அடையப்படுவனவாகக்) கூறுகின்றனவோ, அவற்றை மேலான புருஷார்த்தமாக இங்கே உரைக்கின்றன. அறிந்தவன் இக்கர்மத்தைச் செய்வதில்லை (யென்பது) எப்படி ?

கஅ.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌤𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 ।
𑌸 𑌨𑍇𑌹 𑌆𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥

ப்ரஹ்மலோகம் முதலியன - இந்திராதிலோகங்களைக்காட்டிலும் பரிசுத்தமானவையாம்; வியவகாரநிலையைக்காட்டிலும் நீட்டித்துநிற்ப வையாம். பிராமணர்முதலானோர் இந்தலோகங்களை ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய வழிபாடுகளால் அடைகிறார்கள். இவ்வாறு இவ்வுலகங்களை யடைதலே இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பெறவேண்டிய முக்கிய புருஷார்த்த மாம். என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன; கூறவே, ஞானியாவான் லோகங் களை யடைதற்குச் சாதநமான கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதில்லை யென்றல் எப்படி ? (கஎ)

கஅ.

இவ்வாறு வினவப்பெற்ற பகவான்

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார்:

அஜ்ஞானி இவ்வாறு (நினைத்து) அதிலே செல்லுகிறான். அப்படியே, வேதங்களும் பயன்களையெல்லாம் கூறுகின்றன. (மற்று, ஞானியான) அவன் இதிலே செல்வதில்லை; (நேரான) வழியினால் பரமாத்மாவாகிப் பரம்பொருளை அடைகிறான்; வழியல்லாதவற்றைத் தொலைக்கின்றான்.

இவ்வாறு ப்ரஹ்மலோகம் முதலியவற்றின் இன்பத்தைக் கருது கின்ற அஜ்ஞானி அவற்றிற்கு ஸாதநமான கர்மத்தை மேற்கொள்ளுகி றான். அப்படியே, வேதங்களும் பலபல பயன்களை அந்த அஜ்ஞானிக் கே கூறுகின்றன. ஆதலால்(அஜ்ஞானிக்கே கூறுகின்றமையால்), ஞானி யானவன் ப்ரஹ்மலோகம் முதலியவற்றினுடைய அநித்யமான இன்பத் திலாயினும், அதற்குச் சாதநமான கர்மத்திலாயினும் தலைப்படுத லில்லை. அங்ஙனமவன் யாது செய்கிறான்? எனில்,—அவன் பரம்பொருளை ஆத் மாவாகக் கண்டுணர்ந்து ப்ரஹ்மமாகி ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான். ஸம் ஸாரத்திற்குக் காரணமாய் ஆத்மாவை யடைதற்கு விரோதியான வழி களை முற்றும் அறத் தொலைத்துவிடுகின்றான் என்க. (கஅ)

கக.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌜𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂
𑌸 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌥𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥

ஜீவனும், ப்ரஹ்மமும் உண்மையிலே ஒரேபொருள்.

கக.

தடுமாற்றம் என்னும் அஜ்ஞானம் - மிருத்தியு என்றும், தடுமாற்ற மின்மையாகிய தன்நிலைநிற்றல் - சாகாமைஎன்றும் கூறி (உ - ச), அந்த மிருத்தியு காமம்முதலாக மாறினவழி (உ - எ, அ.....) அநர்த்தங் கட்கெல்லாம் காரணமாம் என்று காட்டி (உ - எ........கரு), அந்த மிருத்தியுவை அழித்தல் ஆத்மஅறிவினால் ஆகும் என உணர்த்தி (உ - கசு), ப்ரஹ்மலோகம் முதலியனவெல்லாம் அஜ்ஞானியைப்பற்றியுள்ளமை யால் அவை புருஷார்த்தமாகா என ஞானவழியினால் மோக்ஷம் உபதே சிக்கப்பட்டது (உ - கஅ). படவே, "பரமாத்மாவாகிப் பரம்பொருளை யடைகிறான்" (உ - கஅ) என ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்று என்பதிலே திருதராஷ்டிரனுக்குச் சந்தேகம் எழுகின்றது :

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

அது முறையே இந்த எல்லாமாக இருந்தால், பிறவாத அப்பழம்பொருளை ஏவுகிறவன் யார்? அதற்குச் செய்யவேண்டியது என்ன? அல்லது, (அதற்கு நேர்ந்த) அநர்த்தம் என்ன? (முற்றும்) அறிந்தவரே! அதனையெல்லாம் எனக்கு அருளிச்செய்வீராக.

நித்யமாய், அஸங்கமாய், நிர்விகாரியாய்ப், பரிசுத்தமான தனி அறிவாய் விளங்கும் பேரானந்தப்பொருள், முறையே ஆகாசம்முதலான இப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து, அதனுள் புகுந்து உடம்பொடு நிற்பதாய்ப் பிறந்து இறந்து உழலுகின்றது எனில்,—அங்ஙன மப்பொருளை, பிறவாத இறவாத பரமாத்மாவை இவ்வாறு ஸம்ஸாரத்தினுள் உழலுமாறு யார் ஏவுகின்றான் ?

அதனையல்லது வேறு இல்லாமையினால், அது தானே அவ்வாறிருக்கின்றது எனில்,—பலபல பிறவிகளில் அது அவ்வாறிருப்பதனால் அத

௨௦.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச ||

தோஷோ மஹாநத்ர விபேதயோகே
ஹ்யநாதியோகேந பவந்தி நித்யா: |
ததாऽஸ்ய நாதிக்யமபைதி கிஞ்சித்
அநாதியோகேந பவந்தி பும்ஸ: ||

ற்கு அடையவேண்டிய பயன் என்ன? அடையவேண்டுவன யாவும் அடையப்பெற்றநிலை அதுவாதலின்.

அல்லது, அது பலபல பிறவிகளில் செல்லாது ஸம்ஸாரத்தினுள் நுழையாது தானே தன்மகிமையில் சும்மாவிருப்பதனுல், அதற்கு வரும் தீங்கு என்ன?

"ஏவுவோன் - ஈச்வரன்; ஏவப்படுவோன் - ஜீவன்" என்பது முதலான வேற்றுமையெல்லாம் காணப்படுகின்றமையால், பேதம் இருக்கவேவேண்டும் என்பதாம். பகவானே! இவ்வாறு கிளம்புகின்ற என்ஸம்சயங்களைப் போக்கவேண்டும். (௧௧)

௨௦.

இதற்கு ஸமாதாநத்தை

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றுர்:

இதிலே வேறுபாடுள்ளவழி பெரிய தீங்கு(வந்திட்டது). அநாதிஸம்பந்தத்தால் ஜீவர்கள் இருக்கிறுர்கள். அவ்வாறுக இதனது பெருமை சிறிதும் சிதைத லில்லை. ஜீவர்கள் அநாதிஸம்பந்தத்தால் (பற்பலராக) இருக்கிறுர்கள்.

எவன் ப்ரஹ்மத்தினிடத்து வேற்றுமையைக் காண்கின்றுனே, அவனுக்குப் பிறப்பு பிணி மூப்பு இறப்பு முதலிய கேடுகள் வருகின்றன. என்று சுருதிகள் உணர்த்துகின்றன:

"யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நுதரமந்தரம் குருதே | அத தஸ்ய பயம் பவதி"

"எப்பொழுது இவன் இதனிடத்துச் சிறிதாயினும் வேற்றுமையைக் கொள்கின்றுனே, அப்பொழுது அவனுக்குப் பயம் இருக்கின்றது"—(தை - உப - ௨ - ௭)

"ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யுமாப்னோதி ய இஹ நானேவ பஶ்யதி।"

"எவன் இங்கே வேறுபட்டது போலக் காண்கின்றானோ, அவன் சாதலினின்று சாதலைப் பெறுகிறான் [மீண்டும் பிறக்கிறான், மீண்டும் இறக்கிறான்]"—(கட - ச - கO)

"அத யோऽந்யாம் தேவதாமுபாஸ்தே அந்யோऽஸாவந்யோऽஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத"

"இனி, எவன் 'அவன் வேறு,நான் வேறு' என வேறோர் தெய்வத்தைத் தொழுகின்றானோ, அவன் (உண்மையை) அறிவதில்லை"—(பிரு - க - ச - கO)

அல்லது, ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் வெவ்வேறு பொருள்களாம் எனக் கொண்டால்,—

"தத்த்வமஸி"

"நீ அதுவாக இருக்கிறாய்"—(சா - சு - கூ - ச)

"அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி"

"நான் ப்ரஹ்மமா யிருக்கிறேன்"—(பிரு - ௩ - ச - கO)

"அயமாத்மா ப்ரஹ்ம"

"இந்த ஆத்மா ப்ரஹ்மமாம்"—(பிரு - ச - ரு - கக)

"ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:"

"எந்த ஆத்மா எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பதோ"—(பிரு - ரு - ச - க)

"ப்ரஹ்மேதம் ஸர்வம்"

"இதெல்லாம் ப்ரஹ்மம்"—(பிரு - ச - ரு - உ)

"இதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா"

"இந்த எல்லாம் எதுவோ, (அது) இந்த ஆத்மா"—(பிரு- ச - ச - சு)

என்பன முதலாக, "ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஓரேபொருள்" என்று உபதேசித்தருளுகின்ற சுருதிகளின் கொள்கைக்குப் பெரியதோர் குற்றமாகும் என்றொழிக.

பிரதிவாதி :— ஆயின், ஜீவன் ஈச்வரன் முதலிய வியவகாரவேற்றுமை எவ்வாறு செல்லுகின்றது ?

வாதி :—அது அநாதிஸம்பந்தத்தாலாகின்றது. (அநாதியாவது - தொடக்கமில்லாதது ; அதாவது, மாயை. வே - த - ௲ - க, உ - ஆம் உல்லாஸங்களைப் பார்க்க.) ஒன்றான பரம்பொருளுக்கு மாயையினால் பற்பலவடிவுடைமை பொருந்துகின்றது. அவ்வண்ணமே, சுருதிகளும் கூறுகின்றன :

“ ஏகோ தேவ: ஸர்வபூதேஷு கூட: ”

“ ஒரே கடவுள் எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் மறைந்திருக்கின்றார் ”—(ச்வே - ௬ - ௧௧)

“ ஏகம் ஸத்விப்ரா பஹுதா வதந்தி ”

“ பிராமணர்கள் ஒரே உண்மையைப் பலவாறு கூறுகிறார்கள் ”—(ருக்வே - ௧ - ௧௬௪ - ௪௬)

“ ஏகம் ஸந்தம் பஹுதா கல்பயந்தி ”

“ ஒரே உண்மையைப் பலவாறு கற்பனைசெய்கிறார்கள்”—(ருக்வே - ௧௦ - ௧௧௪ - ௫)

“ த்வமேகோ(அ)ஸி பஹூனனுப்ரவிஷ்ட: ”

“ நீ பற்பலவற்றைப் புகுந்து ஒன்றாயிருக்கிறாய்”—[தை - ஆ - ௩ - ௧௧)

“ அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே ”

“பிறவாதது பலவகையாகப் பிறக்கின்றது”—(தை - ஆ - ௧௩ - ௧௪)

மாயையினால் வேற்றுமைப்பட்டாலும், அதனால் பரம்பொருளுக்கு யாதோர் குறையுமில்லை ; நீரினுள் பிரதிபிம்பித்தாலும், அதனால் சூரியனுக்குக் குறையொன்றுமில்லைபோல. ஸம்ஸாரம் மாயாமயமாதலால், ப்ரஹ்மம் என்றும் ஒருபடித்தாய், குறைவிலா நிறைவாம் என்றபடி. ஆகவே, மாயாஸம்பந்தத்தினால் ஜீவர்கள் பலவகையாக இருக்கின்றார்கள் என்பதாம். (௨௦)

உக.

யஸெ்தஃஊ ஸமவாநு வஸ நிதெ்யா
விகாரயொமெந கரொதி விஸ்வ |
தயா வ தஷக்திரிதி ஷூ ஊநெ்ரு
தஃயஃயொமெ வ ஸவஂதி வெஃா꞉ ||

பரம்பொருளுக்கு வேறகப் பிரபஞ்ச மில்லே.

உக.

இனி, ப்ரஹ்மம் ஜகத்திற்குக் காரணமாதலும் மாயையினு லமை கின்றது எனக் காட்டுகிருர்:

இது எதுவோ, அது மெய்ப்பொருளாகிய நித்யமான பகவான். (அவன்) மாயாசம்பந்தத்தினல் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிருன். (அது) அப்படியே அவனது சக்தி யெனக் கொள்கிறேன். (அவனுக்கு) அப்பொருளினுடைய சம்பந்தத்திலே வேதங்கள் (பிரமாணமாய்) உள்ளன.

தனிப்பொருளான ப்ரஹ்மம் மாயையினது கூட்டரவினல் ஜகத்தைப் படைப்ப தாகின்றது. இதற்குப் பிரமாணமாயுள்ள சுருதி ஸ்மிருதிகள் வருமாறு:

"இஂத்ரோ மாயாபி꞉ புருரூப ஈயதெ"

"*பரமேச்வரன் மாயையினல் பற்பலவடிவுள்ளவனுகத் தோற்றுகிருன்*"—(பிரு - உ - ரு - கக)

"மாயீ ஸ்ருஜதெ விஸ்வமேதத்"

"*மாயையையுடையவன் இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கின்றுன்*"—(ச்வே - ச - க)

"மாயிநம் து மஹேஸ்வரம்"

"*மாயையுடைய மகேச்வரனை*"—(ச்வே - ச - கo)

"தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா |"

"*குணங்களாலாகியதான என்னுடைய இந்தத் தைவமாயை யானது கடக்கஅரிதுதான்*"—(வே - கீ - எ - கச)

உஉ.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச ॥

யஸ்மாந்தர்மாநாசரந்தீஹ கேசித்
ததாऽதர்மாந் கேசிதிஹாசரந்தி ।
தர்ம: பாபேந ப்ரதிஹந்யதே வா
உதாஹோ தர்ம: ப்ரதிஹந்தி பாபம் ॥

“ அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ॥”

“ பிறவாதவனுளும், குறைவிலாத்தன்மையனுளும், பூதங்கட்கு ஈச்வரனுளும், (யான்) என்மாயையை வசப்படுத்திக்கொண்டு, என்மாயையினுல் பிறக்கின்றேன் ”— (வே - கீ - ச - சு)

“ மயாऽத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம் ।”

“ ப்ரகிருதியானது கண்காணியான என்னுல் ஜங்கமத்தையும், ஸ்தாவரத்தையும் பிறப்பிக்கின்றது”— (வே - கீ - கூ - கo)

ஆக்ஷேபம் :—ஆயின், மாயை என்பதைக் கொண்டால், த்வைதமே ஆகின்றது.

ஸமாதாநம் :— (வே - த - மூ - 45 - ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்க).

கர்மம்.

உஉ.

இதுவரை ஞானத்தைக் கேட்டு, இனிக் கர்மத்தைக் கேட்கவிரும்பிய திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றுன் :

சிலர் இங்கே நல்வினைகளை அநுஷ்டிக்கிருர்கள் ; அப்படியே, சிலர் இங்கே தீவினைகளை அநுஷ்டிக்கிருர்கள். ஆகவே, தீவினையினுல் நல்வினை எதிர்த்தடிக்கப்படுகின்றதா ? அல்லது, நல்வினை தீவினையை எதிர்த்தடிக்கின்றதா ?

இங்கே - இவ்வுலகிலே. நல்வினை - அக்நிஹோத்ரம் முதலியன.

உரு.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச ॥

தவுபெளு ஹுதொ வாஉவு'யம ஹி நிதூஹ

ஜ்ஞாநேந விதாது பூதிஷுதி விஉஹ ।

அயாஉநூயா வுணூஉுவெதி தெஹீ

தயாமதம் வாவீஉுவெதி விஉஹ ॥

உரு.

இதற்கு விடையை

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்ருர் :

ஞானி அதிலே நின்றவனுயினும், இரண்டையும் ஞானத்தால் தவ ருது அடித்துவிடுகிறுன். (இது) பிரசித்தமானது. உடம்போடுநிற்பவன் வேறுவிதமாயிருந்தால், புண்யத்தை யடைகிறுன்; அப்படியே, வந்த பாவத்தை யடைகிறுன். (இது) பிரசித்தமானது.

அதிலே - நல்வினை தீவினையாகிய கர்மத்திலே. இரண்டையும் - நல்வினையையும், தீவினையையும். ஞானிக்குக் கர்மத்தொடர்பு இல்லை என்று சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவற்றுள் உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது :

"க்ஷீயந்தெ வாஸ்ய கமாணி தஸ்மிந் உஷுஷெ "

"அதனைக் கண்டவளவிலே, அவனது கர்மங்கள் தேய்ந்து விடுகின்றன "—(மு - உ - உ - அ)

"யயா வுஷ்கரவலாஸ ஆவொ ந ஸ்லிஷ்யந்தெ ஏவவிவம்விதி வாவம் கம ந ஸ்லிஷ்யதெ"

"தாமரையிலையிலே எப்படி ஜலம் ஒட்டுதவில்லையோ, அப்படி,—இவ்வாறறிந்தவனிடத்துப் பாவகர்மம் ஒட்டுதவில்லை "—(சா - ச - கச - ரு)

"தயா விதாநு வுணுவாவெ விய-ூய நிரஞஜநஃ வரமம் ஸாம்யமுவெதி "

"அவ்வாறே ஞானி புண்யபாவங்களை உதிர்த்துக் களங்கமற்றவனுய் உயர்ந்த ஓரேநிலையைப் பெறுகிறுன் "— (மு - ரு - க - ரு)

௨௪.

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍
𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌦𑌤𑍀𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥

" 𑌯𑌥𑍈𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥"

" அர்ஜுந! ஜ்வலிக்கின்ற தணலானது விறகுகளை எவ்வாறு நீறாகச் செய்கின்றதோ, அவ்வாறே ஞானமென்னும் தணலானது ஸகல கர்மங்களையும் நீறாகச் செய்கின்றது"— (ப - கீ - ௪ - ௩௭)

ஞானமில்லாதவனே புண்யத்தையும் பாவத்தையும் அநுபவிக்கிறான் என்பதும் சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவற்றில் நன்றாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மு - க - ௨ - ௧௦; பிரு - ௬ - ௪ - ௧௧; ப - கீ - ௯ - ௨௦, ௨௧ முதலியவற்றைக் காண்க. இவை, இங்கே விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன. (௨௩)

௨௪.

(பரலோகத்தை) அடைந்து, நல்வினை தீவினைகளுடைய நிலையில்லாத இரண்டு(பயனும்) கர்மத்தால் அநுபவிக்கப்படுகின்றன. தெரிந்த அவன் கர்மத்தோடு (கூடியவனாய்), தர்மத்தினால் இங்கே பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்கிறான்: (ஏனெனில்), அவனது தர்மம் வலியது என்று தெரிந்துகொள்.

இரண்டு (பயனும்) - *நல்வினைப்பயனும், தீவினைப்பயனும்.* தெரிந்தவன் - *கர்மத்தினது உபயோகத்தை அறிந்தவன்; ஈச்வரனுக்காகக் கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பவன். இவன் தனக்கு உரிய கர்மத்தை ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்வதனால் தருமம் உண்டாகின்றது; அதனால் பாவம் தேய்கின்றது. எனவே, தருமம் பாவத்தினும் வலியது, பாவத்தைக்*

உரு, உசு.

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 ।
𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌇𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ॥

கெடுக்கும் வல்லமையுள்ளது. ஆனால், கர்மத்தை ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யாதவன் புண்யபாவங்களை அநுபவிக்கிறான்; அவற்றுள், ஒன்றை யொன்று கெடுப்பதில்லை. என்பது கருத்து. இங்கே - இவ்வுலகிலே. ந - அ, கூ - ஆம் சுலோகங்களைப் பார்க்க. (உச)

உரு, உசு.

அங்ஙனம் யாவர்க்குக் கர்மமானது ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றிற்கு ஸாதநமாயுளது? அன்றியும், அது யாவர்க்கு மனந்திருந்துதல் மூலமாக ஞானத்திற்கு வழியாகின்றது? எனில்,— கூறுவோம்:

வலிமையுடையவர் வலிமையிலேபோல, எவர்கட்கு தருமங்களிலே எதிர்செய்தல் உளதோ, அந்த ப்ராஹ்மணர்கள் இங்கிருந்து சென்று ஸ்வர்க்கத்திலே விளங்குதலைப் பெறுகிறார்கள்.

எவர்கட்கு தருமத்திலே எதிர்செய்தல் இல்லையோ, அவர்கட்கு அது ஞானத்திற்கு வழி. அந்த ப்ராஹ்மணர்கள் இதனினின்று தப்பியவராய், மூன்றும் நீங்கிய ஸ்வர்க்கத்தை யடைகிறார்கள்.

வலிய அரசனொருவன் வேறோர் வலிய அரசனைக் கண்டு, "யான் இவனது வலிமையினும் மிக்க வலிமையைத் தேடிக்கொண்டு, இவனை வென்று, இவனைப்பார்க்கிலும் அதிக ஸுகியாக இருப்பேன்" என்று போட்டிகொள்ளுமாறுபோல,—ஸ்வர்க்கலோகவாழ்க்கையிலே ஊர்வசி போகம் முதலியவற்றை விரும்பி, அவற்றிற்குச் சாதநமான வேள்வி முதலிய தருமங்களிலே "நான், இவன்செய்கின்ற தருமத்தினும் மேம்பட்டதான தருமத்தைச் செய்து இவனைப்பார்க்கிலும் அதிக ஸுகியாவேன்" எனப் பிறனொடு போட்டி செய்து தருமங்களை அநுஷ்டிக்கின்றவர்கள் - ஸ்வர்க்கத்திலே அவற்றினது புண்ணியமுள்ளவரை இன்புறு

உஎ.

[illegible] ।
[illegible] ॥

கிறார்கள். எனவே, விஷயங்களை விரும்பிப் பயனில் பற்றுக்கொண்டவர்க்குக் கர்மமானது ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றிற்கு ஸாதநம் என்றபடி. **ப்ராஹ்மணர்கள்** - வேள்விக்கு உரியவர்கள்.

ஆனால், எவர்கள் விஷயங்களால் மனம்கவரப்படாதவராய், அழியும் பயனை நோக்காதவராய், தருமத்திலே பிறரொடு எதிர்செய்யாது வேள்விமுதலிய கர்மங்களை ஈச்வரார்ப்பணமாக அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கட்கு அவை மனந்திருந்துதல்மூலமாக ஆத்மஅறிவிற்கு ஸாதநமாம். அவ்வாறே, மேலே [ந - அ] கூறுவதைக் காண்க. அவர் இவ்வாறு மாசற்று மனம் தெளிய ஞானத்தால் பரமாத்மாவைத் தன் ஆத்மஸ்வரூபமாகக் கண்டு தேறியவழி இப்பிறப்புஇறப்பினின்றும் அகன்றவராய், மூன்றும்நீங்கிய ஸ்வர்க்கத்தை யடைகிறார்கள் : தொல்லையில்லா இடத்தை, இன்பமான ப்ரஹ்மத்தைப் புகுகிறார்கள் : அந்த ப்ரஹ்மஸ்வரூப மாகிறார்கள் என்றபடி. **மூன்று** - ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்னும் துன்பங்கள் ; அல்லது, ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்கள் ; அல்லது, நனவு கனவு உறக்கம் என்னும் நிலைமைகள். (உரு, உசு)

ஞானியின் வாழ்க்கை.

உஎ.

இவ்வாறு கர்மியின் ஒழுக்கத்தைக் கூறி, இப்பொழுது ஞானியின் ஒழுக்கத்தைக் கூறத் தொடங்குகிறார் :

வேதங்களை அறிந்தவர்கள் அவனது ஒழுக்கத்தை நல்லதாகக் கூறுகிறார்கள். (ஆனால்), அன்னிய ஜனங்களும் கிட்டிய ஜனங்களும் இவனை நன்கு மதிக்கமாட்டார்.

அவனது - முற்றத்துறந்த ஞானியினது. **கிட்டிய ஜனங்கள்** - மனைவி, மக்கள் முதலானோர். (உஎ)

உ அ.

யத்ர உஹேந்த ஹுயிஷூ வ்ராவ்ருஷீவ த்ருணோதகூ ।
அந்நம் வா நம் ப்ராஹ்மணஸ்ய தஜ்ஜீவேந்ந ந வஸம்ஜ்வரேத் ॥

துறவிக்கு உரிய இடம்.

உ அ.

மனைவிமுதலானோரைத் துறந்த ஞானிக்குத் தங்குமிடம் யாது? எனின்,—அருளிச்செய்கிறார்:

மாரிகாலத்தில் புல்லிலே நீர் (நிரம்ப நிற்பது)போல, எங்கே ப்ராஹ்மணனுக்கு உணவும் பானமும் மிகுதியா(யிருப்பதாக அவன்) அறிவானோ, அதனை (யடைந்து) உயிர்வாழவேண்டும்; வருந்தக்கூடாது.

எங்கே - புலி முதலியவற்றின் தொந்தரவு இல்லா இடத்திலே; அல்லது, இல்வாழ்வோனது வீட்டிலே. ஒன்று, அவன் மிருகங்களின் தொந்தரவு இல்லாததாய், பசிக்குக் காய் கனி கிழங்கு முதலிய உண்டியும் தாகத்திற்கு நீரும் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு தனிமையான இடத்தில் வசிக்கவேண்டும்; அல்லது, செல்வமுடைய நல்ல கிருகஸ்தரது வீட்டிலே பிக்ஷை செய்து கொள்ளவேண்டும். அற்பஜீவனமுள்ள ஏழையை உபத்திரவித்தல் கூடாது என்பது பொருள். ப்ராஹ்மணனுக்கு - துறவிக்கு. பானம் - பருகுவன; நீர் முதலியன. வருந்தக்கூடாது - "உணவு முதலியனஇல்லா இடத்திலே நான் எப்படிச் சரீரத்தைக் கொண்டு செலுத்துவேன்?" என ஏங்கித் தவித்தலாகாது; பசியினால் பீடித்து வருந்துவோனுக்கு யோகம் கைகூடாமையின் என்க. அவ்வண்ணமே, பகவான் அருளிச்செய்கிறார்:

" யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு ।
யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகோ பவதி து:கஹா ॥"

"சரியான உணவும் விநோதமும், செய்தொழில்களிலே சரியான செய்கையும், சரியான தூக்கமும் விழிப்பும் உடையவனுக்கு யோகம், துன்பத்தைத் துடைப்ப தாகின்றது"—(வே - கீ - சு - கஎ) (உ அ)

துறவிக்கு நல்லது செய்வோர்.

உகூ.

யத்ராகஶ்யஶாநவஸ்த்ருயஹூத்ஸிவம் ஹயம் ।
அதிஸிக்தஶிவாகாவந்து வஸ ஶ்ரேயாநேந்தரோ ஜநஃ ॥

உகூ.

அவன் நாட்டிலே வாழ்பவனுயின், ஸாதாரண ஜனங்கள் அவனது பெருமையை அறியாது அவனை அவமதிக்குமே யெனின்,— நன்று சொன்னுய்; எங்ஙன மெனில்,

எங்கே (ஒருவன்) பேசாதவனுக்கு நல்லதல்லாததை, அச்சத்தைக் கோடுக்கின்றுனோ, அதிகத்தையே செய்யாதவனு(யிருக்கின்றுனே, அங்கே) அவன் நல்லவன்; மற்றை ஜனங்க ளல்லர்.

நல்லதல்லாததை - அவமானம் முதலியவற்றை. அதிகத்தை - அளவு கடந்ததை, மேலானதை; பிராமணவர்ணத்திற்குரிய உபசாரத்தினும் மேம்பட்ட உபசாரத்தை, ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனுக்குரிய வழிபாட்டை என்பது பொருள். பேசாதவனுய், தனது மாட்சிமையை வெளிக்காட்டாதவனுய், யாதாயினுமொன்றை உடுத்து, யாதாயினுமொன்றை உண்டு, யாதாயினுமோரிடத்துக் கிடப்பவனுய் ஆத்மஉலகையே காண்பவனுய், மடையன்போல ஊமைபோல குழந்தைபோல பிசாசம் போலத் திரிபவனை முற்றத்துறந்த ஞானியை எவன் பயமுறுத்துகின்றுனோ, அவமதிக்கின்றுனோ, மற்றுமிவைபோன்றவற்றைச் செய்கின்றுனோ, அவன் அந்த ஞானிக்கு நல்லவன்; அவ்வாறே, எவன் அவனுக்கு வழிபாடு செய்வதில்லையோ, அவனும் அத்துறவிக்கு நல்லவனும். ஆனுல், "ப்ரஹ்மமான ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் கண்டறிந்தவனுதலால் இவனே ஈச்வரன்; ஈச்வரன் என்னும் பொருள் இவனையல்லது வேறொன்று இல்லை" என அவனை வலம்செய்து வணங்கித் துதித்துத் தொழுவோர் அவனுக்கு நல்லோ ரல்லர். அவ்வாறே,ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன:

"ஸம்ஶாநநா வராம் ஹாநிம் யோமயெழுஃ கூர-
தெ யதஃ । ஜநெநாவஶதொ யோகீ யோமஸிஜிம் வ
விந்தி ॥"

"ஜனங்களால் அவமதிக்கப்பெற்ற யோகி, யோகம்கைகூடுதலைப் பெறுகிறுன்; ஏனெனில், நன்மதிப்பானது யோகம்

௩௦.

யோ வாக்ஷயஸ்யாஸிநஸ்ய ஹ்யாத்மாநம் நாநுஸஞ்ஜ்வரேத் |
ப்ரஹ்மஸ்வம் நோபஹந்யாத்வா தத³ந்நம் ஸம்மதம் ஸதாம் ||

வளர்தற்கு மிகுந்த கெடுதியைச் செய்கின்றது"—(விஷ்ணுபு - ௨ - ௧௩ - ௪௨)

"ஸம்மாநாத் ப்ராஹ்மணோ நித்யம் உத்விஜேத விஷாதிவ |
அம்ருதஸ்யேவ சாகாங்க்ஷேதவமாநஸ்ய ஸர்வதா ||
ஸுகம் ஹ்யவமத: ஶேதே ஸுகம் ச ப்ரதிபுத்யதே | ஸுகம் சரதி லோகேऽஸ்மிந் அவமந்தா விநஶ்யதி ||"

"ப்ராஹ்மணன ஞானி விஷத்தைப்போல, நன்மதிப்பை வெறுக்கவேண்டும்; அமிருதத்தைப்போல, அவமதிப்பை எப்பொழுதும் விரும்பவேண்டும்.

அவமதிக்கப்பெற்றவன் ஸுகமாகவன்றோ தூங்குகிறான்: ஸுகமாகவன்றோ விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான்: இவ்வுலகிலே ஸுகமாக வாழ்கிறான். அவமதிப்பவன் (ஞானியை அவமதித்த பாவத்தினல்) கெடுகின்றான்"— (மநு - ௧௬௨, ௧௬௩)

துறவியான ஞானி தன்மாநத்தையும் அவமாநத்தையும் பாராட்டாது முற்ற ஒழித்திடவேண்டும் என்பது தேர்ந்த கருத்து. (௨௯)

ஞானி அங்கீகரிக்கும் உணவு.

௩௦.

இனி, அவன் தனக்கு எத்தகையோர் அர்ப்பிக்கும் உணவை ஏற்றுக்கொள்கிறான் ? எனில்,— கூறுகிறார் :

எவன் பேசாதவனது ஆத்மாவை வருத்தமாட்டானோ, அல்லது ப்ராஹ்மணனுடைய சோத்தைக் கெடுக்கமாட்டானோ, அவனது அன்னம் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதமாம்.

பேசாதவனது - எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கி, ஆநந்தமான ஆத்மஸ்வரூபநிலையிலே நிற்பவனுடைய. **வருத்தமாட்டானோ** - தொல்லைப்படுத்தமாட்டானோ. **ப்ராஹ்மணனுடைய சோத்தை** - துறவியினுடைய ப்ர

௩௧.

நிதூஜஜ்ஞாதவயஸா ஜெ ஊதி உநேூத ஸுாஹுணஃ ।
ஜ்ஞாதீநாம் த்ய வஸநூயெூ நெநவ விநெத கிஞ்சந ॥

ஹ்மநிஷ்டைக்கு ஸாதநமான மான்தோல் புஸ்தகம் முதலியவற்றை; அல்லது, பிராமணவருணத்தானுடைய பொருளை. **ஸம்மதம்** - ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. (௩௦)

ஞானியின் ஒழுக்கம்.

௩௧.

மீண்டும், அவனது நடக்கையை அருளிச்செய்கிறார் :

ப்ராஹ்மணன் "எனது செய்கை எப்பொழுதும் அறியப்படாததாய் (இருக்கக்கடவது)" எனக் கொள்ளவேண்டும். ஞாதிகளது நடுவில் வசிப்பவனே, (ப்ரஹ்மநிஷ்டையைச்) சிறிதும் அடையமாட்டான்.

ப்ராஹ்மணன் - *ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன்.* ஞாதிகளது - *மனைவி, மக்கள் முதலானோருடைய. மனைவி முதலானோரை முற்றத் துறந்து, பிறரறியாவண்ணம் தனது செய்கையை வெளிப்படுத்தாமல் ஒழுகுவோனுக்கு ஞானநிஷ்டை கைகூடுமேயன்றிப் பிறனுக்கு இல்லை; பிந்தினவனது சித்தம் பலபடியாகச் சிதறிக்கிடக்கு மாதலின் என்க.*

அல்லது, வேறுவிதமாய் உரைக்கலாம் :

ப்ராஹ்மணன் ஞாதிகளது நடுவிலே வசிப்பவனாயினும், "அறியப்படாதபொருளிலே எனது நிஷ்டை எப்பொழுதும் (இருக்கக்கடவது)" என்று கொள்ளவேண்டும்; (ஞாதிகளுள்) ஒன்றையும் கொள்ளக்கூடாது.

ஞாதிகளுடைய - *விஷயங்கள், இந்திரியங்கள், கோபம், மானம் முதலியவற்றினுடைய ;*

"கெூாயமாநாஜயொ ஜொஷா விஷயாஸ்ரோத்ராயாணி
ச । ஸந்த ஸங்வ ஸமாவூதா ஜ்ஞாதயொ ஜெஹிந-
ஷூவ ॥"

"கோபம் மானம் முதலிய குற்றங்களும், விஷயங்களும், இந்

௩௨.

𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌚𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

திரியங்களும் ஆகிய இவையே - உடம்பொடுநிற்கின்ற உன க்கு ஞாதிகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன "—

என "ஞாதி" என்னும் சொல் - இந்திரியங்கள் முதலியவற்றைக் குறிக் கின்றது. அறியப்படாத போருளிலே - *கண் செவி மூக்கு முதலியவற் ருல் அறிதலாகாத ப்ரஹ்மத்திலே. "கண் முதலியவற்றிற்கு எட்டாத தாய், தோற்றமும் கேடுமில்லாத ஞானவடிவாய், பசி முதலியன கலத்த லில்லாததாய், எங்கும் நிறைந்ததாய், உள்ளேயுள்ள ஆநந்தஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்தே எப்பொழுதும் ஸமாதியாகிய நிஷ்டையைச் செய் யவேண்டும்; மற்று, வெளியிலுள்ள ஸ்தூலஸூக்ஷ்மஉடம்புகள், இந்தி ரியங்கள், மனைவி, மக்கள், நண்பர் முதலானோரிடத்து 'நான் இளைத்தி ருக்கின்றேன், பருத்திருக்கின்றேன் : நான் செவிடன், குருடன், ஊமை: நான் பிராமணன், க்ஷத்திரியன் : எனது மனைவி : எனது மக்கள் : என து வீடு : எனது சொத்து' என இத்தகையவற்றைச் செய்தல் கூடா து" என்பது - ஞானி உறைத்துப்பிடிக்கவேண்டிய நிச்சயம். ஆகவே, அவன் உடம்பு இந்திரியங்கள் முதலியவற்றினது மத்தியிலே வசிப்பவ னாய், பார்ப்பவனாய், கேட்பவனாய், தொடுபவனாய், முகர்பவனாய், செல்ப வனாய், உண்பவனாய், நினைப்பவனாய் இருந்தாலும், தன்னை அவ்வாறு கொள்ளுதல் கூடாது ; தன் ஆத்மாவை உண்பவனாக, செல்பவனாக, மற்றுமித்தன்மையனாகத் துணித லாகாது : அதாவது - உண்பவன் எவனோ, அவனே அவ்வடிவினனே ஆதமா ; நடப்பவன் எவனோ, அவ னே அவ்வடிவினனே ஆத்மா; பேசுபவன் எவனோ, அவனே அவ்வடி வினனே ஆத்மா என இவைபோலக்கொள்ளுதல் நேரில்லை. ஆத்மா ஸ்தூல உடம்பிற்கும் ஸூக்ஷ்மஉடம்பிற்கும் ஸாக்ஷியாய் நிற்றலால், அவற்றையாயினும் அவற்றினது தன்மைகளையாயினும் ஆத்மாவாகக் கொள்ளுதல் மயக்கமாம் என்க.* (௩௧)

௩௨.

ஏன் இவ்வாறு கொள்ளுதல் மயக்க மாகும் ?— கூறுவோம், கேட் பாயாக :

குறியில்லதாய், அசையாதத்தாய், சுத்தமாய், த்வந்துவமேல்லாம் ஒழி ந்ததாய், உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை எவன்தான் ப்ராஹ்மணனாயிருந்து இவ்வாறு கோள்ளக்கூடும் ? (ஒருவனு மில்லை.)

௩௩.

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ॥

குறியில்லதாய் - ஸ்தூலஸூக்ஷ்மமில்லதாய். அசையாததாய் - செய்கை செய்பவன் முதலியன இல்லாததாய். சுத்தமாய் - மாசற்றதாய். த்வந்துவம் - பசியும் தாகமும், துயரமும் மயக்கமும், குளிரும் வெப்பமும், இன்பமும் துன்பமும் முதலியன. இவ்வாறு கோள்ளக்கூடும் - கீழ்க்கூறியவாறு ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம உடம்புகளேயாயினும், அவற்றினது குணங்களையாயினும் ஆத்மாவாகக்கொள்ளுத லாகும். இவ்வாறு கொண்டால், அங்ஙனம் ப்ராஹ்மணத்தன்மையே இல்லாமற்போம்: துறவி ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனுகமாட்டான் என்பது பொருள். அப்படியே, மேலே (௩ - ௪0) கூறுவர். (௩௨)

ஆத்மாவை யறியாமையே பெருங்குற்றம்.

௩௩.

மற்று, எவன் உடம்பு முதலியவற்றை ஆத்மாவாகக் கொள்கின்றுனே, அவன் பெரும்பாவியாம் :

எவன் வேறுவிதமாயுள்ள ஆத்மாவை வேறுவிதமாய்க் கோள்கின்றுனே, அவனுல், ஆத்மாவைத் திருடுகின்ற (அந்தக்) கள்ளனுல் என்ன பாவந்தான் செய்யப்பட்ட தில்லை.

ஆத்மா குறியில்லாது, பசி தாகம் முதலிய த்வந்துவ மில்லாது, அஸங்கமாய், அறிவாய், ஆநந்த உண்மையான ப்ரஹ்மமாயிருக்க, "நான் செய்பவன், அநுவிப்பவன், பருத்தவன், இளைத்தவன், இன்பமுடையவன், துன்பமுடையவன்: நான் இவனது மகன், இவனது பேரன்: நான் க்ஷத்திரியன், பிராமணன்" என ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம உடம்புகளையும் அவற்றினது தன்மைகளையும் தன் ஆத்மாவாகக்கொள்கின்றவன் ஆத்மாவை யறியாத மூடனும். அவன் ஆத்மசோரன் என்னும் ஆத்மத்திருடனுதலால், மஹாபாதகம்முதலிய எல்லாப் பாவங்களையும் செய்தவனுகிறுன். என்பது பொருள். இப்படிப்பட்டவரை - சுருதி (ஈ - ௩) "ஆத்மகாதகர் [ஆத்மாவைக் கொல்பவர்]" எனக் கூறுகின்றது. (௩௩)

௩-௪.

அஶ்ராந்த: ஸ்வார்ஜநாஜ்ஜாத: ஸம்மதோ நிருபத்ரவ: ।
ஶிஷ்டோ ந ஶிஷ்டவத் ஸ ஸ்யாத் ப்ராஹ்மணோ ப்ரஹ்மவித் கவி: ॥

௩-௫.

யதா ஶ்வா வாந்தமஶ்நாதி ஶ்வா வை நித்யமபூதயே ।
ஏவம் தே வாந்தமஶ்நந்தி ஸ்வவீர்யஸ்யோபஜீவநாத் ॥

அடக்கமுள்ள ஞானி.

௩-௪.

இனி, ஆத்மாவான

ப்ரஹ்மத்தை அறிந்த ப்ராஹ்மணனாகிய கவியானவன் பற்றுதவனாக, சிரமமில்லாதவனாக, நன்கு மதிக்கப்பெற்றவனாக, உபத்திரவம் நீங்கியவனாக, ஆன்றோனாக இருப்பான். (என்றாலும்), அவன் ஆன்றோன் போல இரான்.

கவி - *சென்றதையும், நிகழ்வதையும், வருவதையும் அறிபவன்.* பற்றுதவன் - *ஆத்மா அல்லாத உடம்பு முதலியவற்றையும் அவற்றினது தன்மைகளையும் தன் ஆத்மாவாகக் கொள்ளாதவன்.* ஆதலால், சிரமமில்லாதவன் - *பிறப்பு, இறப்பு, பசி, தாகம், பிணி, மூப்பு முதலிய ஸம்ஸாரத்தொல்லையில்லாதவன்.* உபத்திரவங்கள் - *கோபம், உலோபம், மகிழ்ச்சி, மயக்கம் முதலிய ஸங்கடங்கள்.* ஆன்றோன்போல இரான் - *உலகநோக்கிற்கு ஜடன்போல் ஒழுகுவான் என்றபடி.* (௩-௪)

டம்பமுள்ள ஞானி.

௩-௫.

இப்பொழுது, தனது பெருமையையும் கல்வித்திறமையையும் யோக்கியதையையும் முழக்குகின்ற ஞானியை இகழ்ந்துரைக்கின்றார் :

நாய் தான் கக்கியதைத் தின்குமாறுபோல, அவர்கள் தமது வீர்யத்தை அநுபவிப்பதனால், வாந்தி செய்ததைத் தின்கிறார்கள். எப்பொழுதும் (அது அவரது) தீமைக்கேன்க.

என்வே, ஞானி தனது பெருமைமுதலியவற்றை வெளிக்காட்டாது மறைத்துவைப்பவனாய்ப் பேதைபோல் ஒழுகவேண்டும் என்ற

௫௬.

அநாட்⁴யா மாநுஷே வித்தே ஆட்⁴யா வேதே³ஷு யே த்³விஜா: |
தே து³ர்த⁴ர்ஷா து³ஷ்ப்ரகம்ப்யா: வித்³யாத்தாந் ப்³ரஹ்மணஸ்தநும் ||

௫௭.

ஸர்வாந் ஸ்விஷ்டக்ருதோ தே³வாந் வித்³யாத்³ய இஹ கஶ்சந |
ந ஸமாநோ ப்³ராஹ்மணஸ்ய யஸ்மிந் ப்ரயததே ஸ்வயம் ||

படி யாயிற்று. தமது வீர்யத்தை அநுபவிப்பதனல் - *தமது பெருமை முதலியவற்றைச் சாற்றுவதனுல் என்பது பொருள்.* (௫௫)

ஞானியின் மகிமை.

௫௬.

இனி, துறந்த ஞானியைப் புகழ்ந்துரைக்கின்றார்:

எந்த இருபிறப்பாளர் மாநுஷச்செல்வத்திலே தரித்திரரோ, வேதங்களில் ஸம்பந்நரோ, அவர் (பிறரால்) வெல்லவொண்ணுதவர், அசைக்கமுடியாதவர். (ஒருவன்) அவர்களை ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக அறியவேண்டும்.

மாநுஷச்செல்வத்திலே - *மனைவி, மக்கள், பணம் முதலியவற்றிலே.* வேதங்களில் - *வேதங்களால் உணர்த்தப்படுகின்ற அஹிம்ஸை ஸத்தியம் முதலியவற்றில்.* (௫௬)

௫௭.

இன்னும்,

இங்கே எவனொருவன் நன்ருகவேண்டியதைச் செய்கின்ற எல்லா தேவதைகளையும் அறிவானே, அவன். ப்ராஹ்மணனுக்கு ஸமானனல்லன்; எவன்விஷயத்திலே (அவன்) தானே முயலுகின்ருனே, (அவனும் ஸமான னல்லன்).

வேண்டியதைச் செய்கின்ற - (*வேள்விசெய்வோன் அநுபவிக்க*) *விரும்பிய மகளிர் முதலான போகப்பொருள்களைத் தருகின்ற.* எவன்விஷயத்திலே - *எந்த அக்நி இந்திரன் முதலிய தேவதாவிஷயத்திலே. யாரைக் குறித்து யாகம் செய்யப்படுகின்றதோ, அவரே, அந்த அக்நி இந்திரன் முதலான தேவர்களே ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனுக்கு நிகரல்லர். ஆகவே, மனிதர்கட்கு ஆடுமாடு எப்படியோ, அப்படி தேவர்கட்கு ஆடுமாடாயுள்ள யஜமானன் ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனுக்கு ஸமான னல்லன் என்பது ஆச்சரிய மாகாதென்க.* (௫௭)

௫௮.

யத்வ்ருயதமாநம் து மாநயந்தி ஸ மாநித꞉ ।
ந மாந்யமாநோ மந்யேத நாவமாநேநாநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥

௫௯, ௬௦.

லோகஸ்வபாவவ்ருத்திர்ஹி நிமேஷோந்மேஷவத்ஸதா ।
வித்வாம்ஸோ மாநயந்தீஹ இதி மந்யேத மாநித꞉ ॥
அதர்மவிதுஷோ மூடா꞉ லோகஶாஸ்த்ரவிவர்ஜிதா꞉ ।

ஞானியின் ஒழுக்கம்.

௫௮.

இன்னும், அவனது சமாசாரத்தையே தொடர்ந்து கூறுகிறார் :

முயலாத எவனை (நல்லோர்கள்) நன்கு மதிக்கிறார்களோ, அவன் நன்குமதிக்கப்பெற்றுத் (தன்னை) நன்குமதிக்கப்படுகிறவனாக எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது; அவமதிப்பில் எரிச்சலடையக்கூடாது.

முயலாத - *முயற்சியில்லாத, மௌநமுடைய.* எவனை - *ஞானியை. ஸ்திதப்ரஜ்ஞன் என்னும் புத்திநிலைத்தயோகியின் லக்ஷணங்களை அறிந்த விவேகிகள் "இவன் ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன்" என்று அவனைப் பூஜிக்குமிடத்து, அவன் "நான் மதிக்கப்பெறுகிறேன்" என இறுமாப்புறுதலாகாது. அப்படியே, அந்த லக்ஷணங்களை யறியாத அவிவேகிகள் "இவன் ஜடன்" என்று அவனை அவமதிக்குமிடத்து, அவன் "நான் அவமதிக்கப்படுகிறேன்" என எரிச்சலடைதலும் ஆகாது என்பது பொருள்.* (௫௮)

௫௯, ௬௦.

அப்பொழுது அவன் மதிக்கப்பெற்றவழியும் அவமதிக்கப்பெற்றவழியும், எவ்வாறு கொள்ளுதல் வேண்டும்? என்பது— கூறுகிறார் :

"அறிவுடையோர் இங்கே (ப்ரஹ்மத்தை யறிந்தவனை) மதிக்கிறார்கள்" என்பது - எப்போழுதும் இமைமூடுவதும் திறப்பதும்போல உலக ஸ்வபாவப்போக்கு (என), மதிக்கப்பெற்றவன் கொள்ளவேண்டும்.

"அறத்தை யறியாதவராய், உலக(அறிவு)ம் சாஸ்திர(அறிவு)ம் இல்

ந ஶாந்த்யம் ஶாநயிஷ்யந்தி ஜதி ஶெந்ஷஶாநிதஃ ॥

சக.

ந வெ ஶாநஞ்ச ஶளநம் ச ஸஹிதள வஸதஃ ஸஷா ।
அயம் ஶாநஸ்ய விஷயொ ஹ்யஸள ஶளநஸ்ய தத்விதஃ ॥

லாத மூடர்கள் - மதிக்கத்தகுந்தவனை மதியார்" என, மதிக்கப்பெறுத வன் கொள்ளவேண்டும்.

ஞானி மதிக்கப்பெற்றவழி - தன்னை மதித்தல் விவேகிகளது இயல்பு எனவும், அவமதிக்கப்பெற்றவழி - தன்னை அவமதித்தல் அவிவேகிகளது இயல்பு எனவும் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது தேர்ந்த கருத்து. (௩௧, ௪௦)

மாநமும், மௌநமும்.

சக.

இனி, மாநமென்பது அஜ்ஞானிக்கு என்றும், மௌநமென்பது ஞானிக்கு என்றும் காட்டுபவராய் அவற்றினது விஷயங்களைப் பகுத்து உணர்த்துகின்றுர் :

மாநமும் மௌநமும் ஒருகாலும் (ஓரிடத்தும்) ஒருங்குகூடி வாழா. ஏனெனில், இது மாநத்திற்கு விஷயம் ; அது மௌநத்திற்கு (விஷயம். வேதாந்தத்தை யறிந்தோர் அதனை) அதுவாக அறிகிறுர்கள்.

இது - பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்ற இப்பிரபஞ்சம். மௌநமாவது - முநியின் செய்கை, யோகியின் ஒழுக்கம் ; அதற்கு - மௌநத்திற்கு. அதுவாக - ப்ரஹ்மமாக; "அது" என்பது ப்ரஹ்மத்தின் பெயராதலின். இதனை,

"தத்த்வமஸி"

"நீ அதுவாக இருக்கிறுய்"—(சா - ௬ - ௧௬ - ௪)

"ஓம் தத்ஸதிதி நிர்தேஶோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவித꞉ ஸ்ம்ருத꞉॥"

"ஓம் தத் ஸத் என்பது - ப்ரஹ்மத்தின் மூன்றுவிதமான பெயராகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது"—(வே-கீ-௧௭-௨௩)

என்னும் சுருதிஸ்மிருதிகளால் அறிக. இவ்வுலகம் மாநத்திற்கு விஷயமாம் ; ப்ரஹ்மமோ மௌநத்திற்கு விஷயமாம். ஆகவே, மாநத்தால் ஸம்ஸாரத்தையும், மௌநத்தால் ப்ரஹ்மத்தையும் அடைதலாகும் என்றவாறுயிற்று. (சக)

சஉ.

ஸ்ரீஹீ ஊநாய ஸம்வாஸாக ஸா வாவி வஸிவந்தீ ।
ஸ்ராஹீ ஸுஷு்ஹா ஸ்ரீஹீ வூஜ்ஞாஹீநெந க்ஷத்ரிய ॥

சங.

ஆரணி ஸஹக்ஷு வஷந்தி ஸஜ்ஜ: ।
வஹுவுகாரணி ஊரவரணி ।

சஉ.

மாநத்திற்கு விஷயமான இவ்வுலகத்தின் வாழ்க்கையிலே, ஸம்ஸாரத்திலே உறுதியான நன்மை இல்லை :

ஏனெனில், மாநவிஷயத்தின் வாழ்க்கையினால் சம்பத்து (உண்டாகின்றது) ; அதுவோ இடையூறு, க்ஷத்ரிய ! ப்ரஹ்மத்தினுடைய சம்பத்தோ ஞானமில்லாதவனால் அடைதற்கு மிக்க அரிதாம்.

மாநவிஷயத்தின் - உலகத்தின். சம்பத்து - பணம், வீடு, மனைவி முதலியன. ப்ரஹ்மத்தினுடைய சம்பத்து-ப்ரஹ்மாநந்தமாகிய லக்ஷ்மி. இம்மை மறுமைக்கான செய்கைகளைச் செய்பவனுக்கு பணம் வீடு முதலிய சம்பத்துக் கூடிவருகின்றது. என்றாலும், அந்த சம்பத்து நல்ல வழிக்கு, மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு விரோதியாம் ; அதனால் மனிதன் மயங்கிப்போய் மகளிர் முதலான விஷயங்களுள் மூழ்கிவிடுகின்றானதலின். இவ்வாறாக அறிவை இழந்தோனுக்கு இது கேட்கக்கிடைப்பதும் மிக்க அரிதாம்.—எது ?— ப்ரஹ்மாநந்த லக்ஷ்மி. அவ்வாறே, சுருதி கூறுகின்றது :

"ஶ்ரவணாயாபி வஹுபிர்யோ ந லப்ய: ।"
"கேட்பதற்குங்கூட எது அனேகர்களால் அடையப்படாததோ" (கட - க - உ - எ) (சஉ)

ப்ரஹ்மாநந்தலக்ஷ்மீ வந்துநுழையும் வழிகள்.

சங.

இனி, அந்த ப்ரஹ்மாநந்தத்தைப் பெறுதற்கான வழிகள் யாவை? எனின்,— அருளிச்செய்கிறார் :

நல்லோர்களானவர், அநுஷ்டிப்பதற்கு அரியவையான பலவகை

ஸத்யாஜவெ ஹ்ரீர்தமோ தமர்வதிக்ஷா:
ஷண்ணாநஹெ ஷஹவர்திவங்ஙகாநி ||

ஐதி ஸ்ரீஸநத்ஸுஜாதீயெ த்விதீயொத்யாயஃ ||

வழிகளை நன்றாய்ச் சொல்லுகிறார்கள் :— ஸத்தியம், நேர்மை, நாணம், அடக்கம், சுத்தம், ஞானம் (என்பன - அவை, இந்த) ஆறும் மாநமய க்கங்கட்கு இடறுகளாம்.

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

நாணம் - ஆகாதன செய்வதிலே மனம்மடங்குதல். ஞானம் - ப்ர ஹ்மவித்யை. (சஙூ)

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

பதவுரை.

க.

𑌵𑍈𑌶𑌂𑌪𑌾𑌯𑌨𑌃	வைசம்பாயனர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌤𑌤𑌃	பின்பு
𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀	அறிவுள்ள
𑌰𑌾𑌜𑌾	அரசனும்
𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂	விதுரனால் கூறப்பட்ட
𑌤𑌤𑍍	அந்த
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂	வார்த்தையை
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯	நன்குமதித்து,
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾	பரமாத்மாவாக [ப்ரஹ்மமாக]
𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌨𑍍	ஆகவிரும்பியவனாய்,
𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇	தனிமையிலே
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌂	ஸநத்குமாரரை
𑌪𑌰𑌾𑌂	மேலான
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂	ஞானத்தை
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛	வினவினான்.

உ.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤	ஸநத்ஸுஜாதரே !
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌹𑌿	மிருத்தியுவானது

𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿	இல்லை
𑌇𑌤𑌿	என்னும்
𑌤𑌵	உமது
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂	உபதேசத்தை
𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿	கேட்கின்றேன்
(𑌇𑌤𑌿) 𑌯𑌤𑍍	(என்பது) எதுவோ,
(𑌤𑌤𑍍) 𑌇𑌦𑌂	(அந்த) இது
(𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂)	(உண்மையா ?)
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃	தேவர்களும் அஸுரர்களும்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇	சாகாமைக்காக
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂	ப்ரஹ்மசர்யத்தை
𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍	அநுஷ்டித்தார்கள் ;
𑌤𑌤𑍍	அது
(𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂)	(உண்மையா ?)
𑌕𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌨𑍁	இரண்டினுள் எதுதான்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂	உண்மையாய் (உளது) ?

௩.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸ்ரீஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌏𑌕𑍇	சிலர்,—
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	சாகாமை
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾	கர்மத்தால்
(𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿)	(ஆகின்றது எனவும்),
𑌅𑌪𑌰𑍇	மற்றையோர்,—
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	மிருத்தியுவானது

𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿	இல்லை
𑌇𑌤𑌿 𑌚	எனவும்
(𑌆𑌹𑍁𑌃)	(கூறுகிறார்கள்),
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍	அரசனே !
𑌏𑌤𑌤𑍍	இதனை
𑌯𑌥𑌾	உள்ளபடி
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌦𑌤𑌃	சொல்லுகின்ற
𑌮𑍇	எனது
(𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍)	(வார்த்தையை)
𑌶𑍃𑌣𑍁	கேள் ;
𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌥𑌾𑌃	ஸந்தேகப்படாதே.

ச.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯	க்ஷத்திரிய !
𑌉𑌭𑍇	இரண்டும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇	சரியானவையாய்
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇	முதலிலிருந்து தலைப்பட்டவை ;
𑌮𑍋𑌹𑌃	மயக்குமென்பது
𑌯𑌃	எதுவோ,
(𑌸𑌃)	(அது)
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	மிருத்தியுவாக
𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍	கவிகளுக்கு
𑌸𑌂𑌮𑌤𑌃	சம்மதம்.
𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌵𑍈	நானோ
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌮𑍍	தடுமாற்றத்தை
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍	மிருத்தியுவாக

ப்ரவீமி	கூறுகிறேன் ;
ஸதா அப்ரமாதம்	எப்பொழுதும் தடுமாற்றமின்மையை
அம்ருதத்வம்	சாகாமையாக
ப்ரவீமி	கூறுகிறேன்.

௫.

அஸுரா:	அஸுரர்கள்
ப்ரமாதாத் வை	தடுமாற்றத்தினாலன்றோ
பராபவந்	தோற்றார்கள் ;
ஸுரா: ச	ஸுரர்களோ
அப்ரமாதாத்	தடுமாற்றமின்மையினால்
ப்ரஹ்மபூதா:	ப்ரஹ்மமானார்கள்.
ம்ருத்யு:	மிருத்தியுவானது
ஜந்தூந்	பிராணிகளை
வ்யாக்ர: இவ	புலிபோல
ந வை அத்தி	தின்கின்றதில்லை ;
ஹி	ஏனெனில்
அஸ்ய	அதற்கு
ரூபம் அபி	உருவமே
ந உபலப்யதே	காணப்படுகின்றதில்லை.

௬.

யமம்	ஆனால்
ஏகே	சிலர்
ம்ருத்யும்	மிருத்தியுவை

அத:	இதனினும்
அந்யம்	வேறாக
யமம்	யமனாக
ஆத்மாவாஸம்	மனத்தில் வசிப்பவனாக
அம்ருதம்	சாகாதவனாக
ப்ரஹ்மசர்யம்	ப்ரஹ்மத்திலே அமர்ந்தவனாக
ஆஹு:	கூறுகிறார்கள் ;
தேவ:	(அக்)கடவுள்
பித்ருலோகே	பிதிருலோகத்திலே
ராஜ்யம்	ராஜ்யத்தை
அநுஶாஸ்தி	ஆளுகிறான் ;
ஶிவாநாம்	(அவன்) நல்லோர்களுக்கு
ஶிவ:	நல்லவனாய்,
அஶிவாநாம்	தீயோர்களுக்கு
அஶிவ:	தீயவனாய் (இருக்கிறான்).

௭.

நராணாம்	மனிதர்கட்கு
ஏஷ:	இந்த
ப்ரமாத:	தடுமாற்றமாகிய
ம்ருத்யு:	மிருத்தியுவானது
ஆஸ்யாத்	காமத்தினின்று
க்ரோத:	கோபமாகவும்
மோஹரூப: ச	மயக்கவடிவமாகவும்
நிஸ்ஸரதே	வெளிவருகின்றது.
கஶ்சித்	ஒருவன்

ஃஹம்ஒ்ெதந	நான் என்னும் வடிவையடைந்த
(ஃஜ்ஞாநெநந) ஏவவ	(அஞ்ஞானத்தினலே)யே
விஂராஒூநு	விபரீதவழிகளை
வறநு	திரிபவனாய்,
ஆத்ஂநஃ	ஆத்மாவினுடைய
யொஒ	யோகத்தை
ந உவெதி வ	அடைகிருனில்லை.

அ.

ெத	அவர்கள்
ஒாஹிதாஃ	மயக்கப்பட்டவராய்
தஃெஶ	அதனது வசத்திலே
வதூஂாநாஃ	இருக்கின்றவராய்
ஐதஃ	இங்கிருந்து
ஒெூதாஃ	இறந்துபோனவராய்
தக்ஷ	அங்கிருந்து
வூநஃ	திரும்பி
வதஷி	விழுகிருர்கள்.
ததஃ	பின்பு
ஜெவாஃ	இந்திரியங்கள்
தூ	அவனை
ஃநவரிவூவெஷ	(கர்மத்திற்குத்) தகச் சுற்றிச்சூழ்கின்றன.
ததஃ	ஆதலால்
ஂரணாஃ	(ஒருவன்) மரணத்தினின்றும்
ஂரூத்யூ	மரணத்தை
ஃஷூவெதி	அடைகிருன்.

௯.

கர்மப2லாநுராகா3꞉	கர்மப்பயனிலே ஆசையுள்ளவர்கள்
கர்மோத3யே (ஸதி)	கர்மமுண்டாகும்(பொழுது)
தத்ர	அதிலே
அநுயாந்தி	பின்செல்லுகிறார்கள் ;
ம்ருத்யும்	மிருத்தியுவை
ந தரந்தி	கடக்கிறார்களில்லை.
தே3ஹீ	தேகத்தையுடையவன்
ஸத3ர்த2யோகா3நவக3மாத்	உண்மைப்பொருளைக் கூடுதலை அறியாமையினால்
ஸமந்தாத்	எப்புறத்தும்
போ4க3யோகே3ந	போகப்பற்றோடு
ப்ரவர்த்ததே	செல்லுகிறான்.

௧௰.

தத்3 வை	அதுவோ
இந்த்3ரியாணாம்	இந்திரியங்கட்கு
மஹாமோஹநம்	பெருமயக்க(மாம்).
அஸ்ய	இவனுக்கு
மித்2யார்த2யோக3ஸ்ய	பொய்ப்பொருள்களுடைய சம்பந்தத்தால்
க3தி꞉	(ஸம்ஸார)நிலையானது
நித்யா	நித்தியமாக
(ப4வதி) ஹி	(இருக்கின்றது).
மித்2யார்த2யோகா3பி4ஹதாந்தரா-த்மா	(இவன்) பொய்ப்பொருள்களுடைய சம்பந்தத்தால் ஆத்மா தாக்கப்பட்டவனாய்

விஷயாந்	விஷயங்களை
ஸ்ப்ருஶாந்	கருதுகின்றவனாய்
ஸமந்தத:	எப்புறத்தும்
உபாஸ்தே	(அவற்றையே) தொழுகிறான்.

கக.

ஈக்ஷயா ஹி	(விஷயங்களைக்) கருதுதலே
ப்ரத²மம்	முதலில்
ஸந்தம்	இவனை
ஹந்தி வை	கெடுக்கின்றது.
பஶ்சாத்	பின்பு
காமக்ரோத⁴யோர் வை	காமமும் கோபமும்
ஸந்தம்	இவனை
க்³ருஹ்ய	பிடித்து
(ஹத:) வை	(கெடுக்கின்றன).
ஸந்தி	இவை
பா³லாந்	சிறுவர்களை
ம்ருத்யவே	மரணத்திற்கு
ப்ராபயந்தி	செலுத்துகின்றன.
தீ⁴ரா: து	தீரர்களோ
தை⁴ர்யேண	தைரியத்தினால்
ம்ருத்யும்	மரணத்தை
தரந்தி	கடக்கிறார்கள்.

கஉ.

ய:	எவன்
உத்பதிஷ்ணூந்	எழும்பி விழும்தன்மையுள்ள விஷயங்களை

அபித்யாயந்	(நிலையில்லையாக) நினைக்கின்றவனாய்
நிஹத்யாஶு	விட்டிடுவானோ,
அநாதரேண	அசட்டையினால்
அப்ரதிபுத்யமாந:	(அவற்றை மறுபடியும்) நினையாத
ய:	எந்த
வித்வாந்	ஞானி
ஏவம்	இவ்வாறாக
இஹ	இங்கே
காமாந்	காமங்களை
அபிஹந்தி	தொலைக்கின்றானோ,
ஸ: வை	அவன்
ம்ருத்யு: இவ	மிருத்தியுபோல
பூத்வா	ஆகி
ம்ருத்யும்	மிருத்தியுவை
அத்தி	விழுங்குகிறான்.

கங.

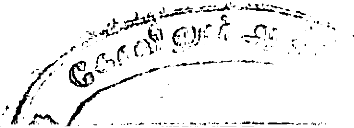
காமாநுஸாரீ	காமங்களை அநுஸரிக்கின்ற
புருஷ:	மனிதன்
காமாந் அநு	காமங்களைத் தொடர்ந்து
விநஶ்யதி	அழிகின்றான்.
புருஷ:	மனிதன்
காமாந்	காமங்களை
வ்யுதஸ்ய	தள்ளி
யத் கிஞ்ச	யாதோர்
ரஜ:	அழுக்கையும்
துநுதே	உதறுகின்றான்.

கச.

ப்ராணிநாம்	பிராணிகளுடைய
அயம்	இந்த
தேஹ꞉	உடலானது
அப்ரகாஶ꞉	பிரகாசமில்லதாக
நரக꞉	நரகமாக
ப்ரத்ருஶ்யதே	காணப்படுகின்றது.
த்ருஷ்ணயா ஏவ	(ஜனங்கள் விஷயங்களை) அவாவிக் கொண்டே
ஶ்வப்ரம்	பள்ளத்தை
உந்முகா꞉	எதிர்நோக்குபவராகி
மநுஜா꞉	செல்பவராய்
தாவந்தி	ஓடுகிறார்கள்.

கரு.

க்ஷத்ரிய	க்ஷத்திரிய !
அந்யத்	(விஷயங்களினும்) வேறான
கிஞ்சித்	ஒன்றையும்
அசிந்தயாந꞉	நினையாதவன் (எவனோ, அவன்)
ந அதீயதே	(வேதாந்தநூல்களைப்) படிக்கிறானில்லை.
அஸ்ய	இவனது
(தேஹ꞉)	(சரீரம்)
தார்ண꞉	வைக்கோலினாலான
வ்யாக்ர꞉ இவ	புலிபோல
(அஸ்தி)	(இருக்கின்றது).
த்வச்சரீரே	உனது சரீரத்தினுள்

𑌯𑌃	எவன்
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍	கோபத்தினால்
𑌲𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍	லோபத்தினால்
𑌮𑍋𑌹𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾	மயக்கத்தோடும் பயத்தோடும் கூடிய உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாய்
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇)	(இருக்கின்றானோ),
𑌸𑌃 𑌏𑌷𑌃 𑌵𑍈	அந்த இவனே
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	மிருத்தியு(வாம்).

௧௬.

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂	(ஒருவன்) மிருத்தியுவை
𑌏𑌵𑌂	இவ்வாறு
𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂	உண்டாகின்றதாக
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯	அறிந்து
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇	ஞானத்திலே
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍	நிற்கின்றவனாய்
𑌇𑌹	இங்கே
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃	மிருத்தியுவினின்றும்
𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿	பயப்படுகிறானில்லை.
𑌯𑌥𑌾	எப்படி
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃	மரிக்கக்கூடியது [சரீரம்]
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃	யமனுடைய
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂	கோசரத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯	அடைந்து
(𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇)	(அழிகின்றதோ),
(𑌤𑌥𑌾)	(அப்படி)
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	(அஜ்ஞான)மிருத்தியுவானது

𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுடைய
𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇	கோசரத்திலே
𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇	அழிந்திடுகின்றது.

கஎ.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍	(வேதங்கள்) மிகப்புண்ணியமான
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍	என்றுமுள்ள
𑌯𑌾𑌨𑍍	எந்த
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵	நல்லலோகங்களையே
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂	இருபிறப்பாளர்க்கு
𑌇𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾	யஜ்ஞத்தினால்
𑌆𑌹𑍁𑌃	கூறுகின்றனவோ,
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂	அவற்றிற்கு
𑌇𑌹	இங்கே
𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂	மேலான புருஷார்த்தத்தன்மையை
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	வேதங்கள்
𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	கூறுகின்றன.
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	ஞானியானவன்
𑌤𑌤𑍍	இந்த
𑌕𑌰𑍍𑌮	கர்மத்தை
𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿	அடைகிறானில்லை ;
𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁	(என்ற இது) எப்படி ?

கஎ.

ஸநத்ஸுஜாத:	ஸநத்ஸுஜாதர்
உவாச	சொன்னார் :
அவித்³வாந்	அஜ்ஞானி
ஏவம்	இவ்வாறு
தத்ர	அதிலே
உபயாதி ஹி	செல்லுகிறான்.
ததா²	அப்படியே
வேதா³:	வேதங்கள்
அர்த²ஜாதம் ச	பயன்களையெல்லாம்
வத³ந்தி	கூறுகின்றன.
ஸ:	அவன்
இஹ	இதிலே
ந யாதி	செல்கிறானில்லை ;
மார்கே³ண	வழியினால்
பராத்மா	பரமாத்மாவாகி
பரம்	பரம்பொருளை
யாதி	அடைகிறான் ;
அமார்கா³ந்	வழியில்லாதவற்றை
நிஹந்தி	தொலைக்கிறான்.

கஅ.

த்⁴ருதராஷ்ட்ர:	திருதராஷ்டிரன்
உவாச	சொன்னான் :
ஸ:	அது
க்ரமேண	முறையே

ஐஉ(ஃ	இந்த
ஸவ(ஃ	எல்லாமாக
(ஹவதி) லெகஃ	இருந்தால்,
கஜ௦	பிறவாத
ப-ராண௦	பழமையான
தம்	அதனை
(யஃ)	(எவன்)
நியமெ	ஏவுகின்றானோ,
கஸள	அவன்
கஃ	யார் ?
கஸ்ய	அதற்கு
காயம் வா	செய்யவேண்டியதுதான்
கிம்	என்ன ?
கய வா	அல்லது
கலாவும்	தீங்குதான்
(கிம்)	(என்ன ?)
விஙு	அறிந்தவரே !
தக ஸவம்	அதனை யெல்லாம்
மெ	எனக்கு
யயாவக	உள்ளபடி
஬ுஹி	சொல்லுக.

உ0.

ஸநத்ஸுஜாதஃ	ஸநத்ஸுஜாதர்
உவாச	சொன்னார் :
கத்ர	இந்த
விஜெஹாலெ	வேற்றுமையுடைமையிலே

மஹாந்	பெரிய
தோஷ:	தீங்கு (வருகின்றது).
(ஜீவாதய:)	(ஜீவன் முதலானோர்)
அநாதியோகேந	ஆதியில்லா [மாயா] ஸம்பந்தத்தால்
நித்யா:	நித்யராக
ஸந்தி ஹி	இருக்கின்றார்கள்.
ததா	அவ்வாறாக
அஸ்ய	இதனது
ஆதிக்யம்	பெருமை
கிஞ்சித்	சிறிதும்
ந க்ஷீயதே	குறைகின்றதில்லை.
பும்ஸ:	புருஷனுடைய [ப்ரஹ்மத்தினுடைய]
அநாதியோகேந	அநாதி [மாயா] ஸம்பந்தத்தால்
ஸந்தி	(ஜீவர்கள் பற்பலராக) இருக்கின்றார்கள்.

௨க.

ஏதத்	இது
யத்	எதுவாய் (இருக்கின்றதோ),
ஸ:	அது
அஸௌ	மெய்ப்பொருளாகிய
நித்ய:	நித்யமான
பகவாந்	பகவானாக (இருக்கின்றது) ;
விகாரயோகேந	(அவன்) மாயா ஸம்பந்தத்தினால்
விஸ்ருஜ	ஜகத்தை

𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿	படைக்கின்றான்.
𑌤𑌥𑌾 𑌚	அப்படியே
𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃	அவனது சக்தி
𑌇𑌤𑌿	என
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿	எண்ணுகிறேன்.
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	வேதங்கள்
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨	அப்பொருளினுடைய ஸம்பந்தத்திலே
𑌸𑌂𑌤𑌿 𑌚	(பிரமாணமாய்) உள்ளன.

௨௨.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	எதனால்
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍	சிலர்
𑌇𑌹	இங்கே
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍	தர்மங்களை
𑌆𑌚𑌰𑌂𑌤𑌿	அநுஷ்டிக்கிறார்களோ,
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍	சிலர்
𑌇𑌹	இங்கே
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍	அதர்மங்களை
𑌆𑌚𑌰𑌂𑌤𑌿	அநுஷ்டிக்கிறார்களோ,
(𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍)	(அதனால்)
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃	தர்மமானது
𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨	பாவத்தினால்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾	எதிர்த்தடிக்கப்படுகின்றதா ?

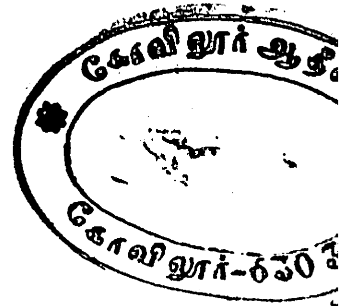
உதாஹோ	அல்லது
தர்ம:	தர்மம்
பாபம்	பாவத்தை
ப்ரதிஹந்தி (கிம்)	எதிர்த்தடிக்கின்றதா ?

௨௩.

ஸநத்ஸுஜாத:	ஸநத்ஸுஜாதர்
உவாச	சொன்னார் :
வித்வாந்	ஞானி
தஸ்மிந்	அதிலே
ஸ்தித: வா அபி	நின்றவனாயினும்
உபயம்	இரண்டையும்
ஜ்ஞாநேந	ஞானத்தால்
நித்யம்	தவறாது
ப்ரதிஹந்தி ஹி	அடித்துவிடுகிறான் ;
ஸித்தம்	(இது) பிரசித்தமானது.
தேஹீ	சரீரத்தையுடையவன்
அந்யதா (ஸ்யாச்சேத்)	வேறுவிதமாயிருந்தால்,
புண்யம்	புண்ணியத்தை
உபைதி	அடைகிறான் ;
ததா	அப்படியே
ஆகதம்	வந்த
பாபம்	பாவத்தை
உபைதி	அடைகிறான் ;
ஸித்தம்	(இது) பிரசித்தமானது.

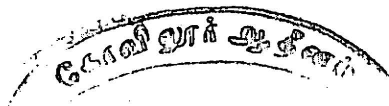
உச.

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾	(பரலோகத்திற்குப்)போய்,
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯	நல்வினையினுடைய
𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯	தீவினையினுடைய
𑌅𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂	நிலையில்லாத
𑌉𑌭𑌯𑌂	இரண்டும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾	கர்மத்தால்
𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇	அநுபவிக்கப்படுகின்றன.
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	தெரிந்த
𑌸𑌃 𑌚 𑌕𑌵𑌿	அவன்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾	கர்மத்தோடு (கூடியவனாய்)
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣	தர்மத்தினால்
𑌪𑌾𑌪𑌂	பாவத்தை
𑌇𑌹	இங்கே
𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌦𑌤𑌿	போக்கிக்கொள்கிறான்.
𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுடைய
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃	தர்மம்
𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍	வலியது
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿	அறிந்துகொள்.

உரு, உசா.

𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂	வலிமையுடையவர்க்கு
𑌬𑌲𑍇 𑌇𑌵	வலிமையிலேபோல,
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	எவர்க்கு
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁	தர்மங்களிலே
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾	போட்டிசெய்தல் (உளதோ),
𑌤𑍇	அந்த
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃	ப்ராஹ்மணர்கள்

இத:	இங்கிருந்து
ப்ரேத்ய	இறந்துபோய்
ஸ்வர்கே	ஸ்வர்க்கத்தில்
ப்ரகாஶந்தம்	விளங்குதலை
யாந்தி	பெறுகிறார்கள்.
யேஷாம்	எவர்கட்கு
தர்மே	தர்மத்தில்
ஸ்பர்தா	போட்டிசெய்தல்
ந (பவதி) ச	இல்லையோ,
தேஷாம்	அவர்கட்கு
தத்	அது
ஜ்ஞானஸாதனம்	ஞானத்திற்குக் கருவியாய் (உளது).
தே	அந்த
ப்ராஹ்மணா:	ப்ராஹ்மணர்கள்
இத:	இதனினின்று
ச்யுதா:	தப்பியவராய்
த்ரிவிஷ்டபம்	மூன்றும் நீங்கிய
ஸ்வர்கம்	ஸ்வர்க்கத்தை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

௨௭.

வேதவித:	வேதங்களை யறிந்த
ஜனா:	ஜனங்கள்
தஸ்ய	அவனுடைய
ஸதாசாரம்	ஒழுக்கத்தை
ஸம்யக்	நல்லதாக
ஆஹு:	சொல்லுகிறார்கள்.
பாஹ்யா:	வெளியிலுள்ள
ஜனா:	ஜனமும்

𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃	உள்ளேயுள்ள
(𑌜𑌨𑌃 𑌚)	(ஜனமும்)
𑌤𑌂	இவனை
𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	அதிகமாக
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤	மதியார்.

௨௨.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿	மாரிகாலத்தில்
𑌤𑍃𑌣𑍋𑌦𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵	புல்நீர்போல,
𑌯𑌤𑍍𑌰	எங்கே (துறவி)
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯	ப்ராஹ்மணனுக்கு
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவையும்
𑌪𑌾𑌨𑌂 (𑌚)	பாநத்தை(யும்)
𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	அதிகமாக
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤	அறிவானோ,
𑌤𑌤𑍍𑌰	அதனை(யடைந்து)
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍	உயிர்வாழவேண்டும்;
𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑍍	வருந்தக்கூடாது.

௨௩.

𑌯𑌤𑍍𑌰	எங்கே (ஒருவன்)
𑌅𑌕𑌥𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯	பேசாதவனுக்கு
𑌅𑌶𑌿𑌵𑌂	நல்லதல்லாததை
𑌭𑌯𑌂	பயத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	கொடுக்கின்றானோ,
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌵	அதிகத்தையே
𑌅𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍	செய்யாதவனும் (இருக்கின்றானோ),
𑌸𑌃	(அங்கே) அவன்
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍	நல்லவன்;

இதரஃ	மற்றைய
ஜநஃ	மனிதன்
ந	அல்லன்.

௩0.

யஃ வா	எவன்
அகதயமாநஸ்ய	பேசாதவனுடைய
ஆத்மாநம்	ஆத்மாவை
ந அநுஸஞ்ஜ்வரேத் ஹி	வருத்தமாட்டானே,
வா	அல்லது
ப்ரஹ்மஸ்வம்	ப்ராஹ்மணனுடைய சொத்தை
ந உபஹந்யாத்	கெடுக்கமாட்டானே,
தத³ந்நம்	அவனது அன்னம்
ஸதாம்	ஸாதுக்களுக்கு
ஸம்மதம்	சம்மதமானது.

௩௧.

ப்ராஹ்மணஃ	ப்ராஹ்மணன்,—
அஜ்ஞாதசர்யா	''அறியப்படாத செய்கை
மே	எனக்கு
நித்யம்	எப்பொழுதும்
(ஸ்யாத்)	(இருக்கக்கடவது)''
இதி	என்று
மந்யேத	கொள்ளவேண்டும்.
ஜ்ஞாதீநாம்	ஞாதிகளுடைய
மத்யே	நடுவிலே
வஸந்	வசிக்கின்ற
(ப்ராஹ்மிஷ்டஃ) தத்	(மனித)னே
கிஞ்சந	(ப்ராஹ்மநிஷ்டையைச்) சிறிதும்
ந விந்தேத வாவ	அடையவேமாட்டான்.

(இச்சுலோகத்திற்கு வேறுவிதமான பதவுரை வருமாறு)

ப்ராஹ்மண꞉	ப்ராஹ்மணன்
ஜ்ஞாதீநாம்	ஞாதிகளது
மத்யே	நடுவிலே
வஸந் அபி	வசிக்கிறவனாயினும்,
அஜ்ஞாதசர்யயா	"அறியப்படாத (பொருளிலே) நிஷ்டை
மே	எனக்கு
நித்யம்	எப்பொழுதும்
(ஸ்யாத்)	(இருக்கக்கடவது)"
இதி	என்று
மந்யேத	கொள்ளவேண்டும்;
கிஞ்சந	(ஞாதிகளுள்) ஒன்றையும்
ந விவேசயேத்	கொள்ளவேகூடாது.

௩௨.

க꞉ ஸ்வித்	எவன்தான்
ப்ராஹ்மண꞉ (ஸந்)	ப்ராஹ்மணனு(யிருந்து),
நிர்லிங்கம்	குறியில்லதாய்
அசலம்	அசையாததாய்
ஶுத்தம்	சுத்தமாய்
ஸர்வத்வந்த்வவிவர்ஜிதம்	த்வந்துவமெல்லாம் ஒழிந்ததாய்
அந்தராத்மாநம்	உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை
ஏவம்	இவ்வாறு
மந்தும்	கொள்ள
அர்ஹதி	உரியவனாகிறான்?

௩௩.

ய꞉	எவன்
அந்யதா	வேறுவிதமாய்

ஸந்தம்	உள்ள
ஆத்மாநம்	ஆத்மாவை
அந்யதா	வேறுவிதமாய்
ப்ரதிபத்யதே	கொள்கின்றானோ,
ஆத்மாபஹாரிணா	ஆத்மாவைத் திருடுகின்ற
சோரேண	கள்ளனாகிய
தேந	அவனால்
கிம் பாபம்	என்ன பாவந்தான்
ந க்ருதம்	செய்யப்பட்டதில்லை ?

௩௪.

ப்ரஹ்மவித்	ப்ரஹ்மத்தை யறிந்த
ப்ராஹ்மண:	ப்ராஹ்மணனான
கவி:	கவியானவன்
அநாதாதா	பற்றாதவனாக
அஶ்ராந்த:	சிரம மில்லாதவனாக
ஸம்மத:	நன்கு மதிக்கப்பெற்றவனாக
நிருபத்ரவ:	உபத்திரவ மில்லாதவனாக
ஶிஷ்ட:	ஆன்றோனாக
ஸ்யாத்	இருப்பான் ;
ஸ:	அவன்
ஶிஷ்டவத்	ஆன்றோன்போல
ந ஸ்யாத்	இருக்கமாட்டான்.

௩௫.

யதா	எப்படி
ஶ்வா	நாயானது
ஸ்வம் வாந்தம்	தான் கக்கியதை

𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈	தின்கின்றதோ,
𑌏𑌵𑌂	அப்படி
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	தமது வீரியத்தினுடைய
𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨	அநுபவத்தினால்
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂	வாந்திசெய்ததை
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂	எப்பொழுதும்
𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯	தீமைக்கு
𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿	தின்கிறார்கள்.

௩௯.

𑌯𑍇	எந்த
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃	இருபிறப்பாளர்
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇	மநுஷ்யசம்பந்தமான
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇	செல்வத்திலே
𑌅𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌃	சம்பன்ன ரல்லாதவர்களாய் (இருக்கிறார்களோ),
𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁	வேதங்களிலே
𑌆𑌢𑍍𑌯𑌾𑌃	சம்பன்னர்களாய் இருக்கிறார்களோ,
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌃	வெல்லவொண்ணாதவராய்
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃	அசைக்கமுடியாதவராய் (இருக்கிறார்கள்).
𑌤𑌾𑌨𑍍	அவர்களை
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃	ப்ரஹ்மத்தினுடைய
𑌤𑌨𑍁𑌂	ஸ்வரூபமாக
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	(ஒருவன்) அறியவேண்டும்.

௩௭.

இஹ	இங்கே
ய꞉ கஶ்சந	எவனொருவன்
ஸ்விஷ்டக்ருத꞉	நன்றாக வேண்டியதைச் செய்கின்ற
ஸர்வாந்	எல்லா
தேவாந்	தேவர்களையும்
வித்யாத்	அறிவானோ,
(ஸ꞉)	(அவன்)
ப்ராஹ்மணஸ்ய	ப்ராஹ்மணனுக்கு
ஸமாந꞉	சமானனாக
ந (பவதி)	ஆகமாட்டான்;
யஸ்மிந்	(அவன்) எவன்விஷயத்திலே
ஸ்வயம்	தானே
ப்ரயததே	முயலுகின்றானோ,
(ஸ꞉ அபி)	(அவனும்)
ப்ராஹ்மணஸ்ய	ப்ராஹ்மணனுக்கு
ஸமாந꞉	சமானனாக
ந (பவதி)	ஆகமாட்டான்.

௩௮.

அப்ரயதமாநம்	முயலாத
யம்	எவனை
மாநயந்தே	(ஸாதுக்கள்) மதிக்கிறார்களோ,
மாநித꞉	மதிக்கப்பட்ட
ஸ꞉	அவன்
மாந்யமாந꞉	(தன்னை) மதிக்கப்படுகிறவனாக
ந மந்யேத	நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது;
அவமாநே	அவமானத்திலே
ந அநுஸஞ்ஜ்வரேத்	எரிச்சலடையக்கூடாது.

௩௯, ௪௦.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃	"அறிவுடையோர்
𑌇𑌹	இங்கே
𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	(ஞானியை) மதிக்கிறார்கள்"
𑌇𑌤𑌿	என்பது,
𑌸𑌦𑌾	எப்பொழுதும்
𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑍋𑌨𑍍𑌮𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍	இமைமூடுவதும் திறப்பதும்போல
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃	உலகஸ்வபாவப்போக்காய்
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇) 𑌹𑌿	(இருக்கின்றது)
(𑌇𑌤𑌿)	(என்று),—
𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃	மதிக்கப்பெற்றவன்
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤	கொள்ளவேண்டும்.
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃	'தர்மத்தை யறியாதவராய்
𑌲𑍋𑌕𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃	உலகமும் சாஸ்திரமும் இல்லாத
𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃	மூடர்கள்
𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂	மதிக்கத்தகுந்தவனை
𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	மதிக்கிறார்களில்லை"
𑌇𑌤𑌿	என,—
𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃	மதிக்கப்பெறாதவன்
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤	கொள்ளவேண்டும்.

௪௧.

𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌚	மானமும்
𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚	மௌனமும்
𑌸𑌦𑌾	எக்காலத்தும்
𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌	சேர்ந்தவையாய்
𑌨 𑌏𑌵 𑌵𑌸𑌤𑌃	வசிக்கமாட்டா.
𑌹𑌿	ஏனெனில்

அயம்	இது
மாநஸ்ய	மாநத்திற்கு
விஷய: (அஸ்தி)	விஷயமாய் (இருக்கின்றது) ;
அஸௌ	அது
மௌநஸ்ய	மௌநத்திற்கு
(விஷய: அஸ்தி)	(விஷயமாய் இருக்கின்றது);
தத்	(சுருதியை யறிந்தோர் அதனை) அதுவாக
விது:	அறிகிறார்கள்.

ச௨.

ஹி	ஏனெனில்
ஸ்ரீ:	சம்பத்து
மாநார்த்தஸம்வாஸாத்	மாநவிஷயத்தின் வாழ்க்கையினால்
(பவதி)	(ஆகின்றது).
ஸா ச அபி	அதுவோ
பரிபந்தி	இடையூறாய் (உள்ளது).
க்ஷத்ரிய	க்ஷத்திரிய !
ப்ராஹ்மீ	ப்ராஹ்மசம்பந்தமான
ஸ்ரீ: ஹி	சம்பத்தோ
ப்ரஜ்ஞாஹீநேந	ஞானமில்லாதவனால்
ஸுதுர்லபா	அடைதற்கு மிக்க அரிதாம்.

சங.

ஸந்த:	சாதுக்கள்,—
துஷ்சராணி	அநுஷ்டிப்பதற்கு அரியவையாய்
பஹுப்ரகாராணி	பலவிதமான
த்வாராணி	வழிகளை

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍	நன்றாய்
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿	சொல்லுகிறார்கள் :
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑍇	ஸத்தியம், நேர்மை
𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃	நாணம்
𑌦𑌮𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃	அடக்கம், சுத்தம், அறிவு(என்பன, அவை).
𑌷𑌟𑍍	(இந்த) ஆறும்
𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿	மாநத்திற்கும், மயக்கத்திற்கும் இடங்களாய் (உள்ளன).

𑌅𑌥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

க.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌮𑍌𑌨𑌃 𑌕𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌮𑍌𑌨𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹 𑌮𑍌𑌨𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌮𑍌𑌨𑌂
𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌿𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

சென்ற அத்தியாயமுடிவிலே, மௌநத்தின் மாட்சிமையும், ஸத்தியம் நேர்மை முதலியன மயக்கத்தைத் தொலைப்பவை என்றும் கூறப்பட்டன. அவற்றையே வினாவிடைகளாக விரித்துணர்த்தும்பொருட்டு இவ்வத்தியாயம் தொடங்கப்படுகின்றது :

மௌநம்.

க.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

இந்த மௌநம் எதற்கு? இரண்டனுள் எது மௌநம்? (எல்லாம்) அறிந்தவரே! இங்கு மௌநத்தின் இயல்பை அருளிச்செய்க. கற்றறிந்தவன் மௌநத்தால் மௌநத்தைப் பெறுகின்றானா? முனிவரே! (கற்றறிந்தவர்) இங்கே எவ்வாறு மௌநத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்கள்?

மௌநம் *என்னும் சொல் - "வாய் திறந்து பேசாமை," "இந்திரிய மனஅடக்கம்," "வாக்குமனாதீதநிலை" என்னும் மூன்று பொருளின்மேல் நிற்கின்றது.—முற்றுமுணர்ந்த பெரியோரே! க. இங்குச் சிறப்பித்துக் கூறிவரும் மௌநத்தின் பயன் யாது? உ. அம்மௌநம், வாய்*

உ.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச—

யதோ ந வேதா மநஸா ஸஹைநம்
அநுப்ரவிஶந்தி ததோऽத மௌநம் ।
யத்ரோத்திதோ வேதஶப்தஸ்ததாऽயம்
ஸ தந்மயத்வேந விபாதி ராஜந் ॥

திறந்து பேசாமையா? அல்லது, இந்திரியமனஅடக்கமா? ௩. அதனது தன்மை என்ன? ௪. அதனால், வாக்குமனாதீதநிலையைப் பெறுதலாகுமா? ௫. எதனால் அம்மௌநத்தை யநுஷ்டித்த லாகும்? என்பது தேர்ந்த பொருள். (௧)

உ.

பல பொருள்களும் தோன்றுமாறு ஓர் விளக்கை வைப்பதுபோல், பகவான் ஸநத்ஸுஜாதர் இவ்வினாக்கட்கு விடைகள் தோன்றுமாறு இதனை அருளிச்செய்கிறார்:

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார்:

எதனால் வேதங்கள் மனத்தோடுகூட இதனைச் செல்லமாட்டாவோ, அதனால் (அது) மௌநமாம். அரசனே! வேதசப்தமும் இதுவும் [உலகசப்தமும்] எதனிடத்துத் தோன்றியுளதோ, அது அதுவாகவே விளங்குகின்றது.

இதனை - பரமாத்மாவை. அதுவாகவே - சப்தமயமாகவே, பிரணவமாகவே என்றபடி.

"யதோ வாசோ நிவர்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ"

"வாக்கும் மனமும் (எதனை) யடையமுடியாது, எதனினின்று திரும்பிச்செல்கின்றனவோ"—(தை - உப - உ - ௪)

என்னும் சுருதியினால் ப்ரஹ்மம் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத பொருளாதலால், அதனது பெயர் மௌந மாம். இதனால் - ௧. வாக்குமனாதீதநிலையை யடைதல் மௌநத்தின் பயன் என்றும்; உ. அம் மௌநமாவது, இந்திரியமனஅடக்க மென்றும்; ௩. இந்திரியஅடக்கத்தால் வெளிப்பிரபஞ்சமும், மனஅடக்கத்தால் உள்பிரபஞ்சமும் தோன்று

௩.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச—

ருசோ யஜூம்ஷ்யதீதே ய꞉ ஸாமவேதம் ச யோ த்விஜ꞉ ।
பாபானி குர்வன் பாபேந லிப்யதே கிம் ந லிப்யதே ॥

மையே அதனது இயல்பு என்றும்; ச. அந்தத் தோன்றுமையினல், வாக்குமனுதீதநிலையை யடைத லாகுமென்றும்; முறையே முதல் நான்கு வினுக்கட்கு விடை கூறப்பட்ட தாயிற்று. இனி, வேதசப்தம் என்பது - ஸகலவேதங்களின் ஸாரமாய் உண்மையினை விளங்கஉணர்த்தும் பிரணவத்தைக் குறிக்கின்றது; குறிக்கவே, பிரணவத்தால் மௌநத்தை யநுஷ்டித்த லாகுமென ஐந்தாம் வினுவிற்கு விடை கூறப்பட்டதென்க. இப் பிரணவத்தைப்பற்றி, பஞ்சீகரணத்தையும் அதனது வார்த்திகத்தையும் பார்க்க. (௨)

வேதஇயல்பின் திறமை.

௩.

ஆயின்,

"ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி"

"வேதங்களெல்லாம் எந்த நிலையை உணர்த்துகின்றனவோ"—(கட - ௨ - ௧௫)

"வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய꞉"

"எல்லா வேதங்களாலும் யானே உணர்த்தப்படும் (பொருள்)"—(வே - கீ - ௧௫ - ௧௫)

எனச் சுருதிஸ்மிருதிகள் கூறுமாறு, ப்ரஹ்மமான ஆத்மாவைக் காண்பதற்கு வேதங்கள் கருவியாதலால் - வேதங்களை யோதுவோன் மௌநமில்லாதவனுயினும், ஈடேறுவானே? ஈடேறமாட்டானே? எனச் சங்கித்து

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றுன்:

எந்த இருபிறப்பாளன் தீவினைகளைச் செய்பவனுய் ரிக்குக்களையும் யஜுஸ்களையும் ஸாமவேதத்தையும் ஓதுகின்றுனே, (அவன்) பாவத்தால் பற்றப்படுகின்றுனு? பற்றப்படுகின்றுனில்லையா?

பாவங்களைச் செய்துகொண்டு ரிக்வேதம்முதலான வேதங்களை ஓதுபவன் அதனுல் [வேதமோதுவதனுல்] சுத்தமாகின்றுனு? இல்லையா? என்பது. (௩)

ச.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச —

நைநம் ஸாமாந்ய்ருசோ நாயஜூம்ஷ்யவிசக்ஷணம் |
த்ராயந்தே கர்மண: பாபாந் ந தே மித்யா ப்ரவீம்யஹம் ||

௫.

ந சந்தாம்ஸி வ்ருஜிநாத்தாரயந்தி
மாயாவிநம் மாயயா வர்த்தமாநம் |
சந்தாம்ஸ்யேநம் ப்ரஜஹத்யந்தகாலே
நீடம் சகுந்தா இவ ஜாதபக்ஷா: ||

ச.

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

ஸாமங்களாயினும், ரிக்குக்களாயினும், யஜுஸ்களாயினும் சாமர்த்தியமில்லாத இவனைப் பாவத்தினின்றும் காக்கமாட்டா. யான் உனக்குப் பொய்யைச் சொல்லமாட்டேன்.

சாமர்த்தியமில்லாத இவனை - *இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் அடக்கும் திறமையில்லாதவனைப், பாவகாரியங்களைச் செய்துகொண்டே வேதங்களை ஓதுவோனை.* (ச)

௫.

வேதங்கள், கள்ளமாய் ஒழுகுகின்ற மாயாவியைப் பாவத்தினின்றும் தப்புவிக்கமாட்டா. இறகுமுளைத்த பறவைகள் கூட்டை (விட்டோடுமாறு)போல், வேதங்கள் (இவனது வாழ்க்கையின்)முடிவுகாலத்தில் இவனை விட்டொழிகின்றன.

கள்ளமாய் ஒழுகுகின்ற மாயாவியை - *பாவங்களைச் செய்துகொண்டே வேதங்களை ஓதியுணர்பவனாய், தருமங்களை அநுஷ்டிப்பவன்போல் வெளிக்குப் பகட்டுகின்ற ஆசாரக்கள்ளனை என்க.* வே - கீ - ௩ - ௬ ஐப் *பார்க்க.*

சங்கை:—அவன் பாவங்களைச் செய்வோனாயினும், இடைவிடாது செய்யும் வேதப்பயிற்சியின் வலிமையினால் மரணகாலத்திலே வேதப் பொருளை நினைந்து ஈடேறலாம்; அவ்வாறே,

“யம் யம் வாபி ஸ்மரந்பாவம் த்யஜத்யந்தே கலேபரம் |
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித: ||”

௬.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣 ।
𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥

> "கௌந்தேய ! (ஒருவன் தனது வாழ்வின்) முடிவுகாலத்திலே எந்தெந்தப் பொருளை நினைந்து சரீரத்தை விடுகின்றானோ, அதனைப்பற்றிய பாவனையை எப்பொழுதும் பாவித்துக்கொண்டவனாய், அதனையே அடைகிறான்"—(வே - கீ - அ - ௮)

எனப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார். ஆகவே, மௌநத்தால் [இந்திரிய மனஅடக்கத்தால்] ஆவதென்ன ?

ஸமாதாநம்:—அப்படியன்று; அவ்வடக்க மில்லாவழி, மரணகாலத்திலே வேதங்கள் அவனது நினைவிற்கு எழமாட்டாவாதலின். ஆகவே, அவை அவனுக்குப் பயன்படா என்பதாம். (௫)

௬.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான்:

அறிஞரே ! வேதங்கள் தர்மமில்லாது (ஒருவனைக்) காக்கவல்லவையில்லையாயின், அங்ஙனம் ஏன் ப்ராஹ்மணர்கட்கு இப் பேச்சு எப்பொழுது முள்ளது ?

வினா:—வேதங்களை ஓதியுணர்ந்தும் தீவினைகளைச் செய்பவன், பாவலோகங்களை யடைந்து மீண்டும் வந்து பிறக்கிறான். அவ்வாறே வேதங்களை ஓதியுணர்ந்து நல்வினைகளைச் செய்பவனே புண்ணியலோகங்களை யடைந்து, அவனைப்போலவே மீண்டும் வந்து பிறக்கிறான். இவ்வாறு, இவ்விருவர்க்கும் போதலும்வருதலும் பிறப்புஇறப்புத்துன்பங்களும் சமமா யுள்ளன. எனவே, வேதங்கள் தர்மமுடையவனையும் காக்கமாட்டா என்பதாயிற்று. இனி, இவ்வாறனவளவிலே, ப்ராஹ்மணர்கள் "வேதங்களை ஓதியுணர்ந்து நல்லொழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டவனே, போதலும்வருதலும்நீங்கியவனாய்ப் பிறப்பிறப்புத்துன்பங்களைத் துடைத்துவிடுகின்றான்" என்று எதனால் கூறுகிறார்கள் ? (௬)

எ.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச—
தஸ்யைவ நாமாதிவிஶேஷரூபை:
இதம் ஜகத் பாதி மஹாநுபாவ ।

விடை:—உண்மை, தீவினையும் நல்வினையும் இரும்புவிலங்கும் பொன்விலங்கும்போல பந்தமாம் என்பது. ஆயினும், கர்மத்தின் பயனை எதிர்நோக்காது அதனை ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யின், அது முக்திக்குப் பரம்பரையான காரணமாம். (வே - கீ - 7, 8 - ஆம் பக்கங்களைப் பார்க்க.) அதனால் அவர்கள் அவ்வாறு கூறுகிறார்கள். அன்றியும், வேதங்கள் மோக்ஷத்தையும் அதற்கு ஸாதநங்களையும் இவ்வாறு உணர்த்துகின்றமையால், பிறப்புஇறப்புத்துன்பங்களை நீக்கக் காரண மாகின்றன. ஆகவே, இதனால் - அவை, அவற்றை ஓதியுணர்ந்து நல்லொழுக்கமுடையோனைக் காக்கவல்லவை என்பதையும் கண்டுகொள்க.

சங்கை:—தீவினையையும் ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்தல் கூடுமோ? எனின்,—

ஸமாதாநம்:—கூடாது; அவன் மறுத்தவற்றைச் செய்தல் அவனது ஸந்தோஷத்திற்காகாதெனத் தானே தெற்றெனத் தெரியக்கிடத்தலின். தீவினையெல்லாம் அவனால் மறுக்கப்பட்டவை. அவற்றைச் செய்தல், அவனது கட்டளையை மீறுதலாகிய பெருங் குற்றமேயன்றோ.

ஸநத்ஸுஜாதர் இவையெல்லாவற்றையும் உட்கொண்டு, வருகின்ற மூன்று (எ, அ, கூ) சுலோகங்களையும் கூறுபவராய், "யாருக்காகக் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமோ அவனை" அந்த ஈச்வரனை முதலில் அருளிச்செய்கிறார்:

ஈச்வரன்.

எ.

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார்:

பெருந்தகைமையுள்ளவனே! இப் பிரபஞ்சம் அதே (பரம்பொருளினுடைய) பெயர்முதலிய சிறப்புவடிவங்களால் விளங்குகின்றது. வேதங்

நிஷ்டும்ஸ் ஸம்ஸ்க்ருத்ய வத³ந்தி வேதா³:
தத்விஶ்வவைரூப்யமுதா³ஹரந்தி ॥

கள் அதனைக் குறிப்பிட்டு நேராக உணர்த்துகின்றன; அதனைப் பிரபஞ்சத்திற்கு வேறாக(வும்) எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஈச்வரன் நாமரூபவிகாரமான அந்தந்த மலை கடல் முதலிய சகல ப்ரபஞ்சமாக விளங்குகிறான்; உண்மையிலோ, வேறுபாடாகிய விகாரமென்பது ஒருபொருளன்று ஆதலால், அந்த நாமரூபவிகாரமெல்லாம் அகன்றுநிற்கும் தனிமுதற்பொருளான ப்ரஹ்மமாகவும் இருக்கிறான். ஆகவே, நாம் வாழ்கின்ற பற்பலவகையான ப்ரபஞ்சமனைத்தும் அவனின்றும் வேறாய் இல்லை என்பது. அவ்வாறே, சுருதிகள்

“யத்ர ஹி த்வைதமிவ ப⁴வதி ததி³தர இதரம் பஶ்யதி”

“ எங்கே இரண்டுபட்டதுபோல் உளதோ, அங்கே ஒன்று மற்றொன்றைக் காண்கின்றது ”—(ப்ரு - ச - ரு - கரு)

எனக் கூறி

“ யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூ⁴த்தத்கேன கம் பஶ்யேத் ”—(ப்ரு - ச - ரு - கரு)

“ எங்கே இவனுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக இருந்ததோ, அங்கே எதனால் யாரைப் பார்க்கக்கூடும்? ”

எனவும் கூறுவதையும்,

“ அத² யத்ராந்யத் பஶ்யத்யந்யச்ச்²ருணோத்யந்யத்³விஜானாதி தத³ல்பம் ... யத³ல்பம் தந்மர்த்யம் ”

“இனி, எங்கே வேறொன்றைக் காண்கின்றானோ, வேறொன்றைக் கேட்கின்றானோ, வேறொன்றை அறிகின்றானோ, அது அற்பமானது ... எது அற்பமானதோ, அது அழியக்கூடியது ”— (சா - எ - உச - க)

எனக் கூறி

“யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச்ச்²ருணோதி நாந்யத்³விஜானாதி ஸ பூ⁴மா ... யோ வை பூ⁴மா தத³ம்ருதம்”

"எங்கே வேறொன்றைப் பார்க்கிறானில்லையோ, வேறொன்றைக் கேட்கிறானில்லையோ, வேறொன்றை அறிகிறானில்லையோ, அது பூமா [பெருமை, யாவற்றினும் மேம்பட்டது] ... எது பூமாவோ, அது சாகாமையாம்"—(சா - எ - உச - க)

எனவும் கூறுவதையும்,

"ஸவ்யாக்ருதநாமரூபத்வாத் ஸர்வ்வாவ்யாக்ருதம்"

"வேறுபடாததாயிருந்தது; அது பெயரினாலுமே வடிவத்தினாலுமே வேறுபட்டது"—(ப்ரு - க - ச - எ)

எனக் கூறி

"நேதி நேதி ... ..."

"(ப்ரஹ்மம்) இப்படியன்று, இப்படியன்று ... ..."—(ப்ரு - உ - ௩ - ௬)

எனவும் கூறுவதையும்,

"தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶ: ஸம்பூத: । ஆகாஶாத்வாயு: । வாயோரக்நி: । ... ..."

"அந்த இவ்வாத்மாவினின்றே ஆகாசம் உண்டாயிற்று; ஆகாசத்தினின்று வாயு; வாயுவினின்று அக்னி ... ..."

எனக் கூறி

"யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ"

"சொற்கள் மனத்தோடுகூட (எதனை) அடையமுடியாது எதனின்று திரும்புகின்றனவோ"—(தை - உப - உ - ச-க)

எனவும் கூறுவதையும் ஆராய்க. அன்றியும், இதற்கிணங்க,

"ஸர்வ்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீர:
ஸர்வ்வாணி நாமாநி க்ருத்வாபிவதந் யதாஸ்தே ॥"

அ, கூ.

தத³ர்த²முக்தம் தப ஏததி³ஜ்யா
தாப்⁴யாமஸௌ புண்யமுபைதி வித்³வான் ।
புண்யேந பாபம் விநிஹத்ய பஶ்சாத்
ஸ ஜாயதே ஜ்ஞாநவிதீ³பிதாத்மா ॥

ஜ்ஞாநேந சாத்மாநமுபைதி வித்³வான்
அதா²ந்யதா² வர்க³ப²லாநுகாங்க்ஷீ ।
அஸ்மின் க்ருதம் தத்பரிக்³ருஹ்ய ஸர்வம்
அமுத்ர பு⁴ங்க்தே புநரேதி மார்க³ம் ॥

"வாக்குமனமெல்லாம் கடந்துநிற்கும் அறிவு - வாக்கு மனமெல்லாவற்றினுடைய வ்யவஹாரங்களையும் பெறுவதாம் [உண்மையிலே நிஷ்ப்ரபஞ்சமான பொருளே நமது அஜ்ஞானவாழ்க்கையில் ஸப்ரபஞ்சமாய்க் காணப்படுகின்றது]"—(ஸம்க்ஷேப - க - ௩௩க)

எனப் பெரியோரும் அருளிச்செய்ததை நோக்குக. (௭)

கர்மம்.

அ, கூ.

இனி, அந்த ஈச்வரனுக்கென்று கர்மங்களைச் செய்பவனுக்கு அவை முக்திக்குப் பரம்பரையாகப் பயன்படுதலையும், மற்றையோர்க்கு அவை அங்ஙன மாகாமையையும் அருளிச்செய்கிறார் :

அதற்காக இந்தத் தவமும் யாகமும் கூறப்பட்டுள்ளன. தெரிந்த அவன் அவற்றால் புண்யத்தைப் பெறுகிறான் ; புண்யத்தால் பாவத்தைத்தொலைத்துப், பின்பு அவன் ஞானத்தால் ஆத்மாவிளங்கப்பெற்றவனாகிறான்.

(அவ்வாறு ஆத்மாவைக் கண்டு) உணர்ந்தவன் ஞானத்தால் ஆத்மாவை யடைகின்றான். மற்று, மாறானவளவிலே, (அவன்) இந்திரியக் கூட்டத்திற்கு (இனிமையான) பயனைத் தொடர்ந்துவேண்டும் இயல்பினனாய், இங்கே அந்தனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு மறுமையிலே அனுபவிக்கிறான் ; மீள (ஸம்ஸார) வழியை அடைகிறான்.

எது ப்ரபஞ்சத்திற்கு வேறாக இல்லையென்று சொல்லப்பட்டதோ (ங - எ), அதனை யடைதற்காக சாந்திராயணம் முதலிய தவங்களையும், ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களையும் வேதங்கள் கூறுகின்றன. கர்மங்களினுடைய உபயோகத்தைத் தெரிந்தவன் அவற்றை ஈச்வரனுக்காக அனுஷ்டிக்க, அதனால் புண்யம் உண்டாகின்றது; அப் புண்யத்தினால் பாவம் தேய்கின்றது; பாவம் தேய, புத்தி திருந்துகின்றது. புத்திதிருந்தியவனுக்கே ஞானத்தினால் ஆத்மஉண்மை விளங்குகின்றது. விளங்கவே, அவன் அந்த அறிவினால் ஆத்மாவை அடைகிறான், ஆநந்த அறிவான ப்ரஹ்மஸ்வரூப மாகிறான் என்றபடி.

"ஆத்மாநம் சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ: । கிமிச்சந் கஸ்ய காமாய சரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥"

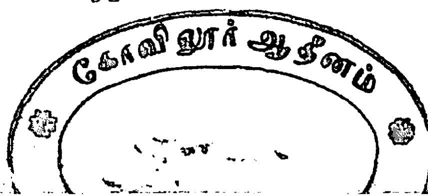
"மனிதன் ஆத்மாவை 'இதோ இருக்கிறேன்' என்று அறிவானாகில், எதனை விரும்பி எதனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக உடம்பை யடுத்து வருந்துவான்?"—(ப்ரு - ச - ச - கஉ)

"ஆத்மலாபாந்ந பரம் வித்யதே"

"ஆத்மாவை அடைவதினும் வேறு இல்லை"—(ஆப - க - உஉ - உ)

என்னும் சுருதிஸ்மிருதிகளால் ஆத்மாவைப் பெறுதலே மிக மேலான புருஷார்த்தமாம் என்பது கருத்து. வே - மா - க - உ - ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க.

ஆனால், இவ்வாறு கர்மத்தை ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யாதவனுக்கு ஆத்மஅறிவு பிறவாதாதலால், அவன் அநாத்மப்பொருளையே புருஷார்த்தமாகக் கொள்கிறான். கொள்ளவே, இந்திரியங்கட்கு ப்ரியமான விஷயஸுகத்தையே அடுத்தடுத்து நாடுபவனாய்த், தான் இம்மையிலே செய்த புண்யபாவங்களை எடுத்துக்கொண்டு மறுமையிலே ஸ்வர்க்கநரகங்களில் அவற்றினது பயனாகிய இன்பத்தையேனும் துன்பத்தையேனும் அநுபவிக்கிறான்; மீண்டும் இவ்வுலகிலே வந்து பிறக்கிறான். உ - அ - ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க. (அ, க)

௬௦.

அஸ்மிꣳல்லோகே தபஸ்தப்யதே ஃபலமந்யத்ர பு⁴ஜ்யதே ।
ப்³ராஹ்மணாநாம் தபꣳ ஸ்ம்ருத்³த⁴ம் அந்யேஷாம் தாவதே³வ தத் ॥

௬௦.

ஒருகர்மத்தைத் தெரிந்து செய்தற்கும், தெரியாது செய்தற்கும் பயனிலே ஏற்றக்குறைவைக் கூறுகிறார் :

இவ்வுலகிலே தவம் செய்யப்படுகின்றது ; வேறு (உலகிலே) பயன் அநுபவிக்கப்படுகின்றது. ப்ராஹ்மணர்களுடைய தவம் ஓங்கிவளர்வது ; மற்றையோர்கட்கு அது அவ்வளவேதான்.

தவமாவது - உடம்பையும் இந்திரியங்களையும் கொழுக்கச்செய்யாது, சாஸ்திரத்தில் கூறிய வழிகளால் அவற்றை வாடச்செய்தல். வே - கீ - ௧௭ - ௧௪, ௧௫, ௧௬ - ஆம் சுலோகங்களைப் பார்க்க. ப்ராஹ்மணர்களுடை - வேதங்களை ஓதி யுணர்ந்தவர்களுடைய. இம்மையிலே எந்தத் தவம் செய்யப்பட்டதோ, அதனது பயனை மறுமையிலே அநுபவித்தலென்பது யாவர்க்கும் சமமாம். என்றாலும், எவன் அக்கர்மத்தை எவ்வளவிற்கெவ்வளவு தெரிந்து செய்கின்றானோ, அவன் அவ்வளவிற்கவ்வளவு அதிகமான பயனைப் பெறுகிறான். தெரியாது செய்பவனோ, அக்கர்மத்திற்கு அமைந்த பயனைமாத்திரம் அடைகிறான், அதற்குச் சுருதியினுள் எவ்வளவு பயன் கூறப்பட்டுளதோ அவ்வளவுபயனையே பெறுகிறான் என்றபடி. பயன் மிகுதற்கு அவனது கர்மம் காரண மாகாது என்பது பொருள். அறிவு அதிகமாதற்குஏற்பப் பயனும் அதிகமாதலை,

> *“ யதே³வ வித்³யயா கரோதி ... ... ததே³வ வீர்யவத்தரம் ப⁴வதி ”*
>
> *“ (ஒருவன்) எதனை ஞானத்தோடு செய்கின்றானோ, ... அதுதான் அதிகபலமுடையதாகும் ”—(சா - ௧ - ௧ - ௰)*

என்னும் சுருதியினாலும்

> *“ உலகத்திலே, ரத்நம் விற்பவரான நகைவியாபாரியும் நாட்டுப்புறத்தானுமாகிய இவ்விருவருள், முந்தினவன் அந்த ரத்நத்தைப்பற்றி அதிகமாக அறிந்திருப்பதனாலன்றோ பிந்தினவனைக்காட்டிலும் அதிகமான பணத்தைப் பெறுகிறான் ”*

என்னும் பாஷ்யத்தினாலும் கண்டுகொள்க. (௬௦)

கக.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச—

கதம் ஸம்ருத்தமத்யர்தம் தபோ பவதி கேவலம் |
ஸநத்ஸுஜாத தத் ப்ரூஹி கதம் வித்யாமஹம் ப்ரபோ ||

கஉ.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச—

நிஷ்கல்மஷம் தபஸ்த்வேதத் கேவலம் பரிசக்ஷதே |
ஏதத் ஸம்ருத்தமத்யர்தம் தபோ பவதி நாந்யதா ||

கங.

தபோமூலமிதம் ஸர்வம் யந்மாம் ப்ருச்சஸி க்ஷத்ரிய |
தபஸா வேதவித்வாம்ஸ: பரம் த்வம்ருதமாப்நுயு: ||

கக.

இதனைக் கேட்ட

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

சுத்தமான தவம் வளர்ந்ததாயினும், எப்படி நிரம்ப வளர்ந்ததாக ஆகின்றது ? ஸநத்ஸுஜாதரே ! நான் அதனை எப்படி அறியக்கூடும் ? ப்ரபுவே ! அதனை அருளிச்செய்க.

கஉ.

இதற்கு விடையை

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

(ரிஷிகள்) இந்த சுத்தமான தபஸையே குற்றமற்றதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்த தபஸ் நிரம்ப வளர்ந்த தாகின்றது; வேறுவகையாக இல்லை.

குற்றமில்லாத தபஸே நிரம்ப வளர்வதாம். குற்றமுடைய தபஸோ அவ்வாறு வளரமாட்டாததாம் என்பது கருத்து. (கஉ)

கங.

தபஸையே புகழ்கின்றார் :

க்ஷத்திரிய ! நீ எதனை(ப்பற்றி) என்னை வினவுகின்றாயோ, அந்தத் தபஸையே இதெல்லாம் வேராகக் கொண்டது. வேதத்தை யுணர்ந்தவர்கள் தபஸால், சாகாமையை இறந்தபின்பு அடைந்தார்கள்.

௧௪.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

௧௫.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃
𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌚𑌾𑌤𑌤𑌾𑌨𑌾𑌃
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

தபஸையே இதேல்லாம் வேராகக் கோண்டது - *நாம் அநுபவிக்கின்ற பொருள்களெல்லாம் தபஸினலேயே கிடைக்கின்றன என்றவாறு.* (௧௩)

௧௪.

௩ - ௧௨ - ஆம் சுலோகத்திலே குற்றமற்ற தபஸ் கூறப்பட்டது; அந்நிலை, குற்றமென்பது யாது? என வினவும்பொருட்டு

திருதராஷ்டிரன் சோல்லலுற்ருன் :

குற்றமற்ற தபஸ் கேட்கப்பட்டது. தபஸின் குற்றத்தைக் கூறுக. ஸநத்ஸுஜாதரே! நான் எதனல் இந்த என்றுமுள்ள ரஹஸ்யத்தை அறியக்கூடுமோ, (அந்தக் குற்றத்தை அருளிச்செய்க.)

எதனல் - *எந்தக்குற்றங்களை அகற்றி அநுஷ்டிக்கப்படும் தபஸினல்.* ரஹஸ்யத்தை - *ஆத்மஅறிவை.* (௧௪)

௧௫-

இதற்கு விடையை

ஸநத்ஸுஜாதர் சோல்லலுற்ருர் :

கோபம்முதலான பன்னிரண்டும், அரசனே! அவ்வாறே கோடுமைகள் ஏழும் அதனது குற்றங்களாம். எவை இருபிறப்பாளர்க்குத் தேரிந்து விரிக்கப்படுகின்றனவோ, (அந்த) ஞானம்முதலிய பன்னிரண்டு குணங்களும் சாஸ்திரத்தில் (கூறப்பட்டுள்ளன).

கசு.

க்ரோத: காமௌ லோபமோஹௌ விதித்ஸா-
க்ருபாஸூயா மாநசோகௌ ஸ்ப்ருஹா ச ।
ஈர்ஷ்யா ஜுகுப்ஸா ச மநுஷ்யதோஷா:
வர்ஜ்யா: ஸதா த்வாதசைதே நரேண ॥

குற்றங்கள்.

கசு.

இனி, கீழ்க்கூறிய குற்றங்களுள் கோபம்முதலான பன்னிரண்டு குற்றங்களையும் கூறுகிறார் :

கோபமும், காமமும், லோபமும், மோஹமும், தாகமுடைமையும், தயையின்மையும், அஸூயையும், மாநமும், சோகமும், அவாவும், ஈர்ஷ்யையும், ஜுகுப்ஸையும், மனிதருடைய குற்றங்களாம். மனிதர்கள் இப் பன்னிரண்டையும் எப்பொழுதும் நீக்கவேண்டும்.

க. கோபம் - *ஆசை தடைப்பட்டவிடத்து எழுவதாய், வைதல் அடித்தல் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான மனக்கொதிப்பு.* உ. காமம் - *ஸ்திரீகள்மீது ஆசை.* ௩. லோபம் - *தேடியபொருளைத் தக்கோர்க்குக் கொடாமையிலே கடும்பற்று.* ச. மோஹம் - *செய்வன செய்யாதன பகுத்தறியாமை.* ரு. தாகமுடைமை - *மேன்மேலும் கிடைக்கப்பெற்றும் திருப்தியின்மை* விவித்ஸா *என்னும் பாடத்தில், விஷயரஸங்களை மேன்மேலும் அறியவிரும்புதல்.* சு. தயையின்மை - *நெஞ்சில் இரக்கமில்லாமை* எ. அஸூயை - *பிறருடைய குணங்களிலே குற்றத்தை ஏற்றுதல்.* அ. மாநம் - *தற்பெருமை, தன்னை மிக்கு மதித்தல்.* கூ. சோகம் - *வேண்டிய பொருளை இழந்தவிடத்து மனநொய்ம்மை.* கo. அவா - *அநுபவிக்கப்படும் பொருள்களின்மேல் ஆதரவு.* கக. ஈர்ஷ்யை - *பிறராக்கம்பொறாமை.* கஉ. ஜுகுப்ஸை - *பிறரை இகழ்தல்; அல்லது அருவருப்பு.* இப் பன்னிரண்டு குற்றங்களும் கேடுசெய்வனவாதலால், இவையனைத்தையும் அறத் தொலைக்கும்பொருட்டு எப்பொழுதும் முயலவேண்டும் என்பது பொருள். (கசு)

௧௭.

𑌏𑌤𑍈𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌃 ॥

௧௮.

𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑍀 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋𑌽𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑍀 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥

௧௭.

அவற்றை ஏன் எப்பொழுதும் நீக்கவேண்டும்? எனில்,—

அரசரிற் சிறந்தோனே! மிருகங்களுடைய ஓட்டைகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கருதும் வேடன்போல, அவர்களுடைய (ஓட்டைகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கருதிநிற்கும்) இவை - ஒவ்வொரு மனிதனையும் சூழ்கின்றன.

எவ்வாறு வேடனுவான் மிருகங்களுடைய மெலிவுநிலைமைகளைத் தேடி மிருகங்களைத் தொடர்ந்து கொல்கின்றானோ, அவ்வாறு இந்தக் கோபம் முதலியன மனிதருடைய மெலிவுநிலைமைகளைத் தேடி அவர்களைத் தொடர்ந்து கெடுக்கின்றன என்பது தேர்ந்தகருத்து. (௧௭)

௧௮.

௩ - ௧௫ - ஆம் சுலோகத்தினுள் கூறிய கொடுமைகள் ஏழும் இன்னவை என்று சொல்லுகிறார்:

ஸம்போகத்திலே எண்ணமுள்ளவன், விஷம்(போல) வளர்பவன், கொடுத்தபின் வருந்துபவன், கிருபணன், திண்மையில்லாதவன், இந்திரியக்கூட்டத்தைப் புகழ்பவன், மனைவியைப் பகைப்பவன்,— இந்த வேறு எழுவரும் கொடுமைவடிவன ராம்,

ஸம்போகத்திலே - *விஷயங்களை அனுபவிப்பதிலே.* விஷம்(போல) வளர்பவன் - *விஷம்போலப் பிறர்க்கு உபத்திரவத்தைச் செய்து, செல்வத்தை யடைவோன்.* 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌃 *என்னும் பாடத்தில், வெறுக்கக்கூடிய செய்கையைச் செய்து, அதனால் செல்வத்தைப் பெறுவோன் என்பது பொருள்.* கொடுத்தபின் வருந்துபவன் - *முதலில் நல்ல எண்ணத்தோடு பணம்முதலியவற்றைக் கொடுத்துப், பின்பு,*

ககூ.

ஜ்ஞாநம் ச ஸத்யம் ச தமச் ச்ருதம் ச
அமாத்ஸர்யம் ஹ்ரீஸ்திதிக்ஷா஽நஸூயா ।
யஜ்ஞஸ்ச தாநம் ச த்ருதிஸ் ஸமஸ்ச
மஹாவ்ரதா த்வாதஸ ப்ராஹ்மணஸ்ய ॥

"ஐயோ! பொருள் போய்விட்டதே!" என்று வருந்துவோன். கிருபணன் - கிடைக்கும் பொருள் இம்மியளவாயினும், அதற்காக எத்தகைய அவமானங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளும் தன்மையன். திண்மையில்லாதவன் - ஞானவலிமையில்லாதவன்;

"நாயமாத்மா பலஹீநேந லப்ய:"
"இந்த ஆத்மா, வலிமையில்லாதவனால் அடையவொண்ணாதது"—(மு - ௩ - ௨ - ௪)

என்னும் சுருதியினா லென்க. மனைவியை - கணவனைக்காட்டிலும் வேறுகதியில்லாத மனையாளை. வேறு - கீழ்க்கூறிய கோபம்முதலியவற்றிற்கு வேறான. (கஅ)

குணங்கள்.

ககூ.

௩ - கரு - ஆம் சுலோகத்தினுள் கூறிய ஞானம்முதலிய குணங்கள் இன்னவை என்று சொல்லுகிறார்:

ஞானம், ஸத்யம், அடக்கம், கல்வி, மாத்ஸர்யமின்மை, நாணம், பொறுமை, அஸூயையின்மை, வேள்வி, கொடை, தைர்யம், அமைதி, —(இப்) பன்னிரண்டும் ப்ராஹ்மணனுக்குப் பெரிய விரதங்களாம்.

ஞானம் - உண்மைப்பொருளை யுணர்தல். ஸத்யம் - ப்ராணிகட்கு ஹிம்ஸையில்லாது ஹிதத்தோடுகூடிய செய்தியை உள்ளபடி கூறுதல். அடக்கம் - நாக்கு, உபஸ்தம் முதலியவற்றை அடக்குதல். கல்வி - ஆத்மநூல்களைப் படித்தல். மாத்ஸர்யமாவது - பிறரது குணங்களைப்பொறாமை; அஃதிலலாமை - மாத்ஸர்யமின்மை. நாணம் - செய்யாதன செய்தலிலே மனம் மடங்குதல். பொறுமை - குளிர் வெப்பம் முதலிய த்வந்த்வங்களைப் பொறுத்தல்; அல்லது, கோபித்தற்குக் காரணமுள்ளவழியும் அதனைக்கிளப்பாமை. அஸூயையின்மை - பிறரது குற்றங்களை

௨௦.

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌸 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

௨௧, ௨௨, ௨௩.

𑌦𑌮𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌰𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌪𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌽𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

வெளிப்படுத்தாமை. ... ... தைர்யம் - எத்தகைய ஆபத்திலும் நல்லொழுக்கத்தை விடாமை. அமைதி - மனஅடக்கம. ப்ராஹ்மண னுக்கு-ப்ரஹ்மத்தை யடையக் கருதுவோனுக்கு. பெரிய விரதங்களாம்- உறுதியான நன்மையைப்பெறுதற்கு ஸாதனங்களாம் என்றவாறு. (௧௧)

௨௦.

இந்த குணங்களைப் புகழ்கின்றார் :

எவன் இப்பன்னிரண்டும் இல்லாதவனாய் இல்லையோ, அவன் இப் பூமியனைத்தையும் ஆளுவான். (அவற்றுள்) மூன்றையாயினும், இர ண்டையாயினும், ஒன்றையாயினும் உடையவர் வரவர மேலானவராகி ப்ரஹ்மமாக ஆகிறார்கள்.

இப் பன்னிரண்டும் - *கீழ்க்கூறிய ஞானம்முதலிய பன்னிரண்டு குணங்களும்.* மேலானவராகி - *ஞானிகளாகி. இச் சுலோகத்தின் சொ ற்பொருளை பதவுரையில் காண்க.* (௨௦)

அடக்கத்தைக் கெடுக்கும் குற்றங்கள்.

௨௧, ௨௨, ௨௩.

இனி, அடக்கத்திற்கு ஆகாத கசடுகளைக் கூறுகிறார் :

அடக்கமென்பது பதினெட்டுக் குற்றங்களை யுடையதாகும். (அவற் றுள், யாதாயினும் ஒன்றைச்)செய்தவிடத்துத் தீங்கு நிகழும். (அக் குற் றங்கள்) - பொய், கோட்சொல்லல், அவா, மாறுகொள்ளல், அஜ்ஞானம், சந்தோஷமின்மை, ஊரார்பகை, செருக்கு, கலகம்செய்தல், ப்ராணிகளை

அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோத: ஸ்வாகா த்யாக: ஸந்நியம் |
...

உரு.

...

உச.

...

வருத்துதல், வைதல், அலப்பு, பரிதபித்தல், பொறுமையின்மை, தைர்ய மின்மை, கைகூடாமை, தீயசெய்கை, கொல்லுதல் எனக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தக்குற்றங்களில்லாத (குணம்) எதுவோ, அது 'அடக்கம்' என்று ஸாதுக்களால் கூறப்படுகின்றது.

மாறுகொள்ளல் - *யாவர்க்கும் ப்ரதிகூலமா யிருத்தல்.* சந்தோஷ மின்மை - *திருப்தியின்மை.* செருக்கு - *வணக்கமின்மை.* அலப்பு - *வீண்பேச்சுப்பேசுதல்.* பரிதபித்தல் - *வீணுகத் துன்பத்தைச் சிந்தித்தல்.* கைகூடாமை - *தர்மம், ஞானம, வைராக்யம் இவற்றைப் பெறுமை.* (உக, உஉ, உங)

இன்னும் தள்ளவேண்டிய குற்றங்களும், கொள்ளவேண்டிய குணங்களும்.

உரு.

இனி, இறுமாப்பு என்னும் குற்றத்தையும், விட்டிடுதல் என்னும் குணத்தையும் கூறுகிறார் :

இறுமாப்பு பதினெட்டுமுரிவுகளை யுடையதாகும். விட்டிடுதல் அறுவகைத்தாகும்.

உச.

அம் முரிவுகள் யாவை எனின் ? —

மறுதலையாகக் கொள்ளப்பட்ட இவை, இறுமாப்பின் முரிவுகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

உக, உஉ, உங - ஆம் சுலோகங்களுள் பொய்முதலாக ஹிம்ஸை ஈருகச் சொல்லப்பட்ட குற்றங்கள் எவையோ, அவற்றிற்கு மாறன ஸத்யம்முதலியவை இறுமாப்பிற்கு முரிவுகளாம், இறுமாப்பைத் தொலைப்பனவாம் என்பது பொருள். இனி, அந்த ஸத்யம்முதலியவை வருமாறு :— க. ஸத்யம், உ. கோட்சொல்லாமை, ங. அவாவி

உரு.

ஶ்ரேயாம்ஸ்து ஷட்விதஸ்த்யாக: த்ருதீயஸ்து துஷ்கர: |
தேந து:கம் தரந்த்யேவ க்ருதே தஸ்மிந் ஜிதம் பவேத் ||

உசு, உஎ.

அர்ஹதே யாசமாநாய புத்ராந் வித்தம் ததாதி ய: |
இஷ்டாபூர்த்தம் த்விதீயம் ஸ்யாத் நித்யம் வைராக்யயோகத: ||
காமத்யாகஶ்ச ராஜேந்த்ர ஸ த்ருதீய இதி ஸ்ம்ருத: ||
அப்ரமாதீ பவேதேதை: ஸ சாப்யஷ்டகுணோ மத: ||

ன்மை, ச. மாறுகொள்ளாமை, ரு. ஞானம், சு. ஸந்தோஷம், எ. ஊரார்பகையின்மை, அ. செருக்கின்மை, கூ. கலகஞ்செய்யாமை, க௦. ப்ராணிகளை வருத்தாமை, கக. வைதலில்லாமை, கஉ. வீண் பேச்சுப்பேசாமை, கங. பரிதபித்தலில்லாமை, கச. பொறுமை, கரு. தைர்யம், கசு. கைகூடுதல், கஎ. தீயசெய்கையில்லாமை, கஅ. ஹிம்ஸியாமை. (உச)

உரு.

உரு - ஆம் சுலோகத்தினுள் "விட்டிடுதல் அறுவகைத்து" எனக் கூறப்பட்டது ; அதனை அருளிச்செய்கிறார் :

அறுவகைத்தான விட்டிடுதேலும் சிறந்ததாம். அவற்றுள், மூன்று வது செய்தற்கரியது. அதனால் (மனிதர்கள்) துன்பத்தைக் கடந்தே விடுகிறார்கள். அதனைச் செய்தவிடத்து (எல்லாம்) வெல்லப்பட்ட தாகும்.

துன்பத்தை - ஆத்யாத்மிகம் முதலான துன்பத்தை. (உரு)

உசு, உஎ.

விட்டிடுதல் என்பதனுடைய அறுவகைகளையும், அதனால் ஆகும் நன்மையையும் கூறுகிறார் :

யாசிக்கின்ற யோக்யனுக்கு மக்களை(யும்), பொருளை(யும்), கொடுப் பது எதுவோ, (அது முதலாவது.) வேள்விமுதலியவற்றைச் செய்தலும் கிணறு குளம் முதலியவற்றை வெட்டுதலும் இரண்டாவதாம். அரசரிற் சிறந்தோனே ! எப்பொழுதும் வைராக்யவழியினால் (இம்மை மறுமை) ஆசைகளை யொழித்தல் (எதுவோ), அது மூன்றுவதாக எண்ணப்பட்டு ளது. இவற்றால் (ஒருவன்) தவறில்லாதவனுவான். அது எட்டுகுணங் களை யுடையதாகக் கருதப்பட்டுளது.

உஎ.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

உஅ.

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌃𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑌣𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

க. மக்களைக் கொடுத்தலும், உ. பொருளைக் கொடுத்தலும் - முதல் வகுப்பு; ௩. வேள்விமுதலியன செய்தலும், ச. கிணறு தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியன அமைத்தலும் - இரண்டாம் வகுப்பு; ரு. இவ்வுலகஆசையை ஒழித்தலும், சு. மறுமையுலகஆசையை ஒழித்தலும் - மூன்றும் வகுப்பு. விட்டிடுதலானது இவ்வாறு அறுவகைப்பட்டுநிற்பதைக் காண்க. இவற்றுல் - விட்டிடுதல்களால். அது - தவறு. (உஎ)

உஎ.

அந்த எட்டு குணங்களும் யாவை?—கூறுவோம்:

(அவை) ஸத்யமும், த்யாநமும், ஸமாதியும், ஆராய்ச்சியும், வைராக்யமும், திருடாமையும், ப்ரஹ்மசர்யமும், அவ்வாறே உடைமையில்லாமையு மாம்.

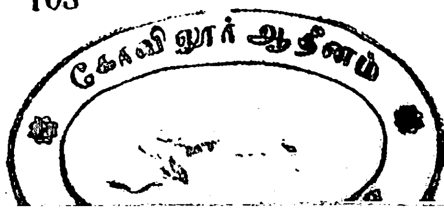
ஆராய்ச்சி - *"நான் யார்?" "நான் எங்கிருந்து வந்தேன்?" என்பன முதலியவற்றை ஆராய்தல்.* திருடாமை - *ஆத்மாவைத் திருடாமை (உ - ௩௩); அல்லது, பொருளைத் திருடாமை.* ப்ரஹ்மசர்யம் - *மாதரை நினைத்தலும் பேசுதலும் முதலியன இல்லாமை.* உடைமையில்லாமை - *நிலம், பணம், மனைவி, மக்கள் முதலானேரைக் கொள்ளாமை.*

உஅ.

குற்றங்களைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறுர்:

இவ்வாறு அடக்கத்தின் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன; அக் குற்றங்களைத் தள்ளவேண்டும். குற்றங்களைத் தள்ளினவழி, தவறின்மை உண்டாகும். அதுவும் எட்டு குணங்களை யுடையதாகக் கருதப்பட்டுளது.

இந்த எட்டுகுணங்களையும் உஎ - ஆம் சுலோகத்திலுள் காண்க.

௩0.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

௩௧.

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌪𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌹𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍃𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥

௩௨.

𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥

௩0.

அடக்கமும், விட்டிடுதலும், தவறின்மையும் கூறப்பட்டன; இனி, அவற்றிற்கு முதன்மையான ஆதாரம் ஸத்யமேயாம் என்பதை விவரிக்கிறார் :

அரசரிற்சிறந்தோனே! ஸத்யத்திலேயே சித்தமுடையவனாக இருக்கக்கடவாய். உலகங்கள் ஸத்யத்திலே நிலைத்திருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ஸத்யமே ப்ரதானமாம். ஸத்யத்திலேயன்றோ சாகாமை சார்ந்துளது.

அவற்றிற்கு - *அடக்கம், விட்டிடுதல், தவறின்மை என்பவற்றிற்கு.* சாகாமை - *மோக்ஷம்.* (௩0)

௩௧.

குற்றங்களுடைய நீக்கத்தினாலேயே தபஸ் நன்கு கைகூடுகின்றது என்பதைக் கூறுகிறார் :

குற்றம்நீங்கியே, தபோவ்ரதத்தை இங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இது, படைப்பவனால் அமைக்கப்பட்ட ஒழுக்கம். ஸத்யமே ஸாதுக்களுக்கு வ்ரதம்.

குற்றம் - *கீழ்க்கூறிய கோபம்முதலிய தோஷம்.* படைப்பவனால் - *ஈச்வரனால்.* (௩௧)

௩௨.

இனி, ௩ - ௧௧ - ஆம் சுலோகத்தில் தொடங்கிய விஷயத்தை முடிக்கிறார் :

இக் குற்றங்களால் நீங்கப்பெற்றதாகி இக் குணங்களோடுகூடிய இந்தச் சுத்தமான தவம் வளர்ந்ததாயினும், ஓங்கிவளர்ந்த தாகின்றது.

௩௩.

யதா³ ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோऽங்கா³நீவ ஸர்வஶ: ।
ஸாத்த்விகாநாம் ப்ரஸத்³யைர்ஜந்த்யாஜாவநி ॥

௩௪.

ஜ்ஞாநேந்த்³ரியேஷு ஸர்வேஷு ஸர்வமேவ ஹாரத ।
அதீதாநாமதேஷு சாக்ஷேஷு ஸர்வே ஶுசி: ॥

கூற்றங்களால் - கீழ்க்கூறிய கோபம் முதலியவற்றால். குணங்களோடு - கீழ்க்கூறிய ஞானம்முதலியவற்றோடு. (௩௨)

௩௩.

விரித்துச் சொல்லி என்ன? —

அரசிற் சிறந்தோனே! நீ எதனைப்பற்றி என்னை வினவுகின்றாயோ, அதனை நான் உனக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன்: இது பாவத்தைப் போக்குவது, சுத்தமானது, பிறப்புஇறப்புமூப்புக்களைத் தொலைத்திடுவது.

இது - இனி ௩௪ - ஆம் சுலோகத்தினுள் கூறப்படுவது. (௩௩)

௩௪.

அது யாதெனில்,— அருளிச்செய்கிறார்:

பாரத! ஐந்து இந்திரியங்களினின்றும், மனத்தினின்றும், சென்றனவற்றினின்றும், வருவனவற்றினின்றும் நீங்கியவனாயின், அவனே சுசியாவான்.

கண் செவி முதலிய ஐந்து இந்திரியங்களினின்றும் ஆறாவதான மனத்தினின்றும் அவ்வவற்றிற்கு உரிய விஷயங்களிலே விருப்புவெறுப்புக்களா லாகும் தவறுகள் ஆறு; இறந்தபுத்ரசோகத்தாலும், இழந்தபணமயக்கத்தாலும், இவைபோன்ற பிறவற்றாலும் உண்டாகும் தவறு ஒன்று; பொருள் மக்கள் முதலானோரை யடையாவழிப் படும் தொந்தரவினா லாகும் தவறு ஒன்று. ஆக இவ்வெட்டுத் தவறுகளினின்றும் தப்புவோனுக்கே ஸுசக மென்பது. (௩௪)

ப்ராஹ்மணன் [ப்ரஹ்மத்தை யறிந்தவன்].

இவ்வாறு ஞானத்திற்கு ஸாதநங்கள் கூறப்பட்டன; இனி, அந்த ஸாதநங்களால் ஞானமுதிக்கப்பெற்றவன் யாவன்? என்பதைத் தெரிய விரும்பியவனாய்

௩௫, ௩௬.

धृतराष्ट्र उवाच—

आख्यानपञ्चमैर्वेदैर्भूयिष्ठं कथ्यते जनः ।
तथा चान्ये चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्च तथाऽपरे ॥

द्विवेदाश्चैकवेदाश्च अनृचश्च तथाऽपरे ।
तेषां तु कतमं ब्रूहि यमहं वेद ब्राह्मणम् ॥

௩௫, ௩௬.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்ருன் :

ஒருவன், இதிஹாஸபுராணங்களை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட வேதங்களால் மிகப் பெருமைபாராட்டுகிருன்; அப்படியே, சிலர் நான்குவேதமுடையவர்; அவ்வாறே, சிலர் மூன்றுவேதமுடையவர்;

அப்படியே, சிலர் இரண்டுவேதமுடையவர்; சிலர் ஒருவேதமுடையவர்; சிலர் ரிக்இல்லாதவர். இவருள் மேலானவனை, எவனை நான் ப்ராஹ்மணனுக அறியலாமோ (அவனை), எனக்கு அருளிச்செய்க.

"ஆதர்வணம் சதுர்த்தம் இதிஹாஸபுராணம் பஞ்சமம்"

"ஆதர்வணம் நான்காவது; இதிஹாஸபுராணம் ஐந்தாவது"—(சா - எ - க - உ)

என்னும் சுருதியினல், இதிஹாஸபுராணங்கள் ஐந்தாம் வேதம் எனப்படும். மனிதர்கள்,—ரிக்வேதம் யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் ஆதர்வணவேதம் என்றவற்றேடு இதிஹாஸபுராணங்களையும் கற்றவர் சிலரும், அவற்றுள் நான்கு வேதங்களைமாத்திரம் கற்றவர்சிலரும், மூன்று வேதங்களைமாத்திரம் கற்றவர் சிலரும், இரண்டு வேதங்களைமாத்திரம் கற்றவர் சிலரும், ஒரு வேதத்தைமாத்திரம் கற்றவர் சிலரும், ரிக்வேதம் முதலிய ஒருவேதத்தையேனும் கல்லாதவர் சிலருமாய் இருக்கிருர்கள்; அவரில் மேலானவனைக் கூறவேண்டும், ப்ரஹ்மத்தைக் கண்டறிந்தவன் எவனே அவனை இன்னுன் என்று சொல்லவேண்டும் என்பது பொருள். (௩௫, ௩௬)

௩௭, ௩௮.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச—

ஸாகவேதஸ்ய வ்ஜ்ஞாநாத் வேதாஸ்தே பஹவோ(அ)பவந் ।
ஸத்யஸ்யைகஸ்ய ராஜேந்த்ர ஸத்யே கஸ்சித்வஸ்திதஃ ॥
ஸத்யாத்ப்ரச்யவமாநாநாம் ஸங்கல்போ விததோ பவேத் ।
ததஃ கர்ம ப்ரதாயேத ஸத்யஸ்யாவிஜ்ஞாநாத் ॥

௩௭, ௩௮.

இனி ப்ராஹ்மணனை [ப்ரஹ்மத்தை யுணர்ந்தவனை] விரிவாகச் சிறப்பித்துக் கூறுபவராய், முதலில், அவனது அருமையைக் காட்டுகிறார் :

ஒரேஅறிவான ஒரேஉண்மையை அறியாமையினாலன்றோ அந்த வேதங்கள் பல வாயின. அரசரிற் சிறந்தோனே! ஒருவன் உண்மையிலே நிலைத்தவனாவான்.

உண்மையினின்றும் தவறியவர்களுடைய எண்ணங்கள் வீணாகின்றன ; அங்ஙனம் உண்மையினை அறியாமையினால் கர்மம் விரிந்துளது.

"ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம"

"*ப்ரஹ்மம் உண்மையானது, அறிவானது, முடிவில்லது*"

—(*தை - உப - உ - க*)

எனக் கூறப்படும் மெய்ப்பொருளை உணர்த்தும்பொருட்டு வேதங்கள் பலவகையாக ஆராய்ச்சி செய்கின்றமையால், அநேகங்களாம் என்க. ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்தல் அரிதென்பார் "ஒருவன் உண்மையிலே நிலைத்தவனாவான்" என்றார். வே - கி - எ - ௩ - ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க. அந்த - கீழ்க்கூறிய. (௩௭)

அநாத்மாவான உடம்புமுதலியவற்றையே ஆத்மாவாகக்கொண்டவர் உண்மைப்பொருளை உணரமாட்டாதவராய், ஆதலால் தமது எண்ணங்களெல்லாம் நிறைவேறப்பெறாது நிற்கிறார்கள் ; நிற்கவே, இம்மைக்காக மறுமைக்காகச் செய்யவேண்டிய கர்மங்கள் அவர்கட்கு அளவில்லாது பரந்து கிடப்பவை யாகின்றன என்பது பொருள். (௩௮)

இவ்வாறு ஞானியினது அருமையைக் காட்டி, இப்பொழுது அவனது லக்ஷணத்தைத் அருளிச்செய்கிறார் :

௩௯.

விஷ்ராஜ்ஞ ஹோவம் தம் தொ வஹோவாமிதி ப்ராஹ்மணம் ।
ய ஏவ ஸத்யாந்நாபைதி ஸ ஜ்ஞேயோ ப்ராஹ்மணஸ்த்வயா ॥

௪௰.

ஹந்தாம்ஸி நாம வேதாம் வரிஷ்ட
ஸ்வஸ்தயோமேந ஹவந்தி தத்ர ।

௩௯.

அந்த மிகப்படித்த ப்ராஹ்மணனை ‘சொல்மிகுந்தவன்’ என்று அறிய வேண்டும். எவனே உண்மையினின்றும் கலையமாட்டானே, அவனை(யே) நீ ப்ராஹ்மணனாக அறியக்கடவாய்.

அந்த - ஐந்து வேதங்களையும் படித்திருக்கின்ற. ப்ராஹ்மணவர்ணத்தான் முதன்மையான ப்ராஹ்மண னல்லன்.—மற்றென்னவெனில்,—ஆநந்தஅறிவான தனி முதற்பொருளாகிய ப்ரஹ்மமான ஆத்மாவாகவே எவன் தன்இயல்பிலே நிற்கின்றானே, அவனே முதன்மையான ப்ராஹ்மணனும். அவ்வாறே, சுருதியானது ப்ரஹ்மத்தை யறிந்தவனையே ப்ராஹ்மணனாகக் காட்டுகின்றது :

“ அமௌநம் ச மௌநம் ச நிர்வித்யாத ப்ராஹ்மண: ”

“ அமௌநத்தையும், மௌநத்தையும் மிச்சமில்லாது செய்தபின்பு ப்ராஹ்மணனாகிறான்”—(ப்ரு - ௩ - ௫ - ௧)

“ விபாபோ விரஜோऽவிசிகித்ஸோ ப்ராஹ்மணோ பவதி ”

“ பாவமும் காமமும் நீங்கிச் சம்சயமற்றவனாய் ப்ராஹ்மணனாகிறான் ”—(ப்ரு - ௪ - ௪ - ௨௩) (௩௯)

௪௰.

ஆக்ஷேபம் :—ஆயின், அந்த ப்ரஹ்மமே அமைந்தாலன்றோ இது இவ்வாறாகும் ; ப்ரஹ்மமோ அமைத வில்லை. ஏனெனில், வேதங்கட்குப் பொருள் ப்ரஹ்ம மன்று ; வேறு ஏதோ ஒன்றாம் எனில்,—

ஸமாதாநம் :— கூறுவோம் :

மனிதரில் உயர்ந்தோனே ! வேதங்கள் தமது இஷ்டப்படியே அதில் இருக்கின்றன. ஆகவே, வேதங்களை யறியும் பண்டிதர்கள் அவற்றை

ஸஹொவிஜ்ஞெ ந வ தாநயீதூ

மதா ஹி வெதவஸ்து ந வெதூஶாயகூா: ||

ஆராய்ச்சிசெய்து அறிவையே அடைகிருர்கள்; அறியப்படுவேதை (யடைவ)தில்லே.

அதில் - ப்ரஹ்மத்தில். அறிவை - அறிவான ப்ரஹ்மத்தை. அறியப்படுவேதை - ப்ரபஞ்சத்தை. மனிதர்களால் வேண்டப்படுவது, நிலையுள்ளதாய் சுத்தமாய் இன்பமா யிருக்கும் பொருள்; நிலையில்லதாய் அசுத்தமாய்த் துன்பமா யிருக்கும் பொருளோ, மனிதர்களால் வேண்டப்படாத தாம். ஆகவே, அவர்களால வேண்டப்படுகின்ற அத்தகைய பொருள் இன்னது என்பதையும், அதனை யடைதற்கான வழிகளையும் வேதங்கள் தாமாகவே உணர்த்துகின்றமையால், அவ்விஷயத்திலே ப்ரமாண மாகின்றன. அவ்வண்ணமே,

"ஸவெவ வெதா யதுதஊாஉநஂதி"

"வேதங்களெல்லாம் எந்த நிலையை உணர்த்துகின்றனவோ"—(கட - உ - ௧௫)

என்னும் சுருதியையும்,

"வெஜெஶ்ஸ ஸவெவுாஹஜெவ வெஜ்ய:"

"எல்லா வேதங்களாலும் நானே அறியக்கூடியவன்"—(வே - கீ - ௧௫ - ௧௫)

என்னும் ஸ்மிருதியையும் காண்க. மற்றையது வெளிப்படை. (௪௦)

அப்பொழுது வேதங்களைக்கொண்டு பரம்பொருளை அறியக் கூடு மாயின்,—

"அநூஜெவ தஜிஜிதாதயொ அவிஜிதாதயி"

"அது, அறியப்பட்டதற்கு வேறனதே; அறியப்படாததற்கும் வேறனதே"—(கேந - க - ௩)

"யதொ வாசொ நிவதூஜெ | அவூாவ்ய உநஸா ஸஹ |"

"சொற்கள் மனத்தோடுகூட (எதனை) யடையாது, எதனினின்று திரும்புகின்றனவோ"—(தை - உப - உ - ௪)

என்பனமுதலான சுருதிகட்கு விரோத மாகும் எனில்,— ஸமாதாநம் கூறுவோம்:

சக.

ந வேதாநாம் வேதிதா கஶ்சிதஸ்தி
வேதேந வேதம் ந விதுர்ந வேத்யம் ।
யோ வேத வேதம் ஸ ச வேத வேத்யம்
யோ வேத வேத்யம் ந ஸ வேத ஸத்யம் ॥

சக.

வேதங்களுள் ஒன்றும் (பரம்பொருளை) அறிவதாயில்லை. வேதத்தால் அறிவை அறிவதில்லை: அறியப்படுவதை(யும்) அறிவதில்லை. எவன் அறிவை அறிகின்றானோ, அவன் அறியப்படுவதை அறிகின்றான். எவன் அறியப்படுவதை அறிகின்றானோ, அவன் உண்மையை அறியமாட்டான்.

அறிவை - *அறிவுவடிவான பரமாத்மாவை.* அறியப்படுவதை - *ப்ரபஞ்சத்தை. ரிக்வேதம்முதலிய வேதங்களுள் ஒருவேதமாயினும், அறிவுவடிவாய் வாக்குமனங்களைக் கடந்துநிற்கும் பரம்பொருளை அறிவதில்லை.—ஏன் ?—ரிக்முதலானவடிவமாய் ஜடமான வேதத்தால் அறிவான ஆத்மாவை அறிதலேலாது, அவ்வாறே ப்ரபஞ்சத்தையும் அறிதலேலாது; எதுவும் அமைதல் அறிவைச் சார்ந்துள்ளமையின். ஆதலால், ஒன்று அமைதலென்பது அறிவைச் சார்ந்துநிற்றலால், அறிவான ப்ரஹ்மமாகிய ஆத்மாவை அறிபவனே அனைத்தையும் அறிபவனாவான். அவ்வாறே, சுருதி கூறுகின்றது :*

"ஆத்மநோ.........விஜ்ஞாநேநேதம் ஸர்வம் விதிதம்॥"

"ஆத்மாவை யறிவதனால் இதெல்லாம் அறியப்பட்டதாகின்றது"—(ப்ரு - உ - ச - ரு)

எவன் வெளியிலுள்ள மரம்மலை முதலிய அநாத்மப்பொருள்களை அறிகின்றானோ, அவன் உண்மையை அறிவதில்லை. அவ்வாறே, சுருதி கூறுகின்றது :

"பராங் பஶ்யதி நாந்தராத்மந்"

"வெளியே பார்க்கிறான்; உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவைப் பார்ப்பதில்லை"—(கட - ச - க) (சக)

சஉ.

யொ வெடி வெடிாநூ வ வெடி வெஞ்ழ
ந தம் விடீவெ‑ுடிவிசொ ந வெடிாஃ ।
துயாவி வெதெந விடிஷி வெடிழ
யெ ஸூாஜூணா வெடிவிசொ ஹவஷி ॥

சஙு.

யாஉாஂஶஹா௰ஸூ தயா ஹி வெடிாஃ
யயா வ ஶாவா ஹி உஹீஶ‑ஹஸூ ।

சஉ.

அன்றியும்,

எவன் வேதங்களை அறிகின்றனோ, அவன் அறியப்படுவேதை யறிகின்றான். வேதங்களை யறிந்தவர் அதனை யறிவதில்லை ; வேதங்கள் அதனை யறிவதில்லை. ஆயினும், எந்த ப்ராஹ்மணர்கள் வேதத்தை யுணர்பவராய் இருக்கிறார்களோ, (அவர்கள்) வேதத்தால் அறிவை யறிகிறார்கள்.

அறியப்படுவேதை - ப்ரபஞ்சத்தை அதனை - ப்ரஹ்மத்தை. அறிவை - அறிவுப்பொருளான உண்மையை. வேதங்களைப் பாடமாத்திரத்தால் அறிந்தவர் இந்த ப்ரபஞ்சத்தைக் காணுமாறுபோல, ப்ரஹ்மத்தைக் காணுதல் இயலாது. வாக்குமனோதீதமான அந்த ப்ரஹ்மம் வேதங்கட்கும் எட்டாதது. எட்டாத தாயினும், வேதத்தைக்கொண்டே அதனைக் கண்டுணர்கிறார்கள்.—யார் ?— வேதங்களைப் பாடத்திலும் அர்த்தத்திலும் அநுஷ்டாநத்திலும் அறிந்தவர்கள், ப்ரஹ்மத்தை உணர்த்துகின்ற அவற்றின் வகையைத் தெளிந்து அதற்கு ஏற்ப வாழ்பவர்கள் என்க. (சஉ)

சஙு.

அப்பொழுது, ஒன்றுக்கும் எட்டாத ப்ரஹ்மத்தை வேதங்கள் உணர்த்துகின்றன என்பது எப்படி ? — இதனை, சாகாசந்திரநியாயத்தினால் விளங்கக் காட்டுகிறார் : [சாகா - மரத்தின் கொப்பு]

எப்படி ஒருமரத்தின் கொப்பானது சந்திரனுடைய ஒருகலையை உணர்த்துவதிலே (ஸாதநமாகின்றதோ), அப்படியே வேதங்கள் பரமாத்மாவை உணர்த்துவதிலே (ஸாதநமாகின்றன) ; அந்த அழியாத புருஷார்

ஸம்வேதநேந த்வேஷ்யவசயாத்த்தநந்தி
தஸ்மிந் ஹி தே ஸர்வதோ நாத்வ்யே ॥

சச.

அபிஜாநாமி ப்ராஹ்மணம் வ்யாக்யாதாரம் விசக்ஷணம் ।
யச்சிந்நவிசிகித்ஸஸ் ஸ வ்யாசஷ்டே ஸர்வஸம்சயாந் ॥

சரு.

நாஸ்ய பர்யேஷணம் கச்சேத் ப்ரத்யர்திஷு கதாசந ।
அவிசிந்வந்நிமம் வேதே தத: பச்யதி தம் ப்ரபும் ॥

த்தத்திலே இவ்வாறு (வேதங்கள் பயன்படுகின்றன என்று ரிஷிகள்) கூறுகிறார்கள்.

ஒருகலையை - *பூர்வபக்ஷத்து ப்ரதமாதிதியிலுள்ள முதல் பிறையை.* அந்த - *ப்ரஹ்மத்தை உணர்தலாகிய.* (சங.)

சச.

இவ்வாறு ப்ரஹ்மத்தைக் கண்டு தேறியவனே ப்ராஹ்மணன் எனப்படுவான் :

உரைக்கின்ற ஸமர்த்தனை ப்ராஹ்மணனாக அறிகின்றேன். எவன் சம்சயமற்றவனோ, அவன் எல்லா சம்சயங்களையும் விவரிக்கிறான்.

உரைக்கின்ற - *முதலுக்கும் முடிவிற்கும் ஒற்றுமைகாட்டுதல் முதலியவற்றால் மகாவாக்யப்பொருளை வர்ணித்தலிலே தேர்ச்சியுடைய.* ஸமர்த்தனை - *வேதப்பொருளை யுக்தியொடு சிந்தித்தலிலே சாமர்த்திய முள்ளவனை.* சம்சயமற்றவன் - *நிதித்யாஸநமுதிர்ச்சியினால் ஸந்தேகம் நீங்கப்பெற்றவன்.* எல்லா சம்சயங்களையும் விவரிக்கிறான் - *பிறருடைய எத்தகைய ஸந்தேகங்களையும் போக்குகிறான் என்றபடி.* (சச)

ப்ராஹ்மணனுதற்கு வழிகள்.

சரு.

அத்தகைய ப்ராஹ்மணனுதற்கு உபாயங்கள் யாவை? — கூறுவோம் :

(ஒருவன் தனது) விரோதிகளிடத்து இதனைத் தேடிச்செல்லுதல் ஒருகாலும் கூடாது. (அவன் அதனை) அங்கே தேடாதவனாய், அந்த இப்பிரபுவை வேதத்தால் காண்கிறான்.

சகூ.

தஜுஷ்ணம்ஸ்ருத உவாஸீத ந வெஷ்டநவஸா ஈவி ।
ஈஸ்ராவதெ-த ஸ்ரூரா ZWெஷ ஸஹ ஹநஜுஜாராஷு-யாஷ ॥

சஎ.

ஊஎநாஷி ஸ ஊநிஸவதி நாZரணாவஸநா நூ-நிஃ ।

இதனை - ஆத்மாவை. வேதத்தால் - "தத் த்வமஸி" முதலான வாக்கியங்களால். ஓசை உருவம் முதலான விஷயங்கள், வெளிப்பகைவர்; உடம்பு இந்திரியங்கள் முதலியவை, உள்பகைவர். பகைவரான ஓசைமுதலியவற்றையாயினும், உடம்புமுதலியவற்றையாயினும், அவற்றினது தன்மைகளையாயினும் ஆத்மாவாக மயங்குதல் கூடாது. அவ்வாறு மயங்காதவனே சுருதியினால் ஆத்மாவை அறியக்கூடும், பரம்பொருளை ஆத்மாவாகக் காணக்கூடும் என்பது கருத்து. (சரு)

சகூ.

மேலும்,

மௌனியாக (ஆத்மாவைத்) தொழுதல் வேண்டும்; மனத்தாலும் அசைதல் கூடாது. இவனுக்கு ப்ரஹ்மம் எதிர்ப்படும்; பின்பு (இவன்) பூமாவைப் பெறுவான்.

ஸாதகனுக்கு ஆத்மா வெளிப்படுதலை,

"யமெவெஷ வ்ருணுதெ தெந லப்யஸ்தஸ்யைஷ
ஆத்மா விவ்ருணுதெ தநூம் ஸ்வாம் ॥"

"இவன் எதனையே வேண்டுகின்றானோ, அதனால் (அது) அடையத்தக்கது. இந்த ஆத்மா அவனுக்குத் தன் உடம்பை வெளிப்படுத்துகின்றது"— (கட - உ - உங)

என்னும் சுருதியினாலும் காண்க. பூமாவைப்பற்றி 90, 91 - ஆம் பக்கங்களிலுள்ள சாந்தோக்யசுருதிகளைப் பார்க்க. (சகூ)

(க) ஞானியே முனிவன்.

சஎ.

முனிவனும் இவனேதான் என்று கூறுகிறார்:

(மனிதன்) மௌநத்தினாலேயே முனிவனாகிறான்; காட்டிலே வஸித்தல் (மாத்திரத்தால்) முனிவனாகமாட்டான். மற்று, (அம் முனிவரில்)

அக்ஷரம் தம் து யோ வேத ஸ முநிஶ்ரேஷ்ட உச்யதே ||

சஅ.

ஸர்வார்தாநாம் வ்யாகரணாத் வையாகரண உச்யதே |
தந்மூலதோ வ்யாகரணம் வ்யாகரோதீதி தத்ததா ||

சகூ.

ப்ரத்யக்ஷதர்ஶீ லோகாநாம் ஸர்வதர்ஶீ பவேந்நர: |
ஸத்யே வை ப்ராஹ்மணஸ்திஷ்டந் தத்வித்வாந் ஸர்வவித்பவேத் ||

எவன் அந்த அழியாப்பொருளை அறிகின்றானோ, அவன் "முநிச்ரேஷ்டன்" எனப்படுகிறான்.

மௌநத்தினாலேயே - *ஏகாக்ரமாக ஆத்மாவைச் சிந்தித்தலென்னும் நிதித்யாஸநத்தினாலேயே.* (சஎ)

(உ) ஞானியே வையாகரணன்.

சஅ.

வையாகரணனும் இவனேதான் என்று கூறுகிறார்:

(ஒருவன்) எல்லாப்பொருள்களையும் விவரித்தலால், "வையாகரணன்" எனப்படுகிறான்; அதுமூலமாக விவரித்தலாகின்றது. ஆகவே, விவரிக்கிறான் என அவ்வாறு (அவன் கூறப்படுகிறான்).

வையாகரணன் - *வ்யாகரணத்தை யுணர்ந்தவன்; வ்யாகரணம் - விவரித்தல், சொல்லிலக்கணம் கூறுதல்.* **அது** - *ப்ரஹ்மம.* **அவ்வாறு** - *வையாகரணன் என்று. சொற்களினுடைய மூலத்தைத் தெரிந்து அவற்றை விவரிப்பவனுக்கு, வையாகரணன் என்று பெயர். என்றாலும், சொல்லிலக்கணமாகிய ஏகதேசத்தை யறிந்தவன், அவன். ஞானியோ, இந்த மண் விண் முதலான அனைத்திற்கும மூலத்தை [ப்ரஹ்மத்தை]த் தெரிந்து அவற்றை விவரித்தலால், முதன்மையான வையாகரணனும் என்பது தேர்ந்த பொருள்.* (சஅ)

(௩) ஞானியே எல்லாம் அறிந்தவன்.

சகூ.

இப்படிப்பட்ட

மனிதன் லோகங்களை நேரே காண்பவனாய், அனைத்தையும் காண்பவனாம்; (இவ்வாறு) உண்மையில் நிற்பவனே ப்ராஹ்மணனாக, அதனை அறிந்தவனாக, எல்லாமுணர்ந்தவனாகிறான்.

௫0.

ஜ்ஞாநாதிஷு ஸ்திதோऽப்யேவம் க்ஷத்ரிய ப்ரஹ்ம பஶ்யதி ।
வேதாநாம் சாநுபூர்வ்யேண ஏதத்வித்வந் ப்ரவீமி தே ॥

இதி ஸ்ரீஸநத்ஸுஜாதீயே த்ருதீயோऽத்யாய꞉ ॥

லோகங்களை நேரே காண்பவனாய் - புல்முதலாக ப்ரஹ்மா ஈருக வுள்ள ஸகல ப்ரபஞ்சத்தையும் ஆத்மஸ்வரூபமாகப் பார்ப்பவனாய். அதனை - ப்ரஹ்மத்தை. (௪௯)

ப்ரஹ்மத்தைக் காணுதல்.

௫0.

இவ்வத்தியாயத்தினுள் கூறிவந்த பொருளை முடிக்கிருர் :

கற்றறிந்தோனே ! யான் உனக்கு இதனைச் சொல்லுகிறேன், (கேட்பாயாக): ஞானம்முதலியவற்றிலே இவ்வாறு நிற்பவன்தான் க்ஷத்திரிய ! வேதங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து ப்ரஹ்மத்தைக் காண்கிறுன்.

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயத்தில் மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றும்.

இவ்வாறு - ௧௧ ஆம் சுலோகம் முதலியவற்றுள் கூறியபடி. தீயொழுக்கத்தை விட்டு, நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தவனாய் வேதப்பொருளை ஆராய்ச்சிசெய்வோனே உண்மையினைக் காணத் தகுந்தவனுதலால், நீ அவ்வாறு முயலவேண்டும் என்பது தேர்ந்தகருத்து.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

பதவுரை.

க,

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌏𑌷𑌃	இந்த
𑌮𑍌𑌨𑌃	மௌநம்
𑌕𑌸𑍍𑌯	எதற்கு ?
𑌕𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁	இரண்டனுள் எது
𑌮𑍌𑌨𑌂 (𑌭𑌵𑌤𑌿)	மௌநமா (யிருக்கின்றது) ?
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍	அறிந்தவரே !
𑌇𑌹	இங்கு
𑌮𑍌𑌨𑌭𑌾𑌵𑌂	மௌநத்தன்மையை
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿	சொல்லுக.
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	கற்றறிந்தவன்
𑌮𑍌𑌨𑌂	மௌநத்தை
𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨	மௌநத்தால்
𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌉𑌤	அடைகின்றானா ?
𑌮𑍁𑌨𑍇	முனிவரே !
(𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃)	(கற்றறிந்தவர்கள்)
𑌇𑌹	இங்கே
𑌮𑍌𑌨𑌂	மௌநத்தை
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿	அநுஷ்டிக்கிறார்கள் ?

உ.

ஸநத்ஸுஜாத:	ஸநத்ஸுஜாதர்
உவாச	சொன்னார் :
யத:	எதனால்
வேதா:	வேதங்கள்
மநஸா ஸஹ	மனத்தோடுகூட
ஏநம்	இதனை
ந ஶக்நுவந்தி விஶ்ம்தி	நுழையமாட்டாவோ,
தத: ஸ:	அதனால்
(தத்)	(அது)
மௌநம் (ஸ்ம்ருதம்)	மௌநம் (மாம்).
ராஜந்	அரசனே !
வேதஶப்த:	வேதவார்த்தையும்
அயம் ததா	இதுவும்
யத்ர	எதனிடத்து
உத்தித:	உண்டாகியுள்ளதோ,
ஸ:	அது
தந்மயத்வேந	அதுவாகவே
விபாதி	விளங்குகின்றது.

௩.

த்ருதராஷ்ட்ர:	திருதராஷ்டிரன்
உவாச	சொன்னான் :
ய:	எவன்
பாபாநி	தீய செய்கைகளை
குர்வந்	செய்கிறவனாய்
ருச:	ரிக்குக்களை(யும்)
யஜூம்ஷி	யஜுஸ்களை(யும்)
அதீதே	படிக்கின்றானோ,

யஃ	எந்த
த்விஜஃ	இருபிறப்பாளன்
ஸாமவேதம் ச	ஸாமவேதத்தையும்
(ததா)	(அவ்வாறே)
(அதீதே)	(படிக்கின்றானோ)
(ஸஃ)	(அவன்)
பாபேந	பாவத்தால்
லிப்யதே கிம்	பற்றப்படுகின்றானா ?
ந லிப்யதே (கிம்)	பற்றப்படுகின்றானில்லையா ?

ச.

ஸநத்ஸுஜாதஃ	ஸநத்ஸுஜாதர்
உவாச	சொன்னார் :
ஸாமாநி	ஸாமங்களாயினும்
ருசஃ அபி வா	ரிக்குக்களாயினும்
அவிசக்ஷணம்	ஸாமர்த்யமில்லாத
ஏநம்	இவனை
பாபாத்	பாவமான
கர்மணஃ	கர்மத்தினின்றும்
ந த்ராயந்தே	காப்பாற்றமாட்டா ;
யஜூம்ஷி (ச)	யஜுஸ்க(ளும்)
(ஏநம்)	(இவனை)
ந (த்ராயந்தே)	(காப்பாற்ற) மாட்டா.
அஹம்	நான்
தே	உனக்கு
மித்யா	பொய்யை
ந ப்ரவீமி	சொல்லமாட்டேன்.

ரு.

ச்சந்தாம்ஸி	வேதங்கள்
மாயயா	கள்ளத்தோடு

𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂	இருக்கின்ற
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌂	மாயாவியை
𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍	பாவத்தினின்று
𑌨 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	மீட்பிக்கமாட்டா.
𑌜𑌾𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃	இறகுமுளைத்த
𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃	பறவைகள்
𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌇𑌵	கூட்டை (விட்டுப்போவன) போல,
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿	வேதங்கள்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇	முடிவுகாலத்திலே
𑌏𑌨𑌂	இவனை
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿	விட்டொழிகின்றன.

௬.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣	அறிஞரே !
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	வேதங்கள்
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾	தர்மமில்லாது
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂	(ஒருவனைக்) காப்பாற்ற
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌚𑍇𑌤𑍍	வல்லனஇல்லையானால்,
𑌅𑌯𑌂	அங்ஙனம்
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	எதனால்
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂	ப்ராஹ்மணர்கட்கு
𑌅𑌯𑌂	இந்த
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑌃	பேச்சு
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 (𑌭𑌵𑌤𑌿)	எப்பொழுதுமுள்ள(தாகின்றது)?

௭.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵	பெருந்தகைமையுடையவனே !
𑌇𑌦𑌂	இந்த
𑌜𑌗𑌤𑍍	ப்ரபஞ்சம்
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮	அதே (பரம்பொருளினுடைய)
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃	பெயர்முதலிய சிறப்புவடிவங்களால்
𑌭𑌾𑌤𑌿	விளங்குகின்றது.
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	வேதங்கள்
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯	குறிப்பிட்டு
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍	நேராக
𑌵𑌦𑌂𑌤𑌿	உரைக்கின்றன ;
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂	ப்ரபஞ்சத்திற்கு வேறாக (வும்)
𑌉𑌦𑌾𑌹𑌰𑌂𑌤𑌿	எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அ, க.

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂	அதற்காக
𑌏𑌤𑌤𑍍	இந்த
𑌤𑌪𑌃	தவம்
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂	கூறப்பட்டது ;
𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾 (𑌚)	வேள்வி(யும்)
(𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾)	(கூறப்பட்டது.)
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	தெரிந்த
𑌅𑌸𑍌	அவன்
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	அவற்றால்
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂	புண்யத்தை
𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿	அடைகிறான் ;
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨	புண்யத்தால்
𑌪𑌾𑌪𑌂	பாவத்தை
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯	தொலைத்து
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍	பின்பு

𑌸𑌃 — அவன்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 — அறிவினால் ஆத்மாவிளங்கப்பெற்றவனாக
𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 — ஆகிறான்.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 — அறிந்தவன்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 — அறிவினால்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 — ஆத்மாவை
𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 — அடைகின்றான்.
𑌅𑌥 — மற்று
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 — மாறானவளவிலே
(𑌸𑌃) — (அவன்)
𑌫𑌲𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 — இந்திரியப்பயனையே தொடர்ந்து நாடும் தன்மையனாய்,

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 — இங்கே
𑌕𑍃𑌤𑌂 — செய்யப்பட்ட
𑌤𑌤𑍍 — அந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 — அனைத்தையும்
𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 — எடுத்துக்கொண்டு
𑌅𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 — மறுமையிலே
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 — அநுபவிக்கிறான்;
𑌪𑍁𑌨𑌃 — மறுபடியும்
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 — (ஸம்ஸார) வழியை
𑌏𑌤𑌿 — அடைகிறான்.

௧௦.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 — இந்த
𑌲𑍋𑌕𑍇 — உலகத்திலே
𑌤𑌪𑌃 — தவம்
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 — செய்யப்பட்ட (தாகின்றது);

𑌫𑌲𑌂	பயன்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰	வேறு (உலகத்திலே)
𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇	அநுபவிக்கப்படுகின்றது.
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂	ப்ராஹ்மணர்களுடைய
𑌤𑌪𑌃	தவம்
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂	ஓங்கி வளர்ந்த (தாகின்றது);
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	மற்றையோர்கட்கு
𑌤𑌤𑍍	அது
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌏𑌵	அவ்வளவேதான்.

௧௧.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான்:
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂	சுத்தமான
𑌤𑌪𑌃	தவம்
𑌋𑌦𑍍𑌧 𑌮𑌪𑌿	வளர்ந்ததாயினும்,
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂	நன்கு வளர்ந்ததாக
𑌭𑌵𑌤𑌿	ஆகின்றது.
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤	ஸநத்ஸுஜாதரே!
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂	அறியமுடியும்?
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋	பிரபுவே!
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿	(அதனைச்) சொல்லுக.

௧௨.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்

உவாச	சொன்னார் :
(ருஷய:)	(ரிஷிகள்)
ஶுத்தம்	சுத்தமான
ஏதத்	இந்த
தப: தத்	தபஸையே
நிஷ்கல்மஷம்	குற்றமில்லாததாக
பரிவக்ஷ்யதே	கூறுகிறார்கள்.
ஏதத்	இந்த
தப:	தபஸ்
ஸம்ருத்தம் அபி	வளர்ந்ததாயினும்,
ஸம்ருத்தம்	நன்கு வளர்ந்ததாக
பவதி	ஆகின்றது ;
அந்யதா	வேறுவிதமாக
ந	இல்லை.

௧௫.

க்ஷத்ரிய	க்ஷத்திரிய !
(த்வம்)	(நீ)
யஸ்ய	எதனை (ப்பற்றி)
மாம்	என்னை
ப்ருச்சஸி	வினவுகின்றாயோ,
தபோமூலம்	(அந்தத்) தபஸையே வேராக யுடையதாய்
இதம்	இந்த
ஸர்வம்	எல்லாம்
(பவதி)	(இருக்கின்றது.)
வேதவித்வாம்ஸ:	வேதத்தை யுணர்ந்தவர்கள்
தபஸா	தபஸினால்
அம்ருதம்	சாகாமையை,

𑌪𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 — இறந்தபின்பு
[illegible] — அடைந்தார்கள்.

கச.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 — திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚 — சொன்னான் :
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 — குற்றமற்ற
𑌤𑌪𑌃 — தபஸ்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 — கேட்கப்பட்டது.
𑌤𑌪𑌸𑌃 — தபஸினுடைய
𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 — குற்றத்தை
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 — சொல்லுக.
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 — ஸநத்ஸுஜாதரே !
𑌯𑍇𑌨 — எதனால்
(𑌅𑌹𑌂) — (நான்)
𑌇𑌦𑌂 — இந்த
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 — என்றுமுள்ள
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 — ரஹஸ்யத்தை
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 — அறியக்கூடுமோ,
(𑌤𑌤𑍍) — (அந்த)
(𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂) — (குற்றத்தை)
(𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿) — (கூறுக.)

கரு.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃 — ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚 — சொல்லுகிறார் :
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 — அரசனே !
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌯𑌃 — கோபம் முதலான
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 — பன்னிரண்டும்

ததா	அவ்வாறே
ந்ருஶம்ஸாநி	கொடுமைகள்
ஸப்த ச	ஏழும்
தஸ்ய	அதனுடைய
தோஷா:	குற்றங்களாக
(பவந்தி)	(உள்ளன.)
யே	எவை
த்விஜாநாம்	இருபிறப்பாளர்க்கு
விதிதா:	அறியப்பட்டிருக்கின்றனவோ,
ஶ்ருதா: ச	விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ,
(தே)	(அந்த)
ஜ்ஞாநாதய:	ஞானம் முதலான
த்வாதஶ	பன்னிரண்டு
குணா:	குணங்களும்
ஶாஸ்த்ரே	சாஸ்திரத்தில்
(உக்தா:)	(கூறப்பட்டுள்ளன.)

௧௬.

க்ரோத:	கோபமும்
காம:	காமமும்
லோபமோஹௌ	லோபமும், மயக்கமும்
விதித்ஸா	தாகமுடைமையும்
அக்ருபா	தயையின்மையும்
அஸூயா	அஸூயையும்
மாநஶோகௌ	மாநமும், சோகமும்
ஸ்ப்ருஹா ச	அவாவும்
ஈர்ஷ்யா	ஈர்ஷ்யையும்
ஜுகுப்ஸா ச	ஜுகுப்ஸையும்
மநுஷ்யதோஷா:	மனிதருடைய குற்றங்களாக

(ஹவிஷி)	(உள்ளன.)
நரேண	மனிதனால்
ஸததம்	இந்த
த்வாதஶ	பன்னிரண்டும்
ஸதா	எப்பொழுதும்
வர்ஜ்யா:	நீக்கப்படவேண்டும்.

கள.

ராஜேந்த்ர	அரசரில் சிறந்தோனே!
ம்ருகாணாம்	மிருகங்களுடைய
அந்தரம்	ஓட்டையை
லிப்ஸமாந:	கண்டுபிடிக்கக் கருதும்
வ்யாத: இவ	வேடன்போல,
தேஷாம்	அவர்களுடைய
(அந்தரம்)	(ஓட்டையை)
(லிப்ஸமாநா:)	(கண்டுபிடிக்கக்கருதும்)
ஏதே	இவை
ஏகைகம்	ஒவ்வொரு
மநுஷ்யம்	மனிதனையும்
பர்யுபாஸதே	சூழ்கின்றன.

கஅ.

ஸம்போகஸம்வித்	ஸம்போகத்திலே நினைப்பை யுடையவன்
விஷமி (இவ)	விஷம் (போல)
ஏதமாந:	வளர்கிறவன்,
தத்தாநுதாபீ	கொடுத்தபின் வருந்துபவன்,
க்ருபண:	கிருபணன்
அபலீயாந்	வலிமையில்லாதவன்

ஸமூஹப்ரஶம்ஸீ	இந்திரியக்கூட்டத்தைப் புகழ்பவன்
வநிதாம்	மனைவியை
த்வேஷ்டா ச	பகைப்பவன் (ஆகிய)
ஏதே	இந்த
பரே	வேறு
ஸப்த	எழுவரும்
ந்ருஶம்ஸரூபா:	கொடுமைவடிவினராக
(ஸந்தே)	(இருக்கின்றார்கள்.)

கக.

ஜ்ஞாநம் ச	ஞானமும்
ஸத்யம் ச	ஸத்யமும்
தம:	அடக்கமும்
ஶ்ருதம் ச	கல்வியும்
அமாத்ஸர்யம்	மாத்ஸர்யமின்மையும்
ஹ்ரீ:	நாணமும்
திதிக்ஷா	பொறுமையும்
அநஸூயா	அஸூயையின்மையும்
யஜ்ஞ: ச	வேள்வியும்
தாநம் ச	கொடையும்
த்ருதி:	தைர்யமும்
ஶம: ச	அமைதியும் (ஆகிய)
த்வாதஶ	பன்னிரண்டும்
ப்ராஹ்மணஸ்ய	ப்ராஹ்மணனுக்கு
மஹாவ்ரதா: (ஸந்தி)	பெரிய விரதங்க (ளாம்).

உ௦.

ய: து	எவன்
ஏதேப்ய:	இந்த

ஆதஶாஹ்ந: பன்னிரண்டினின்றும்
ந ப்ரவஸேத் பயணம்போகமாட்டானோ,
ஸ: அவன்
இமாம் இந்த
ஸர்வாம் எல்லா
ப்ருதிவீம் பூமியையும்
ப்ரஶிஷ்யாத் ஆளுவான்.
த்ரிபி: மூன்றாலாவது
த்வாப்யாம் இரண்டாலாவது
ஏகத: வா ஒன்றாலாவது
அவிச்சிந்நா: விடப்படாதவர்
க்ரமஶ: (காலக்) கிரமத்தால்
விஶிஷ்டா: (ஸந்த:) சிறந்தவராகி
ப்ரஹ்மபூதா: ப்ரஹ்மமாக
பவந்தி ஆகிறார்கள்.

௨௧, ௨௨, ௨௩.

தம: அடக்கம்
அஷ்டாதஶதோஷ: பதினெட்டுக் குற்றங்களை யுடையதாக
ஸ்யாத் ஆகும்.
க்ருதே (ஸதி) (அவற்றுள் ஒன்றைச்) செய்தவளவிலே
ப்ரதிகூலம் தீங்கு
பவேத் உண்டாகும்.
அந்ருதம் பொய்
பைஶுநம் கோட்சொல்லல்
த்ருஷ்ணா அவா
ப்ராதிகூல்யம் மாறுகொள்ளல்

𑌤𑌮𑌃	அஜ்ஞானம்
𑌅𑌰𑌤𑌿𑌃	ஸந்தோஷமின்மை
𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃	ஊரார்பகை
𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌚	செருக்கு
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃	கலகஞ்செய்தல்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌪𑍀𑌡𑌨𑌂	ப்ராணிகளை வருத்துதல்
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃	வைதல்
𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌚	அலப்பு
𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌃	பரிதபித்தல்
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾	பொறுமையின்மை
𑌅𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃	தைர்யமின்மை
𑌅𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃	கைகூடாமை
𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚	தீய செய்கை
𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚	கொல்லுதல்
𑌇𑌤𑌿	என
(𑌤𑍇)	(அந்த)
(𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃)	(குற்றங்கள்)
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃	கூறப்பட்டுள்ளன.
𑌯𑌃	எது
𑌏𑌤𑍈𑌃	இந்த
𑌦𑍋𑌷𑍈𑌃	குற்றங்களோடு
𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	சேராததோ,
𑌸𑌃	அது
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	ஸாதுக்களால்
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃	அடக்கமாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	கூறப்படுகின்றது.

௨௬௯.

𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃	இறுமாப்பு [தாக
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌦𑍋𑌷𑌃	பதினெட்டுக் குற்றங்களை யுடைய

ஸ்யாத்	ஆகும்.
த்யாக:	விட்டிடுதல்
ஷட்வித:	ஆறுவகை யுடையதாக
பவதி	ஆகின்றது.

௨௪.

விபர்யயா:	மறுதலையாக
ஸ்ம்ருதா:	கொள்ளப்பட்ட
ஏதே	இவை
மததோஷா:	இறுமாப்பின் முரிவுகளாக
உதாஹ்ருதா:	கூறப்பட்டுள்ளன.

௨௫.

ஷட்வித:	அறுவகைத்தான
த்யாக: ச	விட்டிடுதலும்
ச்ரேயாந் (ஸ்யாத்)	சிறந்த (தாம்).
தத்ர	அவற்றுள்
த்ருதீய:	மூன்றாவது
துஷ்கர:	செய்தற்கு அரிதாய்
(பவதி)	(இருக்கின்றது.)
தேந	அதனால்
(மநுஷ்யா:)	(மனிதர்கள்)
து:கம்	துன்பத்தை
தரந்தி ஸர்வ	கடந்தேவிடுகிறார்கள்.
தஸ்மிந்	அது
க்ருதே (ஸதி)	செய்தவளவிலே
(ஸர்வம்)	(எல்லாம்)
ஜிதம்	வெல்லப்பட்டதாக
பவேத்	ஆகும்.

உசா, உஎ.

(கஶ்சித்)	(ஒருவன்)
யாசமாநாய	இரக்கின்ற
ஸத்பாத்ரே	யோக்யனுக்கு
புத்ராந்	மக்களை(யும்)
வித்தம் (ச)	பொருளை(யும்)
ததாதி	கொடுக்கிறுன்
(இதி) யத்	(என்பது) எதுவோ,
(தத்)	(அது)
(ப்ரதமம்)	(முதலாவது)
(ஸ்யாத்)	(ஆகும்.)
இஷ்டாபூர்தம்	யாகம் ஹோமம் முதலியவற்றைச் செய்தலும், கிணறு முதலியவற்றை வெட்டுதலும்
த்விதீயம்	இரண்டாவது
ஸ்யாத்	ஆகும்.
ராஜேந்த்ர	அரசரில் சிறந்தோனே !
நித்யம்	எப்பொழுதும்
வைராக்யயோகத:	வைராக்யவழியினுல்
காமத்யாக: ச	ஆசைகளை ஒழித்தல் (எதுவோ),
ஸ:	அது
த்ருதீய:	மூன்றுவது
இதி	என்று
ஸ்ம்ருத:	எண்ணப்பட்டுளது.
ஏபி:	இவற்றுல்
(நர:)	(மனிதன்)
ஸதாசாரீ	தவறில்லாதவன்
பவேத்	ஆவான்.
ஸ: ச அபி	அதுவும்
அஷ்டகுண:	எட்டு குணங்களை யுடையதாக

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃	கருதப்பட்டுளது.

உ௮.

(𑌤𑍇)	(அவை)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂	ஸத்யமும்
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂	த்யாநமும்
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂	ஸமாதியும்
𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂	ஆராய்ச்சியும்
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚	வைராக்யமும்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂	திருடாமையும்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚	ப்ரஹ்மசர்யமும்
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌅𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌚	உடைமையில்லாமையுமாக
(𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃)	(கூறப்பட்டுள்ளன.)

உ௯.

𑌏𑌵𑌂	இவ்வாறு
𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯	அடக்கத்தினுடைய
𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃	குற்றங்கள்
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃	சொல்லப்பட்டன ;
𑌤𑌾𑌨𑍍	அந்த
𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍	குற்றங்களை
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍	(ஒருவன்) நீக்கவேண்டும்.
𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇	குற்றங்களை நீக்கினவளவிலே
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌃	தவறின்மை
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	ஆகும்.
𑌸𑌃 𑌚 𑌅𑌪𑌿	அதுவும்
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌃	எட்டு குணங்களை யுடையதாக
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃	எண்ணப்பட்டுளது.

௩0.

ராஜேந்த்ர	அரசரில் மேலோனே !
ஸத்யாத்மா	ஸத்யத்திலே மனமுடையவனாய்
பவ	இருப்பாயாக.
லோகா:	உலகங்கள்
ஸத்யே	ஸத்யத்திலே
ப்ரதிஷ்டிதா:	தங்கியுள்ளன.
தாந் து	அவற்றையோ
ஸத்யமுகாந்	ஸத்யத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டவையாக
ஆஹு:	(அறிஞர்) கூறுகிறார்கள்.
ஸத்யே ஹி	ஸத்யத்திலேயன்றோ
அம்ருதம்	சாகாமை
ஆஹிதம்	சார்ந்துளது.

௩௧.

நிவ்ருத்தேந ச	நீங்கியேயுள்ள
தோஷேண	குற்றத்தோடே
தபோவ்ரதம்	தபோவ்ரதத்தை
இஹ	இங்கே
ஆசரேத்	(ஒருவன்) அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.
ஏதத்	இது
தாத்ருக்ருதம்	படைப்பவனால் செய்யப்பட்ட
வ்ருத்தம்	ஒழுக்கமாய்
(பவதி)	(உள்ளது.)
ஸத்யம் ஏவ	ஸத்யமே
ஸதாம்	ஸாதுக்களுக்கு
வ்ரதம்	வ்ரதமாய்
(பவதி)	(இருக்கின்றது.)

௩௨.

𑌏𑌤𑍈𑌃	இந்த
𑌦𑍋𑌷𑍈𑌃	குற்றங்களோடு
𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂	சேராததாய்
𑌏𑌤𑍈𑌃	இந்த
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃	குணங்களோடு
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂	சேர்ந்ததாய்
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂	சுத்தமான
𑌏𑌤𑌤𑍍	இந்த
𑌤𑌪𑌃 𑌤𑍁	தபஸானது
𑌋𑌦𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿	வளர்ந்ததாயினும்,
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂	நன்கு வளர்ந்ததாக
𑌭𑌵𑌤𑌿	ஆகின்றது.

௩௩.

𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰	அரசரில் மேலோனே !
𑌯𑌤𑍍	எதனை(ப்பற்றி)
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿	(நீ) வினவுகின்றனையோ,
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌤𑍇	உனக்கு
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍	சுருக்கமாக
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿	சொல்லுகிறேன் :
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂	பாவத்தைத் தொலைப்பதாய்
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂	சுத்தமானதாய்
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌰𑌾𑌪𑌹𑌂	பிறப்புஇறப்புமூப்புக்களைப் போக்குவதாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றது.)

௩௪.

𑌭𑌾𑌰𑌤	பாதவம்சத்தானே !
𑌷𑌂𑌭𑍍𑌯𑌃	ஐந்து
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌚	இந்திரியங்களினின்றும்
𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵	மனத்தினின்றும்
𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌗𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌚	சென்றனவற்றினின்றும், வருவனவற்றினின்றும்
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌚𑍇𑌤𑍍	(ஒருவன்) நீங்கியவனாயின்,
𑌸𑌃	அவன்
𑌸𑍁𑌖𑍀	இன்பமுடையவன்
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍	ஆவான்.

௩௫, ௩௬.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌜𑌨𑌃	மனிதன்
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌂𑌚𑌮𑍈𑌃	இதிஹாஸபுராணங்களை ஐந்தாவதாகவுடைய
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃	வேதங்களால்
𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	அதிகமாக
𑌕𑌤𑍍𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇	பெருமைபாராட்டுகிறான்.
𑌤𑌥𑌾 𑌚	அப்படியே
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍	சிலர்
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	நான்கு வேதமுடையவராயும்,
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌕𑍇𑌚𑌨	சிலர்
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌚	மூன்று வேதமுடையவராயும்,
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌚	இரண்டு வேதமுடையவராயும்
𑌏𑌕𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌚	ஒருவேதமுடையவராயும்,

𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍	சிலர்
𑌅𑌨𑍃𑌚𑌃 𑌚	ரிக்இல்லாதவராயும்
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇)	(இருக்கிறார்கள்.)
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂	இவர்களில்
𑌯𑌂	எவனை
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂	ப்ராஹ்மணனாக
𑌵𑍇𑌦	அறியலாமோ,
(𑌤𑌂)	(அந்த)
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂	மேலானவனை
𑌮𑍇	எனக்கு
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿	சொல்லுக.

௩௭, ௩௮.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌏𑌕𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯	ஒரே அறிவான
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯	ஒரே
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	உண்மையினுடைய
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌚	அறியாமையினாலன்றோ
𑌤𑍇	அந்த
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	வேதங்கள்
𑌬𑌹𑌵𑌃	அநேகமாக
𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍	ஆயின.
𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰	அரசரில் சிறந்தோனே !
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	ஒருவன்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇	உண்மையிலே
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃	நிலைத்தவன்.
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	உண்மையினின்றும்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂	தவறுகிறவர்களுடைய
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃	எண்ணங்கள்
𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌃	வீணாக
𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍	ஆயின.
𑌤𑌤𑌃	அங்ஙனம்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	உண்மையை
𑌅𑌨𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍	அறியாமையினால்
𑌕𑌰𑍍𑌮	கர்மம்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇	விரியும்.

௩௯.

𑌤𑌂	அந்த
𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂	அதிகமாகப் படித்த
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌤𑍁	ப்ராஹ்மணனையோ
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍	சொல்லிக்கவன்
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	(ஒருவன்) அறியவேண்டும்.
𑌯𑌃 𑌏𑌵	எவனே
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	உண்மையினின்றும்
𑌨 𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍇	கலையமாட்டானோ,
𑌸𑌃	அவன்
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾	உன்னால்
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃	ப்ராஹ்மணனாக
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃	அறியவேண்டியவன்.

௪௦.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂	இரண்டுகால்களை யுடையவருள்
𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠	உயர்ந்தோனே !
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿	வேதங்கள்

ஸ்வாத்யாயேநைவ நாசே	தமது இஷ்டவழியினாலேயே
தத்ர	அதிலே
ஸந்தி	இருக்கின்றன.
தேந ச	அதனால்
வேதவித꞉	வேதங்களை யறியும்
ப்ராஜ்ஞா꞉	பண்டிதர்கள்
தாந்	அவற்றை
பரீத்ய	ஆராய்ந்து
வேதஸ்ய	அறிவிற்கு
கதா꞉	சென்றவராய்
(ஸந்தி) ஹி	(இருக்கிறார்கள்) ;
வேத்யம்	அறியப்படுவதை
ந (யாந்தி)	(செல்கிறார்க) ளில்லை.

௪௧.

வேதாநாம்	வேதங்களுள்
கஶ்சந	ஒன்றும்
வேதிதா	(ப்ரஹ்மத்தை) அறிவதாய்
ந கஶ்சித்	இல்லை.
(த்விஜா꞉)	(இருபிறப்பாளர்)
வேதேந	வேதத்தால்
வேதம்	அறிவை
ந விது꞉	அறிகிறார்களில்லை ;
வேத்யம் (ச)	அறியப்படுவதை(யும்)
ந (விது꞉)	(அறிகிறார்க) ளில்லை.
ய꞉	எவன்
வேதம்	அறிவை
வேத	அறிகின்றானோ,
ஸ꞉ ச	அவன்

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

வேத்யம்	அறியப்படுவதை
வேத	அறிகின்றான்.
ய:	எவன்
வேத்யம்	அறியப்படுவதை
வேத	அறிகின்றானோ,
ஸ:	அவன்
ஸத்யம்	உண்மையை
ந வேத	அறிகிறானில்லை'

சஉ.

ய:	எவன்
வேதாந்	வேதங்களை
வேத	அறிகின்றானோ,
ஸ: ச	அவன்
வேத்யம்	அறியப்படுவதை
வேத	அறிகின்றான்.
வேதவித:	வேதத்தை யறிந்தவர்கள்
தம்	அதனை
ந விது:	அறிகிறார்களில்லை ;
வேதா: (ச)	வேதங்களும்
(தம்)	(அதனை)
ந (விது:)	(அறிகின்றன)வில்லை.
ததா அபி	அப்படியிருந்தாலும்,
யே	எந்த
ப்ராஹ்மணா:	ப்ராஹ்மணர்கள்
வேதவித:	வேதத்தை யறிபவராய்
ஹவந்தி	இருக்கிறார்களோ,
(தே)	(அவர்கள்)
வேதேந	வேதத்தால்

𑌵𑍇𑌦𑌂	அறிவை
𑌵𑌿𑌦𑌂𑌤𑌿	அறிகிறார்கள்.

௪௩.

𑌯𑌥𑌾	எப்படி
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯	மரத்தினுடைய
𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌹𑌿	கிளையானது
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯	ஒளிமயமான உறுப்புகளையுடைய (பொருளின்) ஒரு பாகத்தை
𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇	அறிவிப்பதிலே
(𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨)	(கருவியாக)
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றதோ)
𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿	அப்படியே
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	வேதங்கள்
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃	பரமாத்மாவை
(𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇)	(அறிவிப்பதிலே)
(𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨	(கருவியாக)
(𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿)	(இருக்கின்றன.)
(𑌋𑌷𑌯𑌃)	(ரிஷிகள்)
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	அந்த
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇	அழியாத
𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇	புருஷார்த்தத்திலே
𑌏𑌵𑌂	இவ்வாறு
𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇	கூறுகிறார்கள்.

𑌅𑌙𑍍𑌗, 𑌅𑌯, 𑌹𑌿 என்பன - அசை.

௪௪.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂	உரைசெய்கின்ற
𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	ஸமர்த்தனை

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 — ப்ராஹ்மணனாக
𑌸𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 — (நான்) அறிகிறேன்.
𑌯𑌃 — எவன்
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌃 — சம்சயமற்றவனாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿) — (இருக்கின்றானோ)
𑌸𑌃 — அவன்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍 — எல்லா ஸந்தேகங்களையும்
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 — விரிக்கிறான்.

௪௫.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌷𑍁 — விரோதிகளிடத்து
𑌅𑌸𑍍𑌯 — இதனை
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌂 — தேடித்திரிதலை
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 — ஒருபொழுதும்
𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 — (ஒருவன்) அடையக்கூடாது;
𑌤𑌤𑌃 — அங்கே
𑌅𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 — (அதனைத்) தேடாதவனாய்
𑌤𑌂 — அந்த
𑌇𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 — இப் பிரபுவை
𑌵𑍇𑌦𑍇 — வேதத்தில்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 — காண்கிறான்.

௪௬.

𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 — (ஒருவன்) மௌனியாய்
(𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂) — (ஆத்மாவை)
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 — தொழவேண்டும்;
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌅𑌪𑌿 — மனத்தாலும்
𑌨 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍 — அசையக்கூடாது.

𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈	இவனுக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	ப்ரஹ்மம்
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇	எதிர்ப்படும்.
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂	பின்பு
(𑌅𑌸𑍌)	(இவன்)
𑌭𑍂𑌮𑌾	பூமாவை
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿	அடைவான்.

௪௭.

𑌸𑌃	அவன்
𑌮𑍌𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌿	மௌநத்தினுலேயே
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃	முனிவன்
𑌭𑌵𑌤𑌿	ஆகிறுன் ;
𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍	காட்டில் வஸித்தலால்
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃	முனிவன்
𑌨 (𑌭𑌵𑌤𑌿)	(ஆக)மாட்டான்.
𑌤𑍁	ஆனுல்
𑌯𑌃	எவன்
𑌤𑌂	அந்த
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂	அழியாததை
𑌵𑍇𑌦	அறிகின்றுனே;
𑌸𑌃	அவன்
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃	முனிவரில் மேலானவனுக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறுன்.

௪௮.

(𑌕𑌿𑌂 𑌚)	(அன்றியும்)
(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂	எல்லாப் பொருள்களேயும்

வ்யாகரணாத்	விவரித்தலால்
வையாகரண:	வையாகரணனுக
உச்யதே	கூறப்படுகிறுன்.
தத்₃ ஏவ தத:	அதுமூலமாக
வ்யாகரணம்	விவரித்தல்
(ப₄வதி)	(ஆகின்றது.)
தத்	ஆகவே,
வ்யாகரோதி	விவரிக்கிறுன்
இதி	என
ததா₂	அவ்வாறு
(ஸ:)	(அவன்)
(உச்யதே)	(கூறப்படுகிறுன்.)

௪௯.

நர:	மனிதன்
லோகாநாம்	உலகங்களை
ப்ரத்யக்ஷத₃ர்ஶீ	நேரே காண்பவனுய்
ஸர்வத₃ர்ஶீ	எல்லாவற்றையும் காண்பவன்
ப₄வேத்	ஆவான்.
ஸத்யே	உண்மையில்
திஷ்ட₂ந் ஏவ	நிற்கிறவனே
ப்₃ராஹ்மண:	ப்ராஹ்மணனுக
தத்₃விதா₃ந்	அதனை யறிந்தவனுக
ஸர்வவித்	எல்லாம் உணர்ந்தவனுக
ப₄வேத்	ஆவான்.

௫0.

வித்₃வந்	கற்றறிந்தவனே !
தே	உனக்கு

𑌏𑌤𑌤𑍍	இதனை
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌚	(யான்) சொல்லுகிறேன் ;
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯	க்ஷத்திரிய !
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁	ஞானம் முதலியவற்றிலே
𑌏𑌵𑌂	இவ்வாறு
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌵𑌿	நின்றவனே
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂	வேதங்களை
𑌚𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂	ஆராய்தலை முன்னிட்டு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	ப்ரஹ்மத்தை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	பார்க்கிறான்.

𑌅𑌥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

க.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌯𑌦𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 ॥

நான்காம் அத்தியாயம்.

ப்ரஹ்மவித்யை.

க.

இவ்வாறு ஆத்மஞானவழியைக் கேட்டு அதனை யடையக் கருதியவனாய்

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

ஸநத்ஸுஜாதரே ! நீங்கள், சிறந்த விஷயத்தை யுடையதாய்ப் பல வகைத்தான இந்த வார்த்தையை ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். ஆதலால், ப்ரபஞ்சங்களில் மிக்க அருமையான உயர்ந்த உபதேசத்தை அருளிச்செய்க. குமாரரே ! இவ்வாறு என்வார்த்தையை(க் கேட்டருள வேண்டும்).

பலவகைத்தான - *கேட்போருக்குத் தக்கபடி பல வகையாக எடுத்துச்சொல்லுகின்ற என்பது பொருள்.* ப்ரபஞ்சங்களில் மிக்க அருமையான - *உலகவாழ்க்கைகளிலே அடைதற்கு மிக அரிதான.* குமாரரே - *ஸநத்குமாரரே ; க - உ - ஆம் சுலோகத்தின் உரையைப் பார்க்க.* இவ்வாறு என் வார்த்தையை - *இப்படிப்பட்ட என்பிரார்த்தனையை.* (க)

௨.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾 ॥

௩.

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂
𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥

௨.

இவ்வாறு வேண்டப்பெற்ற பகவான்

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

அரசனே! நீ எதனைப்பற்றி ஊக்கத்தோடு என்னை வினவுகின்றாயோ, (அந்த) இப் பிரஹ்மம் துரிதப்படுவோனால் அடையத்தக்க தன்று. மனம் புத்தியினுள் ஒடுங்கிநிற்க, அப்பொழுது வித்யையானது ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கத்தக்கது; அது ப்ரஹ்மசர்யத்தினால் அடையக்கூடியது.

வித்யை - *ப்ரஹ்மவித்யை.* ப்ரஹ்மசர்யம் - *இனி, ௩-ஆம் சுலோகம் முதலியவற்றால் கூறப்படுவது.* அது - *ப்ரஹ்மவித்யை.* (௨)

௩.

மேலும்,

எது நல்லோர்களால் ப்ரஹ்மசர்யத்தைக்கொண்டு அடையப்படுகின்றதோ, எதனை யடைந்தபின்னர் இச் சாகுந்தன்மையை ஒழித்திடுகிறார்களோ, எந்த வித்யையானது ஆசார்யனால் வளர்க்கப்பட்டவரிடத்து உறுதியாய் அமைந்துளதோ, (அதனை), முதற்பொருளைப்பற்றியதாய் பரமார்த்தஸ்வரூபமான வித்யையைப் பேசுகிறாய்.

எனவே, துரிதப்படாதவனாய் ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய ஸாதநங்களைக் கைகூடச்செய்துகொண்டு அகக்கரணத்தை அடக்கிநிற்பவனை

௪.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥

௫.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌿𑌹 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

வித்தையினை அடையக்கூடியவன் என்பதாம். **வளர்க்கப்பட்டவரிடத்து** - *கல்விமுதலியவற்றைக் கொடுத்துப் பயிற்றப்பட்ட* **சிஷ்யர்களிடத்து.** **முதற்பொருளை** - *யாவற்றிற்கும் முதலான ப்ரஹ்மத்தை.* (௩)

ப்ரஹ்மசர்யம்.

௪.

இதனைக் கேட்டு ப்ரஹ்மசர்யத்தை அறிய விரும்பிய

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

எந்த வித்தையானது ப்ரஹ்மசர்யத்தினாலே சரியாக அடையக் கூடியதோ, (அந்த வித்தைக்கு ஸாதநமான) அந்த ப்ரஹ்மசர்யம் எப்படி ஆகும்? அறிஞரே! இதனை எனக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும்.

௫.

இதற்கு விடையை

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

இங்கு எவர்கள் ஆசார்யயோநியில் புகுந்து கர்ப்பமாகி ப்ரஹ்ம சர்யத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கள் இங்கேயே சாஸ்திரங்களைச் செய்வோ ராகிறார்கள்; உடம்பை விட்டபின்னர், மேலான உண்மை யை யடைகிறார்கள்.

ஆசார்ய யோநியில் புகுந்து - *அவனது அருகில் சென்று என்பது பொருள்.* **கர்ப்பமாகி** - *தான் ஆசார்யனுக்குச் செய்யும் வழிபாட்*

சு.

அஷூிஞோகெ ஙெவெ ஜயஷீஹ காஉாநு
ஙூாஷூீ ஷூிதிம் ஹூாநுதிதிக்ஷுஉாணாஃ ।
த குநூாநம் நிஹஙூஷீஹ ஜெஹாசு
உுஜாஷிஷீகாஷிவ யீாஹாவாசு ॥

டினுல் சிஷ்யனுகி என்றபடி; எ - ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க. ப்ர ஹ்மசர்யத்தை - குருசுச்ரூஷை முதலியவற்றை. இங்கேயே - இவ்வு லகிலேயே. மேலான உண்மையை - ஸத்யமும், அறிவும், ஆநந்தமு மான பரம்பொருளை. (ரு)

சு.

மேலும், அவர்கள்

ப்ரஹ்மநிலையை(ப் பெறும்) விஷயத்திலே இங்கே (த்வந்த்வங்க ளைப்) பொறுத்துக்கொள்கிறவராய், இவ்வுலகிலே காமங்களை வென்றிடுகி ருர்கள். முஞ்ஜையினின்று குருத்தை(ப் பிரிப்பது)போல, அவர்கள் இங்கு தீரத்தன்மையினுல் உடம்பினின்று ஆத்மாவைப் பிரித்திடுகி ருர்கள்.

தீரத்தன்மையாவது தைர்யம்; இங்கு, அதற்கு - கருத்துடைமை, தவறின்மை என்பது பொருள். முஞ்ஜை என்னும் புல்லினின்று அத ற்கு மேலாகவுள்ள முதிர்ந்த இலைகளை நீக்குதலாகிய உபாயத்தினுல் எப்படி உள்ளேயுள்ள இளங்குருத்தைப் பிரிக்கின்ருேமோ, அதுபோல- அவர்கள் உடம்புஇந்திரியங்கள்முதலியவற்றினின்று அவற்றை ஆராய் தலாகிய உபாயத்தினுல், அவற்றிற்கு ஸாக்ஷியாய் உள்ளேயுள்ள ஆத்மா வை நேராகப் பிரிக்கிருர்கள்; பிரிக்கவே, அங்ஙனம் ஸர்வாத்மஸ்வரூ பமாயிருக்கிருர்கள் என்றபடி. இவ்வாறே, சுருதியும் கூறுகின்றது:

"தம் ஸாஷரீராதூவூஹெநூுஜாஷிவெஷீகாம்
ஙெயெயூண"

"முஞ்ஜையினின்று குருத்தை(ப் பிரிப்பது)போல, அதனைத் தன் உடம்பினின்று தைர்யத்தினுல் பிரிக்கவேண்டும்"— (கட - சு - கஎ) (சு)

எ.

ஶரீரமேவ தௌ ஸ்ருஜத: பிதா மாதா ச பாரத ।
ஆசார்யஶிஷ்டா யா ஜாதி: ஸா ஸத்யா ஸாஜராமரா ॥

எ.

சிஷ்யர்கள் எத்தகைய குருவை யடைவதனால் கீழ்க்கூறியவாறு (ச - ரு, சு) உறுதியான நலத்தைப் பெறுவரோ, அத்தகைய குருவே அவர்கட்கு முதன்மையான தந்தையாம் எனக் கூறுகிறார் :

பாரத ! தகப்பனும் தாயுமாகிய இருவரும் உடம்பை உண்டாக்குகிறார்கள். ஆனால், ஆசார்யனிடத்திலிருந்து (உண்டாகும்) பிறவி எதுவோ அது ஸத்யமேயாம், சாகாததாம்.

தாய்தந்தையரிடத்தினின்று உண்டாகும் கேவல பௌதிகமாகிய சரீரம் - அஸத்யமாய் பிணி மூப்பு அச்சம் முதலியன பொருந்தியதாய், அழிந்திடுவது. ஆசார்யனிடத்தினின்று பிறக்கும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகிய சரீரமோ ஸத்யமானது, பிணிமுதலியன இல்லாதது, அழியாதது. ஆதலின், ஆசார்யனே மிக மேலான தகப்பனும். உலகத்திலே, உடம்பைமட்டும் உண்டாக்குகின்ற தகப்பனே நன்கு பூஜிக்கத்தக்கோனாயிருக்க - ஆசார்யனாகிய இத்தகைய தகப்பனைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? என்பது கருத்து. அவ்வண்ணமே, சுருதியும் ஸ்மிருதியும் அருளிச்செய்கின்றன :

> "த்வம் ஹி ந: பிதா ... ... அவித்யாயா: பரம் பாரம் தாரயஸீதி"
>
> *"(நீங்கள் எங்களை) அஜ்ஞானத்தினுடைய அக் கரையிலே கடத்திவிடுகிறீர்கள் ; ஆதலின், நீங்களேயன்றோ எங்கட்குத் தகப்பனார்"—(ப்ரச்ந - சு - அ)*
>
> "ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:"
>
> *"தாயும் தந்தையும் உடம்பையே உண்டாக்குகிறார்கள். அவனோ அவனை ஞானத்தால் பிறப்பிக்கிறான் : அது மேலான பிறவி"—(ஆப - தர்ம - க - க - கசு)* (எ)

அ.

ஸ ஹ்யாவ்ருணோத்யம்ருதம் ஸம்ப்ரயச்சந்
தஸ்மை ந த்ருஹ்யேத் க்ருதமஸ்ய ஜாநந் ।
குரும் ஶிஷ்யோ நித்யமபிவாதயீத
ஸ்வாத்யாயமிச்சேச்ச ஸதாப்ரமத்த: ॥

அ.

இப்படிப்பட்ட தந்தையான

அவன், (சிஷ்யனுக்குச்) சாகாமையை நேரே கோடுப்பவனாய் (சிஷ்யனை)ப் பூர்ணமாக்குகிறான். (சிஷ்யன், தனக்கு) அவனால் செய்யப்பட்டதை உணர்கிறவனாய் அவனுக்குக் கேடு செய்யக்கூடாது. சிஷ்யன் குருவை எப்போழுதும் வழிபடவேண்டும்; எப்போழுதும் தவறாதவனாய் வேதமோதுதலை விரும்பவேண்டும்.

அவனால் செய்யப்பட்டதை - *குரு தனக்குச் செய்த உபகாரத்தை.* **வழிபடவேண்டும்** - *கடவுளைப்போலத் தொழவேண்டும்.* **வேதமோதுதலை** - *வேதப்பொருளை ஆராய்ந்து அறிதலை. உலகவாழ்க்கையானது பலவகைப்பட்ட நிலைமைகளால் கட்டுண்டுகிடக்கும் குறைவாம். ஆசார்யனருளுகின்ற ப்ரஹ்மாத்மவாழ்க்கையோ நித்ய ஆநந்தமான நிறைவாம். ஆகலின், அவன்செய்யும் உபகாரத்தை யுணர்தல் வேண்டும்; அவனுக்கு அபகாரத்தைச் செய்தலாகாது; அன்றியும், அவனை - ஈச்வரனைப்போலத் தொழுதல் வேண்டும். அப்படியே, சுருதியும் ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றன:*

"யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ । தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந: ॥"

"எவனுக்கு ஈச்வரன்மீது உயர்ந்த பக்தி உளதோ; எப்படி ஈச்வரன்மீது, அப்படி ஆசார்யன்மீது உளதோ; அந்த உயர்ந்தமனத்தினனுக்கே - உபதேசிக்கப்பட்ட பொருள்கள் விளங்குகின்றன"—(ச்வே - சு - ௨௩)

௯.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

௰.

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

“𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌸 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿”

“அவனுக்கு ஒருகாலத்தும் தீங்கு செய்தலாகாது. அவனன்றோ அவனை ஞானத்தினால் பிறப்பிக்கிறான்”—(ஆப - தர்ம - ௧ - ௧ - ௧௫, ௧௬)

மற்றையது வெளிப்படை. (அ)

௯.

இனி, ப்ரஹ்மசர்யத்தை நான்கு கூறாக ஸமமாய்ப் பகுத்து, முதலில், முதல் பாகத்தை அருளிச்செய்கிறார் :

எந்த சுத்தமானவன் சிஷ்யஒழுக்கத்தின் முறைப்படியே ஞானத்தைப் பெறுகின்றானோ, (அவன் அதனை அவ்வாறு பெறுதல்) அந்த ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தின் முதல் கால் எனப்படுகின்றது.

சுத்தமானவன் - வெளியே ஸ்நானம் முதலியவற்றாலும், உள்ளே நல்ல எண்ணங்களாலும் சுத்தமாயிருப்பவன். முறைப்படி - சென்ற ௫ - ஆம் சுலோகம் முதலியவற்றால் கூறிய கிரமப்படி. (௯)

௰.

ப்ரஹ்மசர்யத்தின் இரண்டாம் பாகத்தைக் கூறுகிறார் :

ஆசார்யனிடத்து எப்பொழுதும் ஒழுகுதல் எப்படியோ, அப்படி ஆசார்யமனைவியினிடத்து ஒழுகவேண்டும். அவனது மக்களிடத்தும் அவ்வாறே செய்கின்ற (சிஷ்யனது ப்ரஹ்மசர்யத்திற்கு, அது) இரண்டாவது கால் எனப்படுகின்றது.

(அது) ஆசார்யனது மனையாளிடத்தும், அவனது மக்களிடத்தும் ஒப்ப ஒழுகுதல். அவ்வாறே, கூறப்பட்டுளது :

௧௧.

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃
𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌃 ॥

௧௨.

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌧𑌨𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌾𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

" 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 "

" குருவினிடத்துப்போல, குருவின் மனையாளிடத்து நடந்துகொள்ளுதல் (வேண்டும்) "—(ஆப — தர்ம — ௭ — ௨௭)

" 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 "

" குருவினிடத்துப்போல, குருவின் மக்களிடத்து நடந்துகொள்ளுதலும் (வேண்டும்)"— (கௌ. — ௩௦) (௧௦)

௧௧.

ப்ரஹ்மசர்யத்தின் மூன்றும் பாகத்தைக் கூறுகிறார் :

(சிஷ்யன்) தனக்கு ஆசார்யனால் செய்யப்பட்டதை உணர்கிறவனாய் பொருளை அறிந்து, "இவனால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறேன் " என அவனைப்பற்றி மனம் மகிழ்ந்து எண்ணுகிறான் (என்பது) எதுவோ, அது ப்ரஹ்மசர்யத்தின் மூன்றாவது கால் (ஆகும்).

ஆசார்யனால் செய்யப்பட்டதை - *அவன்செய்த உதவியை.* பொருளை - *யாவற்றினும் மேம்பட்ட புருஷார்த்தத்தை.* இவனால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறேன் - *ஆநந்த அறிவான ப்ரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாய் ஆசார்யனால் உள்ளபடி ஆக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.* (௧௧)

௧௨.

ப்ரஹ்மசர்யத்தின் நான்காம் பாகத்தைக் கூறுகிறார் :

ப்ராணன்களாலும், பொருள்களாலும், செய்கையினாலும், மனத்தினாலும், வாக்கினாலும் குருவிற்கு இனியதைச் செய்யவேண்டும். (இது) நான்காவது கால் எனப்படுகின்றது.

கரு.

காலேன பாதம் லபதே ததார்த²ம்
ததஶ்ச பாதம் குருயோகதஶ்ச ।
உத்ஸாஹயோகேன ச பாதம்ருச்சே²த்
ஶாஸ்த்ரேண பாதம் ச ததோ(அ)பி⁴யாதி ॥

கச.

ஜ்ஞானோத³யோ தா³ஶ ஸத்யம் ரூபம்

கரு.

இனி, இந்த நான்கு காலுடைய ப்ரஹ்மசர்யத்தினால் அடையப் பெறும் வித்யையும் நான்கு காலுடைத்து எனக் காட்டுகிறார் :

இவன் காலத்தால் காலை யடைகிறான் : அவ்வாறே, குருவின் வழியாகக் காலை யடைகிறான் : முயற்சியின்வழியாகக் காலை யடைகிறான் : பின்னர் சாஸ்திரத்தினால் காலை யடைகிறான்.

இவன் சிஷ்யன். காலத்தால் – வரவரத் தேறிவரும் அறிவுத் தேர்ச்சியினால். காலை - வித்யையின் ஒரு கால்பங்கை. முயற்சியின் - புத்திவல்லமையின். சாஸ்திரத்தினால் - கூடப்படிப்பவரோடு நூல்களை ஆராய்தலால். ஒன்றன்பின் ஒன்று ஆகவேண்டும் என்பது, இங்குச் சொல்லவந்த கருத்தன்று. அவ்வாறே, கூறப்பட்டுளது :

“ ஆசார்யாத் பாதமாத³த்தே பாத³ம் ஶிஷ்ய: ஸ்வமேத⁴யா ।
காலேன பாத³மாத³த்தே பாத³ம் ஸப்³ரஹ்மசாரிபி⁴: ॥”

“ மாணாக்கன் ஆசாரியனிடத்தினின்று ஒரு காலும், தன்புத்தியினால் ஒரு காலும் வாங்கிக்கொள்கிறான் ; காலத்தினால் ஒரு காலும், கூடப்படிப்பவரால் ஒரு காலும் வாங்கிக் கொள்கிறான். ” (கரு)

கச.

மாணாக்கனுடைய அறிவும் ஸத்யமும் அடக்கமும் பிறவும் ஆசாரியனைச் சார்ந்தவழியன்றோ பயன்படுகின்றன :

எவனுடைய அழகு அறிவுமுதலான பன்னிரண்டுமோ, அவயவங்களும் மற்றையவையோ, அப்படியே திண்மையும் (எவனுக்கு உளதோ,

அநிஷ்டாநி வாஞ்சாநி ததா வயஞ்ச ।
ஆசார்யயோகே ஃலவதீதி வாஹு:
ப்ரஹ்மசர்யயோகேந ச ப்ரஹ்மசர்யம் ॥

கரு.

ஏதேந ப்ரஹ்மசர்யேண தேவா தேவத்வமாப்நுவந் ।
ருஷயஸ்ச மஹாபாகா: ப்ரஹ்மசர்யேண பாவநு ॥

அவனுக்கு அவை) ஆசார்யனேடுகூடும்வழிப் பழுக்கின்றன எனவும்; ப்ரஹ்மசர்யமானது ப்ரஹ்மப்பொருளோடு சேர்வதனல் பழுக்கின்றது எனவும் (ஆன்றோர்) கூறுகிறார்கள்.

அறிவுமுதலியன, ௩ - கக - ஆம் சுலோகத்தினுள் கூறப்பட்டவை. மற்றையவை, ௩ - உரு, உசு, உஎ, உஅ - ஆம் சுலோகங்களுள் கூறப்பட்டவை. திண்மை – இந்த அறிவுமுதலியவற்றைத் தன்னிடத்துக் காப்பாற்றிவைத்துக்கொள்ளும் திறமை. பழுக்கின்றன - ப்ரயோஜனப் படுகின்றன. இந்த அறிவுமுதலாகிய ப்ரஹ்மசர்யமானது - உண்மையினை நேரே கண்டிருக்கும் கருணைக்கடலான ஆசார்யனை யடைந்த வழியே, ப்ரஹ்மாநந்தமான ஆத்மலாபத்தைத் தர வல்லதாம் என்பது தேர்ந்த கருத்து. அப்படியே, சுருதிகளும் கூறுகின்றன:

“ஆசார்யாத்தெவ விதூ்யா விதிதா ஸாயிஷ்டம் ப்ராபதி”

“வித்யையானது குருவினிடத்தினின்றே அறியப்பட்டதாய் மிகுந்த செம்மையுறுகின்றது”—(சா - ச - க - ௩)

“ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத”

“புருஷன் குருவினிடத்தினின்று அறிகிறான்”—(சா - சு - கச - உ) (கச)

ப்ரஹ்மசர்யத்தின் புகழ்ச்சி.

கரு.

ப்ரஹ்மசர்யத்தைப் புகழ்கின்றார்:

தேவர்கள் இந்த ப்ரஹ்மசர்யத்தினலே தேவநிலையைப் பெற்றார்கள். ரிஷிகளும் ப்ரஹ்மசர்யத்தினலே மாட்சிமையுடையோ ராஞர்கள்.

கசு.

வ௱தெடுநவ ஸ௨ஹஸவ௱ா: ஈ௨ஹவஃஹுஈஹொஃஜயநு।
வ௱தெ௩ ஸூ௺ஹவயெஃண ஸ௨ஹயெஃா வ௫ஹூாய ஜாயதெ॥

கள.

ஞுகாஂக்ஷாயஹுஸு ஸஂயொ௨ாசு ஈஸஹெ௯ாயி௩நாஜிவ।
வ௱வஂ ஹெ௫தஹுஜாஜ்ஞாய தாஃ௫ஹுாவஂ ௨தா ஜஹெ॥

கஅ.

சுஜுவதஃ க்ஷத்ரிய தெ ஜயந்தி

கசு.

மேலும்,

இதனாலேயே அப்ஸரஸ்களும் கந்தர்வர்களும் அழகை வென்றார்கள். சூரியனும் (ஜகத்தை) விளங்கச்செய்தற்கு இந்த ப்ரஹ்மசர்யத்தினாலே (வல்லவ) னாகிறான்.

இதனாலேயே – *ப்ரஹ்மசர்யத்தினாலேயே.* வென்றார்கள் – *கைகூடச்செய்துகொண்டார்கள்.* (கசு)

கள.

ஓம்ர ப்ரஹ்மசர்யமே அவரவர்க்குவேண்டிய பல்வகைப் பயனைத் தருகின்றது :

இவர்கள் இதனை நன்று யறிந்து அத்தகைய தன்மையை யடைந்தார்கள் ; சிந்தாமணியை நாடுவோர்க்கு விரும்பும்பொருள் கிடைப்பதனால் (எத்தகைய தன்மை யுளதோ), அப்படிப்போல என்க.

எனவே, ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிப்போர் தாம் விரும்பியதைப் பெறுவார் என்பதாயிற்று. இவர்கள் – *தேவர்முதலானோர்கள்.* இதனை- *ப்ரஹ்மசர்யத்தை.* அத்தகைய தன்மையை - *விரும்புவதைப் பெறுகின்ற தன்மையை.* (கள)

கர்மமும், ஞானமும்.

கஅ.

இவ்வாறு ப்ரஹ்மசர்யம் விரித்துணர்த்தப்பட்டது. இனி, *கர்மத்தினலாவதையும் ஞானத்தினலாவதையும் கூறுகிறார் :*

க்ஷத்திரிய ! அந்த ஜனங்கள், அழிவுள்ள உலகங்களை மாசற்ற

ஔகாநு ஜநா: கஃணா நிஃநெந ।
ஜ்ஞாநேந விதாம்ஶஜ அஹெதி நித்ய
ந விதெத ஹந்யா தஷ வந்தா: ॥

கக.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச—

ஹாதி ஸங்கிவ ஔாஹிதவிவாயெ

கர்மத்தால் வெல்லுகிறார்கள். தெரிந்தவன் நித்யமான ஜ்யோதிஸை மாசற்ற ஞானத்தால் அடைகிறான் ; அதற்கு வழி வேறுவிதமாக இல்லையன்றோ.

அந்த — *தெரியாத.* அழிவுள்ள உலகங்களை — *அநித்யமான பிதிரு லோகம் தேவலோகம் முதலியவற்றை.* நிஃநெந *என்பதை - மத்யதீபிகாநியாயத்தினால்,* கஃணா *என்பதனோடும்* ஜ்ஞாநேந *என்பதனோடும் ஓட்டுக.* நாஶநஞ்சு ஸ்வாத்மஸஂஜ்ஞிதம் ஜயந்தி [தன் ஆத்மாவான அழிவிலா (உலகை) வெல்லுகிறார்க ளில்லை.] *என்பது, இரண்டாம் அடிக்கு மற்றோர் பாடம். நிறைந்த ஆநந்த ஜ்யோதிஸான அழிவிலாப்பொருளை யடைதற்கு ஞானமொன்றைத் தவிர, கர்மம்முதலான வேறுஒருவழியும் இல்லையேஇல்லை என்பது முடிந்த கருத்து. அப்படியே, சுருதியும் கூறுகின்றது :*

"தமேவ விதித்வாऽதி ம்ருத்யுமேதி நாந்ய: பந்தா வித்யதேऽயநாய"

" *அதனையே அறிந்து ம்ருத்யுவைக் கடந்திடுகிறான். (பரம பதத்தைப்) பெறுதற்கு வேறு வழி இல்லை"—(ச்வே — ங — அ ; சு — கரு)* (கசு)

ப் ர ஹ் ம ம்.

கக.

தெரிந்தவன் ஞானத்தால் எந்த ப்ரஹ்மத்தைக் காண்கின்றானோ, அது எந்த நிறமாகத் தோற்றுகின்றது ? எனத் திருதராஷ்டிரன் வினவுகின்றான் :

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

தெரிந்த ப்ராஹ்மணன் எங்கே எதனைப் பார்க்கின்றானோ, (அங்கே

க்ருஷ்ணமாயஸமர்ஜுநம் காத்ரவம் வா ।
யத் ப்ராஹ்மண: பஶ்யதி யத்ர வித்வாந்
கதம் ரூபம் ததம்ருதமக்ஷரம் பதம் ॥

௨௦.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச—

நாபாதி ஶுக்லமிவ லோஹிதமிவாதோ
க்ருஷ்ணமாயஸமர்கவர்ணம் வா ।
ந ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டதி நாந்தரிக்ஷே
நைதத்ஸமுத்ரே ஸலிலம் பிபர்தி ॥

அது) வெண்மைபோலவாயினும், செம்மைபோலவாயினும், கருமை போலவாயினும், நரைபோலவாயினும், கபிலம்போலவாயினும் தோற்று கின்றதா? அந்த சாகாத அழியாப் பரம்பொருள் எப்படிப்பட்ட நிற முடைத்து?

(அங்கே அது) — (*தன்னுள்ளே ப்ரஹ்மம்.*) நரை — *கருமைகலந்த வெண்மை.* கபிலம் — *கருமைகலந்த பொன்மை.* (௧௧)

௨௦.

விடையை

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

(இது) வெண்மைபோலவாயினும், செம்மைபோலவாயினும், கருமைபோலவாயினும், நரைபோலவாயினும், கபிலம்போலவாயினும் தோற்றுகின்றதில்லை ; மண்ணில் வாழ்கின்றதில்லை ; விண்ணில் வாழ்கின்றதில்லை. இது (ஸம்ஸாரக்)கடலிலே நீரை[உடம்பை] யுடையதில்லை.

ப்ரஹ்மத்திற்கு உருவ மில்லையாதலால் வெண்மைமுதலான நிற மில்லை. அவ்வாறே, சுருதிகள் உணர்த்துகின்றன :

“ *ததரூபமநாமயம்* ”

“ *அது உருவமில்லாதது, நோயில்லாதது* ”—(ச்வே-௩-௧௦)

“ *அஶப்தமஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயம்* ”

"ஓசையில்லாதது, ஸ்பர்சமில்லாததது, உருவமில்லாதது"—(கட — ௩ — ௧௫)

"விஜ்ஞாநமாநந்தம்ரூபம்"

"அறிவான ஆநந்தமானது, உருவமில்லது"—(கை-உப-௬)

நீர் என்னும் சொல் - மற்றைய பூதங்கட்கும் உபலக்ஷணமாய், ஐந்துபூதங்களா லாகிய உடம்பைக் குறிக்கின்றது. ப்ரஹ்மத்திற்கு உடம்பு இல்லாமையால், அது குடம்போல உருவம்முதலியவற்றை யுடையதாதலும், ஒன்றனிடத்துத் தங்கிநிற்றலும் இல்லை. அவ்வண ணமே, சுருதிகளைக் காண்க:

"ஸ பகவ: கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித இதி ஸ்வே மஹிம்நி"

"பகவானே! அது எதன்மீது தங்கியுளது? என்று (வினவ), 'தன் மகிமையின்மீது (தங்கியுளது' என்று விடை கூறப்பட்டது)"— சா - எ - ௨௪ - ௧)

"அஶரீரஸ்யாத்மந: ... ...அஶரீரம் வாவ ஸந்தம்"

"சாகாததாய், உடம்பில்லாத ஆத்மாவிற்கு ... ... உடம்பில்லாத உண்மையை"—(சா — அ — ௧௨ — ௧)

"அச்சாயமஶரீரமலோஹிதம்"

"நிழலில்லாததாய், உடம்பில்லாததாய், சிவப்புநிறமில்லா ததாய்"—(ப்ர — ௪ — ௧௦)

"அஶரீரம் ... ... விபுமாத்மாநம் மத்வா தீரோ ந ஶோசதி"

"புத்தியுள்ளவன், உடம்பில்லதாய் வியாபித்துநிற்கும் ஆத் மாவைக்கண்டு, பின்னர் வருந்தமாட்டான்"—(கட-௨-௨௨)

"அயமஶரீரோऽம்ருத:"

"இது உடம்பில்லாதது, சாகாதது"—(ப்ரு — ௪ — ௪ — எ)

"பரஸ்ய ... அஶரீரஸ்ய"

"உடம்பில்லாத ... பரம்பொருளினுடைய"— (மைத்ரீ - ௬ - ௨எ) (௨௦)

௨௧.

𑌨 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌨 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯 ।
𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌨 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁
𑌨𑍈𑌤𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍋𑌤 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 ॥

௨௨.

𑌨𑍈𑌵𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌜𑍁𑌃𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁
𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌮𑌸𑍁 ।
𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍
𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 ॥

௨௧.

அன்றியும்,

(இது) நக்ஷத்திரங்களில் இல்லை; மின்னல்களிலும் தங்கியதில்லை. இதனது வடிவம் மேகங்களிலும் காணப்படுகின்றதில்லை; காற்றிலும் இல்லை; தேவதைகளிடத்தும் இல்லை. இது சந்திரனிடத்தும் காணப்படுகின்றதில்லை; அல்லது, சூரியனிடத்தும் இல்லை.

௨௨.

மற்றும்,

அது ரிக்குக்களில் இல்லை; யஜுஸ்களில் இல்லை; அதர்வங்களிலும் இல்லை; சுத்தமான ஸாமங்களிலும் காணப்படுகின்றதில்லை; அரசனே! ரதந்தரத்தில் இல்லை; அல்லது, ப்ருஹத்ரதத்திலும் இல்லை.

ரதந்தரம், ப்ருஹத்ரதம் *என்பன, ஓர்வகை ஸாமங்கள்.*

ஆயின், ப்ரஹ்மம் ஒருவனுக்கும் ஓரிடத்தும் காணப்படமாட்டாது எனின்,—கூறுவோம்; கேட்பாயாக:

பெரியவ்ரதம்பூண்டவனுக்கு அது ஆத்மாவினிடத்துக் காணப்படுகின்றது.

பெரிய வ்ரதம் *என்றது,* ௩ – ௧௧ – *ஆம் சுலோகத்தினுள் கூறிய அறிவுமுதலிய பன்னிரண்டு குணங்களை. ப்ரஹ்மமாகிய ஆத்மப்பொரு*

உ௩.

> அபாரணீயம் தமஸ: பரஸ்தாத்
> தத³ந்தகோ(அ)ப்யேதி விநாஶகாலே ।
> அணீயரூபம் ச ததா²(அ)ப்யணீயஸாம்
> மஹச்ச ரூபம் தத் பர்வதேப்ய: ॥

ளானது குடம்போல 'இது' என்று சுட்டி யறியப்படுவ தில்லை. மற்று, ஞானியாவான் அதனைத் தன்னிடத்தே தானாகக் காண்கிறான், தன்ஸ்வ ரூபமாகவே அறிகிறான் என்றபடி. (உஉ)

உ௩.

அந்த ப்ரஹ்மம்

ஒழிக்கவோண்ணாதது ; இருட்டிற்கு அப்பால்உள்ளது. ப்ரளயகா லத்திலே, காலமும் அதனை யடைகின்றது. மற்றும், (அது) மிக நுண்மை யானவற்றினும் நுண்மையான வடிவுடைத்து. அன்றியும், (அதனது) வடிவம் மலைகளினும் பெரியதாம்.

ஒழிக்கவோண்ணாதது – *ப்ரஹ்மம் எங்குமுள்ளமையால், ஓரிட த்து இல்லாதபடி துடைக்கமுடியாதது.* இருட்டிற்கு – *அஜ்ஞானத் திற்கு யாவற்றிற்கும் முடிவைச் செய்கின்ற காலமும், ப்ரளயகாலத் திலே ப்ரஹ்மத்தினுள் ஒடுங்குகின்றது ; அங்ஙனம் காலமென்பதும் அதனுள் முடிந்துவிடுகின்றது. எனவே,—ப்ரஹ்மம் காலத்தினுள் தங் குவ தில்லை ; மற்றுக், காலமே அதனுள் தங்கிநிற்பதாம் என்க. ஆகவே, படைக்கப்பட்டவற்றுள் காலமும ஒன்று ஆதலால்,— 'ப்ரஹ் மம் எப்பொழுது உண்டாயிற்று ?,' 'அது எப்பொழுது ஜீவ னாயி ற்று ?,' 'அது எப்பொழுது உலகைப் படைத்தது ?' என்பனபோ ன்ற வினாக்களெல்லாம் – 'மகனுடைய எந்தப் பிராயத்திலே அவனது தாய்தந்தையர் பிறந்தார் ?' என்னும் வினாப்போல ஒவ்வாதுநிற்றலை நோக்குக. பரம்பொருளினுடைய நுண்மையையும் பெருமையையும் பற்றி வே – த – மா – க – உகூ – ஆம் சுலோகத்தின் உரையைப் பார்க்க.* (உ௩)

உச.

தசைதசஹ்ரா ஸம்ஸ்ரிதம் ஹாதி ஸவஷ்
தஷாதவிதுஶ்ருதி ஜ்ஞாநயோகாத் ।
தஸ்மிந ஜகத்ஸவஷிதம் ப்ரதிஷ்டிதம்
ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே ஹவந்தி ॥

இதி ஸ்ரீஸநத்ஸுஜாதீயே சதுர்தோऽத்யாயஃ ॥

உச.

அப் பொருளைக் காணுதலையும், அதனது பயனையும் அருளிச் செய்கிறார் :

அந்த இதேல்லாம் (அதனிடத்துச்) செவ்வனே நிலைத்ததாய், (அதனது) ஒளியினால் விளங்குகின்றது. ஆத்மஞானியானவன் அதனை ஞானயோகத்தால் காண்கிறான். இந்த ஜகத்தனைத்தும் அதிலே தங்கியுளது. எவர் இதனை அறிகிறாரோ, அவர் சாகாதவ ராவர்.

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயத்தில் நான்காம் அத்தியாயம் முற்றும்.

அந்த இதேல்லாம்-பலவகையாய்க் காணப்படுகின்ற ப்ரபஞ்ச மனைததும். இது ஆத்மஒளியினால் விளங்குதலைப்பற்றி, வே - த - மா - க - கக - ஆம் சுலோகத்தின் உரையைப் பார்க்க. ஞானயோகத்தால் - கர்மயோகத்தா லல்லாமல். இதனை - ப்ரஹ்மத்தை. (உச)

நான்காம் அத்தியாயம்.

பதவுரை.

௧.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤	ஸநத்ஸுஜாதரே !
𑌯𑌤𑌃	எதனால்
(𑌤𑍍𑌵𑌂)	(நீங்கள்)
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂	மேலான விஷயத்தையுடையதாய்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂	பலவகைத்தானதாய்
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌂	ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய
𑌇𑌮𑌾𑌂	இந்த
𑌵𑌾𑌚𑌂	வார்த்தையை
𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌹𑌿	பேசுகிறீர்களோ,
(𑌤𑌤𑍍)	(அதனால்)
(𑌤𑍍𑌵𑌂)	(நீங்கள்)
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁	ப்ரபஞ்சங்களில்
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌂	மிக்க அருமையான
𑌪𑌰𑌾𑌂	சிறந்த
𑌕𑌥𑌾𑌂	உபதேசத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌹𑌿	அருளிச்செய்க.
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰	குமாரரே !
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌇𑌦𑌂	இந்த

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂	வாக்கியத்தை
(𑌶𑍃𑌣𑍁)	(கேட்டருளுக.)

௨.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍	அரசனே !
(𑌤𑍍𑌵𑌂)	(நீ)
𑌯𑌤𑍍	எதனை
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣	ஊக்கத்தோடு
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿	கேட்கின்றனையோ,
(𑌤𑌤𑍍)	(அந்த)
𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	இப் பிரஹ்மம்
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨	துரிதப்படுவோனால்
𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂	அடையத்தக்க தன்று.
𑌮𑌨𑌸𑌿	மனம்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌	புத்தியினுள்
𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑍇	ஒடுங்கியபொழுது
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿	வித்யையானது
𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾	ஆலோசிக்கத்தக்கது.
𑌸𑌾	அது
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣	ப்ரஹ்மசர்யத்தினால்
𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾	அடையத்தக்கது.

௩.

𑌯𑌾	எது
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	நல்லோர்களால்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣	ப்ரஹ்மசர்யத்தைக்கொண்டு
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇	அடையப்படுகின்றதோ,

𑌯𑌾𑌂	எதனை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯	அடைந்தபின்னர்
(𑌤𑍇)	(அவர்கள்)
𑌸𑌨𑌂	இந்த
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌂	சாகுந்தன்மையை
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿	ஒழித்திடுகிறார்களோ,
𑌯𑌾 𑌵𑍈	எந்த
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾	வித்யையானது
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁	குருவினால் வளர்க்கப்பட்டவரிடத்து
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾	உறுதியாக
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றதோ,)
(𑌤𑌾𑌂)	(அந்த)
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂	முதற்பொருளைப் பற்றியதாய்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂	ஸத்யஸ்வரூபமான
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂	வித்யையை
𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌹𑌿	பேசுகிறாய்.

௪.

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃	திருதராஷ்டிரன்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னான் :
𑌯𑌾	எந்த
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾	வித்யை
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣	ப்ரஹ்மசர்யத்தினாலே
𑌅𑌂𑌜𑌸𑌾	சரியாக
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂	அறிய
𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾	கூடியதோ,
(𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃)	(அந்த)
(𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃)	(வித்யைக்கு)
(𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂)	(ஸாதநமான)

𑌤𑌤𑍍	அந்த
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂	ப்ரஹ்மசர்யம்
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	ஆகும் ?
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍	அறிஞரே !
𑌏𑌤𑌤𑍍	இதனை
𑌮𑍇	எனக்கு
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿	சொல்லுக.

ரு.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌇𑌹	இங்கு
𑌯𑍇	எவர்கள்
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂	ஆசார்யயோநியை
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯	புகுந்து
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂	கர்ப்பமாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂	ப்ரஹ்மசர்யத்தை
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿	அநுஷ்டிக்கிறார்களோ,
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌇𑌹 𑌏𑌵	இங்கேயே
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃	சாஸ்திரங்களைச் செய்வோராக
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿	ஆகிறார்கள் ;
𑌦𑍇𑌹𑌂	உடம்பை
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯	விட்டபின்னர்
𑌪𑌰𑌮𑌂	உயர்ந்த
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂	உண்மையை
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿	அடைகிறார்கள்.

சா.

(தே)	(அவர்கள்)
ப்ராஹ்மீம்	ப்ரஹ்மத்தினுடைய
ஸ்திதிம்	நிலையை
(ப்ராப்ய)	(அடைய)
இஹ ஹி	இங்கே
(ஸம்ஸாரி)	(த்வந்த்வங்களை)
ஸந்திதிக்ஷமாணாஃ	பொறுத்துக்கொள்கிறவராய்
ஸஹிஷ்ணு	இந்த
லோகே	உலகிலே
காமாந்	காமங்களை
ஜயந்தி வை	வென்றிடுகிறார்கள்.
முஞ்ஜாத்	முஞ்ஜை என்னும் புல்லினின்று
இஷீகாம் இவ	குருத்தைப் (பிரிப்பது) போல,
தே	அவர்கள்
இஹ	இங்கு
தீரவாஸ	தீரத்தன்மையினால்
தேஹாத்	உடம்பினின்று
ஆத்மாநம்	ஆத்மாவை
நிர்ஹரந்தி	பிரித்திடுகிறார்கள்.

எ.

பாரத	பாரத!
பிதா	தந்தையும்
மாதா ச	தாயுமாகிய
ஏதௌ	இவ்விருவரும்
ஶரீரம்	உடம்பை
குருதஃ	செய்கிறார்கள்.
து	ஆனால்,

ஆசார்யத:	ஆசார்யனிடத்தினின்று
யத்	எந்த
ஜந்ம	பிறவி,
(பவதி)	(உண்டாகின்றதோ)
தத்	அது
ஸத்யம் வை	ஸத்யமாகவும்
அம்ருதம் ததா	சாகாததாகவும்
(பவதி)	(ஆகின்றது.)

அ.

ஸ:	அவன்
(சிஷ்யாய)	(சிஷ்யனுக்கு)
அம்ருதம்	சாகாமையை
ஸம்ப்ரயச்சந்	நேரே கொடுப்பவனாய்
(தம்)	(அவனை)
ப்ருணோதி	பூர்ணமாக்குகிறான்.
(சிஷ்ய:)	(சிஷ்யன்)
அஸ்ய	அவனால்
க்ருதம்	(தனக்குச்) செய்யப்பட்டதை
ஜாநந்	உணர்கிறவனாய்
தஸ்மை	அவனுக்கு
ந த்ருஹ்யேத்	தீங்கு செய்யக்கூடாது.
சிஷ்ய:	சிஷ்யன்
குரும்	குருவை
நித்யம்	எப்பொழுதும்
அபிவாதயீத	வழிபடவேண்டும்,
ச	மேலும்,
ஸதா	எப்பொழுதும்
அப்ரமத்த:	தவருதவனாய்

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂	தன் படிப்பை
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍	விரும்பவேண்டும்.

கூ.

𑌯𑌃	எந்த
𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃	சுத்தமானவன்
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑍈	சிஷ்யஒழுக்கத்தின் முறைப்படியே
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂	வித்யையை
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿	பெறுகின்றானோ,
(𑌸𑌃)	(அவன்)
(𑌤𑌾𑌂)	(அதனை)
(𑌤𑌥𑌾)	(அவ்வாறு)
(𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿)	(பெறுகிறான்)
(𑌇𑌤𑌿)	(என்பது)
(𑌯𑌤𑍍)	(எதுவோ)
(𑌤𑌤𑍍)	(அது)
𑌅𑌸𑍍𑌯	அந்த
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯	ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தின்
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃	முதல்
𑌪𑌾𑌦𑌃	காலாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	கூறப்படுகின்றது.

க௦.

𑌯𑌥𑌾	எப்படி
𑌗𑍁𑌰𑍌	குருவினிடத்தில்
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂	எப்பொழுதும்
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃	ஒழுகுதல்
(𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍)	(இருக்கவேண்டுமோ)
𑌤𑌥𑌾	அப்படி

(𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃)	(சிஷ்யன்)
𑌦𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂	குருவின் மனையாளிடத்து
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	ஒழுகவேண்டும்.
(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚	அவனது மக்களிடத்தும்
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍	செய்கிறவனாக
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇)	(இருக்கிறான்)
(𑌇𑌤𑌿)	(என்பது)
(𑌯𑌤𑍍)	(எதுவோ)
(𑌤𑌤𑍍)	(அது)
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃	இரண்டாவது
𑌪𑌾𑌦𑌃	காலாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகின்றது.

கக.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣	ஆசார்யனால்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂	தனக்குச் செய்யப்பட்டதை
𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍	அறிகிறவனாய்
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚	பொருளையும்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾	அறிந்து,
𑌅𑌨𑍇𑌨	" இவனால்
(𑌅𑌹𑌂)	(நான்)
𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃	உண்டாக்கப்பட்டவனாக
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿	இருக்கிறேன் "
𑌇𑌤𑌿	என
𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿	அவனைப்பற்றி
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃	மனம் மகிழ்ந்தவனாய்
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇	எண்ணுகிறான்

(𑌇𑌤𑌿)
𑌯𑌶𑍍
𑌸𑌃 𑌵𑍈
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃
𑌪𑌾𑌦𑌃
(𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇)

(என்பது)
எதுவோ
அது
ப்ரஹ்மசர்யத்தின்
மூன்ருவது
காலாக
(சொல்லப்படுகின்றது)

கஉ.

(𑌸𑌃)
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌿
𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌿
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾
𑌮𑌨𑌸𑌾
𑌵𑌾𑌚𑌾
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
(𑌏𑌤𑌤𑍍)
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌪𑌾𑌦𑌃
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇

(அவன்)
ப்ராணன்களாலும்
பொருள்களாலும்
செய்கையினுலும்
மனத்தினுலும்
வாக்கினுலும்
குருவிற்கு
ப்ரியமானதை
செய்யவேண்டும்.
(இது)
நான்காவது
காலாக
சொல்லப்படுகின்றது.

கஙு.

𑌅𑌯𑌂
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨
𑌪𑌾𑌦𑌂
𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾
𑌤𑌥𑌾 𑌏𑌵

இவன்
காலத்தால்
காலே
அடைகிருன் ;
அப்படியே

ஆசார்யத:	குருவின்வழியாக
பாதம்	காலை
(ஆதத்தே) ச	(அடைகிறான்) ;
உத்ஸாஹயோகேந	முயற்சியின்வழியாக
பாதம்	காலை
மேதயா ச	அடைகிறான் ;
தத:	பின்னர்
சாஸ்த்ரேண	சாஸ்திரத்தினால்
பாதம்	காலை
ஸமியாதி ச	அடைகிறான்.

கச.

யஸ்ய	எவனுடைய
ரூபம்	அழகு
ஜ்ஞாநாதய:	அறிவுமுதலிய
த்வாதச	பன்னிரண்டுமாக
(பவதி)	(உளதோ)
(யஸ்ய)	(எவனுடைய)
அங்காநி ச	அவயவங்களும்
உபாங்காநி	மற்றையவையாக
(பவந்தி)	(உள்ளனவோ)
ததா	அப்படியே
(யஸ்ய)	(எவனுக்கு)
பலம் ச	திண்மையும்
(பவதி)	(உளதோ)
(தஸ்ய)	(அவனுக்கு)
(தத்)	(அந்த)
(ஸர்வம்)	(எல்லாம்)
குருயோகேந	குருவோடு கூடுதல்
(ஸதி)	(இருக்கும்பொழுது)

பசதி	பழுக்கின்றது
இதி ச	என்றும்,
ப்ரஹ்மசர்யம்	ப்ரஹ்மசர்யமானது [ல்
ப்ரஹ்மணா யேனைதி	ப்ரஹ்மப்பொருளோடு சேர்வதனு
(பசதி)	(பழுக்கின்றது)
(இதி) ச	(என்று)ம்
(ருஷய:)	(ரிஷிகள்)
ஆஹு:	சொல்லுகிறார்கள்.

கரு.

தேவா:	தேவர்கள்
ஏதேந	இந்த
ப்ரஹ்மசர்யேண	ப்ரஹ்மசர்யத்தினுல்
தேவத்வம்	தேவதன்மையை
ஆப்னுவன்	அடைந்தார்கள்.
ருஷய: ச	ரிஷிகளும்
ப்ரஹ்மசர்யேண	ப்ரஹ்மசர்யத்தினுல்
மஹாபாகா:	மாட்சிமையுடையோராக
பபூவு: ச	ஆனுர்கள்.

கசு.

ஸகந்தர்வா:	கந்தர்வரோடு கூடிய
அப்ஸரஸ:	அப்ஸரஸ்கள்
ஏதேந ஏவ	இதனுலேயே
ரூபம்	அழகை
அஜயன்	வென்றுர்கள்.
ஸூர்ய: ச அபி	சூரியனும்
ஏதேந	இந்த
ப்ரஹ்மசர்யேண	ப்ரஹ்மசர்யத்தினுல்

க்ஷஹாய	விளங்கச்செய்தற்கு
(க்ஷமம்)	(வல்லவனாக)
ஜாயதே	ஆகிறான்.

கஎ.

ஏதே	இவர்கள்
ஸதஸ்	இதனை
ஸமாஜ்ஞாய	நன்று யறிந்து
தாத்ருக்பாவம்	அத்தகைய தன்மையை
கதா:	அடைந்தார்கள் ;
ஸ்வேஷ்டாயிதார:	சிந்தாமணியை நாடுவோர்க்கு
ஸுகாம்க்ஷாயுஸ்	விரும்பும்பொருள்
ஸம்யோகாத்	கிடைப்பதனால்
(யாத்ருக்)	(எத்தகைய)
(பாவ:)	(தன்மை)
(பவதி)	(உளதோ)
ஸதம் ஹி ஜவ	அப்படிப்போல.

கஅ.

க்ஷத்ரிய	க்ஷத்திரிய
தே	அந்த
ஜநா:	ஜனங்கள்
க்ஷயவத:	அழிவுள்ள
லோகாந்	உலகங்களை
நிர்தோஷேண	குற்றமற்ற
கர்மணா	கர்மத்தால்
ஜயந்தி	வெல்லுகிறார்கள்.
வித்வாந்	தெரிந்தவன்
நித்யம்	நித்யமான

தேஜ:	ஒளியை
நிர்மலேந	குற்றமற்ற
ஜ்ஞாநேந	ஞானத்தினால்
அப்யேதி	அடைகிறான்,
தஸ்ய	அதற்கு
பந்தா:	வழி
அந்யதா	வேறுவிதமாக
ந வித்யதே ஹி	இல்லையன்றோ.

ககூ.

த்ருதராஷ்ட்ர:	திருதராஷ்டிரன்
உவாச	சொன்னான் :
விஜாநந்	தெரிந்த
ப்ராஹ்மண:	ப்ராஹ்மணன்
யத்ர	எங்கே
யத்	எதனை
பஶ்யதி	பார்க்கின்றானோ
(தத்ர)	(அங்கே)
(தத்)	(அது)
ஶுக்லம் இவ	வெண்மைபோல
லோஹிதம் இவ	செம்மைபோல
ஆஹோஸ்வித் அயோ	தோற்றுகின்றதா ?
க்ருஷ்ணம் (இவ)	கருமை(போல)
அர்ஜுநம் (இவ)	நரை(போல)
வா	அல்லது
காத்ரவம் (இவ)	கபிலம்(போல)
ஆஹோஸ்வித் அய	தோற்றுகின்றதா ?
தத்	அந்த
அம்ருதம்	சாகாத

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂	அழியாத
𑌪𑌰𑌂	பரம்பொருள்
𑌕𑌥𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌂	எப்படிப்பட்ட நிறமுடைத்து ?

௨௦.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
(𑌏𑌤𑌤𑍍)	(இது)
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌇𑌵	வெண்மைபோல
𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌵 𑌅𑌥𑍋	செம்மைபோல
𑌨 𑌭𑌾𑌤𑌿	தோற்றுகின்றதில்லை ;
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 (𑌇𑌵) 𑌅𑌥	கருமை(போல)
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌂 (𑌇𑌵)	நரை(போல)
𑌵𑌾	அல்லது
𑌕𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 (𑌇𑌵)	கபிலம்(போல)
(𑌨 𑌭𑌾𑌤𑌿)	(தோற்றுகின்றதில்லை) ;
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂	பூமியில்
𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿	வாழ்கின்றதில்லை ;
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇	வானத்தில்
𑌨 (𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿)	(வாழ்கின்ற)தில்லை.
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇	கடலிலே
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂	ஜலத்தை
𑌨 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿	உடையதில்லை.

௨௧.

(𑌏𑌤𑌤𑍍)	(இது)
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑍁	நக்ஷத்திரங்களில்
𑌨	இல்லை ;

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂	மின்னல்களில் தங்கியதாக
𑌨 𑌚	இல்லை :
𑌅𑌸𑍍𑌯	இதனுடைய
𑌰𑍂𑌪𑌂	வடிவம்
𑌅𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚	மேகங்களிலும்
𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇	காணப்படுகின்றதில்லை ;
𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌅𑌪𑌿 𑌚	காற்றிலும்
𑌨	இல்லை ;
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌚	தேவதைகளிடத்தும்
𑌨	இல்லை.
𑌤𑌤𑍍	இது
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌚	சந்திரனிடத்தும்
𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇	காணப்படுகின்றதில்லை ;
𑌉𑌤	அல்லது
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 (𑌚)	சூரியனிடத்து(ம்)
𑌨	இல்லை.

உஉ.

𑌤𑌤𑍍	அது
𑌋𑌕𑍍𑌷𑍁	ரிக்குக்களில்
𑌨 𑌚	இல்லை ;
𑌯𑌜𑍁𑌃𑌷𑍁	யஜுஸ்களில்
𑌨	இல்லை ;
𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌅𑌪𑌿	அதர்வங்களிலும்
𑌨	இல்லை ;
𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇𑌷𑍁	சுத்தமான
𑌸𑌾𑌮𑌸𑍁	ஸாமங்களில்
𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍈	காணப்படுகின்ற இல்லை ;
𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇	ரதந்தரத்தில்

(ந)	(இல்லை) ;
வா	அல்லது
ப்ருஹத்ரதே அபி	ப்ருஹத்ரதத்திலும்
(ந)	(இல்லை).
ராஜந்	அரசனே !
மஹாவ்ரதஸ்ய	பெரிய வ்ரத முடையவனுக்கு
தத்	அது
ஆத்மநி	ஆத்மாவினிடத்து
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகின்றது.

உஅ.

(தத்)	(அது)
அவாரணீயம்	ஒழிக்கவொண்ணாதது ;
தமஸ:	இருட்டிற்கு
பரஸ்தாத்	அப்பால்உள்ளது.
விநாஶகாலே	ப்ரளயகாலத்திலே
அந்தக: அபி	முடிவைச் செய்கின்ற காலமும்
தத்	அதனை
யாதி	அடைகின்றது.
ச	மற்றும்
(தத்)	(அது)
அணீயஸ: அபி	மிக நுண்மையானவற்றிலும்
அணீயரூபம்	நுண்மையான வடிவிற்றாக
(பவதி) ததா	(இருக்கின்றது) ,
அபி தத்	மேலும்
(தஸ்ய)	(அதனுடைய)
ஸ்தூலரூபம்	வடிவம்
பர்வதேப்ய:	மலைகளைக்காட்டிலும்

𑌮𑌹𑌤𑍍 பெரியதாக
(𑌭𑌵𑌤𑌿) (இருக்கின்றது).

௨௪.

𑌤𑌤𑍍 அந்த
𑌏𑌤𑌤𑍍 இது
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 எல்லாம்
(𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍) (அதனிடத்து)
𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 நன்ருக நிலேத்ததாய்
(𑌤𑌸𑍍𑌯) (அதனுடைய)
𑌭𑌾𑌸𑌾 ஒளியிஞல்
𑌭𑌾𑌤𑌿 விளங்குகின்றது.
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ஆத்மஞானியானவன்
𑌤𑌤𑍍 அதனே
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌨 ஞானயோகத்திஞல்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 பார்க்கிருன்.
𑌇𑌦𑌂 இந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 எல்லா
𑌜𑌗𑌤𑍍 ப்ரபஞ்சமும்
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 அதிலே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 தங்கியுளது.
𑌯𑍇 எவர்கள்
𑌏𑌤𑌤𑍍 இதனே
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 அறிகிருர்களோ,
𑌤𑍇 அவர்கள்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 சாகாதவராக
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ஆகிருர்கள்.

அத

வஂசஷெதாஉயாயஃ ॥

க.

ஸநத்ஸுஜாத உவாச—

ஶோகஃ க்ரோயஶ்ச லோஸஶ்ச காமோ மாநஃ பராஸுதா ।
ஈர்ஷ்யா மோஹோ விதித்ஸா ச க்ருபாஸூயா ஜுகுப்ஸு-
தா ச த்வாதஶைதே மஹாதோஷா மநுஷ்யப்ராணநாஶநாஃ ॥ [தா॥

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

சென்ற அத்தியாயத்திலே (ச – கஅ, உச) பரம்பொருளை ஞான யோகத்தால் காணக்கூடும் என்று கூறப்பட்டது. அன்றியும், அந்த ஞானயோகத்திற்கு ஸாதநமாய்க் கொள்ளவேண்டிய குணங்களும் தள்ள வேண்டிய குற்றங்களும் சென்ற அத்தியாயங்களுள் கூறப்பட்டன. ஆயினும்,—அச் சாதநங்களை நேரே நிரம்ப அநுஷ்டியாவழி ஸாத்யமாகிய ஞானயோகம் கைகூடாதாதலால், 'அவற்றை முயன்று அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்' என வற்புறுத்துவான், மீண்டும் இவ்வத்தியாயத்தினுள் அவற்றை எடுத்துக்கூற லாயினர் :

நீக்கவேண்டிய குற்றங்கள்.

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார் :

க.

துயரமும், கோபமும், லோபமும், காமமும், தற்பெருமையும், சோம்புதலும், ஈர்ஷ்யையும், மயக்கமும், தாகமுடைமையும், தயையின்மையும், அஸூயையும், ஜுகுப்ஸையும் ஆகிய இப் பன்னிரண்டு பெருங் குற்றங்களும் மனிதனது வாழ்க்கையைக் கேடுப்பவை.

ரு-கரு-ஆம் சுலோகத்தையும், அதனது உரையையும் பார்க்க. (க)

௨.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

௩.

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌾𑌲𑍁𑌰𑍁𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑍀 ।
𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌷𑌡𑌿𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌾 𑌵𑍈
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑍋𑌤 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

௪.

𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌮𑍋𑌽𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑍀 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 ।

௨.

அரசர்க்கு அரசனே! இவை ஒவ்வொரு மனிதனையும் சூழ்கின்றன. மனிதன் எவற்றால் புகப்பெற்று, அறிவுமயங்கிப் பாபத்தை முயலுகின்றானோ, (அந்த இக் குற்றங்கள் அவனை இவ்வாறு கேடுக்கின்றன).

பாபத்தை — *தீய தொழிலை.* முயலுகின்றானே - *தொடங்குகின்றானே, செய்கின்றானே. ௩ - ௭ - ஆம் சுலோகத்தைப்பார்க்க.* (௨)

௩.

ஆசைப்பநேந்தன்மையன், கடுமையானவன், வெட்டெனப் பேசுவோன், வாய்ப்பேச்சுமிக்கவன், மனத்தினுள் கோபமுடையோன், வீம்புபேசுவோன் ஆகிய இந்த ஆறு ஜனங்களும் கொடிய இயல்பினர்; பொருளைப் பெற்றும், (பிறனை) மதிக்கிறா ரில்லை.

கடுமையானவன் — *நெஞ்சில் இரக்கமில்லாதவன்.* பொருளைப் பெற்றும், (பிறனை) மதிக்கிறா ரில்லை — *எவனிடத்தினின்றும் தமக்கு ஓர் நன்மையினைப் பெற்றாரோ, அவனைக்கூட மதிக்கிறாரில்லை என்றபடி.* (௩)

௪.

ஸம்போகஎண்ணத்தினால் நெறிநீங்கியவன், மிகுந்த கர்வமுடையவன், கொடுத்தபின்னர் தற்புகழ்ச்சிசெய்பவன், கிருபணன், திண்மை

ஸம்ப்ரஶம்ஸீ வநிதாத்விட் ததைவ
ஸப்தைதே ப்ரோக்தாஃ பாபஶீலா ந்ருஶம்ஸாஃ ||

ரு.

தர்மஶ்ச ஸத்யம் ச தபோ தமஶ்ச
அமாத்ஸர்யம் ஹ்ரீஸ்திதிக்ஷாऽநஸூயா |
தாநம் ஶ்ருதம் சைவ த்ருதிஃ க்ஷமா ச
மஹாவ்ரதா த்வாதஶ ப்ராஹ்மணஸ்ய ||

சா.

யோ நைதேப்யஃ ப்ரச்யவேத் த்வாதஶேப்யஃ
ஸர்வாமபீமாம் ப்ருதிவீம் ஸ ஶிஷ்யாத் |

யில்லாதவன், (இந்திரியக்) கூட்டத்தைப் புகழ்பவன், மனையாளைப் பகைப்பவன் ஆகிய எழுவரும் பாவத்தன்மையரான கொடியவர் எனப் படுகிறார்.

ங — கஅ - ஆம் சுலோகத்தையும், அதனது உரையையும் பார்க்க. (ச)

கொள்ளவேண்டிய குணங்கள்.

ரு.

அறமும், ஸத்யமும், தவமும், அடக்கமும், மாத்ஸர்யமின்மையும், நாணமும், பொறுமையும், அஸூயையின்மையும், கொடையும், கல்வியும், தைர்யமும், மன்னிப்பும் ஆகிய பன்னிரண்டும் ப்ராஹ்மணனுக்குப் பெரிய வ்ரதங்களாம்.

அறமாவது - தத்தம் வர்ணத்திற்கும், ஆச்ரமத்திற்கும் விதித்தவற்றைச் செய்தலும், விலக்கியவற்றைத் தவிர்தலு மாம். தவம் — *சாந்த்ராயணம் முதலியன.* மன்னிப்பாவது - *மதித்தாலும், அவமதித்தாலும், அடித்தாலும், வைதாலும் மனம் விகாரப்படாமை. பிறவற்றை, ங — கக - ஆம் சுலோகத்து உரையினுள் காண்க.* (ரு)

சா.

எவன் இப் பன்னிரண்டினின்றும் தவறமாட்டானோ, அவன் இப் பூமியனைத்தையும் ஆளலாம். எவன் (அவற்றுள்) மூன்றாலாயினும்,

த்ரீண்யாஹுரேகதோ வா த்வ்யேகதோ யோ
நாஸ்ய ஸ்வமஸ்தீதி ச வேதிதவ்யம் ||

எ.

தமஸ்த்யாகோ(அ)ப்ரமாதஶ்ச ஏதேஷ்வம்ருதமாஹிதம் |
ஏதானி ப்ரஹ்மமுக்யானாம் ப்ராஹ்மணானாம் மநீஷிணாம் ||

அ.

ஸத்வாஸத்வா பரீவாதோ ப்ராஹ்மணஸ்ய ந ஶஸ்யதே |
நரகப்ரதிஷ்டாஸ்தே ஸ்யு: ய ஏவம் குர்வதே ஜநா: ||

இரண்டாலாயினும், ஒன்ருலாயினும் செல்வமுண்டாகப்பெற்றவனோ, அவனுக்குச் செல்வ மில்லை யென்று அறியவேண்டும்.

மூன்ருலாயினும், இரண்டாலாயினும், ஒன்ருலாயினும் செல்வ முண்டாகப்பெற்றவனோ - *மூன்றையாவது, இரண்டையாவது, ஒன்றை யாவது செல்வமாகக்கொண்டவனோ. தர்மம்முதலியவற்றுள் ஒன்றை யாயினும் செல்வமாகக் கருதி அதனையே கடைப்பிடித்து வாழ்வோன் - நிலம் வீடு சோலை பணம் மனைவி மக்கள் முதலிய செல்வத்தைச் செல் வமாக நினையா ஞதலால்,* "அவனுக்கு *(அந்த நிலம் வீடு சோலை முத லிய)* செல்வ மில்லை" *என்ருர். எனவே, தர்மம்முதலிய பன்னிரண் டும் செல்வத்துள் செல்வமாம் என்றபடி.* (சு)

எ.

சாகாமையென்பது, தன் அடக்கம் துறவு தவறின்மை என்ற இவ ற்றினுள் தங்கியுளது. ப்ரஹ்மத்தையே முதன்மையாகக்கோண்ட புத்தி யுள்ள ப்ராஹ்மணர்களுக்கு இவை உள்ளன.

முதன்மையாக - *அடையவேண்டிய பொருளாக என்றபடி.* (எ)

இன்னும் தள்ளவேண்டிய குற்றங்கள்.

அ.

ப்ராஹ்மணன் மெய்யாகவேனும் பொய்யாகவேனும் (பிறர்) குற்ற த்தைக் கூறுதல் புகழப்படுகின்றதில்லை. எந்த ஜனங்கள் இவ்வாறு செய் கிருர்களோ, அவர்கட்கு நரகத்திலே இட முண்டு.

௯.

𑌮𑌦𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌵𑌚𑌃 ॥

௧௦.

𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌥 𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌪𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍 ॥

௧௧.

𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌦𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨 𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

௯.

எது முன்பு அதிகமாகச் சொல்லப்படாததோ, அந்த இறுமாப்பு பதினெட்டுக் குற்றங்களை யுடையதாம் :— ௧. ஜனங்களால் பகைக்கப் படுவேது, ௨. எதிரிடை, ௩. அஸூயை, ௪. பொய்வார்த்தை,

ஜனங்களால் பகைக்கப்படுவேது – *பிறன்மனைவியை விரும்புதல் முதலியன.* எதிரிடை - *நல்லதிற்கு இடையூறு செய்தல்.* அஸூயை - *நற்குணமுடையோரிடத்துக் குற்றதை ஏற்றுதல்.* (௯)

௧௦.

௫. காமம், ௬. கோபம், ௭. பரதந்திரமாயிருத்தல், ௮. பிறர்குற்றங்கூறுதல், ௯. கோட்சொல்லல், ௧௦. பொருளிழத்தல், ௧௧. கலகஞ் செய்தல், ௧௨. மாத்ஸர்யம், ௧௩. ப்ராணிகளை ஹிம்ஸித்தல்,

பரதந்திரமாயிருத்தல் - *கள் முதலியவற்றிற்கு வசப்பட்டிருத்தல்.* பொருளிழத்தல் - *கூத்தன், கூத்தி முதலானோர்விஷயத்திலே பொருளைச் செலவழித்தல்.* 'மாத்ஸர்யத்தைப்பற்றி, ௩ – ௧௬ – ஆம் சுலோகத்து உரையைப் பார்க்க. (௧௦)

௧௧.

௧௪. ஈர்ஷ்யை, ௧௫. எக்களிப்பு, ௧௬. குறும்புப்பேச்சு, ௧௭. அறிவை இழத்தல், ௧௮. துரோகத்தன்மை (என்பன – இறுமாப்பினாலாகும் கேடுகளாம்).

எக்களிப்பு *செருக்கிற்குக் காரணமானது ; அவ்வாறே, ஸ்மிருதி கூறுகின்றது :*

கஉ, கங.

ஸ்ளஸூஜ்யெ ஜெவ ஷஜூணா வெஜிதவஜூஃ
ஷ்ஜுயெ ஸூஷஜூஜ்யெ ச வஜூயம்ஜெ ।
ஸூஹாநாஜநஃ ஸுஹிஜம் யாசஜெ யொ
உத்ராதூயாவஜூவிஜயம் வஜூ ஸூாஜ ॥
ஐஷ்டாரு வுத்ராரு விஹவாரு ஷூாம்ஷ ஜாரு
சுஹூயிஜூஷ்ஹாஹூதி ஸுஜஹாவஃ ।
தூக்ஷூஜூவஜூஃ ஸம்வஸெநெஹ காஜாஜ
ஹும்க்ஷு கஜஷூாஸிஷம் வாயஜெ ச ॥

"ஹூஷெடா ஜூவஜூதி"

"எக்களிப்புற்றவன் கர்வம்கொள்ளுகிறுன்"—(ஆப - தர்ம)

அறிவை இழத்தல் – 'இது கார்யம், இது அகார்யம்' எனப் பகுத்தறியும் விவேக மில்லாமை.

ஆதலால், புத்தியுள்ளவன் இறுமாந்துபோகக்கூடாது. ஏனெனில், இது (நல்லோர்களால்) எப்போழுதுமே இகழப்பட்டதாம்.

இது – இறுமாப்புடைமை. எப்போழுதுமே என்றமையால் – ஆபத்காலத்திலுங்கூட இறுமாப்பைக் கொள்ளுத லாகாது எனக் குறிப்பிக்கப்பட்டது. (கக)

ஸுஹிருத்தின் இயல்பு.

கஉ, கங.

ஸுஹிருத்தன்மையிலே ஆறு குணங்களை அறியவேண்டும்:—க. ப்ரியத்திலே மகிழ்தல், உ. அப்ரியத்திலே வருந்துதல், ங. ஒன்று தனக்கு மிக்க ஹிதமாயினும் கேட்கத்தகாததாயினும் அதனைக் கேட்பவனுக்குக் கோடுத்தல்,

அதாவது, கேட்கப்பட்டவன் தனது இஷ்டர்களையும் புத்ரர்களையும் செல்வங்களையும் தன் மனைவியையும் சுத்தமான எண்ணத்தோடு கோடுக்கக்கூடியவனு யிருத்தல், ச. தன்போருளைக் கோடுத்தவிடத்து (கைம்மாறு) விரும்பி வஸியாதிருத்தல், ரு. தன் உழைப்பை அநுபவித்தல், சு. தன்நலத்தைக் கேடுத்துக்கோள்ளல் என்க.

இச் சுலோகங்களின் சொல்லர்த்தத்தை பதவுரையில் காண்க.

ஸுஹ்ருத் என்பவன் - கைம்மாறு கருதாது உதவிபுரிவோன்; அவனது இயல்பு - ஸௌஹ்ருதம், ஸுஹ்ருத்தன்மை. ஸ்நேஹ மென்பதோ - கொள்வன கொடுப்பன முதலியவற்றா லாகும் பற்று. ஸுஹ்ருத்தன்மைக்கு முதன்மையான அழகு ஆறு. க. தன் ஸுஹ்ருத்துக்கு வேண்டியன வந்தவழி, அவன் எப்படி மகிழ்கின்றானோ அப்படித் தானும் மகிழ்தல். உ. அவனுக்கு வேண்டாதன நேர்ந்தவழி அவன் எப்படி வருந்துகின்றானோ அப்படித் தானும் வருந்துதல். ௩. யாவராலும் கேட்கத்தகாத மனைவிமுதலானோரையும் தன் ஸுஹ்ருத் கேட்டவழி, அவரையும் கொடுத்தல். இது, விசித்திரமான ஓர்வகை அதிசயப்பேச்சு; அவ்வாறு கேட்டலே ஸுஹ்ருத்துக்கு நிகழாமை யின், கொடுத்தலென்பது ஏது? ஆகவே, ஸுஹ்ருத்துக்குக் கொடுப் பதிலேயன்றிக் கொள்வதிலே நோக்க மில்லை என்பது, அவ்வதிசயப் பேச்சின் உட்கருத்து. ச. தன் ஸுஹ்ருத்துக்குத் தான் அளவிறந்த பொருளைக் கொடுத்திருந்தாலும், "நான் இவனுக்குப் பொருளை அளவி லாது கொடுத்திருக்கிறேன்" என அவனது வீட்டில் வஸியாதிருத்தல். ரு. தன் ஸுஹ்ருத் உழைத்துத் தேடும் பொருளைத் தின்றுகொண் டிராது, தானே பாடு பட்டுத் தேடிய பொருளை அநுபவித்தல். சு. ஸுஹ்ருத்தின் நன்மைக்காகத் தன் நன்மையையும் இழத்தல். இதற்கு இணங்க,

> "ஏகே ஸத்புருஷா: பரார்த்தகடகா:
> ஸ்வார்த்தம் பரித்யஜ்ய யே
> ஸாமான்யாஸ்து பரார்த்தமுத்யமப்ருத:
> ஸ்வார்த்தாவிரோதேந யே ।
> தேऽமீ மாநுஷராக்ஷஸா: பரஹிதம்
> ஸ்வார்த்தாய நிக்நந்தி யே
> யே நிக்நந்தி நிரர்த்தகம் பரஹிதம்
> தே கே ந ஜாநீமஹே ॥"

"எவர் தமது பிரயோஜனத்தை முழுதும விட்டிட்டுப் பிற ரதுபிரயோஜனத்தைச் செய்து முடிக்கிறாரோ, (அந்த) நல்ல மனிதர் சில ராம். எவர் தமது பிரயோஜனத்திற்கு விரோத மின்றிப் பிறருக்காகப் பிரயாசத்தை மேற்கொள்ளுகிறாரோ,

கச.

த்ரவ்யவாந்து குணவாநேவம் த்யாகீ பவதி ஸாத்விக꞉ ।
பஞ்ச பூதாநி பஞ்சப்யோ நிவர்தயதி தாத்ருஶ꞉ ॥

கரு.

ஏதத் ஸம்ருத்தமப்யூர்த்வம் தபோ பவதி கேவலம் ।
ஸத்த்வாத் ப்ரச்யவமாநாநாம் ஸங்கல்பேந ஸமாஹிதம் ॥

(அவர்) ஸாமாந்யரே யாம். எவர் தமது பிரயோஜனத்திற்காகப் பிறரது நலத்தைக் கெடுக்கின்றனரோ, அந்த இவர்கள் மனிதராக்ஷஸ ராம். எவர்கள் பிரயோஜனமில்லாது பிறரது நலத்தைக் கெடுக்கின்றார்களோ, அவர்கள் யார் [அவர்கட்குப் பெய ரென்ன] ? எமக்குத் தெரியவில்லை. " — (நீதி - எச)

எனப் பர்த்திருஹரியார் அருளிச்செய்ததையும் நோக்குக.

இனி, ஸௌஹிருதத்திற்கும் ஸ்நேஹத்திற்கும் உதாரணம் யாதோ ? எனின், வருமாறு :— கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸௌஹிருதமாம் ; மற்று, இராமனுக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் அல்லது விபீஷணனுக்கும் ஸ்நேஹமாம். ஆனதுபற்றியன்றோ அர்ஜுனன் ஜிஜ்ஞாஸுவான பக்தனும் என்றும், ஸுக்ரீவனும் விபீஷணனும் அர்த்தார்த்தியான பக்தராம் என்றும் பெரியோர் கூறுகின்றார்கள். வே - கீ - எ - கசு - ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க. (கஉ, கங)

கச.

(எவன்) இவ்வாறு குணமுடையவனாக, பொருளுடையவனாக, கொடுப்பவனாக, நல்லதன்மையனாக இருக்கின்றானோ அப்படிப்பட்டவன் ஐந்தினின்றும் ஐந்துபூதங்களை விலக்குகிறான்.

ஐந்தினின்றும் - ஓசைமுதலான விஷயங்களினின்றும். ஐந்து பூதங்களை - செவிமுதலியவடிவமாகத் திரிந்துநிற்கும் இந்திரியங்களை.

கரு.

இது பூர்ணமாயிருந்தாலும், தைர்யத்தினின்றும் தவறியவரால் தேடப்பெற்றதாய், (ஆதலால்) வெறும் தபஸாகி மேலே செலுத்துவதாய் உளது.

கசு.

யதோ யஜ்ஞா: ப்ரவர்த்தந்தே ஸத்வேஷாவரயாநணாஃ ।
உநவ்ஸாடநஸ்ய ஹவதி வாசாடநஸ்யாடய கடுணா ॥

கஎ.

ஸஂகல்பஸிஜஂ வாசாஷடு கஸஂகல்போடயிதிஷ்டதி ।
ப்ராஹ்மணஸ்ய விஶேஷேண கிஂ வாநூஉவி ஜெஙராணா ॥

இது — ஓசைமுதலிய விஷயங்களினின்றும் செவிமுதலிய இந்திரியங்களைத் திருப்புதல். தைர்யத்தினின்றும் தவறியவரால் — உறுதியான வைராக்யமின்மையால் போகங்கட்கு அடிமைப்படும் மனத்தினரால். மேலே — மேலான உலகங்கட்கு. திவ்யமான ப்ரஹ்மலோக ஸுகங்களை அநுபவிக்கவேண்டும் என்னும் அவாவினுல் இந்திரியங்களைச் செவ்வனே அடக்கிச் செய்யும் தவமானது, அந்த அழிகின்ற போகங்களை அங்கே கொடுக்கும்; ஞானத்தைப்போல இங்கேயே நித்யமான ஆநந்தத்தைத் தர வல்லதில்லை என்பது தேர்ந்த கருத்து. (கரு)

கசு.

எதனினின்று யஜ்ஞங்கள் தலைப்படுகின்றனவோ, (அந்த) வேதத்தையே நன்கு நிச்சயமா யறிவதனுல், ஒருவனுக்கு (யஜ்ஞமானது) மனத்தா லாகின்றது : ஒருவனுக்கு வாக்கினு லாகின்றது: ஒருவனுக்கு செய்கையினு லாகின்றது.

ஸம்ஸாரத்தினின்றும் தப்பக் கருத்துடையோர் வேதத்தை ஓதி உணர்ந்து தம்தம் அதிகாரத்திற்குத் தக்கவாறு யஜ்ஞங்களை அநுஷ்டிக்கிறார்கள். எப்படியெனில்,— சிலர் த்யாநத்தால் யஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள்; சிலர் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் ஜபம் முதலியவற்றால் யஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள்; சிலர் நெய் பசு புரோடாசம் முதலியவற்றால் யஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள் என்க. இதனை, வே - கீ - ச - ஆம் அத்தியாயத்தினுள் விரிவாகக் காணலாம். (கசு)

கஎ.

ஆசையில்லாப் பொருள், ஆசைநிறைவேறப்பெற்ற மனிதனிடத்து நிற்கின்றது. இன்னும், என்னிடமிருந்து வேறொன்றையும் கேள்; (அது) ப்ராஹ்மணனுக்கு விசேஷமாக நிற்கின்றது.

கஅ.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂
𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

ககூ.

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 ।
𑌨𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌲𑍋𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍
𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌨 𑌲𑌭𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 ॥

ஆசையில்லாப் பொருள் - *அறிவான ஆத்மஸ்வரூபம்.* **ஆசைநிறைவேறப்பெற்ற** – *ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை அறிந்திருத்தலால், தன் ஆசை வீணாகாத ; தான் எண்ணியவாறு கைகூடப்பெறுகின்ற என்றபடி.* **ப்ராஹ்மணனுக்கு** - *நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை நேரே கண்டறிந்தவனுக்கு தான் நினைத்தவாறு ஸித்தித்தலும் இதுபோன்ற பிறவும், ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனிடத்தும் வெளிப்படுகின்றன. ஆயினும், அவை நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை நேரே கண்டவனிடத்து அதனினும் அதிக விசேஷமாக வெளிப்படுகின்றன என்பது பொருள்.* (கள)

கஅ.

பெரிய இதனைப் படிப்பிக்கவேண்டும் ; ஏனெனில், இது ப்ரஹ்மத்தை யடைதற்கு ஹிதமாம், (மற்றைய நூலை) சொல்லின் விகாரமாக அறிஞர் கூறுகிறார்கள். இதெல்லாம் இந்த யோகத்தைச் சார்ந்துளது. எவர்கள் அதனை அறிகிறார்களோ, அவர்கள் சாகாதவ ராகிறார்கள்.

இதனை – *ஞானசாஸ்திரத்தை.* **படிப்பிக்கவேண்டும்** – *சிஷ்யர்கட்கு உணர்த்தவேண்டும்.* (கஅ)

ககூ.

அரசனே! புண்யச் செய்கையினால்மாத்திரம் உண்மையை வெல்ல முடியாது. (ஒருவன்) ஹோமம் செய்யலாம் ; அல்லது, யாகம் செய்யலாம். இதனால், சிறுவன் மிருத்யுவைக் கடந்திடுகிறானில்லை. அரசனே! அவன் முடிவுகாலத்திலும் ஆநந்தத்தை யடைகிறானில்லை.

உ0.

தூஷ்ணீமேக உபாஸீத சேஷ்டேத மநஸாபி ந ।
ததா ஸம்ஸ்துதிநிந்தாப்யாம் ப்ரீதிரோஷௌ விவர்ஜயேத் ॥

உக.

அத்ரைவ திஷ்டந் க்ஷத்ரிய ப்ரஹ்மாவிசதி பச்யதி ।
வேதாநாம் சாநுபூர்வ்யேண ஏதத்விதந் ப்ரவீமி தே ॥

இதி ஸ்ரீஸநத்ஸுஜாதீயே பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

உண்மையை வெல்லமுடியாது — *ப்ரஹ்மத்தை யடைதல் இயலாது.* சிறுவன் — *அஜ்ஞானி.* முடிவுகாலத்திலும் ஆநந்தத்தை யடைகிறு னில்லை - *கர்மம் கழியாமையினுல், மீளவும் பிறந்து உழலுதலாகின்றது என்றவாறு.* (கக)

உ0.

ஒருவன் மௌநமாக (ப்ரஹ்மத்தை)த் தொழுதல்வேண்டும் ; மனத்தாலும் அசைத லாகாது ; அவ்வாறே, புகழ்ச்சியினுல் மகிழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியினுல் கோபத்தையும் நன்ருக நீக்கவேண்டும்.

ங - சக - ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க. (உ0)

உக.

க்ஷத்திரிய ! வேதங்களை ஆராய்ந்து இதிலே நிற்பவன்தான் ப்ரஹ்மத்தைப் பார்க்கிருன், புகுகிருன். கற்றறிந்தோனே ! யான் உனக்கு இதனைச் சொல்லுகிறேன், (கடைப்பிடித்துக்கோள்).

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயத்தில் ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

இதிலே — *ஞானயோகத்திலே.* ப்ரஹ்மத்தைப் புகுகிருன் — *குடாகாசம் மஹாகாசத்தைப் புகுந்து மஹாகாச மாமாறுபோல, ப்ரஹ்ம மாகிருன் என்றபடி.* (உக)

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

பதவுரை.

க.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌶𑍋𑌕𑌃	துயரமும்
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌚	கோபமும்
𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌚	லோபமும்
𑌕𑌾𑌮𑌃	காமமும்
𑌮𑌾𑌨𑌃	தற்பெருமையும்
𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾	சோம்புதலும்
𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾	ஈர்ஷையையும்
𑌮𑍋𑌹𑌃	மயக்கமும்
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌚	தாகமுடைமையும்
𑌕𑍃𑌪𑌾	தயையின்மையும்
𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾	அஸூயையும்
𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾	ஜுகுப்ஸையும் (ஆகிய)
𑌏𑌤𑍇	இந்த
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶	பன்னிரண்டும்
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃	பெரிய குற்றங்களாகவும்
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃	மனிதருடைய வாழ்க்கையைக் கெடுப்பவையாகவும்
(𑌸𑌂𑌧𑌿)	(இருக்கின்றன.)

உ.

ராஜேந்த்ர	அரசரில் சிறந்தோனே !
ஸப்தைதே	இவை
ஸப்தகம்	ஒவ்வொரு
உத்க்ருஷ்டம்	மனிதனையும்
பர்யாவ்ருணதே	சூழ்கின்றன.
நர:	மனிதன்
யை:	எவற்றால்
ஸுவிஷ்ட:	புகப்பெற்றவனாய்
உபஹதஸம்ஜ்ஞ:	அறிவுமயங்கியவனாய்
பாபம்	தீவினையை
வ்யவஸ்யதி	முயலுகின்றானோ,
(தே)	(அவை)
(ஸப்த)	(இந்த)
(தோஷா:)	(குற்றங்களாக)
(ஸந்தி)	(இருக்கின்றன.)

ஙு.

ஸ்ப்ருஹயாலு:	ஆசைப்படுந்தன்மையன்
உக்ர:	கடுமையானவன்
பருஷ: வா	வெட்டெனப் பேசுவோன்
வாசால:	வாய்ப்பேச்சுமிக்கவன்
மநஸா	மனத்தினால்
க்ரோதம்	கோபத்தை
பிப்ரத் வை	உடையவன்
விகத்தீ	வீம்புபேசுவோன் (ஆகிய)
ஏதே	இந்த
ஷட்	ஆறு
ஜநா: வை	மநுஷ்யர்களும்

𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃	கொடியஇயல்பினராக
(𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇)	(கூறப்படுகிறார்கள்.)
(𑌤𑍇)	(அவர்கள்)
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂	பொருளை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌿	அடைந்தும்
(𑌪𑌰𑌂) 𑌉𑌤	(பிறனை)
𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	மதிக்கிறா ரில்லை.

௪.

𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌮𑌃	ஸம்போகஎண்ணத்தினால் நெறிநீங்கியவன்
𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀	அதிக செருக்குடையவன்
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	கொடுத்த பின்பு
𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑍀	தற்புகழ்ச்சி செய்வோன்
𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃	கிருபணன்
𑌅𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍	திண்மையில்லாதவன்
𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑍀	(இந்திரியக்)கூட்டத்தைப் புகழ்பவன்
𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌏𑌤𑍇	மனைவியைப் பகைப்பவன் (ஆகிய)
𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌏𑌤𑍇	எழுவரும்
𑌪𑌾𑌪𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃	பாவத்தன்மையராகவும்
𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌾𑌃	கொடியவராகவும்
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃	கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

௫.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌚	தர்மமும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚	ஸத்யமும்
𑌤𑌪𑌃	தவமும்
𑌦𑌮𑌃 𑌚	அடக்கமும்
𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌂	மாத்ஸர்யமின்மையும்

ஹ்ரீ:	நாணமும்
திதிக்ஷா	பொறுமையும்
அநஸூயா	அஸூயையின்மையும்
தா3நம்	கொடையும்
ஶ்ருதம் ச ஸத்வ	கல்வியும்
த்4ருதி:	தைர்யமும்
க்ஷமா ச	மன்னிப்பும் (ஆகிய)
த்3வாத3ஶ	பன்னிரண்டும்
ப்3ராஹ்மணஸ்ய	ப்ராஹ்மணனுக்கு
மஹாவ்ரதா:	பெரிய வ்ரதங்களாக
(உச்யந்தே)	(சொல்லப்படுகின்றன.)

சு.

ய:	எவன்
ஏதேப்4ய:	இந்த
த்3வாத3ஶேப்4ய:	பன்னிரண்டினின்றும்
ந ப்ரமாத்3யேத்	தவறமாட்டானோ
ஸ:	அவன்
இமாம்	இந்த
ஸர்வாம்	எல்லா
ப்ருதி2வீம் அபி	பூமியையும்
ஶிஷ்யாத்	ஆளலாம்.
ய:	எவன்
த்ரிபி4:	மூன்றாலாவது
த்3வாப்4யாம்	இரண்டாலாவது
ஏகத: வா	ஒன்றாலாவது
விஶிஷ்ட:	செல்வமுண்டாகப்பெற்றவனாக
(ப4வதி)	(ஆகின்றானோ)
தஸ்ய	அவனுக்கு

வித்தம்	செல்வம்
ந அஸ்தி	இல்லை
இதி ச	என்று
வேதிதவ்யம்	அறியவேண்டும்.

எ.

அம்ருதம்	சாகாமையானது
தம:	அடக்கம்
த்யாக:	துறவு
அப்ரமாத: ச	தவறின்மை
இதி	என்ற
ஏதேஷு	இவற்றில்
திஷ்டிதம்	தங்கியுளது.
தாநி	இவை [ய
ப்ரஹ்மப்ரதாநாநாம்	ப்ரஹ்மத்தையேப்ரதாநமாகவுடை
மநீஷிணாம்	புத்தியுள்ள
ப்ராஹ்மணாநாம்	ப்ராஹ்மணர்கட்கு
(பவந்தி)	(உள்ளன.)

அ.

ப்ராஹ்மணஸ்ய	ப்ராஹ்மணன்
ஸத்யம் வா	மெய்யாகவாவது
அஸத்யம் வா	பொய்யாகவாவது
பரீவாத:	(பிறர்) குற்றத்தைச் சொல்லுதல்
ந ப்ரஶஸ்யதே	புகழப்படுகின்றதில்லை.
யே	எந்த
ஜநா:	மனிதர்கள்
ஏவம்	இவ்வாறு

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇	செய்கிறார்களோ
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌨𑌰𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃	நரகத்திலே இட முடையவராக
𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃	ஆவார்கள்.

௯.

𑌯𑌃	எது
𑌪𑍁𑌰𑌾	முன்பு
𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃	அதிகமாகச் சொல்லப்படாததோ
𑌸𑌃	அந்த
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃	இறுமாப்பு [தாக
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌦𑍋𑌷𑌃	பதினெட்டுக் குற்றங்களை யுடைய
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	ஆகும்.
𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂	ஜனங்களால் பகைக்கப்படுவது
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂	எதிரிடை
𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾	அஸூயை
𑌮𑍃𑌷𑌾𑌵𑌾𑌦𑌃	பொய்ப்பேச்சு

௧௦.

𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌	காமம், கோபம்
𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂	பரதந்திரமாயிருத்தல்
𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌚	(பிறர்) குற்றங்கூறுதல்
𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌂	கோட்சொல்லல்
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃	பொருளை இழத்தல்
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌚	கலகம் செய்தல்
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌂	மாத்ஸர்யம்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌪𑍀𑌡𑌨𑌂	ப்ராணிகளை ஹிம்ஸித்தல்

௧௧.

𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾	ஈர்ஷ்யை
𑌮𑍋𑌦𑌃	எக்களிப்பு
𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌚	குறும்புவார்த்தை
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌶𑌃	அறிவை இழத்தல்
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌿𑌤𑌾	துரோகத்தன்மை
(𑌇𑌤𑌿)	(என்ற)
(𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶)	(பதினெட்டும்)
(𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃)	(குற்றங்கள்)
(𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃)	(ஆகும்.)
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆதலால்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃	புத்திமான்
𑌨 𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤	இறுமாந்துபோதலாகாது.
𑌹𑌿	ஏனெனில்
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌸𑌦𑌾	எப்பொழுதும்
𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂	இகழப்பட்டது.

௧௨, ௧௩.

𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇 𑌵𑍈	ஸுஹிருத்தன்மையிலே
𑌷𑌡𑍍	ஆறு
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃	குணங்கள்
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃	அறியத்தக்கன.
(𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃)	(ஸுஹிருத்துக்கள்)
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇	பிரியத்திலே
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿	மகிழ்கிறார்கள்.
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌚	பிரியமல்லாததிலும்
𑌵𑍍𑌯𑌥𑌂𑌤𑍇	வருந்துகிறார்கள்.
(𑌯𑌤𑌃)	(எந்த)

𑌦𑍇𑌯𑌂	கொடுக்கவேண்டிய (பொருள்)
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃	தனக்கு
𑌸𑍁𑌹𑌿𑌤𑌂	அதிக ஹிதமாக
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	இருக்குமோ,
𑌅𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿	இரக்கத்தகாததாகவும்
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾	இருக்குமோ,
(𑌤𑌤𑍍)	(அதனை)
𑌯𑌃	எவன்
𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇	இரக்கின்றானோ
(𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈)	(அவனுக்கு)
(𑌤𑌤𑍍)	(அதனை)
(𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍)	(ஸுஹிருத்தானவன்)
𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿	கொடுக்கிறான்.
𑌶𑍁𑌭𑌭𑌾𑌵𑌃	நல்ல எண்ணமுடையவன்
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 (𑌸𑌨𑍍)	இரக்கப்பட்டவ(னாய்)
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍	இஷ்டர்களையும்
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍	மக்களையும்
𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍	செல்வங்களையும்
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	தன்னுடைய
𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌚	மனைவியையும்
(𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂)	(கொடுக்க)
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌚	உரியவனா யிருக்கிறான்.
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌦𑌃	(ஸுஹிருத்துக்குப்) பொருளைக் கொடுத்தவன்
𑌇𑌹	இங்கே
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍	விருப்பத்தினால்
𑌨 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍	வஸிக்கக்கூடாது.
(𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍)	(ஸுஹிருத்தானவன்)
𑌕𑌰𑍍𑌮	தொழிலை

ஸம்புங்க்தே	அநுபவிக்கிறான் ;
ஸ்வார்த்தம் ச	தன் நலத்தையும்
ஹீயதே	கெடுத்துக்கொள்கிறான்.

கசு.

(ய:)	(எவன்)
ஏவம்	இவ்வாறு
குணவாந்	குணமுடையவனாக
த்ரவ்யவாந்	பொருளுடையவனாக
தாதா	கொடுப்பவனாக
ஸாத்த்விக:	நல்ல தன்மையனாக
பவதி	இருக்கின்றானோ
தாத்ருச:	அப்படிப்பட்டவன்
பஞ்சப்ய:	ஐந்திநின்றும்
பஞ்ச	ஐந்து
பூதாநி	பூதங்களை
நிவர்த்தயதி	விலக்குகிறான்.

கரு.

ஸத்யாத்	தைர்யத்திநின்றும்
ப்ரச்யவமாநாநாம்	தவறுகிறவராது
ஸங்கல்பேந	அவாவினால்
ஸமாஹிதம்	தேடப்பட்ட
ஏதத்	இது
ஸம்ருத்தமபி	பூர்ணமாயிருந்தாலும்
கேவலம்	வெறுமையான
தப:	தவமாகி
ஊர்த்வம்	மேலே செலுத்துவதாய்
பவதி	உள்ளது.

கசு.

யத:	எதனினின்று
யஜ்ஞா:	யஜ்ஞங்கள்
ப்ரவர்த்தந்தே	தலைப்படுகின்றனவோ
(தஸ்ய)	(அந்த)
வேதஸ்ய வா	வேதத்தையே
அவதாரணாத்	நன்கு நிச்சயமா யறிவதனால்
அந்யஸ்ய	ஒருவனுக்கு
(யஜ்ஞ:)	(யஜ்ஞமானது)
மநஸா	மனத்தினால்
பவதி	ஆகின்றது ;
அந்யஸ்ய	ஒருவனுக்கு
வாசா	வாக்கினால்
(பவதி)	(ஆகின்றது.)
அத	பின்பு (ஒருவனுக்கு)
கர்மணா	செய்கையினால்
(பவதி)	(ஆகின்றது.)

கஎ.

அஸங்க:	ஆசையில்லாப்(பொருள்)
ஸங்கஸித்தம்	ஆசைநிறைவேறப்பெற்ற
பூருஷம்	மனிதனிடத்து
அதிதிஷ்டதி	நிற்கின்றது.
கிஞ்ச	இன்னும்
மே	என்னுடைய
அந்யச்சாபி	மற்றையதையும்
ஶ்ருணு	கேள் :
(ஸ:)	(அது)
ப்ராஹ்மணஸ்ய	ப்ராஹ்மணனுக்கு

விஶேஷேண	விசேஷமாக
(திஷ்டதி)	(நிற்கின்றது).

௧௮.

(வித்வான்)	(அறிஞன்)
மஹத்	பெரிய
ஏதத்	இதனை
அத்யாபயேத்	படிப்பிக்கவேண்டும்;
(ஹி)	(ஏனெனில்)
(ஏதத்)	(இது)
ப்ராஹ்ம்யம்	ப்ரஹ்மத்தையடைதற்கு ஹிதமாக
(பவதி)	(இருக்கின்றது.)
(அந்யாநி)	(மற்றைய)
(ஶாஸ்த்ராணி)	(நூல்கள்)
வாச:	சொல்லினுடைய
விகாரா:	விகாரங்கள்
(இதி)	(என்று)
கவய:	ஞானிகள்
வதந்தி	கூறுகிறார்கள்.
அஸ்மிந்	இந்த
யோகே	யோகத்திலே
இதம்	இந்த
ஸர்வம்	எல்லாம்
ப்ரதிஷ்டிதம்	தங்கியுளது.
யே	எவர்கள்
தத்	அதனை
விது:	அறிகிறார்களோ
தே	அவர்கள்

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃	சாகாதவராக
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿	ஆகிறார்கள்.

௧௯.

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍	அரசனே !
(𑌨𑌰𑌃)	(மனிதன்)
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨	புண்யமான
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍈	கர்மத்தினாலேயே
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂	ஸத்யத்தை
𑌨 𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍	ஜயிக்கமுடியாது ;
𑌵𑌾	அல்லது
𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍	ஹோமம்செய்யலாம் ;
𑌵𑌾	அல்லது
𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍	யஜ்ஞம்செய்யலாம்.
𑌬𑌾𑌲𑌃	சிறுவன்
𑌅𑌨𑍇𑌨	இதனால்
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂	மிருத்யுவை
𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿	கடந்திடுகிறானில்லை ;
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍	அரசனே !
𑌅𑌯𑌮𑍍	இவன்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚	முடிவுகாலத்திலும்
𑌰𑌤𑌿𑌂	ஆநந்தத்தை
𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿	அடைகிறானில்லை.

௨௦.

(𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃)	(ஸம்ஸாரத்தைத் தப்ப விரும்பியவன்)
𑌏𑌕𑌃	தனியாய்

𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂	மௌநமாக
(𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮)	(ப்ரஹ்மத்தை)
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤	தொழவேண்டும் ;
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌿	மனத்திலும்
𑌨 𑌚𑍇𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤	அசையக்கூடாது ;
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	புகழ்ச்சி இகழ்ச்சிகளால்
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍋𑌷𑍌	பிரியத்தையும், கோபத்தையும்
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍	நன்றாக நீக்கவேண்டும்.

௨௧.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯	க்ஷத்திரிய !
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂	வேதங்களை
𑌆𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣	ஆராய்தலை முன்னிட்டு
𑌅𑌤𑍍𑌰	இதிலே
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌸𑌃	நிற்கிறவன்தான்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	ப்ரஹ்மத்தை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	காண்கிறான்,
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿	புகுகிறான்.
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍	கற்றறிந்தோனே !
(𑌅𑌹𑌂)	(நான்)
𑌏𑌤𑌤𑍍	இதனை
𑌤𑍇	உனக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿	சொல்லுகிறேன்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

க.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 ॥

ஆறும் அத்தியாயம்.

ஆத்மஸ்வரூபமும், ஆத்மக்காட்சியும்.

சென்ற அத்தியாயங்களுள்,

“நித்யமான ஜ்யோதிஸை ஞானத்தால் அடைகிறான்; அதற்கு வழி வேறுவிதமாக இல்லையன்றே”—(ச - கஅ)

எனவும்,

“அதனை ஞானயோகத்தால் காண்கிறான்”— (ச – உச)

எனவும்,

“க்ஷத்திரிய! வேதங்களை ஆராய்ந்து இ(ந்தஞானயோகத்)திலே நிற்பவன்தான் ப்ரஹ்மத்தைப் பார்க்கிறான், புகுகிறான். கற்றறிந்தோனே! யான் உனக்கு இதனைச் சொல்லுகிறேன், (கடைப்பிடித்துக்கொள்)”—(ரு – உக)

எனவும் கூறப்பட்டன. ஆகவே, ஆத்மஸ்வரூபத்தை விரித்துணர்த்துபவராய், அதனைக் காணுதற்கு ஞானயோகமே உற்ற கருவியாம் என்பதை வற்புறுத்தும்பொருட்டு, அது அதனையுடையோர்க்கே ப்ரத்யக்ஷமாதலை அடுத்தடுத்து ஆளுகிறார்:

க.

ஸநத்ஸுஜாதர் சொல்லலுற்றார்:

எது பெரிய ஒளியாய் விளங்குகின்ற பெரும் புகழ்ச்சியோ; எதனை தேவர்கள் தொழுகிறார்களோ; எதனால் சூரியன் விளங்குகின்றதோ; அது சுத்தமானது.

யொமிநஷூம் ஷுவஸூஷீ ஹமவஷும் ஷநாதநழ் ||

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள்.

எல்லாவற்றையும் விளக்குவதனால், பேரிய ஒளியாம்; அப்படியே,

"தஸ்ய ஹாஸா ஸவஷிதம் விஹாதி"

"அதனது ஒளியினால் இதெல்லாம் விளங்குகின்றது"—
(கட - ங் - கரு; மு - உ - உ - கo; ச்வே - சு - கச)

எனச் சுருதி கூறுகின்றது. பெரும் புகழ்ச்சி - திக்குக்களால் அளவி டப்படாததாய் எங்கும் நிறைந்த கீர்த்தி; அவ்வண்ணமே,

"தஸ்ய நாம மஹுஷ்யஃ"

"அதற்குப் பெயர் பெரும்புகழ்ச்சி"— (மகாநா - க - கo)

எனச் சுருதியு மாம். இந்திரன்முதலான தேவர்கள் ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுதலை,

"தஜேவா ஜெ்யாதிஷாம் ஜெ்யாதிஃ... ...உவாஸதெ ஽மூதழ்"

"தேவர்கள், ஒளிகட்கு ஒளியான அந்த சாகாப்பொருளைத் தொழுகிறார்கள்"—(ப்ரு — ச — ச — கசு)

என்பதனால் அறிக. சூரியன் பரம்பொருளின் ஒளியினால் விளங்குதலை,

"யெந ஸூயஷுவதி தெஜஸெஜஃ"

"சூரியன், எந்த ஒளியினால் கொளுத்தப்பட்டு விளங்குகின்றானோ"—(தை - ப்ரா - ந - கஉ - கூ)

என்னும் சுருதியினாலும்,

"யஷாதிதூமதம் தெஜொ ஜமஹாஸயதெ஽விலழ் |
யசூஂஜூமஸி யசூாஜ்ள தத்தெஜா விஜி மாமகழ் ||"

"எந்த ஒளி சூரியனைச் சார்ந்துநின்று, உலகையெல்லாம் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றதோ; எது சந்திரனிடத்தும் உள்ளதோ; எது தீயினிடத்து உள்ளதோ; அந்த ஒளியை என்னுடையதாகத் தெரிந்துகொள்"—(வே - கீ - கரு—கஉ)

என்னும் ஸ்மிருதியினாலும் கண்டுகொள்க. சுத்தமானது — அஜ்ஞானம் முதலிய குற்ற மில்லாதது.

௨.

ஶுத்தாத் ப்ரஹ்ம ப்ரபவதி ப்ரஹ்ம ஶுத்தேந வர்ததே ।
தச்சுப்ரம் ஜ்யோதிஷாம் மத்யேऽதப்தம் தபதி தாபநம் ॥
யோகிநஸ்தம் ப்ரபஶ்யந்தி பகவந்தம் ஸநாதநம் ॥

யோகிகள் – ஞானயோகிகள். இவரே ஆத்மாவைக் காண வல்லுநராம்; பிறரில்லை. அவ்வாறே, கூறப்பட்டுளது :

> "அஸம்வேத்யம் ஹி தத் ப்ரஹ்ம குமாரீ ஸ்த்ரீஸுகம் யதா । அயோகீ நைவ ஜாநாதி ஜாத்யந்தோ ஹி யதா கடம் ॥"

> *"கந்யையாவாள் மனைவிஸுகத்தை(த் தானே அறியவேண்டுமாறு)போல, (முமுக்ஷுஎன்பான்) அந்த ப்ரஹ்மத்தைத் தானே அறியவேண்டும். பிறவிக்குருடனுக்குக் குடம் தெரியாதவாறுபோல, ஞானயோகமில்லானுக்கு (ப்ரஹ்மம் தெரியவேமாட்டாது. கந்யை - கலவியறியாதவள். மனைவிஸுகத்தை – கலவியின்பத்தை)"*　(௧)

௨.

இனி, ப்ரஹ்மத்தினின்றே ஹிரண்யகர்ப்பனது உற்பத்தியைக் காட்டுகிறார் :

சுத்தப்பொருளினின்று ஹிரண்யகர்ப்பன் பிறக்கிறான்; சுத்தப் பொருளினால் ஹிரண்யகர்ப்பன் வளர்கிறான். அந்த சுத்தப்பொருள், ஒளிகளுள் (யாதாயினுமொன்றனாலும் தான்) விளக்கப்படாததாய் (அவற்றை) விளக்குவதாய் விளங்குகின்றது.

யோகிகள், அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறார்கள்.

சுத்தப்பொருளினின்று – *கீழ்க்கூறிய ப்ரஹ்மத்தினின்று.* வளர்கிறான் – *விராட்வடிவாகிறான்.* ஒளிகளுள் – *சூரியன்முதலியவற்றுள்.*

எவன் பிறவற்றால் விளக்கப்படாது யாவற்றையும் விளக்குபவனாய்த் தானே விளங்குகின்றானோ, அந்த நித்யமான பகவானை ஞானயோகிகளே பார்க்கிறார்கள்.　(௨)

௩.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 |
𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ||
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ||

௩.

இனி,

“ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || ”

“ பூர்ணம் அது ; பூர்ணம் இது. பூர்ணத்தினின்றும் பூர்ணம் கிளம்புகின்றது. பூர்ணத்தினுடைய பூர்ணத்தை எடுக்க, பூர்ணமே மிஞ்சுகின்றது”—(ப்ரு - ரு - க - க)

என்னும் சுருதியின் பொருளை உரைக்கின்றார் :

(ப்ராணிகள்) பூர்ணத்தினின்றும் பூர்ணத்தைப் பிரிக்கின்றன. பூர்ணத்தினின்றும் (பிரிக்கப்பட்டதை, ஞானிகள்) பூர்ணம் என்கிறார்கள் ; மேலும், பூர்ணத்தினின்றும் பூர்ணத்தை யடைகிறார்கள். (அங்ஙனம்) பூர்ணமே மிஞ்சுகின்றது.

இடம் காலம் காரணம் என்றவற்றால் வரைசெய்யப்படாத பரமாத்மாவினின்றும் இப் பரமாத்மாவையே உபாதிமயக்கத்தால் ஜீவனாக வேறுபடுத்திக்கொள்கிறார்கள்.—யார் ?— விவேகமில்லாத ப்ராணிகள். ஆனால், ஞானிகள் அந்த ஜீவனையும் பரமாத்மாவாகவே கூறுகிறார்கள் ; பூர்ணத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்டமையாலே ஜீவனும் பூர்ணமேதான் என்கிறார்கள். அவ்வாறே, ஜீவவடிவான பூர்ணத்தினின்றும் பூர்ணத்தை யடைகிறார்கள், உடம்பு இந்திரியங்கள் முதலியவற்றினின்றும் அவற்றிற்கு ஸாக்ஷியான ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பிரித்து அதனையே நாடுகிறார்கள். நாடவே, பின்பு பூர்ணமான ஸ்வரூபமே மிஞ்சுகின்றது.

இந்த பூர்ண ஸ்வரூபமான பரமாத்மாவை ஞானயோகிகளே காண்கிறார்கள்.

(௩)

௪.

𑌆𑌪𑍋𑌽𑌥𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌉𑌭𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍌 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍀𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾
𑌉𑌭𑍇 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚 ॥

𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

௪.

இனி,

"𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 ॥"

"அழகிய இறகு பொருந்தி, தோழமை பூண்டு சேர்ந்து நிற்கின்ற இரண்டு (பக்ஷிகள் ஒரேமரத்தில்) தங்கியுள்ளன. அவற்றுள், ஒன்று பழத்தை ருசியாகத் தின்கின்றது ; மற்றொன்று (அதனைத்) தின்னாததாய் எங்கும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது"—(ச்வே - ௪ - ௬)

என்னும் சுருதியின் பொருளை அருளிச்செய்கிறார் :

ஜலம் (படைக்கப்பட்டது)'; பின்பு, ஜலத்தினின்று உடம்பு. அதனுள்ளேயுள்ள இடத்திலே, இரண்டு தேவர்கள் தங்கியுள்ளார்கள். இருவரும் உள்திக்குக்களோடு திக்குக்களை மூடுகிறவராய் மண்ணையும் ஒளிவடிவையும் உடையவர்கள்.

இந்தப் பரமாத்மாவினின்றும் முதலில் நீர் படைக்கப்பட்டது ; அவ்வாறே,

"𑌅𑌪 𑌏𑌵 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌦𑍌"

"முதலில் ஜலத்தையே படைத்தான்"—(மநு - ௧ - ௮)

என ஸ்மிருதியு மாம். ஜலம் *என்பது - இங்கே, ஆகாசம்முதலிய மற்றைய பூதங்கட்கும் உபலக்ஷணம். இப் பஞ்சபூதங்களினின்றும்* உடம்பு *படைக்கப்பட்டது. இவ்வுடம்பினுடைய ஹிருதயஆகாசத்தினுள்ளே ஜீவனும் பரமாத்மாவும் தங்கியுள்ளார்கள்.* தேவர்கள் - *பிரகாசிக்கும் இயல்பினர்கள்.* உள்திக்குக்களோடு திக்குக்களையும் மூடுகிறவராய் —

ஹ்ருதயஆகாசத்தினுள்மாத்திரம் தங்கியிராது, எங்கும் பரவியவராய் என்பது பொருள். மண்ணை - பூதங்களாலாகிய சரீரத்தை. ஜீவனானது ஆநந்தஅறிவான ப்ரஹ்மாத்மஉண்மையாகிய தன்இயல்பையறியாது, ஆத்மாஅல்லாத உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொண்டு, வினைப்பயனுக்கேற்ப இன்பதுன்பங்களை நுகரவேண்டி பூதங்களாலாகிய உடம்பொடுநிற்கின்றது. மற்றொன்றோ ப்ரகாசவடிவான ஸ்வரூபமாகவே உளது.

ஸ்வரூபமாகவேநின்று யாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற பகவானை ஞானயோகிகளே பார்க்கிறார்கள். (௪)

இனி,

“ஆத்மாநம் ரதிநம் வித்தி ஶரீரம் ரதமேவ து ।
புத்திம் து ஸாரதிம் வித்தி மந: ப்ரக்ரஹமேவ ச ॥

“இந்த்ரியாணி ஹயாநாஹு: விஷயாம்ஸ்தேஷு கோசராந் । ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம் போக்தேத்யாஹுர்மநீஷிண: ॥

“விஜ்ஞாநஸாரதிர்யஸ்து மந:ப்ரக்ரஹவாந் நர: । ஸோऽத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥”

“உடம்பு தேராக, ஆத்மா தேருக்குஉடையவனாக அறிவை; புத்தி தேர்ப்பாகனாக, மனம் கடிவாளமாக அறிவை.

“இந்திரியங்களைக் குதிரைகளென்பர். அவை (அப்படியுள்ளவளவிலே), விஷயங்களை வழிகளென்பர். ஞானிகள், உடம்பு இந்திரியம் மனம் என்றவற்றோடுநிற்கும் (ஆத்மாவை) போக்தா [அநுபவிப்பவன், ஸம்ஸாரி] என்கிறார்கள்.

“விவேகபுத்தி தேர்ப்பாகனாக, மனம் கடிவாளமாகஉடைய மனிதன் எவனோ, அவன் (ஸம்ஸார)வழிப்பயணத்தின் முடிவையடைகிறான். அது, எங்குமுள்ளபொருளினுடைய மேலான இடம்”—(கட - ௩ - ௩, ௪, ௯)

என்னும் சுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார் :

௫.

அக்ஷ்ரே ஶரீரஸ்ய திஷ்டதோ ஜந்துநாஸ்யாஸ்யைகைர்ணை: ।
க்ஷேத்ராஜ்ஞம் ஸம்ஹத்ய்வா: தம் திவ்யமஜரம் திவி ॥
யோகிநஸ்தம் ப்ரபஶ்யந்தி பகவந்தம் ஸநாதநம் ॥

௬.

ந ஸாத்ருஶ்யே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய
ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சிதேநம் ।

௫.

அநித்யமாய் அழியாவினையுள்ள உடம்பின் சக்கிரத்திலே நிற்கும் குதிரைகள், ஆகாசத்திலே திவ்யமான மூப்பில்லா அவனிடத்து ஜீவனைக் கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கின்றன.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைப் பார்க்கிறார்கள்.

அநித்யமாய் அழிவுள்ள - *தான் அழிவதாயினும், தன்னால் செய்யப்பட்ட வினையெல்லாம் அழியப்பெறாத.* சக்கிரத்திலே நிற்கும் குதிரைகள் - *சக்கிரம்போல் சுழிக்கின்ற கர்மம் காரணமாகச் செல்லும் இந்திரியங்கள்.* ஆகாசத்திலே - *ஹிருதயஆகாசத்திலே.* திவ்யமான = *அலௌகிகமான; பசி தாகம் முதலியவற்றைக் கடந்துநிற்கின்ற என்றபடி.* மூப்பில்லா - *மூப்பு இறப்பு முதலிய எத்தகைய விகாரமும் இல்லாத; இங்கு மூப்புஎன்பது, பிறத்தல் வளர்தல் முதலியவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம்.* அவனிடத்து - *பரமாத்மாவினிடத்து.*

உடம்பாகிய வண்டியிலே பூட்டப்பெற்ற இந்திரியங்கள் என்னும் குதிரைகளை வசப்படுத்திக்கொள்ளாவழி, அவை ஜீவனை ஓசைமுதலிய விஷயங்களாகிய தேசங்களிலே கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கின்றன; வசப்படுத்திக்கொண்டவழியோ, பரமாத்மா என்னும் தேசத்திலே கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கின்றன என்பது கருத்து.

அவை ஜீவனை எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்துக் கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கின்றனவோ, அந்த பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள். (௫)

௬.

மேலும்,

இதனது வடிவம் ஒப்புமையிலே இல்லை. ஒருவனும் இதனைக்

உநீஷயாzயொ உநஸா ஹூஜா ச
ய ஏநம் விஓுரஜாதாஸ்தெ ஹவந்தி ॥
யொகிநஸ்ஸம் ஜூவஶ்யந்தி ஹ஗வந்தம் ஸநாதநம் ॥

கண்ணால் காண்கிறானில்லை. எவர் இதனை புத்தியினாலும் மனத்தினாலும் ஹிருதயத்தினாலும் அறிகிறாரோ, அவர் சாகாதவ ராகிறார்.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைப் பார்க்கிறார்கள்.

பரம்பொருளுக்கு ஒப்பாக வேறொன்று இல்லை. அவ்வண்ணமே, சுருதியும் கூறுகின்றது :

“ந தஸ்ய ஜூதிமாsஸ்தி ”

“அதற்கு நிக ரில்லை”(ச்வே - ச - கக)

“கண்ணால்”*என்பது, மற்றைய இந்திரியங்கட்கும் உபலக்ஷணம். பரமாத்மா, இந்திரியங்கட்கெல்லாம் எட்டாததாம். அப்படியே,*

“அஶஜூமஸ்ஸஶ-மநூ-வமவ்யயம் ”

“ஓசையில்லது, ஸ்பர்சமில்லது, உருவமில்லது, அழிவில லது— (கட - ந - கரு)

என்னும் சுருதியைக் காண்க. ஹிருதயத்தினாலும் - *ஈச்வரனாலும் (சா - அ - ந - ந); அவனது அருளினாலும் என்றபடி. ஆத்மலாபத்திற்கு அவனது அருள் ஸாதநமாயிருத்தலை,*

“யஸ்ய தெவெ வரா ஹக்திய-ஜாயா தெவெ தயா ஞ-ரௌ । தஸ்யைதெ கயிதா ஹ்யஜாஃ ஜூகாஶநெ உஹாத்நஃ ॥ ”

“எவனுக்கு ஈச்வரன்மீது உயர்ந்த பக்தி உளதோ; எப்படி ஈச்வரன்மீது, அப்படி ஆசார்யன்மீது உளதோ; அந்த உயர்ந்தமனத்தினனுக்கே - உபதேசிக்கப்பட்ட பொருள்கள் விளங்குகின்றன ”(ச்வே - சு - உந)

என்னும் சுருதியும்,

“தெஷாமெவாநு-கஂவாயம் அஹஜஜ்ஞாநஜம் தஃ । நாஶயாஜ்யா-த்ஹாவஸ்ஸஃ ஜ்ஞாநதீவெந ஹாஸ்வதா ॥ ”

எ.

த்வாதஶபூகா: ஸரிதோ தேவரக்ஷிதா மத்வீஶதே |
ததநுவிதாயிநஸ்ததா ஸஞ்சரந்தி கோரம் ||
யோகிநஸ்தம் ப்ரபஶ்யந்தி பகவந்தம் ஸநாதநம் ||

> "அவர்கட்கு அறியாமையினு லுண்டான இருட்டை, யான் (அவர்களது) சித்தவ்ருத்தியிலே இருந்து, ஒளிர்கின்ற ஞானவிளக்கைக்கொண்டு கருணையினுலேயே தொலைக்கின் றேன்"(வே - கீ - கO - கக)

என்னும் ஸ்மிருதியும் காட்டுகின்றன.

மனிதர்கள் எவனை அறிந்து சாகாதவ ராகிருர்களோ, அந்த பக வானை யோகிகள் காண்கிருர்கள். (சு)

எ.

இனி, இந்திரியங்கள் விஷயங்கள்மீது செல்லுதலே தீங்கை விளைக் கின்றது எனக் கூறுகிருர் :

ஈச்வரனுல் காக்கப்பட்டவையாய் ஓடுந்தன்மையுள்ள பன்னி ரண்டு கூட்டங்கள் தேனை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. அங்ஙனம் அத னைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் பயங்கரமான(ஸம்ஸாரத்தில்) திரிகிருர்கள்.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைப் பார்க்கிருர்கள்.

கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, மனம் ஒன்று, புத்தி ஒன்று; ஆகப் பன்னிரண்டு, அனேக புருஷர்களை நோக்கி, அவை ஒவ்வொன்றும் கூட்டமாதல் கூறப்பட்டது. தேனை - தேன் போன்றதை, விஷயத்தை என்றவாறு. ஒழுங்குபடுத்துகின்றன - ஈச் வரனுடைய மேல்பார்வையினுல் தம்தமக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களை நுகர்கின்றன என்பது பொருள். அதனைப் பின்பற்றுகிற வர்கள் - விஷயத்திலே அழுந்துகிறவர்கள்.

இந்திரியக்கூட்டம்முதலியன எவனுல் காக்கப்பட்டவையாய்த் தேனை ஒழுங்குபடுத்துகின்றனவோ, அந்த ஈச்வரனை யோகிகளே காண் கிருர்கள். (எ)

௮.

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑍋 𑌮𑌧𑍁 ।
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

௯.

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

௮.

அன்றியும்,

ப்ரமரமானது சேர்த்துவைக்கப்பட்ட அந்தத் தேனை அரைமாசம் குடிக்கின்றது. ஈச்வரன் எல்லா ப்ராணிகளிடத்தும் ஹவிஸாயுள்ளதைப் படைத்தான்.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிருர்கள்.

'ப்ரமரம்' *என்னும் சொல் - (க) 'வண்டு,' (உ) 'அலையுந்தன்மையன் [ஸம்ஸாரியானஜீவன்]' என இங்கு இருபொருள்பட்டது.* ஹவிஸாயுள்ளதை - *உணவு முதலியவற்றை, கர்மத்தின் பயனை என்றபடி.*

எப்படி வண்டானது ஒருபாதிமாசத்தில் சேர்த்துவைத்த தேனை ஒருபாதிமாசத்தில் குடிக்கின்றதோ, அப்படி ஸம்ஸாரியானவன் முந்தின பிறவியில் தேடிவைத்த கர்மத்தின் பயனைப் பிந்தின பிறவியிலே அநுபவிக்கிருன். திருடுதலாகிய தீய செய்கையின் பயனைக் கள்ளனுக்கு அரசன் கொடுப்பதுபோல், அந்தந்தக் கர்மத்தின் பயனை ப்ராணிகட்கு ஈச்வரன் தக்கவாறு அமைக்கிருன் என்பது கருத்து.

அவ்வாறு அமைக்கின்ற பகவானை யோகிகள் பார்க்கிருர்கள். (௮)

௯.

(சங்கை) :— ப்ராணிகள் இப்படியே எப்பொழுதும் மீளமீளப் பிறந்து இறந்து உழன்று செல்லவேண்டியவையா? அல்லது, அவை எப்பொழுதேனும் இதனினின்று நீங்குதல் கூடுமா? எனில்,—

(ஸமாதாநம) :— கூறுவோம் :

இறகில்லாத அவர்கள் தங்கஇலையுள்ள அச்வத்தத்தை யடைந்து, அங்கு இறகுள்ளவராகி ஸுகப்படி பறந்திடுகிறார்கள்.

𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

௧௦.

𑌅𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌤𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌃 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள்.

இறகில்லாத - *ஞானமில்லாத*; இறகுள்ள - *ஞானமுள்ள*; இங்கு,

"𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌿-
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃"

"*எவர் ஞானமுள்ளவரோ, அவர் இறகுள்ளவர்; எவர் ஞானமில்லாதவரோ, அவர் இறகில்லாதவர்*"

என்னும் ப்ராஹ்மணத்தை உணர்க. தங்கஇலையுள்ள - *மேலான அழகுபொருந்திய, விவேகம் வைராக்யம் முதலியவற்றை யுடைய என்றபடி.* அச்வத்தத்தை - *நாளைக்கு நில்லாததை, நம்பத்தகாததை, சரீரத்தை என்றவாறு.* ஸுகப்படி பறந்திடுகிறார்கள் - *முக்தர்களாகிறார்கள் என்றவாறு.*

ஜீவர்கள் எவனைப்பற்றிய ஞானத்தை யடைந்தவராய்ப் பறந்திடுகிறார்களோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (௯)

௧௦.

இனி, யோகத்தைக் காட்டுகிறார்:

ப்ராணன் அபானனை விழுங்குகின்றது; சந்திரன் ப்ராணனை விழுங்குகின்றது; சூரியன் சந்திரனை விழுங்குகின்றது; பரம்பொருள் சூரியனை விழுங்குகின்றது.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறார்கள்.

"சந்திரன்," "சூரியன்" *என்னும் சொற்கள் - மனத்தையும் புத்தியையும் குறிக்கின்றன; இவற்றிற்குச் சந்திரனும் சூரியனும் முறையே அதிதைவமாதலின் என்க. ஆகவே,* சந்திரன் - *மனம்;* சூரியன் - *புத்தி.*

அபானனை ப்ராணனினுள்ளும், ப்ராணனை மனத்தினுள்ளும், மனத்தை புத்தியினுள்ளும், புத்தியைப் பரமாத்மாவினுள்ளும் ஒடுக்க,—

கக.

𑌏𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

அங்ஙனம் இரண்டாவதில்லதாய் ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமாய் ஆநந்த அறிவான தன்ஸ்வரூபமாய் நிற்ற லாகின்றது என்பது பொருள்.

எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்து புத்தியும் ஒடுங்குகின்றதோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (கo)

கக.

இனி, பரமார்த்தநிலையையும் பரமார்த்தமல்லாதநிலையையும் காட்டுகிறார் :

ஹம்ஸமானது ஜலத்திற்கு மேலே சஞ்சரிக்கின்றதாய், ஒருகாலைக் காட்டுகிறதில்லை ; (எங்கும்)வியாபிக்கப்பட்ட அதனைக் காட்டுமாயின்,— ஸம்ஸார மில்லை, மோக்ஷ மில்லை.

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள்.

அவித்யையையும் அதனது கார்யத்தையும் கொல்வது எதுவோ அது **ஹம்ஸம்** *எனப்படும். ஆகவே,* **ஹம்ஸம்** *- பரமாத்மா.* **ஜலத்திற்கு** *- ஜலம்போல் துலக்கமான துரீயம் என்னும் நான்காவது காலுக்கு.* **மேலே** *- நனவு கனவு உறக்கம் என்னும் மூன்று கால்களாக.* **ஒரு காலை** *- நான்காவதாகிய பரமார்த்தநிலையை.*

பந்தம மோக்ஷம் முதலிய வியவகாரமெல்லாம் அத்வைதநிலையிலே இல்லை என்பதாம். அப்படியே, கூறப்பட்டுளது :

“ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃॥”

“ ....𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ”

“ இந்த த்வைதமானது வெறும் மாயையாம் ; வாஸ்வத்திலே அத்வைதமாம் ” (கௌட - க - கஎ)

“ ....(பரமார்த்த தத்துவத்தை) அறிந்தவிடத்து த்வைத மில்லை ” (ஷை - கஅ)

கஉ.

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा
लिङ्गस्य योगेन स याति नित्यम् ।
तमीशमीड्यं जगदादिभूतं
पश्यन्ति मूढा न विराजमानम् ॥
योगिनस्तं प्रपश्यन्ति भगवन्तं सनातनम् ॥

எவன் வாஸ்தவத்திலே அத்வைதமா யிருக்கின்றுனே, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறுர்கள். (கக)

கஉ.

உபாதியினுல் ப்ரஹ்மமே ஜீவனுயிருத்தலைக் காட்டுகிறுர் :

அந்தப் புருஷன் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாய் பெருவிரல்அளவின ஞய் ஸூக்ஷ்மசரீரத்தின் ஸம்பந்தத்தாலே எப்போழுதும் (இம்மை மறு மைகளை)அடைகின்றுன். துதிக்கத்தக்கோனுய் (யாவற்றையும்) ஒழுங் காக அமைக்கும் முதல்வனுய் விளங்குகின்ற அந்த ஈச்வரனை மூடர்கள் காண்கிறு ரில்லை.

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறுர்கள்.

அந்தப் புருஷன் - *தனி அறிவான உண்மையாய் எங்கும்நிறைந்த ப்ரஹ்மம். மனிதனுடைய பெருவிரலின் அளவு எவ்வளவோ, அவ்வ ளவிற்று அவனது ஹிருதயம். இதனது ஒட்டையி லுள்ளது அகக்கர ணம். இதுவோ ப்ரஹ்மத்திற்கு உபாதியாம். ஆகவே, அவ்வுபாதி யினை நோக்கி* “பெருவிரல்அளவினனுய்” *என்றுர். இதற்குஇணங்க,*

> “ अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्ष यमो बलात् ॥ ”
>
> “*யமன், பெருவிரல்அளவினனை புருஷனை வலிய வெளியே இழுத்தான்*” *(மகாபா - அரண்யப - உகூசு - கஎ)*

என ஸ்மிருதி அருளிச்செய்ததையும் நோக்குக.

எவனைக் காணுதவர்கள் பிறந்து இறந்து உழல்கிறுர்களோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறுர்கள். (கஉ)

கரு.

𑌗𑍂𑌹𑌂𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌇𑌵 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌯 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

கரு.

இனி, இந்திரியங்களும் விஷயங்களும் தீங்கிற்குக் காரணமாதலைக் காட்டுகிறார் :

(இந்திரியங்கள்) தமத செய்கையினலே ப்ராணிகளைக் கெடும்படி செய்து, பொந்துக்களுள்ளே பாம்புகள்போலப் பதுங்கிக்கொள்ளுகின்றன. அந்த நன்கு மயங்கிய ஜனங்கள் மிகப் பெரிதும் மயங்குகிறார்கள். அவற்றால் கொடுக்கப்பட்ட போகங்கள் (ப்ராணிகளை)மயக்குகின்றன, ஸம்ஸாரத்திற்கு ஆகின்றன.

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள்.

புற்றுக்களுள்ளே கிடக்கும் பாம்புகள் அவற்றினின்றும் வெளி வந்து ப்ராணிகட்கு விஷத்தைக் கொடுத்து அவர்களைக் கெடும்படிசெய்து, திரும்ப அப் புற்றுக்களினுள்ளேயே ஓடிப்போய்த் தம்மை ஒளித்துக்கொள்ளுமாறுபோல,— செவிமுதலாகிய புற்றுக்களுள்ளே கிடக்கும் இந்திரியங்களாகிய ஸர்ப்பங்கள் அவற்றினின்றும் வெளிவந்து ப்ராணிகட்கு விஷயங்களாகிய விஷத்தைக் கொடுத்து அவர்களைக் கெடும்படிசெய்து, திரும்ப அச் செவிமுதலாகிய புற்றுக்களுள்ளேயே ஓடிப்போய்த் தம்மை ஒளித்துக்கொள்கின்றன. பகுத்தறிவில்லாதவர்கள் விஷயங்களாகிய விஷத்தால் மிகத் தாக்கப்படுகிறார்கள், இந்திரிய விஷயங்களைத்தவிர பிறவற்றை மதிக்கிறார்களில்லை என்பதாம். அவற்றால் - இந்திரியங்களாகிய பாம்புகளால் போகங்கள் - *விஷம்போன்ற விஷயங்கள்.* ‘ஸம்ஸாரத்திற்கு ஆகின்றன’ *என்பதற்கு - ‘விஷயங்களால் மயங்குதல் எதுவோ அது, பிறப்பு பிணி மூப்பு முதலியவற்றை விளைக்கின்றன’ என்பது பொருள்.*

ஜனங்கள் எவனை அறியாமையினலே விஷயவிஷத்தால் குருடராகி மயங்குகிறார்களோ, அந்த பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள். (கரு)

கச.

அஸாயநா வாऽபி ஸஸாயநா வா

ஸமாநமேதத்ப்ரஸ்ருதே ஸமாநஷேஷு ।

ஸமாநமேதத்த்ரிதயஸ்ய தாஸ்ய

யத்ராஸ்ய மத்ய உத்ஸம் ஸமாவர்: ॥

யோகிநஸ்ஸம் ப்ரபஸ்யந்தி ஹவஸம் ஸநாதநம் ॥

கரு.

உபே லோகௌ வித்யயா ப்ராப்ய யாதி

ததா ஹுதம் சாஹுதமக்நிஹோத்ரம் ।

கச.

இனி, ஸாதநமுடையோனுக்கு மோக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் :

மனிதரில், (சிலர்) ஸாதநமில்லாதவ ராயினும் ஆகுக ; (சிலர்) ஸாத நமுடையவ ராயினும் ஆகுக. இது (அவ்விருவரிடத்தும்) ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இது மோக்ஷத்திற்கும் மற்றையதற்கும் ஒன்றாக உளது. (ஸாதநத்தை)யுடையோர் அங்கு தேனின் மூலத்தை யடைந் தார்கள்.

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள்.

ஸாதநம் - *சமம் தமம் முதலியன.* **இது** - *ஆத்மஸ்வரூபம்.* **ஒன்றாக** - *ஸமமாக, வேறுபாடில்லதாக.* **மற்றையதற்கும்** - *ஸம்ஸாரத்திற்கும்.* **அங்கு** - *பரம்பொருளினுடைய பரமபதத்திலே.* **தேனின் மூலத்தை யடைந்தார்கள்** - *நிறைந்தஆநந்தமான ப்ரஹ்மத்தை யடைகிறார்கள் என்றபடி.*

ஸாதநமுடையோர் எந்த நிறைந்த ஆநந்தத்தை யடைகிறார்களோ, அந்த பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள். (கச)

கரு.

இவ்வாறு ப்ரஹ்மத்தை யடைந்தவனிலே, எல்லாப் பயன்களை யும் அடைந்து ஈடேறிநிற்றலை அருளிச்செய்கிறார் :

(ஞானியானவன்) இரண்டு உலகங்களையும் ஞானத்தினால் அழிந்து செல்கிறான். அங்ஙனம் செய்யப்படாத அக்நிஹோத்ரம் (அவனுக்குச்)

28

ஊ தெ ஙுாஹ்ம ஞவாூதாஊாஉயீத
ஷஜ்ஞாநம் ஸ்ராநாஊ யீரா ஞஹதெ ||
யொகிநஷ்ம் ஷவஸ்ஞி ஹமவஞம் ஸநாதநம் ||

செய்யப்பட்டதே ஆகின்றது. ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய (ஞானம்) உனக்குச் சிறுமையைச் செய்யமாட்டாது. ப்ரஜ்ஞாநம்[அறிவு]என்பது (அவனது) பெய ராகும். தீரர்கள் (இதனை)ப் பெறுகிறார்கள்.

அந்த என்றுமுள்ள பகவானை யோகிகள் காண்கிறார்கள்.

இரண்டு உலகங்களையும் - *ஆத்மஉலகையும், அநாத்மஉலகையும்.* **ஞானத்தினால்** - *'நானே இந்த எல்லாமா யிருக்கிறேன்'என்னும் ஸர்வாத்மவடிவிற்றான வ்ருத்தியினால்.* **சேல்கிறான்** - *ப்ராரப்தவினையினாலே உடம்புதாங்கப்பெற்றவனாய்ச் சஞ்சரிக்கின்றான். கர்மத்தின் பயனெல்லாம் ஞானத்திலே அடங்குகின்றன என்பார்,* "**செய்யப்படாத அக்நிஹோத்ரம் செய்யப்பட்டதே ஆகின்றது**"*என்றார். அவ்வண்ணமே, பகவான்*

> *"யாவாநயூ உஊவாநெ ஸவூதஃஸம்ஷுதொஊகெ | தாவாந் ஸவெஷு வெஊஷு ஙுாஹ்ணஸ்ய விஜாநதஃ ||"*
>
> *" (கிணறுமுதலிய)நீர்நிலையில் எவ்வளவு உபயோகம் உள்ளதோ, அவ்வளவு(உபயோகமும்) எங்கும்பெருகிய நீர்ப்பெருக்கில் உள்ளது. (அதுபோல,) ஸகலவேதங்களிலும் (எவ்வளவு ப்ரயோஜனம் உள்ளதோ, அவ்வளவு ப்ரயோஜனமும்) ஞானியான ப்ராஹ்மணனுக்கு (ப்ரஹ்மாநந்தத்தில் உள்ளது.)"— (வே - கீ - உ - சசு)*
>
> *"ஸவூம் கஊூவிலம் வாயூ ஜ்ஞாநெ வரிஸஊாவ்யதெ ||"*
>
> *"பார்த்த! ஸகலகர்மமும் ஞானத்திலே மிச்சமில்லாது முடியப்பெறுகின்றன"— (வே - கீ - ச - நரு)*

என அருளிச்செய்ததை அறிக. **சிறுமையை** - *சாருந்தன்மையை. கர்மம் ஸம்ஸாரத்தைத் தருவதுபோல், ஞானம் அதனைத் தராது; மற்று, அழியா ஆநந்தத்தையே தருவ தென்பதாம். இனி,*

கசு.

ஊவம்ஶுவெ் உஹாநாத்மா ஷாவகம் வுூரூஷெ் ரிஶநு ।
யொ வெ தம் வுூரூஷம் வெத தவெஹாத்மா நரிஷ்யெத ॥
யொ ரிநஷம் வுவஸ்ஷி ஹஜவஞம் ஸநாதநஂ ॥

"ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம"

"*ப்ரஜ்ஞாநம்[அறிவு] ப்ரஹ்மம்*"— (வே - ஐதரே - உப - ரு - க - ச)

எனவும்,

"ப்ரஹ்ம வெத ப்ரஹ்மெவ ஹவதி"

"*ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறுன், ப்ரஹ்மமே ஆகிறுன்*"— (மு - ரு - உ - கூ)

எனவும் சுருதி கூறுகின்றமையால், ஆத்மாவை ப்ரஹ்மமாகக் கண்டு தேறியவன் '*ப்ரஜ்ஞாநம்[அறிவு]*'என்னும் பெயரைப் பெறுகிறுன். (**இதனை**) - *ப்ரஜ்ஞாநம் என்னும் பெயரை.*

எவனுக்கு ப்ரஜ்ஞாநம் என்னும் பெயர் உளதோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறுர்கள். (கரு)

கசு.

இன்னும்,

இப்படிப்பட்டவன் ஆத்மாவான மஹான் (ஆகிறுன்). எந்தப் புருஷன் அக்நியை விழுங்குகிறவனுய் அந்தப் பூர்ணத்தை அறிகின்றுனே, அவனது ஆத்மா இங்குக் கேடுக்கப்படுகிற தில்லை.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறுர்கள்.

இப்படிப்பட்டவன் - *ப்ரஜ்ஞாநமாயிருப்பவன்.* **மஹான்** - *ப்ரஹ்மம்.* **அக்நியை** *என்றது, ஆகாயம் நிலம் நீர் முதலியவற்றிற்கும் அவற்றுலாகிய ப்ரபஞ்சத்திற்கும் உபலக்ஷணம்.* **அக்நியை விழுங்குகிறவனுய்** - *கார்யமாகிய ஜகத்தை, காரணமாகிய தன்ஆத்மாவான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தினுள் அடக்குகிறவனுய் என்றவாறு.* **பூர்ணத்தை** - *எங்கும்நிறைந்த ப்ரஹ்மத்தை.* **இங்கு** - *இவ்வுடம்பொடுநிற்கும்பொழுதேயே.* **கேடுக்கப்படுகிற தில்லை** - *துன்பம் தொலைய, ப்ரஹ்மாநந்தமாய் விளங்குகின்றது என்றபடி.*

கஎ.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌤𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀
𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌏𑌵 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

கஅ.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ।

எவனை யறிந்தவளவிலே கேடுறுவ தில்லையோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (கசு)

கஎ.

அவனை யறிந்தவிடத்தே கேடு இல்லை

ஆகலின், (ஒருவன்) எப்பொழுதும் உண்மையானவனாய் இருக்க வேண்டும். (அங்ஙனம் அவனுக்கு) ஸம்ஸாரம் இல்லை; (ஆகலின்,) மோக்ஷம் ஏது? [இல்லை.] உண்மையும் பொய்ம்மையும் ஒரேஉண்மையைச் சார்ந்திருக்கின்றன. உண்மைக்கும் பொய்ம்மைக்கும் அடிக்காரணம் ஒன்றேதான்.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறார்கள்.

உண்மையானவனாய் - *ஆநந்தஅறிவான தன்உண்மைஸ்வரூபமாய்.* ஒன்றேதான் - *ப்ரஹ்மமேதான்.*

"𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 ।"

"ஸத்யம், ஸத்யமாகவும் பொய்ம்மையாகவும் ஆயிற்று"—
(தை - உப - உ - சு)

என்பதற்கு பகவத்பாதர் அருளிச்செய்த பாஷ்யமும், ஸ்ரீசங்கராநந்த யாத்ராதீபிகையும் இங்கு உணரத்தக்கன.

எந்தப் பரமார்த்தஸத்யம் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (கஎ)

கஅ.

மற்றும்,

பெருவிரல்அளவினனாய் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாய் ஹ்ருதயத்தி

ஃஜஸ்ரமோ திவாராத்ரஉத்ம்ஜி த்ஸ
ஸ தம் ஐக்வா க்விராமெ ஸ்ருஸ்ஸ்ரநஃ ॥
யொகிநஸ்தம் ஸ்ரபஸ்ரந்தி ஹமவந்தம் ஸநாதநமு ॥

கக, உ0.

தஸ்மாத் வாயுரராயாதஃ தஸ்மிம்ஸ்ச ப்ரலயஸ்ததா ।
தஸ்மாதக்நிஸ்ச ஸொமஸ்ச தஸ்மாச்ச ப்ராண ஆகதஃ ॥
தத் ப்ரதிஷ்டா ததம்ருதம் லோகாஸ்தத் ப்ரஹ்ம தத்யஸஃ ।
பூதாநி ஜஜ்ஞிரெ தஸ்மாத் ப்ரலயம் யாந்தி தத்ர ச ॥
யொகிநஸ்தம் ப்ரபஸ்யந்தி ஹமவந்தம் ஸநாதநமு ॥

ஞுள் புகுந்திருக்கும் புருஷனை இவன் காணப்படுகிறு னில்லை ; மேலும், பிறவாதவனுய் சோம்புதலில்லாதவனுய் இரவும் பகலும் திரிகிறவனுய் இருக்கிறுன். ஞானமுடைய அவன் அவனை அறிந்து தெளிந்து நிற்கிறுன்.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறுர்கள்.

சு - கஉ ஆம் சுலோகத்தின் உரையைப் பார்க்க. சோம்புதலில்லாதவனுய் இரவும் பகலும் திரிகிறவனுய் - *ஜகத்தை நியமித்தலிலே எப்பொழுதும் முயற்சியுடையோனுய் என்றபடி.* அவன் - *அதிகாரி.* அவனை - *பரமாத்மாவை.* தெளிந்து நிற்கிறுன் - *உபாதியினுலான கலக்கம் தொலைந்தமையால், நிர்மலமா யிருக்கிறுன் என்றவாறு.*

அதிகாரியானவன் எவனை யறிந்து தெளிகின்றுனே, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறுர்கள். (கஅ)

கக, உ0.

அன்றியும்,

அதனினின்று வாயு வந்தது. அப்படியே, (எல்லாம்) அதனுள்ளே ஒடுங்குத லாகின்றது. அதனினின்று அக்நியும் சந்திரனும் (வந்தன), அதனினின்று ப்ராணன் வந்தது.

அது (யாவற்றிற்கும்) ஆதாரம் ; அது சாகாமை என்பது ; (அது) உலகங்கள் ; அது ப்ரஹ்மம் ; அது புகழ்ச்சி ; அதனினின்று பூதங்கள் உண்டாயின ; அதனுள்ளேயே ஒடுங்குதலை யடைகின்றன.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறுர்கள்.

உக.

உபௌ ச தேவௌ ப்ருதிவீம் திவம் ச
திசஶ்ச ஶுக்ரம் புவநம் பிபர்தி ।
தஸ்மாத்திஶ: ஸரிதஶ்ச ஸ்ரவந்தி
தஸ்மாத்ஸமுத்ரா விஹிதா மஹாந்த: ॥
யோகிநஸ்தம் ப்ரபஶ்யந்தி பகவந்தம் ஸநாதநம் ॥

உஉ.

ய: ஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ராணாம் பக்ஷாநாஸ்ருத்ய ஸம்பதேத்।

புகழ்ச்சிஎன்பதன் பொருளை, சு - க ஆம் சுலோகத்து உரையி னுள் காண்க.

எல்லாம் எதனினின்று உண்டாகி எதனினுள்ளேயே ஒடுங்குகின்ற னவோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (கசு, உ0)

உக.

இந்த ஜகத்தெல்லாம் ப்ரஹ்மத்தினின்று தோன்றி ப்ரஹ்மத்தி னுள்ளேயே ஒடுங்குகின்றன என்று கூறப்பட்டது; அதனையே விரிக்கி றார் :

சுத்தப்பொருள் - இரண்டு தேவர்களையும், மண்ணும் விண்ணும் திக்குக்களுமாகிய ஜகத்தையும் தாங்குகின்றது. அதனினின்று திக்குக் களும் ஆறுகளும் ஓடுகின்றன; அதனினின்றும் பெரிய கடல்கள் படைக்கப்பட்டன.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறார்கள்.

சுத்தப்பொருள் - *ப்ரஹ்மம்.* **இரண்டு தேவர்களையும்** - *ஜீவனையும், ஈச்வரனையும்.* **அதனினின்று** - *ப்ரஹ்மத்தினின்று.*

எவன் யாவற்றிற்கும் காரணமாயிருக்கின்றானோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (உக)

உஉ.

அந்த ப்ரஹ்மத்திற்கு முடிவு இல்லை :

எவன் ஆயிரஆயிரம் இறகுகளைக் கொண்டு பறந்திடுவோனோ (அவன்)

நாந்தம் கச்சேத்காரணஸ்ய யத்யபி ஸ்யாந்மநோஜவ: ||
யோகிநஸ்தம் ப்ரபஶ்யந்தி பகவந்தம் ஸநாதநம் ||

௨௩.

ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய
பஶ்யந்தி சைநம் ஸுஸமித்தஸத்த்வா: |
ஹ்ருதா மநீஷீ மநஸாபிக்லுப்தோ
ய ஏநம் விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி ||

மனோவேகமுடையவனாயினும், காரணத்தின் முடிவை யடையமாட்டான்.

யோகிகள் அந்த என்றுமுள்ள பகவானைக் காண்கிறார்கள்.

ஆயிரஆயிரம் - *பத்து லக்ஷம்; அல்லது, எண்ணிறந்த.* **காரணத்தின்** - *ஸகலத்திற்கும் காரணமான பரம்பொருளின்.*

பரமாத்மாவிற்கு முடிவு என்னும் அந்தம் இல்லை; அது அநந்தமாம் என்பது பொருள்.

எவனுக்கு அந்த மில்லையோ, அந்த பகவானை யோகிகள் பார்க்கிறார்கள். (௨௨)

௨௩.

மேலும்,

இதனது வடிவம் காணுமையிலே இருக்கின்றது. நன்றாகப்புத்தி விளக்கப்பெற்றவரோ இதனைக் காண்கிறார்கள். (உறவு பகை முதலியன)இல்லாத ஞானியாவான் (இதனை) மனத்தால் நேரே பார்க்கிறான். எவர்கள் இதனை அறிகிறார்களோ, அவர்கள் சாகாதவ ராகிறார்கள்.

இதனது - *பரமாத்மாவினது.* **காணுமையிலே** - *காணவொண்ணாத இடத்திலே. ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கண்முதலியவற்றால் அறிதல் இயலாது; உருமுதலியனஇல்லாது நிர்விசேஷமாயிருத்தலின் என்க. அவ்வண்ணமே,*

"ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய"

"இதனது ஸ்வரூபம், காணக்கூடியஇடத்திலே இல்லை"—
(கட - ௬ - ௯; ச்வே - ௪ - ௨௦)

உச.

ஐ௨ம் யஸ்மிந்ஸர்வாணி பூதாந்யாத்மைவாபூத்விஜாநத: ।
தத்ர கோ மோஹ: க: ஶோக ஏகத்வமநுபஶ்யத: ॥

உரு.

யதோதபாநே மஹதி ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகே ।
தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத: ॥

என சுருதி கூறுதலையும் நோக்குக. நன்றாகப் புத்திவிளக்கப்பட்ட வரோ - புத்தி செம்மையாகத் திருத்தப்பட்டவரோ. இதனை - பரம் பொருளை. பார்க்கக்கூடியஇடத்திலே இது இல்லாத தாயினும், நற்செய் கைகளால் செவ்வனே புத்திதிருந்தியவர்கள் இதனைப் பார்க்கக்கூடும் என்பதாம் (உ௩)

உச.

ஆகவே,

எவன் வெவ்வேறு இடங்களிலே பொருந்திய எல்லாப் பொருள் களினுள்ளும் இந்த ஆத்மாவைக் காண்கின்றனே, அவன் அதற்குமேல் வருந்துவானு? [ஒன்றற்கும் வருந்தமாட்டான் என்றபடி.]

வெவ்வேறு இடங்களிலே பொருந்திய - உடம்பு இந்திரியங்கள் முதலியவற்றை யுடைய, உடம்புமுதலியவற்றிலே அபிமானமுள்ள என்றவாறு. ப்ரஹ்மம் ஸர்வாத்மஸ்வரூபமாய் 'ஒன்றாயிருத்தலைக் காண்கிறவனுக்கு மயக்கம் யாது? துயரம் யாது?' (ஈச - எ); இல்லை யேஇல்லை என்பது பொருள். (உச)

உரு.

அதனையே அருளிச்செய்கிறார் :

(ஸ்நாநம்முதலாகச் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்தவனு க்கு,) எப்படி எப்புறத்தினின்றும் ஜலம்வந்துபெருகியுள்ள பெரிய நீர்நிலையிலே (உபயோக மில்லையோ), அப்படி (ஆத்மாவை)அறிகின்ற ப்ராஹ்மணனுக்கு எந்தப் பொருளிலேயும் (உபயோக மில்லை).

நீர்நிலையிலே - குளம் முதலியவற்றிலே. ஸம்யக்தர்சநம் என்னும் நல்லறிவிலே நிற்பவனுக்கு யாதாயினும் ஓர்பொருளைச் சார்ந்து

உசு.

அஹமேவாஸ்மி வோ மாதா பிதா புத்ரோऽஸ்ம்யஹம் புந: ।
ஆத்மாஹமஸ்மி ஸர்வஸ்ய யச்ச நாஸ்தி யதஸ்தி ச ॥

உஎ.

பிதாமஹோऽஸ்மி ஸ்தவிர: பிதா புத்ரஶ்ச பாரத ।
மமைவ யூயமாத்மஸ்தா: ந மே யூயம் ந வோऽப்யஹம் ॥

ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்பது கருத்து. வே - கீ - ங - கஅ ஆம் சுலோகத்தைப் பார்க்க. (உரு)

உசு.

இனிக், கீழே உணர்த்திய பொருளை உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு ஸநத்ஸுஜாதர், வாமதேவர்முதலாயினோர்போலத் தன்ஆத்மாவை ப்ரஹ்மமாக நேரே கண்டுணர்ந்தவராய்த் தனது ஸர்வாத்மஸ்வரூபஅநுபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் :

நானே உங்களுடைய தாயாகத் தகப்பனாக இருக்கின்றேன் ; அன்றியும், நான் மகனாக இருக்கின்றேன் ; எது இல்லையோ, எது உள்ளதோ ; (அந்த) எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாக நான் இருக்கின்றேன்.

எது இல்லையோ - *எது சென்றதோ,* எது *வருவதோ.* எது உள்ளதோ - *எது நிகழ்கின்றதோ. ஆகவே,* (அந்த) - *சென்றவையும், வருபவையும், நிகழ்கின்றவையுமான.* (உசு)

உஎ.

இன்னும்,

யான் மூத்த பாட்டனாகவும், தந்தையாகவும், மகனாகவும் இருக்கின்றேன், பாரத! நீங்கள் எனது ஆத்மாவிலேயே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்னுடையவ ரல்லீர். நானும் (உங்களுடையவ) னல்லேன்.

"மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித: ॥
ந ச மத்ஸ்தாநி பூதாநி"

"எல்லாப் பொருள்களும் என்னிடத்து நிலைகொள்ளுகின்றன ; யானோ அவற்றினிடத்து நிலைகொள்ளுகிறேன் இல்லை. பொருள்கள் என்னிடத்து நிலைகொள்ளவே இல்லை"— (வே - கீ - கூ - ச, ரு)

என பகவான் அருளிச்செய்ததை இங்கு அறிக. (உஎ)

உ௮.

ஆத்மைவ ஸ்தாநம் மம ஜந்ம சாத்மா
ஓதப்ரோதோऽஹமஜரப்ரதிஷ்ட: |
அஜஶ்சரோ திவாராத்ரமதந்த்ரிதோऽஹம்
மாம் விஜ்ஞாய கவிராஸ்தே ப்ரஸந்ந: ||

உ௯.

அணோரணீயாந் ஸுமநா: ஸர்வபூதேஷ்வவஸ்தித: |

உ௮.

ஆயினும்,

ஆத்மாவே எனது இடம். ஆத்மாவே (யாவற்றிற்கும்) பிறப்பிடம். யான் குறுக்குநெடுக்காகத் தொடர்ந்தவனாய் மூப்பில்லாததிலே நிலைத்தவனாய் இருக்கின்றேன். யான் பிறவாதவனாய் சோம்புதலில்லாதவனாய் இரவும் பகலும் திரிகிறவனாய் இருக்கின்றேன். ஞானியாவான் என்னையறிந்து தெளிந்து நிற்கிறான்.

உ௯.

(யான்) நுண்மையினும் நுண்மையானவனாய் மனம்நல்லவனாய் எல்லாப் பொருள்களினுள்ளும் தங்கியிருக்கின்றேன்.

"ஸ்வே மஹிம்நி"

"தனது மஹிமையில் (தங்கியுளது)"— (சா - எ - உ௪ - க)

எனச் சுருதி கூறுகின்றமையின், ஆத்மாவின் மஹிமையே ஆத்மாவின் இருப்பிடமாம் என்க. குறுக்குநெடுக்காகத் தொடர்ந்தவனாய் - எப்புறத்தும் வியாபித்தவனாய். மூப்பில்லாததிலே - பிணி மூப்பு இறப்பு முதலிய விகாரமில்லாத தன்மஹிமையிலே; ஆத்மாவின் நிலைக்குத் திரிபு இல்லை என்பார், "மூப்பில்லாததிலே" என்றார். மற்றையது முன் (சூ - க௮) உரைக்கப்பட்டது. (உ௮)

மனம்நல்லவனாய் - விருப்பு வெறுப்பு செருக்கு மயக்கம் முதலியவற்றை உதறித் தள்ளிட்டவனாய், மனம் ப்ரஹ்மாத்மவடிவமாகப்பெற்றவனாய் என்றபடி. எல்லாப் பொருள்களினுள்ளும் தங்கியிருக்கின்றேன் - எல்லா ப்ராணிகளுடைய ஹிருதயகமலத்தினுள்ளும் நானே ஆத்மாவாக இருக்கின்றேன் என்றவாறு.

ஶி தாமம் ஸவஸஹஸ்ராநாம் வக்ஷஸோ நிஹிதம் விது: ||

இதி ஶ்ரீஸநத்ஸுஜாதீயே ஷஷ்டோऽத்யாய: ||

ஸமாப்தம் ஶ்ரீஸநத்ஸுஜாதீயம் ||

இவ்வாறு ஸநத்ஸுஜாதர் தமது அநுபவத்தை எடுத்துக்காட்டியருளினர். இனி, வாமதேவர்முதலான பிறரது அநுபவமும அப்படியே உளது என அருளிச்செய்கிறார் :

(வாமதேவர்முதலாயினோர்,) ப்ராணிகட்கெல்லாம் தகப்பனை (ஹிருதய)கமலத்தினுள் இருப்பதாக அறிகிறார்கள்.

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயத்தில் ஆறும் அத்தியாயம் முற்றும்.

ப்ராணிகட்கெல்லாம் தகப்பனை - அவர்களைப் பிறப்பிக்கும் பரமேச்வரனை. அறிகிறார்கள் - ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாக உணர்கிறார்கள். வாமதேவர்முதலானோருடைய அநுபவத்தைக் காட்டுகின்ற ப்ருஹதாரண்யகம் (க - ச - கo), தைத்திரீயகம் (ங - கo) முதலிய சுருதிகளை இங்குக் கண்டுகொள்க.

அதிகாரியாவான் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை அறிவான ப்ரஹ்மமாக நேரே கண்டு உணர்ந்து ஈடேறியவனாய், ஸர்வாத்மஸ்வரூபமான அழிவிலா ஆநந்தமா யிருக்கிறான் என்பது கருத்து. (உக)

ஸ்ரீமத் ஸநத்ஸுஜாதீயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஓம் தத் ஸத்.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

பதவுரை.

க.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃	ஸநத்ஸுஜாதர்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார் :
𑌯𑌤𑍍	எது
𑌮𑌹𑌤𑍍	பெரிய
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃	ஒளியாய்
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂	விளங்குகின்ற
𑌮𑌹𑌤𑍍	பெரிய
𑌯𑌶𑌃	புகழாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றதோ ;)
𑌯𑌤𑍍 𑌵𑍈	எதனை
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃	தேவர்கள்
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇	தொழுகிறார்களோ ;
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	எதனால்
𑌅𑌰𑍍𑌕𑌃	சூரியன்
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇	விளங்குகின்றதோ ;
𑌤𑌤𑍍	அது
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂	சுத்தமானதாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(உள்ளது.)
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃	யோகிகள்
𑌤𑌂	அந்த
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂	என்றுமுள்ள
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂	பகவானை
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பார்க்கிறார்கள்.

௨.

ப்ரஹ்ம	ஹிரண்யகர்ப்பன்
ஶுக்ராத்	சுத்தமான(பொருளினின்றும்)
ப்ரபவதி	உண்டாகிறான்.
ப்ரஹ்ம	ஹிரண்யகர்ப்பன்
ஶுக்ரேண	சுத்தமான(பொருளினால்)
வர்த்ததே	வளர்கிறான்.
தத்	அந்த
ஶுக்ரம்	சுத்தமான(பொருள்)
ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதி:	ஒளிகளுள்ளே
அத்ருஷ்டம்	விளக்கப்படாததாய்
தாபகம்	(அவற்றை) விளக்குவதாய்
தபதி	விளங்குகின்றது.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையில் காண்க.

௩.

(ப்ராணின:)	(ப்ராணிகள்)
பூர்ணாத்	பூர்ணத்தினின்று
பூர்ணம்	பூர்ணத்தை
உத்ருஷி	பிரிக்கின்றன.
(ஜ்ஞானின:)	(ஞானிகள்)
பூர்ணாத்	பூர்ணத்தினின்றும்
(உத்த்ருதம்)	(பிரிக்கப்பட்டதை)
பூர்ணம்	பூர்ணமாக
ப்ரசக்ஷதே	கூறுகிறார்கள்.
ச	அன்றியும்
பூர்ணாத்	பூர்ணத்தினின்றும்
பூர்ணம்	பூர்ணத்தை

ஹரந்தி	அடைகிறார்கள்.
பூர்ணம் ஏவ	பூர்ணமே
அவஶிஷ்யதே	மிஞ்சுகின்றது.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையில் காண்க.

ச.

ஆப:	ஜலங்கள்
(ஸ்ருஷ்டா:)	(படைக்கப்பட்டன);
அத	பின்பு
அத்ப்ய:	ஜலங்களினின்றும்
ஸலிலம்	உடம்பு
(ஸ்ருஷ்டம்)	படைக்கப்பட்டது.
உபௌ	இரண்டு
தேவௌ	தேவர்கள்
தஸ்ய	அதனுடைய
மத்யே	நடுவிலே(உள்ள)
அந்தரிக்ஷே	இடத்திலே
ஶிஶ்ரியாதே	தங்கினார்கள்.
உபௌ	இருவரும்
ஸவிஷூசீ:	உள்திக்குக்களோடு கூடிய
ஸத்ரீசீ:	திக்குக்களை
வஸாநௌ	மூடுகிறவராய்
ப்ருதிவீம்	மண்ணையும்
திவம் ச	ஒளிவடிவையும்
பிபர்தி(பிப்ருத:)	உடையவரா யிருக்கிறார்கள்.

பிபர்தி என்பது, ஆர்ஷ ப்ரயோகம்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையில் காண்க.

௯.

அநித்யஸ்ய	அநித்யமாய்
அவ்யயகுணா:	அழியா வினையுள்ள
ரதஸ்ய	உடம்பின்
சக்ரே	சக்கிரத்திலே
திஷ்டந்த:	நிற்கின்ற
அஶ்வா:	குதிரைகள்
கேதாரம்	ஜீவனை
திவி	ஆகாசத்திலே
திவ்யம்	திவ்யமான
அஜரம்	மூப்பில்லாத
தம்	அவனிடத்து
வஹந்தி	கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கின்றன.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையில் காண்க.

௰.

அஸ்ய	இதனது
ரூபம்	வடிவம்
ஸாத்ருஶ்யே	ஒப்புமையிலே
ந திஷ்டதி	இல்லை.
கஶ்சந	ஒருவனும்
ஏநம்	இதனை
சக்ஷுஷா	கண்ணால்
ந பஶ்யதி	பார்க்கிறானில்லை.
யே	எவர்கள்
ஏநம்	இதனை
மநீஷயா ஸஹ	புத்தியினாலும்
மநஸா	மனத்தினாலும்
ஹ்ருதா ச	ஹிருதயத்தினாலும்

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃	அறிகிறார்களோ,
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃	சாகாதவர்
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿	ஆகிறார்கள்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

எ.

𑌦𑍇𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃	ஈச்வரனால் காக்கப்பட்டவையாய்
𑌸𑌰𑌿𑌤𑌃	ஓடுந்தன்மையுள்ள
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶	பன்னிரண்டு
𑌪𑍂𑌗𑌾𑌃	கூட்டங்கள்
𑌮𑌧𑍁	தேனை
𑌈𑌶𑌨𑍍𑌤𑍇	ஒழுங்குபடுத்துகின்றன.
𑌤𑌥𑌾	அங்ஙனம்
𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃	அதனைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்
𑌘𑍋𑌰𑌂	பயங்கரமான
(𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂)	(ஸம்ஸாரத்திலே)
𑌸𑌂𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿	திரிகிறார்கள்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

அ.

𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌃	வண்டு
𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌂	சேர்த்துவைக்கப்பட்ட
𑌤𑌤𑍍	அந்த
𑌮𑌧𑍁	தேனை
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌂	அரைமாசம்
𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿	குடிக்கின்றது.
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃	ஈச்வரன்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁	எல்லா ப்ராணிகளிடத்தும்

ஹவிர்பூதம்	ஹவிஸாயுள்ளதை
ஸஸர்ஜ	படைத்தான்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

௯.

ஸபக்ஷகா:	இறகில்லாதவர்கள்
ஹிரண்யபக்ஷம்	தங்கஇலையுள்ள
அச்வத்தம்	அச்வத்தத்தை
அதிருஹ்ய	அடைந்து
தத்ர வஸ	அங்கேயே
பக்ஷிண:	இறகுள்ளவர்
பூத்வா	ஆகி
யதாஸுகம்	ஸுகப்படி
ப்ரபதந்தி	பறந்திடுகிறார்கள்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

௧௦.

ப்ராண:	ப்ராணன்
அபானம்	அபானனை
க்ரஸதி	விழுங்குகின்றது :
சந்த்ர:	சந்திரன்
ப்ராணம்	ப்ராணனை
க்ரஸதி	விழுங்குகின்றது :
ஸூர்ய:	சூரியன்
சந்த்ரம்	சந்திரனை
க்ரஸதே	விழுங்குகின்றது :
பர:	பரம்பொருள்

ஸூர்யம்	சூரியனை
க்³ரஸதே	விழுங்குகின்றது.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கக.

ஹம்ஸ:	ஹம்ஸம்
ஸலிலாத்	ஜலத்திற்கு
உச்சரந்	மேலே திரிகின்றதாய்
ஏகம்	ஒரு
பாதம்	காலை
ந உத்க்ஷிபதி	காட்டுகிறதில்லை ;
ஸததம்	வியாபிக்கப்பட்ட
தம்	அதனை
உத்க்ஷிபேத் சேத்	காட்டுமாகில்,—
ம்ருத்யு:	ஸம்ஸாரம்
ந பவேத்	இல்லை,
அம்ருதம்	மோக்ஷம்
ந (பவேத்)	இல்லை.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கஉ.

ஸ:	அந்த
புருஷ:	புருஷன்
அந்தராத்மா	உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாய்
அங்குஷ்டமாத்ர:	பெருவிரல்அளவினனாய்
லிங்கஸ்ய	ஸூக்ஷ்மசரீரத்தின்
யோகேந	ஸம்பந்தத்தால்
நித்யம்	எப்பொழுதும்
(இஹலோகபரலோகௌ)	(இம்மை மறுமைகளை)

யாதி	அடைகின்றான்.
பரம்ஸ்யம்	துதிக்கத்தக்கோனைய்
ஸர்வஸ்ய	(யாவற்றையும்) ஒழுங்காக அமைக்கும்
ஆத்யம்	முதல்வனைய்
விராஜமாநம்	விளங்குகின்ற
தம்	அந்த
பரமம்	ஈச்வரனை
மூடாஃ	மூடர்கள்
ந பஶ்யந்தி	காண்கிறாரில்லை.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கசு.

(இந்த்ரியாணி)	(இந்திரியங்கள்)
ஸர்பாஃ இவ	பாம்புகள்போல
ஸ்வேந	தமது
கர்மணா	செய்கையினாலே
ப்ராணாந்	ப்ராணிகளை
க்ஷயம்	கெடுதலை
நீத்வா	அடைவித்து
மஹாதோஷேஷு	பொருந்துக்களுள்ளே
ஸம்ஹரந்தி	ஒளிந்துகொள்கின்றன.
தே	அந்த
விமூடாஃ	நன்கு மயங்கிய
ஜநாஃ	மனிதர்கள்
விமுஹ்யந்தி	மிகப் பெரிதும் மயங்குகிறார்கள்.
தைஃ	அவற்றால்
தத்தாஃ	கொடுக்கப்பட்ட
போகாஃ	போகங்கள்

(𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃)	(ப்ராணிகளை)
𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	மயக்குகின்றன,
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯	ஸம்ஸாரத்திற்கு
(𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿)	(ஆகின்றன.)

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கச.

𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌷𑍁	மனிதர்களில்
(𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍)	(சிலர்)
𑌅𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿	ஸாதநமில்லாதவராக
(𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿)	(இருக்கிறார்கள்;)
(𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍)	(சிலர்)
𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌾	ஸாதநமுடையவராக
(𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿)	(இருக்கிறார்கள்.)
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌏𑌕𑌂	ஒன்றாக
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇	காணப்படுகின்றது.
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯	மோக்ஷத்திற்கு(ம்)
𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 (𑌚)	மற்றையதற்கு(ம்)
𑌏𑌕𑌂	ஒன்றாக
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றது.)
(𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃)	(ஸாதநங்களோடு)
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃	கூடியவர்
𑌤𑌤𑍍𑌰	அங்கு
𑌮𑌧𑍍𑌵𑌃	தேனின்
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌂	மூலத்தை
𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃	அடைந்தார்கள்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கரு.

(ஜ்ஞானீ)	(ஞானியானவன்)
உபே	இரண்டு
லோகௌ	உலகங்களையும்
வித்யயா	வித்தையினால்
வ்யாப்ய	அறிந்து
யாதி	செல்கிறான்.
ததா	அப்பொழுது
அஹுதம்	செய்யப்படாத
அக்னிஹோத்ரம்	அக்நிஹோத்ரம்
ஹுதம் இவ	செய்யப்பட்டதாக
(பவதி)	(ஆகின்றது.)
ப்ராஹ்மீ	ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய
(வித்யா)	(வித்தை)
தே	உனக்கு
லாகவம்	சிறுமையை
ந கரோதி	செய்யமாட்டாது.
ப்ரஜ்ஞானம்	ப்ரஜ்ஞானம் என்பது
நாம	பெயர்
ஸ்யாத்	ஆகும்.
தீராஃ	தீரர்கள்
(ஏதத்)	(இதனை)
ஆப்னுவந்தி	அடைகிறார்கள்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கசு.

ஏவம்ரூபஃ	இப்படிப்பட்டவன்
ஆத்மா	ஆத்மாவான
மஹான்	மஹான்

(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(ஆகிறான்.)
𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌦	எந்த
𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃	புருஷன்
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌂	அக்நியை
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍁𑌂	விழுங்குகிறவனாய்
𑌤𑌂	அந்த
𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂	பூர்ணத்தை
𑌵𑍇𑌦	அறிகின்றானோ
𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	ஆத்மா
𑌇𑌹	இங்கே
𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇	கெடுக்கப்படுகிறதில்லை.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கஎ.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆதலால்
(𑌨𑌰𑌃)	(மனிதன்)
𑌸𑌦𑌾	எப்பொழுதும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑌤𑌃	உண்மையானவனாய்
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	இருக்கவேண்டும்.
(𑌤𑌦𑌾)	(அப்பொழுது)
(𑌤𑌸𑍍𑌯)	(அவனுக்கு)
𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃	ஸம்ஸாரம்
𑌨 (𑌭𑌵𑌤𑌿)	இல்லை ;
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂	மோக்ஷம்
𑌕𑍁𑌤𑌃	எங்கிருந்து
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍)	(ஆகும் ?)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑍇	உண்மையும் பொய்ம்மையும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌨𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀	ஸத்யமும் ஸமமுமானதைச் சார்ந்தவையாய்

(ஸ்வ-தஃ)	(உள்ளன.)
ஸ-தஃ வ	உண்மைக்கும்
ஃஸ-தஃ வ	பொய்ம்மைக்கும்
யொ-நிஃ	அடிக்காரணம்
ஏகா ஏவ	ஒன்றாகவே
(ஸ்வ-தி)	(இருக்கின்றது.)

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கஎ.

ஃஜு-ஷோ மா-த்ரஃ	பெருவிரல்அளவினனாய்
ஃஜ்ரா-தா	உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாய்
ஹ்ருதயெ	ஹிருதயத்தினுள்
நிவிஷ்டஃ	புகுந்திருக்கும்
பு-ரு-ஷஃ	புருஷனை
ஃஸள	இவன்
ந த்ருஶ்யெத	காணப்படுகிறா னில்லை;
வ	மேலும்
ஃஜஃ	பிறவாதவனாய்
ஃதந்த்ரி-தஃ	சோம்புத லில்லாதவனாய்
திவாராத்ரம்	இரவும் பகலும்
வ்ரஃ	திரிகிறவனாய்
(ஸ்வ-தி)	(இருக்கிறான்.)
கவிஃ	ஞானமுள்ள
ஸஃ	அவன்
தம்	அவனை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
ப்ரஸந்நஃ	தெளிந்தவனாக
திஷ்டதி	நிற்கிறான்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

கக, உ0.

தஸ்மாச்ச	அதனினின்று
வாயு:	வாயு
ஜாத:	வந்தது.
ததா ச	அப்படியே
தஸ்மிந்	அதிலே
(ஸர்வேஷாம்)	(எல்லாம்)
ப்ரளய:	ஒடுங்குதல்
(பவதி)	(ஆகின்றது.)
தஸ்மாச்	அதனினின்று
சாக்நி: ச	அக்நியும்
ஸோம: ச	சந்திரனும்
(ஜாதௌ)	(வந்தன)
தஸ்மாச்ச	அதனினின்று
ப்ராண:	ப்ராணன்
ஜாத:	வந்தது.
தச்	அது
ப்ரதிஷ்டா	ஆதாரம்;
தச்	அது
அம்ருதம்	சாகாமை;
(தச்)	(அது)
லோகா:	உலகங்கள்;
தச்	அது
ப்ரஹ்ம	ப்ரஹமம்;
தச்	அது
யச:	புகழ்ச்சி.
தஸ்மாச்	அதனினின்று
பூதானி	பூதங்கள்.
ஜஜ்ஞிரே	பிறந்தன;

തത്ര ച	அதனுள்ளேயே
പ്രലയം	ஒடுங்குதலை
യാന്തി	அடைகின்றன.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

௨௧.

ശുദ്ധം	சுத்தமான (பொருள்)
ദ്വേ	இரண்டு
ദേവൌ ച	தேவர்களையும்,
പൃഥിവീം	மண்ணும்
ദിവം	விண்ணும்
ദിശഃ ച	திக்குக்களுமாகிய
ജഗത് ച	ஜகத்தையும்
ബിഭർത്തി	தாங்குகின்றது.
ദിശഃ	திக்குக்களும்
സരിതഃ ച	நதிகளும்
തസ്മാത്	அதனினின்று
സ്രവന്തി	ஓடுகின்றன.
മഹാന്തഃ	பெரிய
സമുദ്രാഃ	கடல்கள்
തസ്മാത്	அதனினின்று
വിഹിതാഃ	படைக்கப்பட்டன.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

௨௨.

യഃ	எவன்
സഹസ്രാണാം	ஆயிரங்களுடைய
സഹസ്രം	ஆயிரம்
പക്ഷാൻ	இறகுகளை

ஆஸாத்ய	கொண்டு
ஸம்பதேத்	பறந்திடுவானோ
(ஸ:)	(அவன்)
மனோஜவ:	மனோவேகமுடையவனாய்
ஸ்யாத் யத்யபி	இருந்தாலும்,
காரணஸ்ய	காரணத்தினுடைய
அந்தம்	முடிவை
ந ப்ராப்னுயாத்	அடையமாட்டான்.

மற்றையவற்றை, முதல் சுலோகத்துப் பதவுரையினுள் காண்க.

உரு.

அஸ்ய	இதனது
ரூபம்	வடிவம்
அத3ர்ஶனே	காணாமையிலே
திஷ்ட2தி	உள்ளது.
ஸுஸமித்த4ஸத்வா: ச	நன்றாக புத்திவிளக்கப்பெற்றவரோ
ஏனம்	இதனை
பஶ்யந்தி	பார்க்கிறார்கள்.
ஹீன:	(உறவு பகை முதலியன) இல்லாத
மனீஷீ	ஞானி
(ஏனம்)	(இதனை)
மனஸா	மனத்தினால்
அபிபஶ்யேத்	நேரே பார்க்கக்கூடும்.
யே	எவர்கள்
ஏனம்	இதனை
விது3:	அறிகிறார்களோ
தே	அவர்கள்
அம்ருதா:	சாகாதவர்
ப4வந்தி	ஆகிறார்கள்

௨௪.

𑌯𑌃	எவன்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰	வெவ்வேறு இடங்களிலே
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁	பொருந்திய
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁	எல்லாப் பொருள்களினுள்ளும்
𑌇𑌮𑌂	இந்த
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂	ஆத்மாவை
𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	காண்கின்றானோ,
𑌸𑌃	அவன்
𑌤𑌤𑌃	அதற்கு
𑌪𑌰𑌂	மேல்
𑌶𑍋𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂	வருந்துவானா ?

௨௫.

(𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯)	(செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தவனுக்கு)
𑌯𑌥𑌾	எப்படி
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑍇	எப்புறத்தினின்றும் ஜலம்வந்துபெருகியுள்ள
𑌮𑌹𑌤𑌿	பெரிய
𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑍇	நீர்நிலையிலே
(𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂)	(உபயோகம்)
(𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿)	(இல்லையோ)
𑌏𑌵𑌂	அப்படி
(𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂)	(ஆத்மாவை)
𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃	அறிகின்ற
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯	ப்ராஹ்மணனுக்கு
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁	எந்த
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁	பொருள்களிலும்

(ப்ரயோஜநம்)	(உபயோகம்)
(ந கஶ்சித்)	(இல்லை.)

௨௬.

அஹம் ஏவ	நானே
வ:	உங்களுடைய
மாதா	தாயாக
பிதா	தந்தையாக
அஸ்மி	இருக்கின்றேன்.
புத்ர:	அன்றியும்
அஹம்	நான்
புந:	மகனாக
அஸ்மி	இருக்கின்றேன்,
யத்	எது
ந அஸ்தி ச	இல்லையோ
யத்	எது
அஸ்தி ச	உள்ளதோ
(தஸ்ய)	(அந்த)
ஸர்வஸ்ய	எல்லாவற்றிற்கும்
அஹம்	நான்
ஆத்மா	ஆத்மாவாக
அஸ்மி	இருக்கின்றேன்.

௨௭.

(அஹம்)	(நான்)
ஸ்தவிர:	மூத்த
பிதாமஹ:	பாட்டனாகவும்
பிதா	தகப்பனாகவும்
புத்ர: ச	மகனாகவும்

அஸ்மி	இருக்கின்றேன்.
பாரத	பாரத !
யூயம்	நீங்கள்
மம	எனது
ஆத்மஸ்தா: ஸர்வே	ஆத்மாவிலேயே இருக்கிறீர்கள்.
யூயம்	நீங்கள்
மே	என்னுடையவர்
ந (பவத)	அல்லீர்.
அஹமபி	நானும்
(வ:)	(உங்களுடையவன்)
ந (பவாமி) ச	அல்லேன்.

உஅ.

ஆத்மா ஏவ	ஆத்மாவே
மம	என்னுடைய
ஸ்தானம்	இடமாக
(அஸ்தி)	(இருக்கின்றது.)
ஆத்மா ச	ஆத்மாவே
(ஸர்வேஷாம்)	(எல்லாவற்றிற்கும்)
ஜந்ம	பிறப்பிடமாக
(அஸ்தி)	(இருக்கின்றது.)
அஹம்	நான்
ஓதப்ரோத:	குறுக்குநெடுக்காகத் தொடர்ந்தவனாய்
அஜரவ்யதிஷ்ட:	மூப்பில்லாததிலே நிலைத்தவனாய்
(அஸ்மி)	(இருக்கின்றேன்.)
அஹம்	நான்
அஜ:	பிறவாதவனாய்
அதந்த்ரித:	சோம்புத லில்லாதவனாய்

திவாராத்ரம்	இரவும் பகலும்
சரந்	திரிகிறவனாய்
(அஹம்)	(இருக்கிறேன்.)
கவி:	ஞானமுள்ளவன்
மாம்	என்னை
விஜ்ஞாய	அறிந்து
ப்ரஸந்ந:	தெளிந்தவனாக
திஷ்ட	நிற்கிறான்.

உகூ.

(அஹம்)	(நான்)
அணோ:	நுண்மையினும்
அணீயாந்	நுண்மையாய்
ஸுமநா:	நல்ல மனத்தை யுடையவனாய்
ஸர்வபூதேஷு	எல்லாப் பொருள்களினுள்ளும்
அவஸ்தித:	தங்கியவனாக
(அஹம்)	(இருக்கின்றேன்.)
(வாமதேவாதய:)	(வாமதேவர் முதலாயினோர்)
ஸர்வபூதாநாம்	எல்லா ப்ராணிகட்கும்
பிதரம்	தகப்பனை
புஷ்கரே	(ஹிருதய) கமலத்தினுள்
நிஹிதம்	அமர்ந்திருப்பதாக
விது:	அறிகிறார்கள்.

குறிப்புக்கள்.

மூலச்லோகங்களினுடைய

முற்பாதிபிற்பாதிமுதற்குறிப்பகராதி.

		பக்கம்
அக்ஷரம் தம் து	...	௧௧௪
அஜ்ஞாநஷ்டாத்ருஃ	...	௨௧௫; ௨௨௦
அஜஸ்வரா	...	௨௨௧, ௨௨௯
அணீயாம்ஸம் ச	...	௧௯௦
அணோரணீயாந்	...	௨௨௯
அதிஸூக்ஷ்மவாக்யவந்	...	௪௫
அதீதாநாகதஸ்ய	...	௧௦௫
அத்வைத ஸித்தந்	...	௧௮௯
அத கஸ்மாத்	...	௮௮
அதாதந்யா	...	௪௦
அநுபூதேந திஷ்டதி	...	௨௨௬
அநுபூதிவிஷேணா	...	௫௨
அந்யாவயேந ஹேதுஸஞ்சம்	...	௧௮௮
அநாத்யா விநாஷே	...	௫௧
அநந்தம் யதி	...	௬
அந்தம்	...	௧௦௦
அதவத: க்ஷத்ரிய	...	௧௫௫
அந்நம் வாநம்	...	௪௪
அந்த்ராந்த்ர	...	௨௨௪
அவாநம் ஸிரதி	...	௨௧௬
அவ்ரஜாதீ	...	௧௦௨
அஹிஜாநாதி	...	௧௧௨
அஹிம்ஸா வை	...	௨௭
அஹோராவதேஸ்த	...	௧௧௬

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

		பக்கம்
அஜ்ஞாநம:	...	௯0
அத்ருப்த: க்ஷமா	...	௧௮
அயம் ஜ்ஞாநவாந்	...	௫௯
அரதிஶ்சோக	...	௯
அயுக்தாநிவிழுவாஸ்ய	...	௧௮௯
அஹந்தே	...	௧0௨
அவாரணீயம் தமஸ:	...	௧௬0
அவிவிந்திதம்	...	௧௧௨
அஶ்ராத்த:	...	௫0
அஸாயநா வாதவி	...	௨௧௭
அஸித்தி:	...	௧0௧
அஸ்தேயம்	...	௧0௯
அஸ்மிந் க்ருதம்	...	௯௨
அஸ்மிந் யோகே	...	௧௮௮
அஸ்மிந் லோகே தபஸ்தப்தம்	...	௯௪
அஸ்மிந் லோகே வை ஜயந்தீஹ	...	௧௪௮
அஹமேவாஸ்மி	...	௨௨௫
அஹம்பதே தேநைவ	...	௨௪
ஆகாங்க்ஷாயுக்தஸ்ய	...	௧௫௫
ஆவ்ருதம் வம்சமேத	...	௧0௬
ஆசார்யஸ்தஸ்ய	...	௧௪௯
ஆசார்யயோகே	...	௧௫௪
ஆசார்யயோநிமிஹ	...	௧௪௭
ஆசார்யாய வீர்யம்	...	௧௫௨
ஆசார்யேணாத்மக்ருதம்	...	௧௫௨
ஆத்மாதஸ்மந்ஸ்மி	...	௨௨௫
ஆத்மைவ ஸ்தாநம்	...	௨௨௬
ஆத்யந்தௌ வீ:	...	௨0௭
ஆதித்யோ மிரதே	...	௨௧௯

	பக்கம்
[illegible] ...	௧௪௯
[illegible] ...	௨௦௭
[illegible] ...	௧௫௯
[illegible] ...	௨௬
[illegible] ...	௧௦௫
[illegible] ...	௨௨௪
[illegible] ...	௧௮௪
[illegible] ...	௧௦௨
[illegible] ...	௧௪௭
[illegible] ...	௧௭
[illegible] ...	௧௮௬
[illegible] ...	௧௭௯
[illegible] ...	௨௧௨
[illegible] ...	௧௫௬
[illegible] ...	௧௯
[illegible] ...	௨௨௨
[illegible] ...	௨௧௭
[illegible] ...	௮௯
[illegible] ...	௧௫௪
[illegible] ...	௯௮, ௧௮௦
[illegible] ...	௧௦௭
[illegible] ...	௨௧௪
[illegible] ...	௧௦௪
[illegible] ...	௧௦௫
[illegible] ...	௧௮௯
[illegible] ...	௯௫, ௧௦௪

		பக்கம்
ஸதாநி ஸ்ருஷ்டாஃவ்யாநாம்	...	கஅஉ
ஸதாந்து ஸாமாந்து	...	உஎ
ஸதேந ஸ்ருஷ்டசயேஷ்ண	...	கருச, கருரு
ஸதேதேநவ ஸமாப்லுவர்தா:	...	கருரு
ஸதேஷ்டு தேஷு	...	க0சா
ஸதைதேஷாஷெஷிஷியாமேக்ஷா	...	க0க
ஸர்வம் தே	...	ரு0
ஸர்வம் தோஷா ஷு	...	க0௩
ஸர்வம் ஶ்ருத்யம்	...	௩க
ஸர்வம்ரஷ்வோ உஹாநாஷ்ட	...	உககூ
ஸர்வம் ஸவேர்ஷு	...	உஉச
ஸர்வம் ஹ்விசாநவயாதி	...	௩௩
ஸர்வம் ஷேஹ்யதஃ	...	கருரு
கயவேதேந	...	அ
கயம் ஸஶ்ருஜ	...	கூரு
கஷ்ணா உநஸா	...	கருஉ
கவேர்ஷுயே	...	உரு
கஷ்டம்	...	கூசா
கவேஸ்யஷ வேளந:	...	அச
காஉக்ரயள	...	கஅ௩
காஉத்யாமஷ்ட	...	க0உ
காஊநஸாரீ	...	உகூ
காஊந்து வ்யஷஸ்ய	...	உகூ
காமேந வாஷம்	...	கரு௩
கிம் தேந	...	சகூ
கிம் சவம் ந வேஷ	...	ரு
கிம் வாஉஸ்ய	...	௩ச
காஊரஸ்ய த	...	ரு
கேதஷ்ஜம்	...	உ0கூ

மூலச்லோக.......குறிப்பகராதி.

		பக்கம்
கௌஸல்யா	...	௫௪
கோ ஸம்ப⁴வஸஞ்ஜாதாநாம்	...	௪௮
க்ரோத⁴: கார்ய	...	௧௭
க்ரோதா⁴த³யோ	...	௯௬
க்ரோதா⁴த்³ஸம்மோஹ:	...	௫௦
க³தேஸாலயம்	...	௪௧
க³ங்கா³ம் ஸரித்³வரா	...	௧௫௦
க³தோஹம் தி³ வஸ்வஸ்தி ஜல	...	௨௧௬
க்³ருஹஸ்த² ஜல	...	௫௦
சக்ர ராமஸ்ய	...	௨௦௯
சிந்தயாமாஸ விதா⁴ந:	...	௮
ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரை	...	௧௦௮
ஜந்மஸஹஸ்ரேண	...	௮௭
ஜந்மவிதா⁴தி ஸ	...	௧௦௯
ஜ்ஞாதீநாம் த	...	௪௭
ஜ்ஞாநாதி³யோ த்³வாத³ஶ	...	௯௬, ௧௫௫
ஜ்ஞாநாதி⁴ஷ்ட	...	௧௧௫
ஜ்ஞாநேந த்³வாஸ்தா²ந-	...	௯௨
ஜ்ஞாநேந விஷ்ணோர்ஜ்ஞ ஸ்வரூபத்வாத்	...	௧௫௬
ஜ்ஞாநம் த³	...	௯௯
த ஸூத்ராநம்	...	௧௪௮
தத்³வசநம்	...	௨௦௫
தத: ஸர்வம்	...	௧௦௩
தத்த்வம்	...	௨௪
ததா² ராஜா	...	௧௭
தத்³யம் ப்³ரஹ்மஸ்வயம்	...	௧௪௭

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

பக்கம்

தத்த்வேந ச தயா	...	௧௫௧
தஸ்ய ஶ்ருதிஷ்டா	...	௨௨௧
தத்வேத்ருவ வக்ஷணோ	...	௨௧௨
தயா ச தத்துக்தி	...	௩௮
தயா சாநெந	...	௧௦௬
தயாவி வெதெந	...	௧௧௧
தயா ஸம்ஸ்தூதிநிஷாஹ்ராம்	...	௧௮௯
தயாzவஸ்	...	௩௫
தஓயபூஃஸ்தும்	...	௯௨
தஓய-ஃஸாவம்	...	௨௧௨
தஓநவியாயிநஸ்தஓா	...	௨௧௧
தஓதஓஹா ஸம்ஷிதம்	...	௧௬௧
தஙெஷ	...	௨௬
தநூஞுஞுதா	...	௧௧௪
தநூ ஶாஶ்ருஷ்தெ	...	௩
தவஸா	...	௯௫
தவொஃஞுஞுஷிஓம்	...	௯௫
தஃஶஃஷ்-	...	௨௧௫
தம் வெஸ் ஸததஃத்க்ஷிவெஸ்	...	௨௧௪
தஸ்ாஷ்வ வாயநாயாதஃ	...	௨௨௧
தஸ்ாஸ் ஶ்ராஜெஜுா	...	௧௮௩
தஸ்ாஸ் ஸஓா	...	௨௨௦
தஸ்ாஓஶ்ரு	...	௨௨௧
தஸ்ாஹிஶஃ	...	௨௨௨
தஸ்நு ஜமஸ் ஸவஃஷிஓம்	...	௧௬௧
தஸ்நு ஷிதா	...	௪௦
தஸ் ஸஃஷுாவாஶு	...	௪௩
தவெஸ்வ	...	௮௯
தாம்ஸ்த	...	௧௦௪

மூலச்லோக.........குறிப்பகராதி.

	பக்கம்
தத்ருஷ்ணைக உபாஸீத ...	௧௮௯
தத்ருஷ்ணீம்ஸம்பூத உபாஸீத ...	௧௧௩
தே ஊர்த்வப்ரஜ்ஞா ஊர்த்வ ஸம்வ்ருதா: ...	௫௧
தேந ஊர்த்வம் ...	௧௦௨
தே ப்ராஹ்மணா ஜக்த: ப்ருத்த்வா	௬௨
தே ப்ராஹ்மணா ஜநிதா ...	௬௨
தே ஸாமிதாஸ்து அபிப ...	௨௬
தே விப்ரோத்ஸாஹ்யஞ்சி ...	௨௧௬
தேஷாம் பராயணம் ...	௩௨
த்ருக்ஷோத்ருப்ய: ...	௧௮௪
த்ராயதே ...	௮௭
த்ரி ஹி ப்ராஹ்மணேஷு தே ...	௧௦௦, ௧௮௨
ச்ச ஜைவ விப்ர ...	௫
தஸ்ஸ்மாதேவ ...	௧௮௨
தேவா ...	௧௦௦
தாநம் ப்ராஹ்மம் ...	௧௮௧
தேவாஸ்ஸுரா: ஸ்வயம்பூ ...	௧௮
தேஹோத்வப்ரக்யாபோ ...	௩௦
தோஷத்யாதேவ ...	௧௦௩
தோதேஷே- ...	௧௦௬
தோஷா ...	௩௫
த்ருப்யத ...	௧௮௯
நதஸ வச்சோ: ...	௨௧௧
நாதகேபிதே ...	௧௭௯
நாராணி ...	௫௬
நிவேசாப்ரேக்ஷ- ...	௧௦௯
யஜு: பரேப ...	௩௯
யஜுர்வ்ஸத்ரம் ப ...	௧௮௧

		பக்கம்
த4ர்மேண பாபம்	...	௪௧
தா4தா3ம்ஸ்யாமஸ்ய	...	௧௧௧
த்4ருதராஷ்ட்ர கோ3சரா	...	௪
ந கர்மணா	...	௧௮௮
ந ச2ந்தா3ம்ஸி	...	௮௭
ந சாபி பாபகா	...	௧௫௯
ந வை வேதா3 விநா	...	௮௮
ந தாரகாஸு	...	௧௫௯
ந தேந ம்ருத்யு	...	௯
ந ப்ருதி2வ்யாம் திஷ்ட2தி	...	௧௫௬
ந ஸாத்4யஸாதே4நா	...	௫௨
ந ஸாத்4யம் ஸாத4யிஷ்யந்தி	...	௫௩
நாபகஸ்ருதிஷ்டேஷு	...	௧௮௨
ந வேதா3நாம்	...	௧௧௦
ந வை ஸாநஸ்ய	...	௫௩
ந வை த்ருத்யா	...	௨௦
ந ஸாதே4நா	...	௫௧
ந ஸாத்ருஸ்யே	...	௨௦௯
நாஞம் மச்சேச	...	௨௨௩
நாஹாதி ஸூக்ஷ்மவ	...	௧௫௭
நாஸ்ய பர்யேஷணம்	...	௧௧௨
நித்யஜ்ஞாதபயா	...	௪௭
நிர்தி3ஷ்ய	...	௯௦
நிர்விம்மதசஷ்ம்	...	௪௮
நிவ்ருத்தேநைவ	...	௧௦௪
நிஷ்க்ருஷ்டம்	...	௯௫
ந்ருஸம்ஸயதா3ர:	...	௧௮௦
நைதத்3 ப்3ருஹ்ம	...	௧௪௯

பக்கம்

ஹெநஹெதந பாஜொ ... கஅஅ
ஹெநநம் உஹெநூத ஹஙுயிஷம் ... சந
ஹெநநம் ஸா- ... அஎ
ஹெநவக்ஷு ... கருகூ

வம்வஹஙுதாநி ... கஅகூ
வாரம் ஹி காயெஷு ... கசரு
வரிவாஜொ ... க00
வாவாநி கூவ்து ... அகூ
விதாரம் ஸவஹஙுதாநாம் ... உஉஎ
விதாஉஹொாzவூி ... உஉரு
விதூஜொாகெ ... உஉ
வணொந வாவம் ... கூஉ
வஙுணாுாச வஙுணாுஉஊரஜி ... உ0கூ
வூதூக்ஷஓஶீு ... ககச
வூஉாஓாஜெ ... உ0
வூஉாஓம் ஜெவெ ... ககூ
வூவக்ஷூதி ... ச

ஙஊள வூயீஜெந ... கசகூ
ஙூவீஹி விஓர ... அ
ஙூஹவய்வூத- ... கருக
ஙூஹவயெுண ... கசஎ
ஙூஹஷம் ... சகூ
ஙூாஹணஸூ ... கஅஎ
ஙூாஹணாநாம் ... கூச
ஙூாஹீம் ஹி ... கூ
ஙூாஹீ ஸஓமுஹா ... ருச

ஹஶவது ஸம்மயஃ ... கூ

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

		பக்கம்
ஹ்ருதாநி ஜஜ்ஞிரெ	...	௨௨௧
ஈஷோZஷ்டாஜஶ	...	௧௦௧, ௧௮௩
ஈநஸாZநுஸ்ஸு	...	௧௮௭
ஈநீஷியாZயொ	...	௨௧௦
ஈவெஜவ யஞ்யஜாதூஸா:	...	௨௨௫
ஊர செத ஷ்ராஷீ	...	௨௧௮
ஷியூாயஷ	...	௨௧௯
ஊளநாஷி ஸ	...	௧௧௩
ஜௌசெநந	...	௮௪
ய வணநம் விஜாஜு தாஷெ	...	௨௧௦
ய வணவ	...	௧௦௮
யஜ்ஞுஶு	...	௯௯
யதொ ந	...	௮௫
யதொ யஜ்ஞா:	...	௧௮௭
யத்வாக்ஷம்	...	௨௦௩
யத்ரு ஜெநுத	...	௪௪
யத்ராக்ஷயஜாநஸு	...	௪௫
யத்ராஷிதொ	...	௮௫
யயா நித்ஶம் ஶாஸள	...	௧௫௧
யயா ஷூம்	...	௫௦
யயொஜவாசெந	...	௨௨௪
யஜெதஜஊ	...	௩௮
யஜுாஷணா: வஶஸூதி	...	௧௫௭
யவெஅ ஜெவா உவாஸதெ	...	௨௦௩
யநூநுதெ தம் ஷூதி	...	௧௫௨
யநூாம் வஷூஸி	...	௧௦௫
யஜஷூயதஜாநம்	...	௫௨
யஜம் செஷகெ	...	௨௨

		பக்கம்
யம் ஶு ஷவாரயம்	...	கூ
யஶ்ரீநவிஶிகிதஷஃ	...	ககஉ
யஷெதஹொரஃ	...	க00
யஷாஜஉரா நாசாரஞீஹ	...	௬க
யஃ ஸஹஸ்ரம்	...	உஉஉ
யாநொவாஹரிஜ்யா	...	௬உ
யாம் ஷ்டாஸெஷ்டிநம்	...	க௭௯
யொ நெதெஹாஃ	...	க௮க
யெஷாம் யஜெ நவ	...	௭உ
யெஷாம் யஜெஷெ	...	௭உ
யெயாவிஷ்டா நாஃ	...	க௮0
யொ ஶிநஷம்	...	உ0௭
யொ ந ஶகெஷா	...	கூ
யொஃநஷா	...	௭கூ
யொஃஹியஷாயநு	...	உ௮
யொ வாஃகயஜா நவஷ	...	௭௯
யொ வெஷ வெஷம்	...	கக0
யொ வெஷ வெஷாநு	...	ககக
யொ வெ தம் வயஷம்	...	உககூ
ஶயஞெ ஷஹஜெ	...	க௫கூ
ஹாஹாஹாஹஊ	...	கூ
ஹிஷஜாநொஃஞாம்	...	கூ௮
ஹொகஷெஷாஃ	...	க00
ஹொகஷெஷம் ஷ்டாதிகஹஷம்	...	க௮௬
ஹொக்ஷஹாவ-	...	௫உ
வஹஷஶம்ஷீ	...	கூ௮, க௮க
விஷாஷஹவம்	...	க0௮

பக்கம்

விஜ்ஞாநவாந் ... ௫௨

விநஶ்யதே விஷயே ... ௩௧

விவ்யஞ்யா: ... ௧௦௧

விஷஹோரநு ... ௯

வேதாநாம் வாநவாந்வேஞ்ண ... ௧௧௫, ௧௮௯

ஶரீரஜேதள ... ௧௪௯

ஶிஷ்யவ்ருத்தி ... ௧௫௧

ஶிஷேதா ... ௫௦

ஶுக்ராஜ்வ்ரஹ ... ௨௦௫

ஶுத்ஜயோநாவஹம் ... ௫

ஶ்ரண்ண ஜே ... ௧௮

ஶோக: க்ரோதயஶ்ச ... ௧௭௯

ஶ்ரீஹரி: ... ௫௪

ஶ்ரேயாம்ஸ ... ௧௦௨

ஸ ஸர்வஜ்ஞோ ... ௧௫௦

ஸ ச தத்வேஷிதம் ... ௮

ஸ வேதாம் ... ௮

ஸ தே ஸம்ஸாரு ... ௪

ஸத்யாச் ப்ரவ்ரஜாநாம் ... ௧௮௬

ஸத்யம் யாநம் ... ௧௦௩

ஸத்யவேஸ்ஸவ ... ௧௦௭

ஸத்யாச் ப்ரவ்ரஜாநாம் ... ௧௦௭

ஸத்யாஜநவே ... ௫௫

ஸத்யாத்ரா ... ௧௦௪

ஸத்யாநரதே ... ௨௨௦

ஸதேத வேவ ... ௧௧௪

ஸஹயஜ்ஞயோமாநவமஜாஶ ... ௨௫

ஸஹாஸஹா வரீவாதோ ... ௧௮௨

		பக்கம்
ஸநத்ஸுஜாத கஸ்ய ஸ்வித்	...	கூ௫
ஸநத்ஸுஜாதம் ரஹஸிதே	...	கஎ
ஸநத்ஸுஜாத யதிதம்	...	கஎ
ஸநத்ஸுஜாத யதி தாம்	...	க௪௫
ஸநத்ஸுஜாத வேதேநம்	...	கூகூ
ஸநத்ஸுஜாதஃ ப்ரோவாச	...	௪
ஸ தேஹ	...	௫௫
ஸதாநகேத	...	உகஎ
ஸங்க்லிஷ்டம்	...	க௮எ
ஸம்ஹோமஸம்விஷ்டயே	...	கூ௮
ஸம்ஹோமஸம்விஷ்டதாஸ்	...	க௮௰
ஸம்வேதயேத்	...	ககஉ
ஸவர்ணம்	...	௫க
ஸவர்யாஸ்யாநாம்	...	கக௪
ஸ வேத	...	உகூ
ஸர்வோபவிஷ்டம்	...	௮
ஸாஸ்ருதேவ வேத	...	க௮௪
ஸ்ருஹயார்ணவாஸ்யஃ	...	க௮௰
ஸாரோதத்தஃ	...	க௮௪
ஹாரஞ்ஜீ ப்ரணாமக	...	உ௰கூ
ஹிரண்யவர்ணாபுஷ்பகம்	...	உகஉ
ஹீநோ ரூசீஷீ	...	உஉ௫

மேற்கோள் முதற் குறிப்பகராதி.

		பக்கம்
அஜ்ஞாநத்வாந்தம்	...	௨௧௫
அஜ்ஞாயமஶாஸ்த்ர-	...	௧௫௮
அஜாயமாநோ	...	௫௭
அஜோऽபி ஸந்	...	௫௯
அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம்	...	௨௫
அத யத்ராந்யத் பஶ்ய-	...	௯௦
அத யோऽந்யாம் தேவதா-	...	௫௬
அத்யாபநமத்யயநம்	...	௭
அந்யதேவ தத்விதிதா-	...	௧௦௯
அப ஸர்ப	...	௨௦௭
அம்ருதஸ்யாஶாஸ்த்ர-	...	௧௫௮
அமாநம் ச மாநம் ச	...	௧௦௮
அயமஸ்த்ரோऽ	...	௧௫௮
அயமாத்மா ப்ரஹ்ம	...	௫௬
அவ்யாக்ருதமாஸீத்	...	௯௧
அஶப்தமஸ்பர்ஶ-	...	௧௫௭, ௨௧௦
அஸ்த்ரம்...விஹ-	...	௧௫௮
அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி	...	௫௬
ஆசார்யவாநாசார்யாதேஷ-	...	௧௫௨
ஆசார்யவாநாசார்யஶ்ரேஷ்ட	...	௧௫௨
ஆசார்யவாந்	...	௧௫௪
ஆசார்யாத்த்வ-	...	௧௫௫
ஆசார்யாதேவ	...	௧௫௪
ஆத்மநா...விஜ்ஞாநேநேதம்	...	௧௧௦
ஆத்மந்யேவ ரதிமேஷாம்	...	௨௧

மேற்கோள்முதற்குறிப்பகராதி.

		பக்கம்
ஆத்மலாபா⁴ந்ந பரம்	...	௯௩
ஆத்மாநம் சேத்³விஜாநீயா-	...	௯௩
ஆத்மாநம் ரதி²நம்	...	௨௦௮
ஆத்மைவ ரிபு-	...	௩௧
ஆபூர்யமாணம் அசலப்ரதி-	...	௧௦௬
ஆநந்த³ம் ப்³ரஹ்மணோ	...	௩௨
இத³ம் ஸர்வம் யத³யமாத்மா	...	௩௬
இந்த்³ரியாணி ஹயா-	...	௨௦௮
இந்த்³ரோ மாயாபி⁴꞉	...	௩௮
ஏகே ஸத்³ரூபாஷா꞉	...	௧௮௫
ஏகோ தே³வ꞉ ஸர்வ-	...	௩௭
ஏகம் ஸத்³விப்ரா ப³ஹுதா⁴	...	௩௭
ஏகம் ஸந்தம் ப³ஹுதா⁴	...	௩௭
ஓம் தத்ஸதி³தி நிர்தே³ஶோ	...	௫௩
க்ரியாயோ நாஶயோ	...	௪௭
க்ஷீணே புண்யே	...	௨௫
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி	...	௪௦
ஜ்ஞாநாக்³நிஸ்ஸர்வ	...	௧௫௮
தத்த்வமஸி	...	௩௬, ௫௩
ததா² வித்³வாந் புண்ய-	...	௪௦
தத³ஸ்ஸர்வைநாஸயம்	...	௧௫௭
தத்³தே³வா ஜ்யோதிஷாம்	...	௨௦௪
தமேவ விதி³த்வா	...	௧௫௬
தம் ஸ்வாச்ச²ரீராத்	...	௧௪௮
தரதி ஶோகமாத்மவித்	...	௩

		பக்கம்
தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவா-	...	கூக
தத்ஸ்ருஷ்டிம் யாவத்ஸம்வாத-	...	உ௪
தமேவ ந ப்ரதிஷேதஃ	...	க௫க
தஸ்ய நாம மஹத்-	...	உ0௪
தஸ்ய பாஸா	...	உ0௪
தேஜோமயோऽமருத்ஸ்வரூபோऽயம்	...	உக0
த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்ம-	...	௩௭
த்வம் ஹி நஃ பிதா	...	க௪கூ
மேதஸ்வீ ஹ்ருஷ்டா	...	௩௮
ஆ ஸுவர்ணாத்	...	உ0௭
ந வேத்திஹாவேதீத்யஹதீ	...	உ௩
ந ஜாது காமஃ காமாநா-	...	உ௭
ந தஸ்ய ப்ரதிமாஸ்தி	...	உக0
ந பாபீயஸோऽஹம்	...	சா
ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி	...	உஉ௩
நாயமாத்மா ப்ரவ-	...	கூகூ
நிசாய்ய தம் ம்ருத்யு-	...	உ௮
நேதி நேதி	...	கூக
பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய	...	உ0
பரஸ்ய...ஶரீரஸ்ய	...	க௫௮
பராஞ்சி கானி	...	கக0
பராசஃ காமாநநுயந்தி	...	உ௮
புண்யேநைஷஃ	...	உ0கூ
ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம	...	உககூ
ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ	...	உககூ
ப்ரஹ்மைவம் ஸர்வம்	...	௩கூ

மேற்கோள்முதற்குறிப்பகராதி.

		பக்கம்
மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி	...	௨௨௫
மயாऽத்யக்ஷேண	...	௩௯
மாயாமாத்ரமிதம்	...	௨௧௪
மாயிநம் து மஹே-	...	௩௮
மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வ-	...	௩௮
ம்ருத்யுர்வை தம:	...	௨௩
ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யு-	...	௩௬
ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:	...	௩௬
யதோ வாசோ	...	௮௫, ௯௧, ௧௦௯
யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவ-	...	௯௦
யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி	...	௯௦
யத்ர ஹி த்வைதமிவ	...	௯௦
யதா புஷ்கர-	...	௬௦
யதைதாம்ஸி	...	௬௧
யதாதித்யகதம்	...	௨௦௪
யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மி-	...	௩௫
யதேவ வித்யயா கரோதி	...	௯௪
யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:	...	௬
யமேவைஷ வ்ருணுதே	...	௧௧௩
யம் யம் வாऽபி ஸ்மரந்	...	௮௭
யஸ்ய தேவே பரா	...	௧௫௦, ௨௧௦
யாவாநர்த உதபாநே	...	௨௧௮
யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய	...	௬௪
யேந ஸூர்யஸ்தபதி	...	௨௦௪
யே வை வித்வாம்ஸஸ்தே	...	௨௧௩
விஜ்ஞாநஸாரதி-	...	௨௦௮
விபாபோ விரஜோ	...	௧௦௮
விஷயவ்ருத்திஸம்ஹாரம்	...	௨௯

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

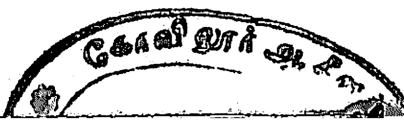
		பக்கம்
வேதைஶ்ச ஸர்வைர-	...	அ௬, ௧0௬
ஶ்ரவணாயாபி பஹுபி-	...	௫௪
ஶ்ரேயாந் ஸ்வதர்மோ (இருமுறை)		எ
ஸக்ருதாஜ்நவா-	...	௬௧
ஸத்யம் சாந்ருதம்	...	உஉ0
ஸத்யம் ஜ்ஞாந-	...	௧0எ
ஸ ஸர்வ: கல்பிந்	...	௧௫அ
ஸம்ஸாரார்ணவ ராக்ஷஸேணா	...	௪௬
ஸம்ஸாரஸ்தா பரம்	...	௪௫
ஸர்வம் கல்விதம்	...	உ௧அ
ஸர்வே வேதா யத்-	...	அ௬, ௧0௬
ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம்	...	௧௪௬
ஸாமம் ஹ்ருதயஸ்த:	...	௪௬
ஸ்வஸம்வேத்யம் ஹி	...	உ0௫
ஸ்வே மஹிம்நி	...	உஉ௬
ஹ்ரேஷா ஜ்ரம்ப்ருதி	...	௧அ௪

விஷய அகராதி.

	பக்கம்
அஜ்ஞான கார்யங்கள் ...	௨௫
அஜ்ஞானிகள் ஸூர்யன்மகனை மிருத்தியுவாகக் கொள்கிறார்கள் ...	௨௨
அஜ்ஞானிக்கே கர்ம மாம் ...	௫௨
அடக்கத்தைக் கெடுக்கும் குற்றங்கள்	௧௦௦
அடக்கமுள்ள ஞானி ...	௩௦
ஆத்மஸ்வரூபமும், ஆத்மக்காட்சியும் ...	௨௦௫
ஆத்மாவை யறியாமையே பெருங் குற்றம் ...	௬௯
இன்னும் தள்ளவேண்டிய குற்றங் களும், கொள்ளவேண்டிய குண ங்களும் ...	௧௦௧
இன்னும் தள்ளவேண்டிய குற்றங்கள்	௧௮௨
ஈச்வரன் ...	௮௯
கர்மம் ...	௫௯, ௯௨
காமத்தின் தீமையும், ஞானத் தின் நன்மையும் ...	௨௯
குணங்கள் ...	௯௯
குற்றங்கள் ...	௯௭
கொள்ளவேண்டிய குணங்கள் ...	௧௮௧

ஸநத்ஸுஜாதீயம்.

		பக்கம்
ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் உண்மையிலே ஒரேபொருள்	...	௫௪
ஞானி அங்கீகரிக்கும் உணவு	...	௪௬
ஞானிக்கு மிருத்தியு இல்லை	...	௨௮
ஞானியின் ஒழுக்கம்	...	௪௭, ௫௨
ஞானியின் மகிமை	...	௫௧
ஞானியின் வாழ்க்கை	...	௪௫
ஞானியே எல்லாம் அறிந்தவன்	...	௧௧௪
ஞானியே முனிவன்	...	௧௧௫
ஞானியே வையாகரணன்	...	௧௧௪
டம்பமுள்ள ஞானி	...	௫௦
தன்னை யறியாத தடுமாற்றமே மிருத்தியு என்பது	...	௧௬
திருதராஷ்டிரனும் விதுரனும் கூடிப் பேசுதல்	...	௫
திருதராஷ்டிரன் ஸநத்குமாரரை வினவுதல்	...	௧௭
துறவிக்கு உரிய இடம்	...	௪௪
துறவிக்கு நல்லது செய்வோர்	...	௪௪
நீக்கவேண்டிய குற்றங்கள்	...	௧௭௬
பரம்பொருளுக்கு வேறாகப் பிரபஞ்ச மில்லை	...	௫௮
பிறர்க்கு உரைப்பதிலே பிராமணர் உரியவர்	...	௬
ப்ரஹ்மசர்யத்தின் புகழ்ச்சி	...	௧௫௪
ப்ரஹ்மசர்யம்	...	௧௪௭

விஷய அகராதி.

		பக்கம்
ப்ரஹ்மத்தைக் காணுதல்	...	௧௧௫
ப்ரஹ்மம்	...	௧௫௯
ப்ரஹ்மவித்யை	...	௧௪௫
ப்ராஹ்மணனாதற்கு வழிகள்	...	௧௧௨
ப்ராஹ்மணன்[ப்ரஹ்மத்தை யறிந்தவன்]	...	௧0௫
மாநமும், மௌநமும்	...	௫௩
மௌநம்	...	௮௪
விதுரன் திருதராஷ்டிரனுக்காக ஸநத்குமாரரை வரவழைத்தல்	...	௮
விதுரன் நல்லோரொழுக்கத்தைக் கொள்ளுதல்	...	௫
விதுரன் ஸநத்குமாரரை உபசரித்துப் பிரார்த்தித்தல்	...	௮
வேதஇயல்பின் திறமை	...	௮௯
வேதாந்தமுடிபு	...	௧
ஸநத்ஸுஜாதர் விடை கூறுதல்	...	௧௮
ஸுஹ்ருத்தின் இயல்பு	...	௧௮௪

அச்சுப்பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	ச	இழ்ந்துரைக்க	இகழ்ந்துரைக்க
உ0	உக	கண்டுகெள்க	கண்டுகொள்க
உரு	கக	மநுஷ்ப	மநுஷ்ய
உஎ	எ	எகமான	ஏகமான
சகூ	கஅ	மநு - ககூஉ,	மநு - உ - ககூஉ,
கருஎ	ரு	யஜுஸ்வஹணஃ	யஜுஸ்வாஹணஃ
கஅக	ககூ	கொன்ளவேண்டிய	கொள்ளவேண்டிய
கஅஉ	உரு	தன்ளவேண்டிய	தள்ளவேண்டிய
கஅச	எ	ஊாரரு	ஊாராரு

விளம்பரம்.

த. சுந்தரராஜசர்மா பதிப்பித்த

ஞானமார்க்க புஸ்தகங்கள்:

பகவத்கீதை (சிறிய பதிப்பு)

மூலம் கிரந்தத்திலும், அர்த்தம் தமிழ்நடையிலும் அமையப்பெற்றுளது. விலை அணா நான்கு.

ஷை (பெரிய பதிப்பு)

பகவத்கீதையும் சாங்கரபாஷ்யமுமாகிய இவ்விரண்டினுடைய மூலம் கிரந்தத்திலும், அவ்விரண்டினுடைய அர்த்தம் தமிழ் நடையிலும் அமைந்திருப்பது. விலை ரூபாய் ஏழு.

ஸநத்ஸுஜாதீயம்

மூலம் கிரந்தத்திலும், அர்த்தம் தமிழ்நடையிலும் அமைந்திருப்பது. விலை ரூபாய் மூன்று.

தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரமும், மானஸோல்லாஸமும்

மூலம் கிரந்தத்திலும், அர்த்தம் தமிழ்நடையிலும் அமைந்திருப்பது. விரைவில் வெளிவரும்.

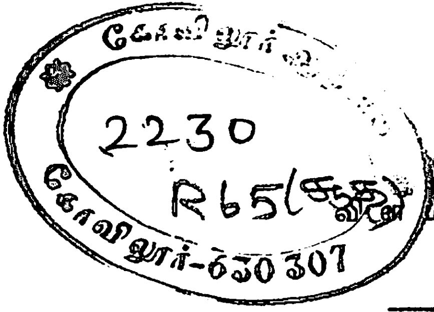
ஐதரேயஉபநிஷத்தும், சாங்கர பாஷ்யமும்

மூலம் கிரந்தத்திலும், அர்த்தம் தமிழ்நடையிலும் அமைந்திருப்பது. விரைவில் வெளிவரும்.

தபாற்கூலி முதலியன வேறு.

வேதாந்தபோதினி ஆபிஸ்,

சென்னை.

விளம்பரம்.

த. சுந்தரராஜசர்மா பதிப்பித்த

தர்மமார்க்க புஸ்தகங்கள்;

ஸாவித்ரி

எளிய தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டுளது. விலை அணா ஒன்று.

சகுந்தலா

எளிய தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டுளது. விலை அணா ஒன்று.

பார்யாதர்மம்

மூலம் கிரந்தத்திலும், அர்த்தம் தமிழ்நடையிலும் அமையப்பெற்றது. மீள அச்சிடப்படவில்லை.

தபாற்கூலிமுதலியன வேறு.

வேதாந்தயோதினி ஆபிஸ்,
சென்னை.

